

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-94-05

Druk nr 4291

Warszawa, 4 lipca 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o nasiennictwie oraz
ustawy o ochronie roślin wraz z projektami
aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

wz. WICEPREZES RADY MINISTRÓW

(-) Izabela Jaruga-Nowacka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o nasiennictwie oraz ustawy o ochronie roślin¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje sprawy:

- 1) rejestracji odmian gatunków roślin uprawnych oraz gatunków roślin uprawnych, których materiał siewny używany jest do uszlachetniania gatunków określonych w załączniku nr 1;
- 2) wytwarzania i oceny materiału siewnego, w tym materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego, a także materiału szkółkarskiego odmian gatunków roślin uprawnych, o których mowa w pkt 1, oraz gatunków i odmian roślin użytkowanych jako rośliny ozdobne;
- 3) obrotu i kontroli materiału siewnego odmian gatunków roślin uprawnych określonych w załączniku nr 2 oraz gatunków i odmian roślin użytkowanych jako rośliny ozdobne, z tym że w przypadku gryki, seradeli i kopru ogrodowego – wyłącznie materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 4) wytwarzania, oceny oraz obrotu i kontroli materiału siewnego odmian gatunków roślin rolniczych objętych systemami oceny określonej przez Organizację Współpracy Ekonomicznej i Rozwoju (OECD)²⁾, nieprzeznaczonych do obrotu na obszarze Unii Europejskiej.”,
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) materiału siewnego roślin uprawnych, przeznaczonego do państw trzecich;”;
- 2) w art. 2:
- a) w ust. 1:
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) odmiana mieszańcowa – oznacza odmianę, której materiał siewny jest wytwarzany każdorazowo przez krzyżowanie określonych zbiorowości roślin, zgodnie z podanym przez hodowcę tej odmiany sposobem i kolejnością;”,
 - po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
 - „6a) materiał hodowcy – oznacza materiał siewny wytworzony przez hodowcę odmiany w sposób zapewniający zachowanie właściwych cech tej odmiany i który jest przeznaczony do wytworzenia materiału siewnego kategorii elitarny w urzędowej ocenie materiału siewnego lub kategorii standard;”,
 - w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) materiał siewny roślin warzywnych, spełniający wymagania dotyczące wytwarzania i jakości dla tej kategorii, wytworzony przez hodowcę odmiany i przez niego oceniony z: materiału hodowcy, materiału siewnego kategorii elitarny lub kategorii

kwalifikowany, oraz który jest przeznaczony do celów innych niż produkcja materiału siewnego,”

– dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) próba urzędowa – oznacza próbę materiału siewnego pobraną w ramach urzędowych działań.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Działania wykonywane przez:

- 1) Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, zwany dalej „Centralnym Ośrodkiem”,
- 2) Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
- 3) osobę prawną lub fizyczną upoważnioną przepisami ustawy do działań w imieniu organów państwa,
- 4) osobę fizyczną upoważnioną do działań pomocniczych prowadzonych pod kontrolą organów państwa

– uważa się za urzędowe działania w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej dotyczących nasiennictwa.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Działania, o których mowa w ust. 3, obejmują w szczególności badania odrębności, wyrównania i trwałości lub badania wartości gospodarczej odmiany, sporządzanie opisu odmian, zwanego dalej „urzędowym opisem”, ocenę materiału siewnego oraz pobieranie prób materiału siewnego.

3b. Działania w zakresie oceny materiału siewnego i pobierania prób materiału siewnego, wykonywane przez osoby akredytowane do tych czynności przez organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, uważa się za działania wykonywane pod urzędowym nadzorem w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej dotyczących nasiennictwa.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoby wykonujące działania, o których mowa w ust. 3 pkt 3 i 4, nie mogą z tych działań czerpać żadnych korzyści materialnych.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Rejestr odmian, zwany dalej „krajowym rejestrem”, prowadzi się dla odmian gatunków określonych w załączniku nr 1, z wyjątkiem odmian użytkowanych w celach ozdobnych; w przypadku gatunku *Rheum spp*, wymienionego w lp. 35 załącznika nr 1, rejestr prowadzi się dla odmian gatunku *Rheum rhaponticum L.*

2. Krajowy rejestr prowadzi Centralny Ośrodek.”;

4) w art. 5:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ma zadowalającą wartość gospodarczą – w przypadku gatunków roślin uprawnych określonych w załączniku nr 3;”,

– w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) nadał odmianie nazwę zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach Unii Europejskiej³⁾”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy:

- 1) odmian traw, jeżeli hodowca złożył pisemne oświadczenie, że materiał siewny jego odmiany nie będzie wykorzystywany do uprawy na cele pastewne;
- 2) odmian roślin rolniczych zarejestrowanych w innym państwie członkowskim na podstawie badań wartości gospodarczej odmiany, jeżeli materiał siewny tych odmian będzie wytwarzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem do obrotu na terenie tego państwa członkowskiego;
- 3) odmian roślin rolniczych przeznaczonych wyłącznie do wywozu do państw trzecich.”,

c) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) opis odmiany określający charakterystyczne właściwości odmiany, potwierdzający jej przystosowanie do warunków miejscowych;
- 2) dostępne wyniki badań tej odmiany, potwierdzające jej znaczenie użytkowe;”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Odmianę genetycznie zmodyfikowaną wpisuje się do krajowego rejestru po spełnieniu wymagań określonych w przepisach o organizmach genetycznie zmodyfikowanych.”;

5) w art. 6 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) która jest wpisana do wspólnotowych katalogów odmian lub, w przypadku odmiany rośliny sadowniczej, do odpowiednich rejestrów państw członkowskich.”;

6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Za odmianę o zadowalającej wartości gospodarczej uważa się odmianę, która w porównaniu do odmian wpisanych do krajowego rejestru ma takie właściwości, które powodują poprawę wartości gospodarczej w uprawie oraz w przerobie i użytkowaniu ziemiopłodów lub wyrobów z nich wytworzonych; dopuszcza się, aby pojedyncze, niekorzystne właściwości odmiany, w porównaniu do odmian wpisanych do krajowego rejestru, były zrekompensowane innymi korzystnymi właściwościami.”;

7) uchyla się art. 8;

8) w art. 11:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) oświadczenie hodowcy, że zamierza produkować materiał siewny wyłącznie kategorii standard – w przypadku roślin warzywnych.”,

b) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie :

„6) kopię zgody ministra właściwego do spraw środowiska na zamierzone uwolnienie do środowiska organizmu genetycznie zmodyfikowanego;”;

9) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru, Centralny Ośrodek przeprowadza badania odrębności, wyrównania i trwałości, zwane dalej „badaniami OWT”, lub badania wartości gospodarczej odmiany, zwane dalej „badaniami WGO”, zgodnie z metodykami opracowanymi na podstawie metodyk Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin (CPVO) albo wytycznych

Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV), a w przypadku ich braku – zgodnie z opracowanymi przez Centralny Ośrodek metodykami badań.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Hodowca w celu przeprowadzenia badań OWT lub WGO jest obowiązany dostarczyć nieodpłatnie materiał siewny do jednostki, w której będą prowadzone badania, wskazanej przez Centralny Ośrodek.”,

c) uchyla się ust. 8;

10) w art. 13 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli hodowca zachowuje odmianę w innym państwie członkowskim, Centralny Ośrodek może zwrócić się do odpowiedniego urzędu tego państwa o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli zachowania odmiany.”;

11) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor Centralnego Ośrodka odmawia, w drodze decyzji, wpisania odmiany do krajowego rejestru, jeżeli:

1) odmiana nie spełnia warunków, o których mowa w art. 5 ust. 1, lub

2) hodowca nie uiścił opłaty za badania OWT lub WGO, o których mowa w art. 12 ust. 1.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Centralny Ośrodek może udostępnić odpłatnie jednostce, która zajmuje się urzędową rejestracją odmian lub udzielaniem ochrony prawnej do odmiany w innym państwie członkowskim, raport końcowy

dotyczący badań OWT, chyba że umowa dotycząca udostępniania tego raportu, zawarta między Centralnym Ośrodkiem a tą jednostką, stanowi inaczej.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Opłaty za udostępnianie raportu końcowego, o którym mowa w ust. 5, stanowią dochód budżetu państwa.”;

12) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zasięgnięcia opinii odpowiedniej komisji do spraw rejestracji odmian nie wymaga wydanie decyzji:

- 1) dotyczącej odmiany, dla której nie bada się wartości gospodarczej;
- 2) o skreśleniu odmiany z przyczyn, o których mowa w art. 23 ust. 1;
- 3) o odmowie wpisu odmiany do krajowego rejestru, jeżeli hodowca nie uiścił opłaty za badania OWT lub WGO, o których mowa w art. 12 ust. 1.”;

13) w art. 17:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wskazanie zachowujących odmianę.”,

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyłącznie materiał siewny kategorii standard – lista B.”;

14) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Po wpisaniu odmiany do krajowego rejestru hodowca jest obowiązany do zachowania tej odmiany przez okres wpisu w rejestrze. Przepisy art. 13 stosuje się odpowiednio.

2. Zachowującym odmianę wpisaną do krajowego rejestru może być także inny podmiot, któremu hodowca przekazał pisemne upoważnienie do

prowadzenia zachowania odmiany, opis odmiany oraz materiał roślinny pozwalający na prowadzenie zachowania odmiany.”;

15) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli nastąpiła zmiana hodowcy, nowy hodowca jest obowiązany pisemnie powiadomić o tym Centralny Ośrodek w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana hodowcy.”;

16) w art. 22 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli w tym samym sezonie wegetacyjnym badania OWT są wykonywane w celu wpisania odmiany do krajowego rejestru i w celu przyznania wyłącznego prawa do tej odmiany, za badania te pobiera się jedną opłatę.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w ust. 1, oraz stawki opłat za udostępnianie raportu końcowego, o którym mowa w art. 14 ust. 5, sposób oraz termin ich uiszczania, mając na uwadze zróżnicowane koszty ponoszone przez Centralny Ośrodek związane z prowadzeniem badań i rejestracją odmian poszczególnych gatunków roślin.”;

17) w art. 23:

a) w ust. 1 w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) zalega od co najmniej 6 miesięcy z uiszczeniem opłat za wpis do krajowego rejestru i utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze.”,

b) w ust. 3 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) nie nadał odmianie nowej nazwy, gdy nazwa odmiany wpisanej do krajowego rejestru nie spełnia wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej³⁾”;

18) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu sporządzenia opisowych list odmian zawierających informacje o plonach, cechach jakościowych i użytkowych odmian, dokonuje się badań WGO gatunków roślin warzywnych i sadowniczych, wymienionych w załączniku nr 4, po ich wpisaniu do krajowego rejestru.”;

19) w art. 27 po ust. 1 dodaje ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Centralnym Ośrodkiem kieruje dyrektor przy pomocy dwóch zastępców oraz kierowników komórek organizacyjnych.

1b. Dyrektora Centralnego Ośrodka powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa.”;

20) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Centralny Ośrodek publikuje, co dwa miesiące, w wydawanym przez siebie diariuszu, informacje o złożonych wnioskach o wpis odmiany do krajowego rejestru, o przedłużeniu okresu wpisu w krajowym rejestrze i o skreśleniu odmian z krajowego rejestru oraz propozycje nazw odmian, a także inne informacje związane z rejestracją odmian.

2. Centralny Ośrodek corocznie publikuje listy odmian gatunków roślin uprawnych, których odmiany zostały wpisane do krajowego rejestru, oraz dane hodowców.”;

21) po art. 31 dodaje się art. 31a-31e w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Organami opiniodawczo-doradczymi dyrektora Centralnego Ośrodka są:

- 1) Rada Konsultacyjna, zwana dalej „Radą”;
- 2) Krajowy Zespół Koordynacyjny Porejestrowego Doświadczalnictwa Odmianowego, zwany dalej „Krajowym Zespołem PDO”.

Art. 31b. 1. Do zadań Rady należy w szczególności:

- 1) opiniowanie kierunków działalności Centralnego Ośrodka w zakresie rejestracji i ochrony prawnej odmian roślin;
 - 2) opiniowanie planu działalności Centralnego Ośrodka i rocznego sprawozdania z jego wykonania;
 - 3) rozpatrywanie innych spraw niż wymienione w pkt 1 i 2 na wniosek dyrektora Centralnego Ośrodka.
2. Rada liczy nie więcej niż 15 członków, spośród których wybiera się przewodniczącego i jego zastępcę, powoływanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na wniosek dyrektora Centralnego Ośrodka spośród przedstawicieli organizacji naukowych, zawodowych i gospodarczych, zainteresowanych użytkowaniem odmian roślin.
3. Kadencja członków Rady trwa 4 lata.
4. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

Art. 31c. 1. Do zadań Krajowego Zespołu PDO należy opiniowanie warunków i sposobu:

- 1) prowadzenia porejestrowego doświadczalnictwa odmianowego;
- 2) opracowywania wyników badań porejestrowego doświadczalnictwa odmianowego;
- 3) tworzenia list odmian roślin zalecanych do uprawy na obszarach poszczególnych województw.

2. Krajowy Zespół PDO liczy nie więcej niż 21 członków, spośród których wybiera się przewodniczącego i jego zastępcę, powoływanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na wniosek dyrektora Centralnego Ośrodka spośród przedstawicieli organizacji naukowych, zawodowych i gospodarczych, zainteresowanych użytkowaniem odmian roślin.

3. Kadencja Krajowego Zespołu PDO trwa 4 lata.

4. Krajowy Zespół PDO działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

Art. 31d. Członkom Rady i Krajowego Zespołu PDO za udział w posiedzeniu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży na obszarze kraju w oparciu o przepisy wydane na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 31e. Koszty działalności Rady i Krajowego Zespołu PDO pokrywa Centralny Ośrodek.”;

22) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy wytwarzaniu materiału siewnego kategorii kwalifikowany, powierzchnia plantacji nasiennych roślin rolniczych nie może być mniejsza niż:

- 1) 2 ha – w przypadku materiału siewnego roślin zbożowych;

- 2) 1 ha – w przypadku materiału siewnego ziemniaka;
- 3) 0,5 ha – w przypadku pozostałych gatunków roślin rolniczych.”;

23) w art. 33:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca jest obowiązany:

- 1) prowadzić produkcję w sposób uwzględniający eliminowanie zagrożeń dla danej uprawy, wynikających w szczególności z czynników zewnętrznych (punkty krytyczne);
- 2) prowadzić dokumentację dotyczącą eliminowania zagrożeń, o których mowa w pkt 1, z uwzględnieniem:
 - a) jakości materiału użytego do produkcji,
 - b) techniki siewu, sadzenia i pikowania roślin,
 - c) sposobu rozmnażania i zbioru,
 - d) terminów i technik pakowania, przechowywania i transportu,
 - e) zakupu materiału rozmnożeniowego,
 - f) wielkości produkcji poszczególnych rodzajów materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego,
 - g) stosowania zabiegów na roślinach z użyciem środków ochrony roślin lub innych zabiegów chemicznych;
- 3) prowadzić dokumentację dotyczącą zakupionych i otrzymanych od innych dostawców roślin będących w produkcji oraz sprzedanych i wysłanych do innych dostawców;

- 4) informować wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, o wystąpieniu organizmów kwarantannowych w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, na wytwarzanym materiale rozmnożeniowym i nasadzeniowym;
- 5) umożliwiać przeprowadzenie kontroli w zakresie wytwarzania materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego, w tym pobieranie prób do badań;
- 6) udzielać informacji lub wyjaśnień w zakresie prowadzonej produkcji – na żądanie wojewódzkiego inspektora.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dokumentacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, powinna być przechowywana przez dostawcę.”;

24) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, może utworzyć rejon zamknięty wytwarzania materiału siewnego kategorii elitarny odmian ziemniaka, zwany dalej „rejonem zamkniętym”, mając na względzie utrzymanie wysokiego poziomu zdrowotności tego materiału w utworzonym rejonie.”;

25) w art. 35 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) miejsce pobierania prób – w przypadku oceny laboratoryjnej;”;

26) w art. 36 :

a) w ust. 1 w pkt 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w zależności od gatunku i kategorii roślin, obejmuje co najmniej jedną z następujących ocen:”,

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ocenę laboratoryjną polegającą na sprawdzeniu jakości lub zdrowotności materiału siewnego,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, okres przechowywania prób oraz metody dokonywania oceny polowej, laboratoryjnej sadzeniaków ziemniaka, cech zewnętrznych materiału siewnego oraz oceny polowej, laboratoryjnej i tożsamości odmianowej materiału szkółkarskiego, a w przypadku braku uznanych metod międzynarodowych – także metody pobierania prób, w tym automatycznego sposobu pobierania prób oraz dokonywania oceny laboratoryjnej, mając na uwadze ocenę tego materiału według jednolitych zasad.”;

27) art. 37-45 otrzymują brzmienie:

„Art. 37. 1. Oceny polowej materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych dokonuje się na plantacjach nasiennych prowadzonych przez przedsiębiorcę lub producenta na podstawie umowy zawartej z hodowcą składającym wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego lub upoważnioną przez niego osobą, która będzie prowadzić obrót materiałem siewnym.

2. Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego składa się do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na położenie plantacji:

- 1) w przypadku wieloletnich roślin rolniczych – w każdym roku oceny polowej tej plantacji, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat;
- 2) w przypadku materiału szkółkarskiego – na cały cykl produkcyjny.

3. Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego składa:

- 1) hodowca lub upoważniona przez niego osoba, która będzie prowadzić obrót materiałem siewnym objętym wnioskiem;
- 2) hodowca – jeżeli wniosek dotyczy oceny polowej plantacji nasiennej obsianej lub obsadzonej materiałem hodowcy własnych odmian;
- 3) dostawca materiału – jeżeli wniosek dotyczy oceny polowej materiału szkółkarskiego.

4. Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego, z wyłączeniem materiału szkółkarskiego, zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania przedsiębiorcy lub producenta albo nazwę i adres jego siedziby;
- 2) określenie miejsca położenia plantacji, w tym nazwę miejscowości, gminy, powiatu i oraz dwucyfrowy symbol województwa i dwucyfrowy symbol powiatu danego województwa;
- 3) nazwę odmiany i gatunku materiału siewnego;
- 4) formułę mieszańca – w przypadku odmian mieszańcowych;
- 5) określenie stopnia kwalifikacji wysianego materiału siewnego oraz numer i datę świadectwa oceny laboratoryjnej materiału siewnego, z wyłączeniem materiału hodowcy;
- 6) numer partii materiału siewnego użytego do siewu, z wyłączeniem materiału hodowcy;
- 7) oznaczenie powierzchni plantacji;

- 8) określenie roku założenia plantacji;
 - 9) określenie roku zbioru materiału siewnego – w przypadku roślin o dwuletnim cyklu produkcyjnym oraz roślin wieloletnich;
 - 10) informację o przedplonie;
 - 11) określenie przewidywanej:
 - a) wielkości zbioru,
 - b) liczby etykiet;
 - 12) informacje, czy plantacja jest kwalifikowana zgodnie z:
 - a) systemami OECD,
 - b) systemem określonym przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (UN/ECE) – w przypadku sadzeniaków ziemniaka.
5. Do wniosku o dokonanie oceny polowej materiału siewnego dołącza się:
- 1) oświadczenie hodowcy, że materiał siewny został wyprodukowany zgodnie z metodyką hodowli przyjętą dla danej odmiany oraz oznaczenie własne hodowcy identyfikujące materiał siewny użyty do siewu – w przypadku zgłaszania do oceny polowej plantacji obsianych albo obsadzonych materiałem hodowcy;
 - 2) opis składników mieszańca – w przypadku zgłaszania do oceny polowej odmiany mieszańcowej; w opisie nie uwzględnia się składników, którymi są odmiany wpisane do krajowego rejestru lub wspólnotowych katalogów;

- 3) oryginał lub uwierzytelnioną kopię protokołu pobrania próby do oceny tożsamości lub jego uwierzytelnioną kopię, a w przypadku gdy partia pochodzi z innego państwa członkowskiego – pisemną informację z urzędu kwalifikacyjnego tego państwa, że dana partia znajduje się w tym państwie w ocenie tożsamości;
 - 4) oryginał lub uwierzytelnioną kopię dokumentu zakupu zawierającą w szczególności numer partii i stopień kwalifikacji – w przypadku zgłaszania do oceny polowej plantacji obsianych albo obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany;
 - 5) oryginał lub uwierzytelnioną kopię upoważnienia hodowcy do reprodukcji danej partii – w przypadku gdy wnioskodawca nie jest hodowcą odmiany;
 - 6) oryginał lub uwierzytelnioną kopię świadectwa laboratoryjnej oceny zdrowotności i świadectwa jakości (oceny cech zewnętrznych), wystawione przez wojewódzkiego inspektora albo właściwy dla danego państwa urząd kwalifikacyjny – w przypadku sadzeniaków ziemniaka.
6. W przypadku plantacji, na których odbywa się reprodukcja odmian roślin rolniczych pochodzących z państw trzecich, objętych systemami OECD i nieprzeznaczonych do obrotu na obszarze Unii Europejskiej, do wniosku o dokonanie oceny polowej materiału siewnego dołącza się:

- 1) świadectwo oceny laboratoryjnej oraz certyfikat stwierdzający stopień kwalifikacji lub kategorię materiału siewnego, spełniające wymagania systemu OECD;
 - 2) etykietę każdej partii materiału siewnego użytego do obsiewu plantacji;
 - 3) umowę na prowadzenie reprodukcji materiału siewnego określającą powierzchnię, jaka powinna być obsiana albo obsadzona, oraz masę zużytego materiału siewnego;
 - 4) pisemną zgodę odpowiedniego urzędu kwalifikacyjnego na prowadzenie takiej reprodukcji.
7. Przy zgłaszaniu do oceny polowej odmiany, innej niż wpisana do krajowego rejestru, wnioskodawca:
- 1) dołącza do wniosku wypis z rejestru odmian prowadzonego przez właściwy organ danego państwa i urzędowy opis odmiany sporządzony przez jednostkę zajmującą się rejestracją odmian w tym państwie, wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski;
 - 2) podaje dane Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, w którym odmiana została ogłoszona.
8. Przepis ust. 7 pkt 2 nie dotyczy materiału szkółkarskiego.
9. Dane, o których mowa w ust. 5 pkt 2, nie mogą być udostępniane bez pisemnej zgody hodowcy.

10. Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału szkółkarskiego zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania dostawcy albo nazwę i adres jego siedziby;
- 2) informacje o:
 - a) rodzaju materiału szkółkarskiego, jego ilości i powierzchni plantacji,
 - b) nazwie gatunku, odmiany, podkładki i wstawki,
 - c) wieku, formie, kategorii, statusie zdrowotności, stopniu kwalifikacji materiału szkółkarskiego,
 - d) pochodzeniu materiału szkółkarskiego,
 - e) miejscu położenia plantacji,
 - f) przewidywanej liczbie etykiet.

11. Do wniosku o dokonanie oceny polowej materiału szkółkarskiego dołącza się:

- 1) oświadczenie hodowcy, że materiał hodowcy został wyprodukowany zgodnie z metodyką hodowli przyjętą dla odmiany albo
- 2) świadectwo oceny polowej albo wypis z tego świadectwa;
- 3) informację o wynikach przeprowadzonych badań.

12. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy składania wniosków o dokonanie oceny polowej materiału siewnego poszczególnych grup roślin lub gatunków, biorąc pod uwagę cechy biologiczne poszczególnych grup roślin lub gatunków.

Art. 38. 1. Materiał siewny roślin rolniczych i warzywnych podlega ocenie polowej i ocenie laboratoryjnej oraz, w zależności od gatunku i kategorii, ocenie tożsamości odmianowej, ocenie cech zewnętrznych lub laboratoryjnej ocenie zdrowotności sadzeniaków ziemniaka.

2. Materiał szkółkarski podlega ocenie polowej, ocenie cech zewnętrznych oraz, w zależności od gatunku i kategorii tego materiału, może podlegać ocenie laboratoryjnej lub ocenie tożsamości odmianowej.

3. Materiał siewny kategorii handlowy podlega ocenie laboratoryjnej.

4. Materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych i ozdobnych podlega ocenie polowej i ocenie cech zewnętrznych.

Art. 39. 1. Ocenie tożsamości odmianowej podlega:

1) materiał siewny kategorii elitarny;

2) materiał siewny zgłoszony do oceny polowej, przeprowadzanej zgodnie z systemami OECD;

3) nie mniej niż 10% ocenionych partii materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych kategorii kwalifikowany;

4) nie mniej niż 10% partii materiału siewnego roślin warzywnych kategorii standard, znajdującego się w obrocie.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy materiału hodowcy roślin rolniczych i warzywnych, materiału szkółkarskiego kategorii kwalifikowany, sadzeniaków

ziemniaka oraz materiału siewnego przeznaczonego do celów doświadczalnych.

3. Próby urzędowe do oceny tożsamości odmianowej pobiera się:
 - 1) na wniosek przedsiębiorcy – właściciela partii podlegającej ocenie tożsamości odmianowej – w przypadku partii materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
 - 2) losowo – na podstawie protokołu pobrania próby – w przypadku partii materiału siewnego, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4.
4. Niezgłoszenie partii materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w celu pobrania urzędowej próby do oceny tożsamości odmianowej, powoduje degradację plantacji obsianej materiałem z tej partii do najniższego stopnia.
5. Ocena tożsamości odmianowej jest prowadzona zgodnie z metodykami opracowanymi na podstawie wytycznych Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV).
6. Ocena tożsamości odmianowej jest prowadzona na poletkach kontrolnych i ma na celu w szczególności sprawdzenie, czy badana partia materiału siewnego jest zgodna z:
 - 1) urzędowym opisem i próbą wzorcową reprodukowanej odmiany;
 - 2) wymaganiami określającymi czystość odmianową.

7. Ocena tożsamości odmianowej obejmuje:

- 1) ocenę wstępną – dotyczącą materiału wyjściowego do kolejnych rozmnożeń, prowadzoną w tym samym sezonie wegetacyjnym równoległe z oceną polową;
 - 2) ocenę następczą – dotyczącą partii materiału siewnego znajdującej się w obrocie, prowadzoną w sezonie wegetacyjnym następującym po roku zbioru.
8. Próby urzędowe materiału siewnego do oceny tożsamości odmianowej wojewódzki inspektor przesyła do właściwej jednostki organizacyjnej Centralnego Ośrodka.
9. Jeżeli w trakcie oceny wstępnej zostanie stwierdzony brak tożsamości odmianowej, stanowi to podstawę do dyskwalifikacji badanej partii.
10. Przepisy ust. 3-7 nie dotyczą materiału szkółkarskiego kategorii elitarny.
11. Dokonanie oceny tożsamości odmianowej podlega opłacie.
12. Przepis ust. 11 nie dotyczy materiału szkółkarskiego.
13. Opłatę, o której mowa w ust. 11, uiszcza przedsiębiorca i stanowi ona dochód budżetu państwa.

Art. 40. 1. Oceny tożsamości odmianowej dokonuje Główny Inspektor.

2. Główny Inspektor może zlecić wykonanie oceny tożsamości odmianowej Centralnemu Ośrodkowi.

3. Główny Inspektor przekazuje Centralnemu Ośrodkowi wykaz prób partii materiału siewnego wysłanych do oceny tożsamości odmianowej.
4. Informacje o zaobserwowanych w trakcie oceny tożsamości odmianowej wadach partii materiału siewnego, Centralny Ośrodek niezwłocznie przekazuje na piśmie:
 - 1) Głównemu Inspektorowi;
 - 2) właścicielowi badanej partii;
 - 3) hodowcy badanej odmiany.
5. Wyniki oceny następczej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 2, Główny Inspektor umieszcza na stronie internetowej Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.
6. Oceny tożsamości odmianowej materiału szkółkarskiego kategorii elitarny dokonuje dostawca.
7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób i warunki prowadzenia oceny tożsamości odmianowej,
 - 2) wielkość prób, w tym prób wzorcowych, sposób ich pakowania i oznakowania, terminy ich przesyłania do właściwej jednostki organizacyjnej Centralnego Ośrodka,
 - 3) zakres i terminy przekazywania informacji Głównemu Inspektorowi o próbach urzędowych przyjętych do oceny tożsamości odmianowej
 - biorąc pod uwagę zróżnicowanie gatunków roślin rolniczych i warzywnych oraz terminy

przyjmowania wniosków o dokonanie oceny polowej materiału siewnego.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić metody laboratoryjnej oceny tożsamości odmianowej, uwzględniające międzynarodowo uznane metodyki o dokładnych i powtarzalnych testach kontroli oceny tożsamości odmianowej, mając na uwadze usprawnienie kontroli materiału siewnego znajdującego się w obrocie.

Art. 41. 1. Oceny polowej materiału siewnego dokonują upoważnieni przez wojewódzkiego inspektora pracownicy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwani dalej „urzędowymi kwalifikatorami”.

2. Oceny polowej materiału siewnego kategorii kwalifikowany, z wyłączeniem sadzeniaków ziemniaka, mogą dokonywać również osoby fizyczne, które uzyskały akredytację wojewódzkiego inspektora, zwane dalej „akredytowanymi kwalifikatorami”.
3. Oceny polowej materiału siewnego kategorii standard własnych odmian dokonuje hodowca.
4. Jeżeli w wyniku oceny następczej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 2, został stwierdzony brak tożsamości odmianowej materiału siewnego kategorii standard, wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, zakazać hodowcy uznawania wytwarzanego przez niego materiału siewnego tej kategorii.
5. Oceny polowej plantacji nasiennej obsianej materiałem siewnym z partii, do której były

zastrzeżenia wynikające z oceny tożsamości odmianowej, dokonuje urzędowy kwalifikator.

6. Oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka dokonują urzędowi kwalifikatorzy.
7. Oceny cech zewnętrznych materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany dokonują dostawcy tego materiału.
8. Oceny polowej i oceny cech zewnętrznych materiału szkółkarskiego CAC oraz materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych dokonują dostawcy tego materiału.

Art. 42. 1. Próby materiału siewnego do oceny laboratoryjnej, na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy – właściciela materiału, pobierają:

- 1) upoważnieni przez wojewódzkiego inspektora pracownicy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwani dalej „urzędowymi próbobiorcami”;
 - 2) próbobiorcy, którzy uzyskali akredytację wojewódzkiego inspektora – w zakresie materiału kategorii kwalifikowany, z wyłączeniem sadzeniaków ziemniaka, zwani dalej „akredytowanymi próbobiorcami”.
2. Próby materiału siewnego z partii, dla których wystawia się świadectwo Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA), pobierają urzędowi próbobiorcy posiadający upoważnienie do pobierania tych prób, wydane przez kierownika laboratorium wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, posiadającego akredytację ISTA.

3. Próby sadzeniaków ziemniaka do oceny laboratoryjnej pobierają urzędowi próbobiorcy.

Art. 43. 1. Oceny laboratoryjnej materiału siewnego dokonują laboratoria wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa (urzędowe laboratoria).

2. Oceny laboratoryjnej materiału siewnego roślin warzywnych, w celu uznania go za materiał siewny kategorii standard własnych odmian, dokonuje hodowca.
3. Oceny laboratoryjnej własnego materiału siewnego kategorii kwalifikowany, kategorii handlowy roślin rolniczych, z wyłączeniem ziemniaka, lub kategorii kwalifikowany roślin warzywnych albo materiału szkółkarskiego mogą dokonywać przedsiębiorcy w prowadzonych przez siebie laboratoriach, które uzyskały akredytację wojewódzkiego inspektora.
4. Laboratoria, o których mowa w ust. 3, mogą uzyskać dodatkowo akredytację na:
 - 1) okresową ocenę laboratoryjną własnego materiału siewnego;
 - 2) ocenę laboratoryjną materiału siewnego kategorii kwalifikowany, kategorii handlowy roślin rolniczych, z wyłączeniem ziemniaka, lub kategorii kwalifikowany roślin warzywnych, będącego własnością innego przedsiębiorcy.
5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, powinien być wskazany w decyzji o akredytacji.
6. Oceny laboratoryjnej materiału szkółkarskiego mogą dokonywać dostawcy tego materiału

w prowadzonych przez siebie laboratoriach, które uzyskały akredytację wojewódzkiego inspektora.

7. Materiał siewny ziemniaka podlega wyłącznie urzędowej ocenie laboratoryjnej.
8. Oceny laboratoryjnej materiału siewnego kategorii kwalifikowany i kategorii handlowy mogą dokonywać laboratoria, których działalność nie jest w żaden sposób powiązana z hodowlą, wytwarzaniem, przechowywaniem lub obrotem:
 - 1) materiałem siewnym roślin rolniczych i warzywnych – w przypadku dokonywania oceny laboratoryjnej tego materiału,
 - 2) materiałem szkółkarskim – w przypadku dokonywania oceny laboratoryjnej tego materiału– które uzyskały akredytację wojewódzkiego inspektora (samodzielne laboratoria).

- Art. 44. 1. Urzędowi kwalifikatorzy i urzędowi próbobiorcy działają w ramach swoich czynności służbowych.
2. Akredytowani kwalifikatorzy i akredytowani próbobiorcy wykonują czynności w zakresie akredytacji, w ramach stosunku pracy.

- Art. 45. 1. Urzędowymi kwalifikatorami, akredytowanymi kwalifikatorami, urzędowymi próbobiorcami lub akredytowanymi próbobiorcami poszczególnych grup roślin oraz kategorii materiału siewnego mogą być osoby, które:
- 1) posiadają odpowiednie kwalifikacje zawodowe;
 - 2) ukończyły szkolenie potwierdzone zaświadczeniem;

- 3) zdały egzamin przed wojewódzkim inspektorem z zakresu ukończonego szkolenia, potwierdzony zaświadczeniem;
 - 4) dają gwarancję rzetelnego wykonywania powierzonych zadań.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pracowników laboratoriów przeprowadzających badania materiału siewnego dla poszczególnych grup roślin z uwzględnieniem typów analiz, zwanych dalej „analitikami nasiennymi.”
 3. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być prowadzone przez:
 - 1) wojewódzkiego inspektora lub
 - 2) jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora, właściwego ze względu na siedzibę tych jednostek, zwane dalej „ośrodkami szkoleniowymi”.
 4. Wojewódzki inspektor, na wniosek ośrodka szkoleniowego, w drodze decyzji, wydaje upoważnienie do prowadzenia szkoleń, jeżeli ośrodek posiada odpowiednie warunki do prowadzenia takich szkoleń, a w szczególności wykwalifikowaną kadrę, środki dydaktyczne oraz pomieszczenia.
 5. Jeżeli ośrodek szkoleniowy przestał spełniać warunki wymagane do uzyskania upoważnienia, o którym mowa w ust. 4, lub prowadzi szkolenia niezgodnie z przepisami, wojewódzki inspektor może cofnąć wydane upoważnienie.
 6. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia jest ważne przez okres 5 lat, licząc od dnia jego wydania.”;

28) po art. 45 dodaje się art. 45a-45c w brzmieniu:

„Art. 45a. 1. Decyzję w sprawie akredytacji wydaje wojewódzki inspektor na wniosek:

- 1) zainteresowanego przedsiębiorcy – w przypadku akredytacji, o której mowa w art. 41 ust. 2;
- 2) zainteresowanego przedsiębiorcy lub samodzielnego laboratorium – w przypadku akredytacji, o której mowa w art. 42 ust. 1 pkt 2.

2. Decyzję w sprawie akredytacji, o której mowa w art. 43a ust. 3, 6 i 8, wydaje wojewódzki inspektor na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy, dostawcy lub podmiotu ubiegającego się o uzyskanie akredytacji do prowadzenia samodzielnego laboratorium.

3. Akredytacji, o której mowa w art. 43a ust. 3, 6 i 8, udziela się, jeżeli laboratorium:

- 1) posiada odpowiednie warunki lokalowe oraz wyposażenie techniczne niezbędne do wykonywania oceny laboratoryjnej materiału siewnego;
- 2) zatrudnia osoby:
 - a) o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych,
 - b) które ukończyły szkolenie i zdały egzamin, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 i 3.

4. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający posiadanie odpowiednich kwalifikacji zawodowych;

- 2) zaświadczenia o:
 - a) ukończeniu szkolenia,
 - b) zdaniem egzaminu z zakresu ukończonego szkolenia, wydane przez wojewódzkiego inspektora;
 - 3) zgodę przedsiębiorcy, którego materiał siewny będzie oceniany – w przypadku akredytacji, o której mowa w art. 43a ust. 4 pkt 2.
5. Akredytacji, o których mowa w ust. 1 i 2, udziela się na okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wydania decyzji.
6. Wojewódzki inspektor w ramach nadzoru nad akredytowanymi kwalifikatorami, akredytowanymi próbobiorcami oraz akredytowanymi laboratoriami kontroluje ich pracę w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących odpowiednio: oceny polowej materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego, albo pobierania prób materiału siewnego.
7. Podczas kontroli, o której mowa w ust. 6, wojewódzki inspektor może w szczególności:
- 1) uczestniczyć w ocenie polowej, ocenie laboratoryjnej lub pobieraniu prób materiału siewnego, dokonywanych przez podmioty, o których mowa w ust. 6, lub sprawdzać prawidłowość wykonywania tych czynności;
 - 2) dokonywać sprawdzenia dokumentacji dotyczącej przeprowadzonej oceny polowej, oceny laboratoryjnej lub pobrania prób materiału siewnego;

- 3) żądać od podmiotu kontrolowanego udzielenia, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli.

8. Jeżeli w trakcie kontroli wojewódzki inspektor stwierdzi, że akredytowani kwalifikatorzy, akredytowani próbobiorcy oraz akredytowane laboratoria nie spełniają warunków niezbędnych do wykonywania odpowiednio: oceny polowej materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego, albo pobierania prób materiału siewnego, w szczególności:

1) w przypadku kwalifikatorów i próbobiorców:

- a) nie posiadają ważnych zaświadczeń o ukończeniu szkolenia i zdaniem egzaminie z zakresu ukończonego szkolenia lub
- b) dokonują oceny lub pobierania prób materiału siewnego nierzetelnie lub niezgodnie z przepisami ustawy, lub
- c) nie dysponują wymaganym sprzętem, lub
- d) nie wykonali określonej, minimalnej liczby ocen lub pobrania prób materiału siewnego, lub
- e) nie składają wojewódzkiemu inspektorowi dokumentów określonych w ust. 12 w wyznaczonym terminie;

2) w przypadku laboratoriów:

- a) nie zatrudniają osób, które posiadają ważne zaświadczenia o ukończeniu

szkolenia i zdanym egzaminie z zakresu ukończonego szkolenia, lub

- b) nie posiadają odpowiednich warunków lokalowych oraz wyposażenia technicznego niezbędnego do wykonywania oceny laboratoryjnej materiału siewnego, lub
- c) ocena jest wykonywana nierzetelnie lub niezgodnie z przepisami ustawy, lub
- d) nie składają wojewódzkiemu inspektorowi dokumentów określonych w ust. 12 w wyznaczonym terminie

– cofa decyzję o akredytacji albo nakazuje usunięcie stwierdzonych uchybień w określonym terminie, w zależności od zakresu stwierdzonych uchybień.

- 9. Do urzędowych kwalifikatorów i urzędowych próbobiorców przepis ust. 8 pkt 1 lit. b i d stosuje się odpowiednio.
- 10. Jeżeli w trakcie kontroli wojewódzki inspektor stwierdzi:
 - 1) że plantacja została oceniona przez akredytowanych kwalifikatorów – unieważnia wynik oceny polowej materiału siewnego;
 - 2) nieprawidłowości w pracy akredytowanych próbobiorców – unieważnia próbobranie poddane tej kontroli i wynik oceny laboratoryjnej materiału siewnego dokonanej na próbach pobranych przez danego próbobiorcę;

- 3) nieprawidłowości w pracy akredytowanych laboratoriów – unieważnia:
 - a) wyniki oceny laboratoryjnej materiału siewnego poddanej tej kontroli i wydane świadectwo lub informację,
 - b) zatrzymuje etykiety lub plomby.
11. W przypadkach, o których mowa w ust. 10, wojewódzki inspektor, po przeprowadzeniu oceny polowej materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego, albo po pobraniu prób materiału siewnego, wydaje nowe świadectwa lub informacje.
12. Akredytowani próbobiorcy, akredytowani kwalifikatorzy oraz akredytowane laboratoria są obowiązani do składania wojewódzkiemu inspektorowi:
 - 1) kopii świadectw, informacji lub protokołów pobrania prób, w terminie 7 dni od dnia dokonania odpowiednio: oceny polowej materiału siewnego, oceny laboratoryjnej materiału siewnego, pobrania próby, wystawienia świadectw, informacji lub sporządzenia protokołu pobrania prób;
 - 2) w przypadku laboratoriów – pisemnych sprawozdań z dokonanej oceny laboratoryjnej materiału siewnego, w formie uzgodnionej z wojewódzkim inspektorem.

Art. 45b. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dla ośrodków szkoleniowych,

- 2) programy szkoleń z zakresu oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka, pobierania prób materiału siewnego i wykonywania badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych,
- 3) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia,
- 4) sposób przeprowadzania egzaminu z zakresu ukończonego szkolenia

– uwzględniając odpowiednio: zapewnienie przez ośrodki szkoleniowe warunków gwarantujących rzetelne przeprowadzanie szkoleń, w tym zapewnienie wykwalifikowanej kadry, środków dydaktycznych oraz pomieszczeń, a także zapewnienie właściwego przeprowadzania oceny polowej materiału siewnego, pobierania prób materiału siewnego i wykonywania badań laboratoryjnych materiału siewnego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ogłasza wykaz ośrodków szkoleniowych upoważnionych do prowadzenia szkoleń w zakresie oceny polowej materiału siewnego, pobierania prób materiału siewnego oraz badań laboratoryjnych materiału siewnego, podając nazwę i adres siedziby ośrodka szkoleniowego oraz zakres udzielonego upoważnienia.

Art. 45c. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagane kwalifikacje zawodowe w zakresie:
 - a) oceny polowej materiału siewnego,

- b) pobierania prób materiału siewnego,
 - c) wykonywania badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych,
 - d) oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka,
- 2) warunki lokalowe oraz wyposażenie techniczne niezbędne do wykonywania oceny laboratoryjnej materiału siewnego oraz uzyskania akredytacji w tym zakresie,
 - 3) sprzęt wymagany do pobierania prób materiału siewnego,
 - 4) zakres oraz sposób wykonywania nadzoru i kontroli akredytowanych i upoważnionych podmiotów dokonujących oceny polowej materiału siewnego, pobierania prób materiału siewnego, oceny laboratoryjnej materiału siewnego oraz oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka,
 - 5) zakres oraz termin przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi przez akredytowane laboratoria sprawozdań, o których mowa w art. 45a ust. 12 pkt 2,
 - 6) minimalną liczbę wykonanych ocen oraz minimalną liczbę pobranych prób w określonym czasie
- mając na względzie specyfikę wytwarzania i oceny poszczególnych grup i gatunków roślin, różne metody dokonywania ich oceny oraz uzyskanie wysokiej jakości wprowadzanego do obrotu materiału siewnego.”;

29) w art. 46:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Próby materiału siewnego do oceny laboratoryjnej pobiera się w obecności przedsiębiorcy, dostawcy lub osoby przez niego upoważnionej.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:

„2a. Próby, o których mowa w ust. 2, mogą być pobierane w sposób automatyczny.

2b. Pobieranie prób w sposób automatyczny odbywa się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora.

2c. W ramach nadzoru nad pobieraniem prób w sposób automatyczny wojewódzki inspektor może w szczególności:

- 1) uczestniczyć w pobieraniu prób;
- 2) sprawdzać, czy urządzenie do pobierania prób jest zgodne z zaleceniami ISTA do metodyki pobierania prób określonej przez ISTA;
- 3) sprawdzać stan techniczny urządzenia do pobierania prób;
- 4) sprawdzać dokumentację dotyczącą pobierania prób.

2d. W przypadku gdy wojewódzki inspektor stwierdzi nieprawidłowości w pobieraniu prób w sposób automatyczny, uniemożliwiające właściwą ocenę laboratoryjną materiału siewnego, może, w drodze decyzji, zakazać stosowania urządzenia do pobierania prób do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.”,

c) w ust. 3:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z pobrania prób materiału siewnego sporządza się protokół, który zawiera w szczególności:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer właściciela partii w rejestrze przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) datę pobrania próby;”;

30) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Na podstawie wyników poszczególnych ocen materiału siewnego, z wyjątkiem oceny tożsamości odmianowej oraz oceny, o której mowa w art. 41 ust. 7 i 8, podmiot dokonujący oceny wydaje:

- 1) świadectwo oceny polowej – w przypadku uznania plantacji nasiennej za odpowiadającą wymaganiom wytwarzania, jakości lub zdrowotności;
- 2) świadectwo oceny laboratoryjnej – w przypadku uznania, że oceniana partia materiału siewnego spełnia wymagania jakości lub zdrowotności;
- 3) świadectwo laboratoryjnej oceny zdrowotności materiału siewnego ziemniaka, jeżeli oceniana plantacja nasienna ziemniaka spełnia wymagania zdrowotności;
- 4) świadectwo oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka – w przypadku uznania, że oceniana partia spełnia wymagania jakości;
- 5) świadectwo mieszanki nasiennej;

- 6) informacje – w przypadku dyskwalifikacji materiału siewnego w poszczególnych ocenach, jeżeli oceniany materiał nie odpowiada wymaganiom wytwarzania, jakości lub zdrowotności.
2. Jeżeli oceniana partia materiału siewnego spełnia wymagania jakości, na wniosek właściciela ocenianej partii może być wydane świadectwo ISTA zamiast świadectwa oceny laboratoryjnej; w przypadku gdy świadectwo oceny laboratoryjnej, zostało już wydane, świadectwo ISTA wydaje się po anulowaniu świadectwa oceny laboratoryjnej.
 3. Świadectwo ISTA wydaje Laboratorium Oceny Nasion posiadające akredytację Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA) na podstawie wykonanych przez to laboratorium badań próby materiału siewnego pobranej przez próbobiorcę posiadającego upoważnienie kierownika tego laboratorium.
 4. Świadectwa lub informacje, o których mowa w ust. 1, są wydawane w miejscu dokonania oceny polowej lub laboratoryjnej materiału siewnego, z wyłączeniem świadectw dla mieszanki nasiennej oraz świadectw i informacji dla materiału szkółkarskiego.
 5. Świadectwo mieszanki nasiennej jest wydawane na wniosek przedsiębiorcy sporządzającego mieszankę, na podstawie świadectw oceny laboratoryjnej poszczególnych jej składników, z wyłączeniem składników, do których nie stosuje się przepisów ustawy.

6. Świadcstwo oceny laboratoryjnej materiału siewnego wydaje się dla każdej ocenianej partii materiału, a w przypadku materiału siewnego ziemniaka – dla ocenianej plantacji.
7. Świadcstwo mieszanki nasiennej wydaje się również dla mieszańców złożonych rzepaku.
8. Świadcstwo oceny polowej materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego albo informacja o dyskwalifikacji materiału siewnego zawierają w szczególności:
 - 1) numer świadectwa lub informacji, datę zakończenia badań albo oceny oraz datę wystawienia świadectwa lub informacji;
 - 2) oznaczenie podmiotu wystawiającego świadectwo albo informację;
 - 3) oznaczenie podmiotu zgłaszającego materiał siewny do oceny;
 - 4) określenie nazwy gatunku i odmiany;
 - 5) numer partii wysianego albo ocenionego materiału siewnego;
 - 6) informację o:
 - a) wielkości plantacji albo partii,
 - b) wyniku ocenianego materiału siewnego.
9. Na podstawie świadectw oceny polowej materiału szkółkarskiego dostawcy tego materiału wydają wypis z tych świadectw.
10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory świadectw i informacji, o których mowa w ust. 1, oraz wzór wypisu, o którym mowa w ust. 9, uwzględniając

grupy i gatunki roślin oraz wykonywane dla nich oceny materiału siewnego.”;

31) po art. 47 dodaje się art. 47a i 47b w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Materiał siewny znajdujący się w obrocie lub przygotowywany do obrotu, z wyłączeniem materiału siewnego, o którym mowa w art. 48a ust. 1 i 2, podlega okresowej ocenie laboratoryjnej co najmniej w zakresie zdolności kiełkowania, po dokonaniu której wydaje się informację o wynikach badania.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy, po upływie których materiał siewny podlega okresowej ocenie laboratoryjnej, mając na względzie właściwości poszczególnych gatunków roślin w zakresie zdolności kiełkowania.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o której mowa w ust. 1, uwzględniając grupy roślin i gatunki oraz wykonywane dla nich oceny materiału siewnego.

Art. 47b. 1. Partie materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oznacza się w sposób umożliwiający identyfikację tego materiału.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznaczania partii materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mając na uwadze właściwą identyfikację tego materiału.”;

32) w art. 48:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odmian roślin sadowniczych wpisanych do krajowego rejestru, odpowiednich rejestrów państw członkowskich albo państw trzecich lub chronionych na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian roślin;”,

– uchyla się pkt 3,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) odmian roślin rolniczych niewpisanych do krajowego rejestru, pochodzących z państw trzecich, objętych systemem OECD i nieprzeznaczonych do obrotu na obszarze Unii Europejskiej;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Za materiał siewny kategorii elitarny, z wyłączeniem materiału przedbazowego, oraz kategorii kwalifikowany, uznaje się materiał siewny odpowiadający wymaganiom w zakresie wytwarzania i jakości odmian miejscowych roślin pastewnych wpisanych do krajowego rejestru.”,

c) uchyla się ust. 3;

33) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. Za materiał siewny kategorii kwalifikowany uznaje się materiał siewny odpowiadający wymaganiom w zakresie wytwarzania i jakości odmian roślin rolniczych zgłoszonych do krajowego rejestru lub do rejestrów państw członkowskich oraz przyjętych do badań, jeżeli materiał ten pochodzi z testów lub doświadczeń

polowych prowadzonych w celu uzyskania informacji o uprawie lub stosowaniu danej odmiany.

2. Za materiał siewny kategorii standard uznaje się materiał siewny odpowiadający wymaganiom w zakresie wytwarzania i jakości odmian roślin warzywnych zgłoszonych do krajowego rejestru lub do rejestrów państw członkowskich oraz przyjętych do badań, jeżeli materiał ten pochodzi z testów lub doświadczeń polowych prowadzonych w celu uzyskania praktycznej wiedzy z doświadczeń podczas uprawy.
3. Prowadzenie testów lub doświadczeń polowych odmian roślin rolniczych, zgłoszonych do krajowego rejestru, wymaga zgody dyrektora Centralnego Ośrodka.
4. Prowadzenie testów lub doświadczeń polowych odmian roślin warzywnych, zgłoszonych do krajowego rejestru lub odpowiednich rejestrów państw członkowskich oraz przyjętych do badań, wymaga zgody odpowiednio dyrektora Centralnego Ośrodka lub właściwego urzędu państwa członkowskiego.
5. Decyzję w sprawie wyrażenia zgody na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych dyrektor Centralnego Ośrodka wydaje na wniosek zainteresowanego hodowcy lub upoważnionej przez niego osoby, która będzie prowadziła obrót materiałem siewnym wytworzonym w ramach tych testów lub doświadczeń.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania hodowcy albo nazwę i adres jego siedziby;
- 2) nazwę rodzaju lub gatunku rośliny w języku polskim i po łacinie oraz :

a) w przypadku roślin rolniczych:

- opis odmiany,
- zakres przewidywanych testów lub doświadczeń polowych,
- państwo członkowskie, w którym będą przeprowadzane testy lub doświadczenia polowe,
- miejsce prowadzenia zachowania odmiany,

b) w przypadku roślin warzywnych:

- opis odmiany,
- miejsce prowadzenia zachowania odmiany.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się w szczególności:

- 1) informację o wielkości prowadzonych testów lub doświadczeń polowych oraz przewidywanym zbiorze nasion;
- 2) wskazanie państw członkowskich, na terytorium których wnioskodawca zamierza wprowadzić uzyskany materiał siewny;
- 3) potwierdzenie o przyjęciu odmiany do badań rejestrowych przez właściwy urząd państwa członkowskiego – w przypadku roślin warzywnych;

- 4) kopię zgody na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych – w przypadku gdy wniosek dotyczy kontynuacji prowadzonych wcześniej testów lub doświadczeń polowych.
8. Dyrektor Centralnego Ośrodka wydaje decyzję w sprawie wyrażenia zgody na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych:
 - 1) roślin rolniczych, jeżeli zostaną one przeprowadzone w celu uzyskania informacji o uprawie lub stosowaniu danej odmiany;
 - 2) roślin warzywnych, jeżeli zostaną one przeprowadzone w celu uzyskania praktycznej wiedzy z doświadczeń podczas uprawy.
9. Decyzję, o której mowa w ust. 5, wydaje się na okres roku.
10. Decyzja w sprawie wyrażenia zgody na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych, na wniosek zainteresowanego podmiotu może zostać przedłużona:
 - 1) w przypadku roślin rolniczych – jednorazowo, na okres nie dłuższy niż rok;
 - 2) w przypadku roślin warzywnych – dwukrotnie, przy czym okres każdego przedłużenia nie może być dłuższy niż rok.
11. W decyzji, o której mowa w ust. 5, określa się:
 - 1) nazwę gatunku;
 - 2) tymczasową nazwę odmiany;

- 3) okres prowadzenia testów lub doświadczeń polowych;
- 4) miejsce oraz powierzchnię, na której będą prowadzone testy lub doświadczenia polowe;
- 5) ilość materiału siewnego pochodzącą z testów lub doświadczeń polowych, jaka może być wprowadzona do obrotu – w przypadku roślin rolniczych.

12. Dyrektor Centralnego Ośrodka informuje Komisję Europejską oraz właściwe urzędy państw członkowskich o przyjętych wnioskach na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych oraz o wyrażonych w tym zakresie zgodach.”;

34) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Za mieszankę materiału siewnego uznaje się mieszankę sporządzoną z dopuszczonego do obrotu materiału siewnego, o określonym przez przedsiębiorcę procentowym składzie tej mieszanki.

2. Świadectwo dla mieszanki materiału siewnego, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 5, wydaje wojewódzki inspektor albo przedsiębiorca, który sporządził mieszankę i posiada laboratorium, które uzyskało akredytację na dokonywanie oceny laboratoryjnej roślin pastewnych.

3. W skład mieszanki materiału siewnego mogą wchodzić:

- 1) różne gatunki roślin uprawnych (mieszanka gatunkowa);
- 2) różne odmiany jednego gatunku (mieszanka odmianowa).

4. W skład mieszanki materiału siewnego mogą również wchodzić składniki, do których nie stosuje się przepisów ustawy.
5. Mieszanki roślin pastewnych przeznaczone na cele pastewne może sporządzać przedsiębiorca, który opracował technologię sporządzania tych mieszanek oraz posiada urządzenia niezbędne do ich sporządzania.
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje mieszanek materiału siewnego, ich skład gatunkowy oraz typ użytkowania, terminy, po upływie których mieszanki te podlegają okresowej ocenie laboratoryjnej, a także sposób postępowania przy sporządzaniu mieszanek roślin pastewnych przeznaczonych na cele pastewne i sposób kontrolowania przez wojewódzkiego inspektora procesu sporządzania tych mieszanek, mając na uwadze obowiązujące przepisy Unii Europejskiej w zakresie sporządzania mieszanek materiału siewnego oraz właściwości poszczególnych gatunków w zakresie zdolności kiełkowania.”;

35) uchyla się art. 50;

36) w art. 51:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Za pobranie urzędowych prób i ocenę materiału siewnego, dokonywaną przez organ Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, pobiera się opłatę.
2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera się również w przypadku gdy pobrania urzędowych prób lub oceny

materiału siewnego nie można było dokonać z winy wnioskodawcy.”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W razie niewniesienia opłaty za pobranie urzędowych prób i ocenę materiału siewnego, wojewódzki inspektor informuje o tym właściwy urząd skarbowy.”;

37) w art. 52:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny polowej, oceny laboratoryjnej, laboratoryjnej oceny zdrowotności lub oceny cech zewnętrznych materiału siewnego, nie zgadza się z wynikiem oceny zawartym w świadectwie albo informacji, wystawionymi przez akredytowane podmioty, może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce dokonywania oceny z wnioskiem o ponowne dokonanie oceny.

2. Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny polowej, oceny laboratoryjnej, laboratoryjnej oceny zdrowotności lub oceny cech zewnętrznych materiału siewnego, nie zgadza się z wynikiem oceny zawartym w świadectwie albo informacji, wystawionymi przez wojewódzkiego inspektora, może zwrócić się do Głównego Inspektora z wnioskiem o ponowne dokonanie oceny.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za pobranie urzędowych prób i dokonanie oceny, o których mowa w art. 51 ust. 1, oraz za dokonanie oceny tożsamości odmianowej, biorąc pod uwagę koszty

poniesione na dojazd do plantacji lub miejsca pobrania próby, czas potrzebny na dokonanie oceny lub pobranie próby, zużycie materiałów i odczynników stosowanych przy dokonywaniu oceny lub pobieraniu próby, a także gatunek oraz grupę roślin i rodzaj dokonywanej oceny.”;

38) w art. 54:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą:

1) producentów materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych oraz materiału szkółkarskiego, wytworzonego i sprzedawanego na terenie tego samego powiatu, jeżeli jest on przeznaczony na niezarobkowe potrzeby własne odbiorcy;

2) dostawców.”,

b) w ust. 4:

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania obrotu materiałem siewnym;”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy w czasie kontroli dokonywanej przez wojewódzkiego inspektora.”;

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a-7c w brzmieniu:

„7a. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania albo siedziby, przedsiębiorca informuje o tym wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy.

7b. W przypadku, o którym mowa w ust. 7a, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy powiadamia o zmianie miejsca zamieszkania albo siedziby przedsiębiorcy wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na nowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy i przekazuje mu wniosek, na podstawie którego dokonano wpisu do rejestru, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 5.

7c. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na nowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy dokonuje wpisu przedsiębiorcy do rejestru na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 7b, oraz wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru; wpis do rejestru nie podlega opłacie.”;

39) w art. 55:

a) w ust.1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) składać właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi pisemne informacje dotyczące obrotu materiałem siewnym, w tym materiałem przywożonym z państw trzecich;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 pkt 2 lit. a-e nie dotyczą przedsiębiorcy, który nabył materiał siewny w zamkniętym opakowaniu i nie przepakował tego materiału.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Obowiązek składania informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy materiału siewnego nabytego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od innych przedsiębiorców prowadzących obrót tym materiałem.”;

40) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Hodowca wprowadzający do obrotu materiał siewny roślin warzywnych kategorii standard własnych odmian, jest obowiązany:

- 1) przechowywać i udostępniać przez okres 3 lat dokumentację dotyczącą wytworzenia każdej partii materiału siewnego wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na siedzibę przedsiębiorcy albo adres jego zamieszkania lub właściwym urzędom innego państwa członkowskiego;
 - 2) przechowywać i udostępniać przez okres 2 lat próby wzorcowe z każdej:
 - a) wytworzonej i wprowadzonej do obrotu partii materiału siewnego, licząc od dnia wprowadzenia tej partii do obrotu,
 - b) partii materiału siewnego odmian skreślonych z krajowego rejestru, licząc od dnia ich skreślenia– wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na siedzibę przedsiębiorcy albo adres jego zamieszkania lub właściwym urzędom innego państwa członkowskiego;
 - 3) składać wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na siedzibę przedsiębiorcy albo adres jego zamieszkania sprawozdanie o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wielkość prób wzorcowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz zakres i terminy składania sprawozdania, o którym

mowa w ust. 1 pkt 3, mając na względzie zbilansowanie obrotu materiałem siewnym roślin warzywnych kategorii standard.”;

41) w art. 57:

a) w ust. 1:

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) materiał siewny kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany odmian roślin sadowniczych wpisanych do krajowego rejestru, odpowiednich rejestrów państw członkowskich albo państw trzecich lub chronionych na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian roślin;

4) materiał siewny kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i kategorii standard odmian winorośli oraz materiał rozmnożeniowy winorośli, jeżeli może być dopuszczony do obrotu na podstawie przepisów Unii Europejskiej⁴⁾,”

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) materiał siewny kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany odmian roślin rolniczych pochodzących z państw trzecich objętych systemem OECD, nieprzeznaczony do obrotu na obszarze Unii Europejskiej;”

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin ozdobnych lub gatunków roślin użytkowanych w celach ozdobnych oraz odmian roślin:

a) tradycyjnie uprawianych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

b) chronionych na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian, lub

- c) wpisanych do rejestrów państw członkowskich albo państw trzecich, lub
- d) znajdujących się na liście odmian prowadzonej przez dostawcę;”,
- pkt 9 otrzymuje brzmienie:
 - „9) materiał siewny odmian miejscowych roślin pastewnych wpisanych do krajowego rejestru;”,
- pkt 14 otrzymuje brzmienie:
 - „14) materiał siewny odmian wpisanych do wspólnotowego katalogu lub krajowego rejestru, wytworzony w państwie trzecim, w którym obowiązuje system oceny równoważny z systemem obowiązującym w Unii Europejskiej;”,
- dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
 - „15) materiał siewny kategorii kwalifikowany roślin rolniczych i kategorii standard roślin warzywnych, o których mowa w art. 48a.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. Do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dopuszcza się materiał siewny kategorii standard odmian miejscowych roślin warzywnych wpisanych do krajowego rejestru.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
 - „2a. Obrót materiałem siewnym wymienionym w ust. 1 pkt 15, może być prowadzony w okresie, na jaki została uzyskana zgoda na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych.
 - 2b. Wnioskodawca jest obowiązany informować dyrektora Centralnego Ośrodka o ilości

wprowadzonego do obrotu materiału siewnego wymienionego w ust. 1 pkt 15, w okresie, o którym mowa w ust. 2a, w terminie 30 dni od dnia wprowadzenia tego materiału do obrotu.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Materiał siewny odmian genetycznie zmodyfikowanych może być dopuszczony do obrotu po spełnieniu wymagań określonych w przepisach o organizmach genetycznie zmodyfikowanych.”,

e) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) materiał siewny kategorii elitarny roślin rolniczych i warzywnych, a w przypadku koniczyny łąkowej również kategorii kwalifikowany, który nie spełnia określonych dla danej kategorii wymagań dotyczących zdolności kiełkowania.”,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zakaz obrotu materiałem siewnym określonych odmian wpisanych do wspólnotowych katalogów, mając na względzie ich nieprzydatność do uprawy w warunkach klimatyczno-glebowych Rzeczypospolitej Polskiej lub konieczność unikania zagrożeń dla środowiska oraz zdrowia ludzi i zwierząt.”;

42) w art. 59:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Materiał siewny znajdujący się w obrocie, z zastrzeżeniem art. 62, powinien być zaopatrzony w etykiety wydawane przez:

- 1) wojewódzkiego inspektora – dla materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
 - 2) przez właściwy urząd państwa członkowskiego – dla materiału siewnego wytworzonego na obszarze tego państwa, albo
 - 3) przedsiębiorców.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Etykiety, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są etykietami urzędowymi.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Na etykietach umieszcza się informacje identyfikujące materiał siewny oraz informacje wymagane na podstawie odrębnych przepisów.”,
- d) w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) materiału siewnego kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i kategorii handlowy;”,
- e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Etykiety i plomby przedsiębiorców mogą być stosowane dla materiału siewnego kategorii standard roślin warzywnych oraz dla małych opakowań WE.”,
- f) dodaje się ust. 11 i 12 w brzmieniu:
- „11. W przypadku małych opakowań WE etykietę może stanowić trwały nadruk lub stempel umieszczony na tych opakowaniach.
12. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić obowiązek etykietowania małych opakowań WE materiału siewnego buraków etykietami urzędowymi, mając na uwadze usprawnienie kontroli obrotu tym materiałem.”;

43) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, jakie opakowania materiału siewnego uznaje się za małe opakowania WE, biorąc pod uwagę rodzaj i gatunek roślin, kategorię materiału siewnego oraz masę netto opakowania.”;

44) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Materiał siewny roślin rolniczych i warzywnych kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany, kategorii handlowy i kategorii standard, znajdujący się w obrocie, może zostać przepakowany i przeetykietowany po uzyskaniu pisemnej zgody przedsiębiorcy:

- 1) którego numer w rejestrze przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym znajduje się na etykiecie materiału siewnego przed jego przepakowaniem – w przypadku materiału siewnego wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wprowadzającego materiał siewny do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku materiału siewnego pochodzącego z innego państwa członkowskiego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, numer partii przepakowanego i przeetykietowanego materiału siewnego pozostaje niezmienny, a na etykiecie umieszcza się wyrazy „przepakowano i przeetykietowano.”;

45) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. Do każdej partii materiału siewnego niezakwalifikowanego ostatecznie, o którym mowa w art. 57

ust. 1 pkt 12, dołącza się informację o dostarczo-
nym materiale, zwaną dalej „dokumentem
towarzyszącym”.”;

46) w art. 62:

a) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie „jakość WE”.”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) napis „Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin
i Nasiennictwa”.”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) numer w rejestrze przedsiębiorców prowadzonym
na podstawie przepisów o ochronie roślin.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dokument dostawcy dołączony do materiału
przeznaczonego dla odbiorców, którzy nie zajmują
się zawodowo uprawą roślin sadowniczych,
warzywnych lub ozdobnych, może nie zawierać
informacji, o której mowa w ust. 3 pkt 6.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokumentem dostawcy może być paszport roślin,
jeżeli będą umieszczone na nim informacje, o których
mowa w ust. 3 pkt 1, 3, 10, 12 i 13.”;

d) dodaje się ust. 6-9 w brzmieniu:

„6. Wypis ze świadectwa dołącza się do każdej przesyłki
materiału szkółkarskiego zawierającej jedną lub kilka
partii tego materiału.

7. Materiał szkółkarski kategorii kwalifikowany oraz
materiał rozmnożeniowy winorośli, znajdujący się
w obrocie i przeznaczony dla odbiorcy, który nie

zajmuje się zawodowo uprawą tych roślin, zaopatruje się wyłącznie w etykietę urzędową.

8. Materiał szkółkarski roślin sadowniczych kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany, znajdujący się w obrocie, może być przeetykietowany po uzyskaniu pisemnej zgody dostawcy, którego numer w rejestrze przedsiębiorców prowadzonym na podstawie przepisów o ochronie roślin znajduje się na etykiecie materiału szkółkarskiego przed przeetykietowaniem.
9. Dostawca jest obowiązany przechowywać kopie dokumentów dostawcy lub wypisów ze świadectw przez okres 3 lat od dnia ich wydania.”;

47) w art. 63 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) treści informacji zamieszczanych na etykietach oraz w dokumencie towarzyszącym,”;

48) uchyla się rozdział 6;

49) w art. 66:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Pobieranie prób urzędowych i ocena, dokonywane przez organ Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa w ramach kontroli, nie podlegają opłacie.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Jeżeli w wyniku kontroli materiału siewnego stwierdzono, że jedna lub kilka partii nie odpowiada wymaganiom jakości albo wymaganiom obowiązującym przy wytwarzaniu, ocenie, przechowywaniu lub w obrocie tym materiałem, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:

- 1) zakazać prowadzenia obrotu partią materiału siewnego niespełniającą wymagań;

- 2) nakazać poddanie partii materiału siewnego niespełniającej wymagań zabiegom uniemożliwiającym użycie go do siewu, sadzenia, szczepienia, okulizacji lub tylko do rozmnażania roślin.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”;

50) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Z materiału siewnego znajdującego się w obrocie pobiera się kontrolne próby do wspólnotowych testów i doświadczeń porównawczych, w celu sprawdzenia jego jakości oraz harmonizacji metod dokonywania oceny.

2. Główny Inspektor pobiera i przesyła próby materiału siewnego, o których mowa w ust. 1, do odpowiednich jednostek prowadzących wspólnotowe doświadczenia i testy porównawcze, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi przeprowadzania doświadczeń i testów porównawczych.”;

51) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. 1. Kto prowadzi obrót materiałem siewnym niezgodnie z warunkami określonymi w art. 57 ust. 1, 1a, 2a, 3 i 4, jest obowiązany do wniesienia na rachunek urzędu skarbowego, właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania prowadzącego obrót, opłaty sankcyjnej stanowiącej 200% kwoty należnej za sprzedany lub dostarczony materiał siewny.

2. Stwierdzenie prowadzenia obrotu materiałem siewnym niezgodnie z warunkami określonymi w art. 57 ust. 1, 1a, 2a, 3 i 4, ilość sprzedanego

lub dostarczonego materiału siewnego oraz wysokość opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub adres miejsca zamieszkania prowadzącego obrót materiałem siewnym.”;

52) w art. 70 w ust. 1:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) składa wojewódzkiemu inspektorowi nieprawdziwe informacje dotyczące obrotu materiałem siewnym;”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nie zaopatruje materiału siewnego w etykiety, nie dołącza dokumentu towarzyszącego lub dokumentu dostawcy, wypisu ze świadectwa, nie stosuje plomb oraz nie zabezpiecza opakowań z materiałem siewnym zgodnie z art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1, art. 61a lub art. 62, lub podaje na etykietach informacje niezgodne ze świadectwem;”,

c) uchyla się pkt 6,

d) dodaje się pkt 11-22 w brzmieniu:

„11) bez wymaganej zgody prowadzi testy lub doświadczenia polowe odmian roślin rolniczych lub roślin warzywnych;

12) sporządza mieszanki roślin pastewnych przeznaczone na cele pastewne, nie posiadając opracowanej technologii sporządzania tych mieszanek oraz urządzeń niezbędnych do ich sporządzania;

13) sporządza protokół, o którym mowa w art. 46 ust. 3, na formularzu, który nie jest zgodny ze wzorem

określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 4;

- 14) wydaje świadectwa lub informacje, o których mowa w art. 47 ust. 1-6 i art. 47a ust. 1, lub wypisy ze świadectw na formularzach, które nie są zgodne ze wzorami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 10 i art. 47a ust. 3;
- 15) nie oznacza lub oznacza partie materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej numerem utworzonym niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47b ust. 2;
- 16) będąc hodowcą wprowadzającym do obrotu materiał siewny kategorii standard roślin warzywnych własnych odmian, nie przechowuje lub nie udostępnia wojewódzkiemu inspektorowi dokumentacji, o której mowa w art. 55a ust. 1 pkt 1;
- 17) będąc hodowcą wprowadza do obrotu materiał siewny kategorii standard roślin warzywnych własnych odmian, nie przechowuje lub nie udostępnia wojewódzkiemu inspektorowi lub właściwemu urzędowi innego państwa członkowskiego prób, o których mowa w art. 55a ust. 1 pkt 2;
- 18) będąc hodowcą wprowadzającym do obrotu materiał siewny kategorii standard roślin warzywnych własnych odmian, nie składa wojewódzkiemu inspektorowi sprawozdania o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego;
- 19) prowadzi obrót materiałem siewnym wymienionym w art. 57 ust. 1 pkt 15 poza okresem, na jaki została udzielona zgoda na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych;

- 20) nie informuje w wymaganym terminie dyrektora Centralnego Ośrodka o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego, o którym mowa w art. 57 ust. 2b;
 - 21) nie wykonuje wprowadzonego na podstawie art. 59 ust. 12 obowiązku etykietowania małych opakowań WE materiału siewnego buraków etykietami urzędowymi;
 - 22) dokonuje przepakowania i przeetykietowania materiału siewnego niezgodnie z warunkami określonymi w art. 60a oraz art. 62 ust. 8.”;
- 53) załączniki do ustawy otrzymują brzmienie określone w załącznikach do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 w ust. 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;
- 2) w art. 18 w ust. 3 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;
- 3) w art. 38 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) został ustalony najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w środkach spożywczych, których dotyczy zastosowanie tego środka, na podstawie przepisów Unii Europejskiej w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin w środkach spożywczych⁶⁾ lub przepisów o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia;”;
- 4) w art. 44 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

- „6. Przepisy ust. 1, 3 i 5 stosuje się odpowiednio w przypadku wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2.”;
- 5) w art. 51 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) nieprzedłożenia w oznaczonym terminie wyników badań lub informacji, o których mowa w art. 48 ust. 1 albo wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2.”;
- 6) w art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Czynności związane z wydaniem decyzji w sprawie środków ochrony roślin oraz substancji aktywnych, o których mowa w art. 37 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 49 ust. 1, art. 52 ust. 2, art. 53 ust. 1, czynności, o których mowa w art. 55 ust. 4, oraz czynności związane ze sprawdzeniem kompletności wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2, podlegają opłacie rejestrowej.”;
- 7) w art. 64 w ust. 4:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) ukończyć szkolenie w zakresie obrotu lub konfekcjonowania środkami ochrony roślin i posiadać aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia lub”,
- b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) ukończyć szkolenie w zakresie obrotu środkami ochrony roślin w innym państwie członkowskim, spełniające wymagania obowiązujące w tym państwie, i posiadać aktualny dokument potwierdzający ukończenie takiego szkolenia.”;

8) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szkolenia, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1, art. 66 ust. 1 i art. 74, mogą być prowadzone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tych jednostek.”,

b) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe wymagania dla jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1, art. 66 ust. 1 i art. 74,”;

9) w art. 85 uchyla się pkt 5.

Art. 3. Wpis odmiany do krajowego rejestru, dokonany przed dniem 1 listopada 2000 r., zachowuje ważność do dnia 1 listopada 2010 r.

Art. 4. Nasiona gatunków roślin, których odmiany nie podlegały obowiązkowi wpisu do krajowego rejestru przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą znajdować się w obrocie do wyczerpania ich zapasów, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2007 r.

Art. 5. Wymóg, o którym mowa w art. 32 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dotyczy plantacji założonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 6. Formularze świadectw, informacji i protokołów, opracowane według wzorów określonych na podstawie przepisów dotychczasowych, mogą być stosowane do wyczerpania ich zapasów, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 7. 1. Upoważnienia pracowników wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa do dokonywania oceny polowej materiału siewnego, pobierania prób materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują ważność.

2. Pozostają w mocy, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, decyzje w sprawie akredytacji:

- 1) w zakresie oceny polowej materiału siewnego;
- 2) w zakresie oceny laboratoryjnej materiału siewnego;
- 3) próbobiorców.

Art. 8. Przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 22 ust. 3, art. 36 ust. 2, art. 37 ust. 10, art. 40 ust. 5 i 6, art. 43 ust. 2, art. 45 ust. 7, art. 47 ust. 9, art. 49 ust. 4, art. 52 ust. 7 i art. 63 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, art. 36 ust. 2, art. 37 ust. 12, art. 40 ust. 7, art. 45b ust. 1, art. 45c, art. 47 ust. 10, art. 47a ust. 2 i 3, art. 49 ust. 6, art. 52 ust. 7 i art. 63 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia:

- 1) dyrektywy 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnotowego Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych (Dz. Urz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);
- 2) dyrektywy 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka (Dz. Urz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);
- 3) dyrektywy 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz. Urz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);
- 4) dyrektywy 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków (Dz. Urz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);
- 5) dyrektywy 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz. Urz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);

- 6) dyrektywy 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych (Dz. Urz. WE L 125 z 11.07.1966, z późn. zm.);
- 7) dyrektywy 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych (Dz. Urz. WE L 125 z 11.07.1966, z późn. zm.);
- 8) dyrektywy 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw innym niż nasiona (Dz. Urz. WE L 157 z 10.06.1992, z późn. zm.);
- 9) dyrektywy 92/34/WE z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz. Urz. WE L 157 z 10.06.1992, z późn. zm.);
- 10) dyrektywy 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych (Dz. Urz. WE L 226 z 13.08.1998, z późn. zm.);
- 11) dyrektywy 93/61/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. określającej wykazy wskazujące warunki, jakie mają być spełnione przez materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, inny niż nasiona, zgodnie z dyrektywą Rady 92/33/EWG (Dz. Urz. WE L 250 z 7.10.1993);
- 12) dyrektywy 93/62/EWG z dnia 5 lipca 1993 r. ustanawiającej środki wykonawcze dotyczące nadzoru i monitorowania dostawców i zakładów zgodnie z dyrektywą 92/33/EWG w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż materiał siewny (Dz. Urz. WE L 250 z 7.10.1993);
- 13) dyrektywy 93/64/EWG z dnia 5 lipca 1993 r. ustanawiającej środki wykonawcze dotyczące nadzoru i monitorowania dostawców i obiektów zgodnie z dyrektywą 92/34/EWG w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz. Urz. WE L 250 z 7.10.1993);
- 14) dyrektywy 93/48/EWG z dnia 23 czerwca 1993 r. określającej wykaz wskazujący warunki, jakie mają być spełnione przez materiał rozmnożeniowy roślin owocowych i rośliny owocowe przeznaczone do produkcji owoców, zgodnie z dyrektywą Rady 92/34/EWG (Dz. Urz. WE L 250 z 7.10.1993);
- 15) dyrektywy 93/79/EWG z dnia 21 września 1993 r. określającej dodatkowe przepisy wykonawcze dla wykazów odmian materiału rozmnożeniowego roślin owocowych oraz roślin owocowych przechowywanych przez dostawców zgodnie z dyrektywą Rady 92/34/EWG (Dz. Urz. WE L 256 z 14.10.1993);
- 16) dyrektywy 74/268/EWG z dnia 2 maja 1974 r. ustanawiającej specjalne warunki dotyczące obecności „*Avena fatua*” w roślinach pastewnych i materiale siewnym roślin zbożowych (Dz. Urz. WE L 141 z 24.05.1974);
- 17) dyrektywy 93/17/EWG z dnia 30 marca 1993 r. określającej wspólnotowe klasy elitarnych sadzeńników ziemniaka, wraz z warunkami oraz oznaczeniami stosowanymi dla tych klas (Dz. Urz. WE L 106 z 30.04.1993);
- 18) dyrektywy 1999/68/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. określającej dodatkowe przepisy w odniesieniu do wykazów odmian roślin ozdobnych prowadzonych przez dostawców na mocy dyrektywy 98/56/WE (Dz. Urz. WE L 172 z 8.07.1999);
- 19) dyrektywy 86/109/EWG z dnia 27 lutego 1986 r. ograniczającej obrót materiałem siewnym niektórych gatunków roślin pastewnych oraz oleistych i włóknistych do materiału siewnego, który został urzędowo zakwalifikowany jako „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny” (Dz. Urz. WE L 93 z 8.04.1986);
- 20) dyrektywy 1999/66/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustalającej wymagania dotyczące etykiety lub innego dokumentu sporządzonego przez dostawcę zgodnie z dyrektywą 98/56/WE (Dz. Urz. WE L 164 z 30.06.1999);
- 21) dyrektywy 89/14/EWG z dnia 15 grudnia 1988 r. określającej grupy odmian boćwiny i buraka korzeniowego odnoszące się do warunków izolowania upraw z załącznika I do dyrektywy 70/458/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin warzywnych (Dz. Urz. WE L 8 z 11.01.1989);
- 22) dyrektywy 72/169/EWG z dnia 14 kwietnia 1972 r. w sprawie określenia cech charakterystycznych i minimalnych warunków do celów kontroli odmian winorośli (Dz. Urz. WE L 103 z 2.05.1972);
- 23) dyrektywy 72/180/EWG z dnia 14 kwietnia 1972 r. określającej cechy i warunki minimalne dla celów badania odmian gatunków roślin rolniczych (Dz. Urz. WE L 108 z 8.05.1972);
- 24) dyrektywy 75/502/EWG z dnia 25 lipca 1975 r. ograniczającej obrót materiałem siewnym wiechliny łąkowej (*Poa pratensis* L.) do materiału siewnego, który został urzędowo zakwalifikowany jako „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny” (Dz. Urz. WE L 228 z 29.08.1975);
- 25) dyrektywy 93/49/EWG z dnia 23 czerwca 1993 r. określającej wykazy wskazujące warunki, jakie mają zostać spełnione przez materiał rozmnożeniowy roślin ozdobnych oraz rośliny ozdobne, zgodnie z dyrektywą Rady 91/682/EWG (Dz. Urz. WE L 250 z 7.10.1993, z późn. zm.);
- 26) dyrektywy 72/168/EWG z dnia 14 kwietnia 1972 r. określającej cechy i warunki minimalne dla celów kontroli odmian gatunków roślin warzywnych (Dz. Urz. WE L 103 z 2.05.1968);

- 27) dyrektywy 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie wprowadzenia do obrotu materiału do wewnętrznego rozmnażania roślin (Dz. Urz. WE L 93 z 17.04.1968, z późn. zm.);
- 28) dyrektywy 2004/117/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniającej dyrektywy 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE oraz 2002/57/WE w odniesieniu do badań przeprowadzanych pod nadzorem urzędowym oraz równoważności materiału siewnego produkowanego w krajach trzecich (Dz. Urz. WE L 14 z 18.01.2005).

Dane dotyczące ogłoszenia powyższych dyrektyw dotyczą ich ogłoszenia w Polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

- 2) Systemy nasienne OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion wprowadzanych do obrotu międzynarodowego stosowane przez Rzeczpospolitą Polską:
- system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion traw i roślin strączkowych oraz motylkowatych drobnonasiennych wprowadzanych do obrotu międzynarodowego,
 - system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion zbóż wprowadzanych do obrotu międzynarodowego,
 - system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion buraka cukrowego i pastewnego wprowadzanych do obrotu międzynarodowego,
 - system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion kukurydzy i sorga wprowadzanych do obrotu międzynarodowego;
 - system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion roślin krzyżowych i innych gatunków roślin oleistych i włókniстых wprowadzanych do obrotu międzynarodowego.
- 3) Wymagania dotyczące nadawania nazw odmianom roślin określają przepisy rozporządzenia Rady nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. o wspólnotowych prawach odmian roślin (Dz. Urz. WE L 227 z 1.09.1994) oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 930/2000 z dnia 4 maja 2000 r. w sprawie nazw odmian gatunków roślin rolniczych i warzywnych (Dz. Urz. WE L 108 z 5.05.2000).
- 4) Decyzja Komisji 75/287/EWG z dnia 18 kwietnia 1975 r. w sprawie derogacji Królestwa Danii, Irlandii, Królestwa Niderlandów, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ze stosowania zapisów dyrektywy Rady z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym winorośli (Dz. Urz. WE L 122 z 15.05.1975) oraz decyzja Komisji 2005/325/WE z dnia 8 marca 2005 r. zwalniająca Republikę Czeską, Republikę Estońską, Republikę Cypryjską, Republikę Litewską, Republikę Łotewską, Republikę Malty i Rzeczpospolitą Polską z obowiązkowego stosowania niektórych przepisów dyrektywy Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 1999/105/WE i 2002/57/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych, zbożowych, materiałem rozmnożeniowym winorośli, leśnym materiałem rozmnożeniowym i materiałem siewnym roślin oleistych i włókniстых w stosunku do niektórych gatunków (Dz. Urz. UE L 109 z 29.04.2005).
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703.
- 6) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 396/2005/WE z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni zmieniające dyrektywę Rady 91/414/ EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16. 03. 2005).

WYKAZ GATUNKÓW ROŚLIN UPRAWNYCH, KTÓRYCH ODMIANY WPISUJE SIĘ
DO KRAJOWEGO REJESTRU, ORAZ KTÓRYCH MATERIAŁ SIEWNY MOŻE BYĆ WYTWARZANY I OCENIANY

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
ROŚLINY ROLNICZE		
Rośliny zbożowe		
1	Gryka	<i>Fagopyrum esculentum</i> Moench
2	Jęczmień	<i>Hordeum vulgare</i> L.
3	Kukurydza (z wyłączeniem kukurydzy cukrowej i pękającej)	<i>Zea mays</i> L.
4	Mozga kanaryjska (kanar)	<i>Phalaris canariensis</i> L.
5	Owies	<i>Avena sativa</i> L.
6	Pszenica orkisz	<i>Triticum spelta</i> L.
7	Pszenica twarda	<i>Triticum durum</i> Desf.
8	Pszenica zwyczajna	<i>Triticum aestivum</i> L. emend. Fiori et Paol.
9	Pszenżyto	<i>x Triticosecale</i> Wittm.
10	Żyto	<i>Secale cereale</i> L.
Rośliny oleiste i włókniste		
1	Gorczyca biała	<i>Sinapis alba</i> L.
2	Gorczyca sarepska	<i>Brassica junacea</i> (L.) Czern. et Cosson
3	Kminek zwyczajny	<i>Carum carvi</i> L.
4	Konopie	<i>Cannabis sativa</i> L.
5	Len zwyczajny	<i>Linum usitatissimum</i> L.
6	Mak	<i>Papaver somniferum</i> L.
7	Rzepak	<i>Brassica napus</i> L. (partim)
8	Rzepak	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs
9	Słonecznik	<i>Helianthus annuus</i> L.
10	Soja	<i>Glycine max</i> (L.) Merrill
Rośliny pastewne – strączkowe		
1	Bobik	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
2	Groch siewny	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
3	Łubin biały	<i>Lupinus albus</i> L.
4	Łubin wąskolistny	<i>Lupinus angustifolius</i> L.
5	Łubin żółty	<i>Lupinus luteus</i> L.
6	Wyka kosmata	<i>Vicia villosa</i> Roth
7	Wyka siewna	<i>Vicia sativa</i> L.
Rośliny pastewne – motylkowate drobnonasiennne		
1	Esparceta siewna	<i>Onobrychis viciifolia</i> Scop.
2	Komonica zwyczajna	<i>Lotus corniculatus</i> L.
3	Koniczyna biała	<i>Trifolium repens</i> L.
4	Koniczyna łąkowa (koniczyna czerwona)	<i>Trifolium pratense</i> L.
5	Koniczyna krwistoczerwona (inkarnatka)	<i>Trifolium incarnatum</i> L.
6	Koniczyna perska	<i>Trifolium resupinatum</i> L.
7	Koniczyna białoróżowa (koniczyna szwedzka)	<i>Trifolium hybridum</i> L.
8	Lucerna chmielowa	<i>Medicago lupulina</i> L.
9	Lucerna mieszańcowa	<i>Medicago x varia</i> T. Martyn
10	Lucerna siewna	<i>Medicago sativa</i> L.
11	Seradela	<i>Ornithopus sativus</i> Brot.
Rośliny pastewne – trawy		
1	Festulolium	<i>Festuca</i> spp. x <i>Lolium</i> spp.

2	Kostrzewa czerwona	<i>Festuca rubra</i> L.
3	Kostrzewa łąkowa	<i>Festuca pratensis</i> Hudson
4	Kostrzewa owcza	<i>Festuca ovina</i> L.
5	Kostrzewa trzcinowa	<i>Festuca arundinacea</i> Schreber
6	Kupkówka pospolita	<i>Dactylis glomerata</i> L.
7	Mietlica biaława	<i>Agrostis gigantea</i> Roth
8	Mietlica pospolita	<i>Agrostis capillaris</i> L.
9	Mietlica psia	<i>Agrostis canina</i> L.
10	Mietlica rozłogowa	<i>Agrostis stolonifera</i> L.
11	Rajgras wyniosły (rajgras francuski)	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv., ex J.S. et K.B. Presl
12	Stokłosa uniolkowata	<i>Bromus catharticus</i> Vahl
13	Tymotka kolankowata	<i>Phleum bertolonii</i> DC.
14	Tymotka łąkowa	<i>Phleum pratense</i> L.
15	Wiechlina zwyczajna	<i>Poa trivialis</i> L.
16	Wiechlina błotna	<i>Poa palustris</i> L.
17	Wiechlina gajowa	<i>Poa nemoralis</i> L.
18	Wiechlina łąkowa	<i>Poa pratensis</i> L.
19	Wyczyniec łąkowy	<i>Alopecurus pratensis</i> L.
20	Życica mieszańcowa (rajgras oldenburski)	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth
21	Życica trwała (rajgras angielski)	<i>Lolium perenne</i> L.
22	Życica wielokwiatowa (rajgras włoski i rajgras holenderski)	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.
Rośliny pastewne – inne gatunki		
1	Brukiew	<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.
2	Facelia błękitna	<i>Phacelia tanacetifolia</i> Benth.
3	Kapusta pastewna	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>medullosa</i> Thell. + var. <i>viridis</i> L.
4	Rzodkiew oleista	<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.
Burak		
1	Burak cukrowy	<i>Beta vulgaris</i> L.
2	Burak pastewny	<i>Beta vulgaris</i> L.
Ziemniak		
1	Ziemniak	<i>Solanum tuberosum</i> L.
ROŚLINY WARZYWNE		
1	Bób	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
2	Brokuł	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.
3	Burak ćwikłowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.
4	Burak liściowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>
5	Cebula	<i>Allium cepa</i> L.
6	Cykoria	<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)
7	Czosnek pospolity ¹⁾	<i>Allium sativum</i> L.
8	Dynia olbrzymia	<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne
9	Dynia zwyczajna	<i>Cucurbita pepo</i> L.
10	Endywia	<i>Cichorium endivia</i> L.
11	Fasola wielokwiatowa	<i>Phaseolus coccineus</i> L.
12	Fasola zwykła	<i>Phaseolus vulgaris</i> L.
13	Groch siewny luskowy i cukrowy	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
14	Jarmuż	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.
15	Kalafior	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.
16	Kalarepa	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i> L.
17	Kapusta brukselska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.
18	Kapusta głowiasta biała	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.
19	Kapusta głowiasta czerwona	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.
20	Kapusta pekińska	<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.
21	Kapusta włoska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.

22	Karczoch hiszpański ¹⁾ (kard)	<i>Cynara cardunculus</i> L.
23	Karczoch zwyczajny	<i>Cynara scolymus</i> L.
24	Kawon (arbuz)	<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai
25	Koper ogrodowy	<i>Anethum graveolens</i> L.
26	Koper włoski (fenkuł)	<i>Foeniculum vulgare</i> Miller
27	Marchew	<i>Daucus carota</i> L.
28	Melon	<i>Cucumis melo</i> L.
29	Oberżyna	<i>Solanum melongena</i> L.
30	Ogórek	<i>Cucumis sativus</i> L.
31	Papryka	<i>Capsicum annuum</i> L.
32	Pietruszka	<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A.W. Hill
33	Pomidor	<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.
34	Por	<i>Allium porrum</i> L.
35	Rabarbar ^{1) 2)}	<i>Rheum</i> spp.
36	Roszonka warzywna	<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterrade
37	Rzepa	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>
38	Rzodkiew, Rzodkiewka	<i>Raphanus sativus</i> L.
39	Salata	<i>Lactuca sativa</i> L.
40	Seler	<i>Apium graveolens</i> L.
41	Siedmiolatka ¹⁾ (czosnek dęty)	<i>Allium fistulosum</i> L.
42	Skorzonera (wężyk)	<i>Scorzonera hispanica</i> L.
43	Szalołka ¹⁾	<i>Allium ascalonicum</i> L.
44	Szparag	<i>Asparagus officinalis</i> L.
45	Szpinak	<i>Spinacia oleracea</i> L.
46	Trybula ogrodowa	<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.
ROŚLINY SADOWNICZE		
1	Borówka, Żurawina	<i>Vaccinium</i> L.
2	Brzoskwinia	<i>Prunus persica</i> (L.) Batsch
3	Czeresnia	<i>Prunus avium</i> (L.) L.
4	Figa pospolita	<i>Ficus carica</i> L.
5	Grusza	<i>Pyrus</i> L.
6	Jabłoń	<i>Malus</i> Mill.
7	Kasztan jadalny	<i>Castanea sativa</i> Mill.
8	Kumkwat	<i>Fortunella</i> Swingle
9	Leszczyna pospolita	<i>Corylus avellana</i> L.
10	Malina, Jeżyna	<i>Rubus</i> L.
11	Migdałowiec	<i>Prunus amygdalus</i> Batsch
12	Morela	<i>Prunus armeniaca</i> L.
13	Oliwka europejska	<i>Olea europaea</i> L.
14	Orzech włoski	<i>Juglans regia</i> L.
15	Pigwa pospolita	<i>Cydonia oblonga</i> Mill.
16	Pistacja właściwa	<i>Pistacia vera</i> L.
17	Pomarańcza, Cytryna i inne	<i>Citrus</i> L.
18	Poncyria	<i>Poncirus</i> Raf.
19	Porzeczka, Agrest	<i>Ribes</i> L.
20	Śliwa domowa	<i>Prunus domestica</i> L.
21	Śliwa japońska	<i>Prunus salicina</i> Lindley
22	Truskawka, Poziomka	<i>Fragaria</i> L.
23	Wiśnia	<i>Prunus cerasus</i> L.

¹⁾ dotyczy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego z wyłączeniem nasion.

²⁾ rejestracja odmian obejmuje gatunek *Rheum rhaponticum* L.

WYKAZ GATUNKÓW ROŚLIN UPRAWNYCH, KTÓRYCH MATERIAŁ SIEWNY MOŻE ZNAJDOWAĆ SIĘ
W OBROTCIE I PODLEGA KONTROLI

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
ROŚLINY ROLNICZE		
Rośliny zbożowe		
1	Gryka	<i>Fagopyrum esculentum</i> Moench
2	Jęczmień	<i>Hordeum vulgare</i> L.
3	Kukurydza (z wyłączeniem kukurydzy cukrowej i pękającej)	<i>Zea mays</i> L.
4	Mieszańce sorga zwyczajnego i trawy sudańskie	<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench x <i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf.
5	Mozga kanaryjska (kanar)	<i>Phalaris canariensis</i> L.
6	Owies	<i>Avena sativa</i> L.
7	Pszenica orkisz	<i>Triticum spelta</i> L.
8	Pszenica twarda	<i>Triticum durum</i> Desf.
9	Pszenica zwyczajna	<i>Triticum aestivum</i> L. emend. Fiori et Paol.
10	Pszenżyto	x <i>Triticosecale</i> Wittm.
11	Ryż	<i>Oryza sativa</i> L.
12	Sorgo zwyczajne	<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench
13	Trawa sudańska	<i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf.
14	Żyto	<i>Secale cereale</i> L.
Rośliny oleiste i włókniste		
1	Bawełna	<i>Gossypium</i> spp.
2	Gorczyca biała	<i>Sinapis alba</i> L.
3	Gorczyca czarna	<i>Brassica nigra</i> (L.) Koch
4	Gorczyca sarepska	<i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. et Cosson
5	Kminek zwyczajny	<i>Carum carvi</i> L.
6	Konopie	<i>Cannabis sativa</i> L.
7	Krokosz barwierski (saflor barwierski)	<i>Carthamus tinctorius</i> L.
8	Len zwyczajny	<i>Linum usitatissimum</i> L.
9	Mak	<i>Papaver somniferum</i> L.
10	Orzech ziemny	<i>Arachis hypogaea</i> L.
11	Rzepak	<i>Brassica napus</i> L. (partim)
12	Rzepak	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs
13	Słonecznik	<i>Helianthus annuus</i> L.
14	Soja	<i>Glycine max</i> (L.) Merrill
Rośliny pastewne – strączkowe		
1	Bobik	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
2	Groch siewny	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
3	Łubin biały	<i>Lupinus albus</i> L.
4	Łubin wąskolistny	<i>Lupinus angustifolius</i> L.
5	Łubin żółty	<i>Lupinus luteus</i> L.
6	Wyka kosmata	<i>Vicia villosa</i> Roth
7	Wyka pannońska	<i>Vicia pannonica</i> Crantz
8	Wyka siewna	<i>Vicia sativa</i> L.
Rośliny pastewne – motylkowate drobnonasienne		
1	Esparceta siewna	<i>Onobrychis viciifolia</i> Scop.
2	Komonica zwyczajna	<i>Lotus corniculatus</i> L.
3	Koniczyna egipska (koniczyna aleksandryjska)	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.
4	Koniczyna biała	<i>Trifolium repens</i> L.
5	Koniczyna łąkowa (koniczyna czerwona)	<i>Trifolium pratense</i> L.

6	Koniczyna krwistoczerwona (inkarnatka)	<i>Trifolium incarnatum</i> L.
7	Koniczyna perska	<i>Trifolium resupinatum</i> L.
8	Koniczyna białoróżowa (koniczyna szwedzka)	<i>Trifolium hybridum</i> L.
9	Kozieradka pospolita (koniczyna grecka)	<i>Trigonella foenum-graecum</i> L.
10	Lucerna chmielowa	<i>Medicago lupulina</i> L.
11	Lucerna mieszańcowa	<i>Medicago x varia</i> T. Martyn
12	Lucerna siewna	<i>Medicago sativa</i> L.
13	Seradela	<i>Ornithopus sativus</i> Brot.
14	Siekiernica włoska	<i>Hedysarum coronarium</i> L.
Rośliny pastewne – trawy		
1	Cynodon palczasty	<i>Cynodon dactylon</i> (L.) Pers.
2	Festulolium	<i>Festuca</i> spp. x <i>Lolium</i> spp.
3	Konietlica łąkowa	<i>Trisetum flavescens</i> (L.) P. Beauv.
4	Kostrzewa czerwona	<i>Festuca rubra</i> L.
5	Kostrzewa łąkowa	<i>Festuca pratensis</i> Hudson
6	Kostrzewa owcza	<i>Festuca ovina</i> L.
7	Kostrzewa trzcinowa	<i>Festuca arundinacea</i> Schreber
8	Kupkówka pospolita	<i>Dactylis glomerata</i> L.
9	Mietlica biaława	<i>Agrostis gigantea</i> Roth
10	Mietlica pospolita	<i>Agrostis capillaris</i> L.
11	Mietlica psia	<i>Agrostis canina</i> L.
12	Mietlica rozłogowa	<i>Agrostis stolonifera</i> L.
13	Mozga Hardinga	<i>Phalaris aquatica</i> L.
14	Rajgras wyniosły (rajgras francuski)	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv., ex J.S. et K.B. Presl
15	Stokłosa uniolowata	<i>Bromus catharticus</i> Vahl
16	Stokłosa alaskańska	<i>Bromus sitchensis</i> Trin.
17	Tymotka kolankowata	<i>Phleum bertolonii</i> DC.
18	Tymotka łąkowa	<i>Phleum pratense</i> L.
19	Wiechlina zwyczajna	<i>Poa trivialis</i> L.
20	Wiechlina błotna	<i>Poa palustris</i> L.
21	Wiechlina gajowa	<i>Poa nemoralis</i> L.
22	Wiechlina łąkowa	<i>Poa pratensis</i> L.
23	Wiechlina roczna	<i>Poa annua</i> L.
24	Wyczyniec łąkowy	<i>Alopecurus pratensis</i> L.
25	Życica mieszańcowa (rajgras oldenburski)	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth
26	Życica trwała (rajgras angielski)	<i>Lolium perenne</i> L.
27	Życica wielokwiatowa (rajgras włoski i rajgras holenderski)	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.
Rośliny pastewne – inne gatunki		
1	Brukiew	<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.
2	Facelia błękitna	<i>Phacelia tanacetifolia</i> Benth.
3	Kapusta pastewna	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>medullosa</i> Thell. + var. <i>viridis</i> L.
4	Rzodkiew oleista	<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.
Burak		
1	Burak cukrowy	<i>Beta vulgaris</i> L.
2	Burak pastewny	<i>Beta vulgaris</i> L.
Ziemniak		
1	Ziemniak	<i>Solanum tuberosum</i> L.

ROŚLINY WARZYWNE		
1	Bób	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
2	Brokuł	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.
3	Burak ćwikłowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.
4	Burak liściowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>
5	Cebula	<i>Allium cepa</i> L.
6	Cykoria	<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)
7	Czosnek pospolity	<i>Allium sativum</i> L.
8	Dynia olbrzymia	<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne
9	Dynia zwyczajna	<i>Cucurbita pepo</i> L.
10	Endywia	<i>Cichorium endivia</i> L.
11	Fasola wielokwiatowa	<i>Phaseolus coccineus</i> L.
12	Fasola zwykła	<i>Phaseolus vulgaris</i> L.
13	Groch siewny luskowy i cukrowy	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
14	Jarmuż	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.
15	Kalafior	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.
16	Kalarepa	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i> L.
17	Kapusta brukselska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.
18	Kapusta głowiasta biała	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.
19	Kapusta głowiasta czerwona	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.
20	Kapusta pekińska	<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.
21	Kapusta włoska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.
22	Karczoch hiszpański (kard)	<i>Cynara cardunculus</i> L.
23	Karczoch zwyczajny	<i>Cynara scolymus</i> L.
24	Kawon (arbuz)	<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai
25	Koper ogrodowy	<i>Anethum graveolens</i> L.
26	Koper włoski (fenuklu)	<i>Foeniculum vulgare</i> Miller
27	Marchew	<i>Daucus carota</i> L.
28	Melon	<i>Cucumis melo</i> L.
29	Oberżyna	<i>Solanum melongena</i> L.
30	Ogórek	<i>Cucumis sativus</i> L.
31	Papryka	<i>Capsicum annuum</i> L.
32	Pietruszka	<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A. W. Hill
33	Pomidor	<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.
34	Por	<i>Allium porrum</i> L.
35	Rabarbar	<i>Rheum</i> spp.
36	Roszonka warzywna	<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterrade
37	Rzepa	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>
38	Rzodkiew, Rzodkiewka	<i>Raphanus sativus</i> L.
39	Salata	<i>Lactuca sativa</i> L.
40	Seler	<i>Apium graveolens</i> L.
41	Siedmiolatka (czosnek dęty)	<i>Allium fistulosum</i> L.
42	Skorzonera (wężyk)	<i>Scorzonera hispanica</i> L.
43	Szalotka	<i>Allium ascalonicum</i> L.
44	Szparag	<i>Asparagus officinalis</i> L.
45	Szpinak	<i>Spinacia oleracea</i> L.
46	Trybula ogrodowa	<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.
ROŚLINY SADOWNICZE		
1	Borówka, Żurawina	<i>Vaccinium</i> L.
2	Brzoskwinia	<i>Prunus persica</i> (L.) Batsch
3	Czereśnia	<i>Prunus avium</i> (L.) L.
4	Figa pospolita	<i>Ficus carica</i> L.
5	Grusza	<i>Pyrus</i> L.
6	Jabłoń	<i>Malus</i> Mill.
7	Kasztan jadalny	<i>Castanea sativa</i> Mill.

8	Kumkwat	<i>Fortunella Swingle</i>
9	Leszczyna pospolita	<i>Corylus avellana</i> L.
10	Malina, Jeżyna	<i>Rubus</i> L.
11	Migdałowiec	<i>Prunus amygdalus</i> Batsch
12	Morela	<i>Prunus armeniaca</i> L.
13	Oliwka europejska	<i>Olea europaea</i> L.
14	Orzech włoski	<i>Juglans regia</i> L.
15	Pigwa pospolita	<i>Cydonia oblonga</i> Mill.
16	Pistacja właściwa	<i>Pistacia vera</i> L.
17	Pomarańcza, Cytryna i inne	<i>Citrus</i> L.
18	Poncyria	<i>Poncirus</i> Raf.
19	Porzeczka, Agrest	<i>Ribes</i> L.
20	Śliwa domowa	<i>Prunus domestica</i> L.
21	Śliwa japońska	<i>Prunus salicina</i> Lindley
22	Truskawka, Poziomka	<i>Fragaria</i> L.
23	Winorośl	<i>Vitis</i> spp.
24	Wiśnia	<i>Prunus cerasus</i> L.

WYKAZ GATUNKÓW ROŚLIN UPRAWNYCH, KTÓRYCH ODMIANY WPISUJE SIĘ DO KRAJOWEGO
REJESTRU PO STWIERDZENIU ICH ZADOWALAJĄCEJ WARTOŚCI GOSPODARCZEJ (WGO)

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
I. BURAK		
1	Burak cukrowy	<i>Beta vulgaris</i> L.
2	Burak pastewny	<i>Beta vulgaris</i> L.
II. ROŚLINY PASTEWNE *)		
1	Mietlica psia	<i>Agrostis canina</i> L.
2	Mietlica biaława	<i>Agrostis gigantea</i> Roth
3	Mietlica rozłogowa	<i>Agrostis stolonifera</i> L.
4	Mietlica pospolita	<i>Agrostis capillaris</i> L.
5	Wyczyniec łąkowy	<i>Alopecurus pratensis</i> L.
6	Rajgras wyniosły (rajgras francuski)	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv., ex J.S. et K.B. Presl
7	Stokłosa uniowata	<i>Bromus catharticus</i> Vahl
8	Kupkówka pospolita	<i>Dactylis glomerata</i> L.
9	Kostrzewa trzcinowa	<i>Festuca arundinacea</i> Schreber
10	Kostrzewa owcza	<i>Festuca ovina</i> L.
11	Kostrzewa łąkowa	<i>Festuca pratensis</i> Hudson
12	Kostrzewa czerwona	<i>Festuca rubra</i> L.
13	Festulolium	<i>Festuca</i> spp. x <i>Lolium</i> spp.
14	Życica wielokwiatowa (rajgras włoski i rajgras holenderski)	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.
15	Życica trwała (rajgras angielski)	<i>Lolium perenne</i> L.
16	Życica mieszańcowa (rajgras oldenburski)	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth
17	Tymotka kolankowata	<i>Phleum bertolonii</i> DC.
18	Tymotka łąkowa	<i>Phleum pratense</i> L.
19	Wiechlina roczna	<i>Poa annua</i> L.
20	Wiechlina gajowa	<i>Poa nemoralis</i> L.
21	Wiechlina łąkowa	<i>Poa pratensis</i> L.
22	Wiechlina zwyczajna	<i>Poa trivialis</i> L.
23	Konietlica łąkowa	<i>Trisetum flavescens</i> (L.) P. Beauv.
24	Łubin biały	<i>Lupinus albus</i> L.
25	Łubin wąskolistny	<i>Lupinus angustifolius</i> L.
26	Łubin żółty	<i>Lupinus luteus</i> L.
27	Groch siewny	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
28	Bobik	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
29	Wyka siewna	<i>Vicia sativa</i> L.
30	Wyka kosmata	<i>Vicia villosa</i> Roth
31	Komonica zwyczajna	<i>Lotus corniculatus</i> L.
32	Lucerna chmielowa	<i>Medicago lupulina</i> L.
33	Lucerna siewna	<i>Medicago sativa</i> L.
34	Lucerna mieszańcowa	<i>Medicago x varia</i> T. Martyn
35	Esparceta siewna	<i>Onobrychis viciifolia</i> Scop.
36	Seradela	<i>Ornithopus sativus</i> Brot.
37	Koniczyna białoróżowa (koniczyna szwedzka)	<i>Trifolium hybridum</i> L.
38	Koniczyna krwistoczerwona (inkarnatka)	<i>Trifolium incarnatum</i> L.
39	Koniczyna łąkowa (koniczyna czerwona)	<i>Trifolium pratense</i> L.
40	Koniczyna biała	<i>Trifolium repens</i> L.
41	Koniczyna perska	<i>Trifolium resupinatum</i> L.
42	Brukiew	<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.
43	Kapusta pastewna	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>medullosa</i> Thell. + var. <i>viridis</i> L.
44	Facelia błękitna	<i>Phacelia tanacetifolia</i> Benth.
45	Rzodkiew oleista	<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.
III. ROŚLINY OLEISTE I WŁÓKNISTE		
1	Rzepak	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs
2	Gorzyczka sarepska	<i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. et Cosson
3	Rzepak	<i>Brassica napus</i> L. (partim)
4	Konopie	<i>Cannabis sativa</i> L.

5	Kminek zwyczajny	<i>Carum carvi</i> L.
6	Soja	<i>Glycine max</i> (L.) Merrill
7	Słonecznik	<i>Helianthus annuus</i> L.
8	Len zwyczajny	<i>Linum usitatissimum</i> L.
9	Mak	<i>Papaver somniferum</i> L.
10	Gorczyca biała	<i>Sinapis alba</i> L.
IV. ROŚLINY ZBOŻOWE		
1	Owies	<i>Avena sativa</i> L.
2	Gryka	<i>Fagopyrum esculentum</i> Moench
3	Jęczmień	<i>Hordeum vulgare</i> L.
4	Mozga kanaryjska (kanar)	<i>Phalaris canariensis</i> L.
5	Żyto	<i>Secale cereale</i> L.
6	Pszenżyto	<i>x Triticosecale</i> Wittm.
7	Pszenica zwyczajna	<i>Triticum aestivum</i> L. emend. Fiori et Paol.
8	Pszenica twarda	<i>Triticum durum</i> Desf.
9	Kukurydza (z wyłączeniem kukurydzy cukrowej i pękającej)	<i>Zea mays</i> L.
V. INNE		
1	Ziemniak	<i>Solanum tuberosum</i> L.
2	Cykorcia korzeniowa	<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)

*) Nie dotyczy odmian traw użytkowanych jako gazonowe

WYKAZ GATUNKÓW ROŚLIN WARZYWNYCH I SADOWNICZYCH, KTÓRYCH
WARTOŚĆ GOSPODARCZĄ ODMIAN (WGO) BADA SIĘ PO WPISANIU
ICH DO KRAJOWEGO REJESTRU W CELU SPORZĄDZENIA OPISOWYCH LIST ODMIAN

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
ROŚLINY WARZYWNE		
1	Burak ćwikłowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.
2	Cebula	<i>Allium cepa</i> L.
3	Fasola zwykła	<i>Phaseolus vulgaris</i> L.
4	Groch siewny luskowy i cukrowy	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
5	Kalafior	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.
6	Kapusta brukselska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.
7	Kapusta głowiasta biała	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.
8	Kapusta głowiasta czerwona	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.
9	Marchew	<i>Daucus carota</i> L.
10	Ogórek	<i>Cucumis sativus</i> L.
11	Papryka	<i>Capsicum annuum</i> L.
12	Pietruszka	<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A.W. Hill
13	Pomidor	<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.
14	Por	<i>Allium porrum</i> L.
15	Seler	<i>Apium graveolens</i> L.
ROŚLINY SADOWNICZE		
1	Grusza ^{*)}	<i>Pyrus communis</i> L.
2	Jabłoń ^{*)}	<i>Malus domestica</i> Borkh.
3	Malina właściwa	<i>Rubus idaeus</i> L.
4	Porzeczka czarna	<i>Ribes nigrum</i> L.
5	Śliwa domowa ^{*)}	<i>Prunus domestica</i> L.
6	Truskawka	<i>Fragaria x ananassa</i> Duch.
7	Wiśnia ^{*)}	<i>Prunus cerasus</i> L.

^{*)} Odmiany owocujące i podkładki

U Z A S A D N I E N I E

Nowelizacja ustawy o nasiennictwie wynika przede wszystkim z potrzeby:

- wdrożenia przepisów Unii Europejskiej wydanych po wejściu w życie obecnie obowiązującej ustawy,
- poprawienia stwierdzonych w okresie obowiązywania ustawy uchybień,
- doprecyzowania niektórych obecnie obowiązujących przepisów.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o nasiennictwie obejmuje następujące zmiany:

- 1) art. 1 – zakres przedmiotowy ustawy nie uległ zmianie.

Zgodnie z postanowieniami decyzji Komisji z dnia 8 marca 2005 r. zwalniającej Czechy, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Maltę i Polskę z obowiązku stosowania dla niektórych gatunków dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 1999/105/WE i 2002/57/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych, materiałem siewnym zbóż, materiałem do wegetatywnego rozmnażania winorośli, leśnym materiałem rozmnożeniowym oraz materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych, Polska została zwolniona z obowiązku rejestracji w polskim rejestrze oraz z obowiązku wytwarzania i oceny materiału siewnego 17 gatunków roślin rolniczych o małym znaczeniu gospodarczym, nie występujących w Polsce. Gatunki te zostały wyłączone z załącznika nr 1, w którym znajdują się gatunki roślin uprawnych, których odmiany wpisuje się do krajowego rejestru, oraz których materiał siewny może być wytwarzany i oceniany.

Do załącznika nr 1 zostały dodane trzy gatunki: gryka, seradela oraz koper ogrodowy. Przepisy dotyczące wytwarzania, oceny oraz obrotu i kontroli tych gatunków dotyczą tylko materiału wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to jednocześnie, że na obszarze Polski będzie mógł znajdować się w obrocie materiał siewny tych gatunków pochodzący z innych państw, nie poddany rygorom wytwarzania i oceny, które mają zastosowanie do materiału siewnego wyprodukowanego w Polsce.

Ponadto zgodnie z dyrektywą Rady nr 92/33/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym w załączniku nr 1 zaznaczono ⁽¹⁾ w górnym indeksie) 5 gatunków warzyw, które w wytwarzaniu i obrocie występują jako materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy. Są to: cebula siedmiolatka, czosnek pospolity, karczoch zwyczajny, rabarbar i cebula szalotka.

Przepis ust. 1 pkt 3 określa gatunki roślin uprawnych, których materiał siewny jest przedmiotem obrotu i podlega kontroli (załącznik nr 2). Są to gatunki wymienione w załączniku nr 1 oraz 17 gatunków wyłączonych z obowiązku rejestracji na podstawie decyzji Komisji z dnia 8 marca 2005 r. zwalniającej Czechy, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Maltę i Polskę z obowiązku stosowania dla niektórych gatunków dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 1999/105/WE i 2002/57/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych, materiałem siewnym zbóż, materiałem do wegetatywnego rozmnażania winorośli, leśnym materiałem rozmnożeniowym oraz materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych.

W ust. 1 dodano pkt 4, który stanowi, że oceną według systemów OECD jest objęty materiał siewny nieprzeznaczony do obrotu na terytorium państw członkowskich. Jest to zgodne z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi nasiennictwa. Uchylono jednocześnie przepis, który dotyczył wytwarzania, oceny i kontroli materiału siewnego według systemów OECD zawarty w dotychczasowym ust. 2,

- 2) w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 zmieniono definicję odmiany mieszańcowej. Nowa definicja określa, że odmiana mieszańcowa nie jest każdorazowo wytwarzana (jak określała dotychczasowa definicja), lecz każdorazowo jest wytwarzany materiał siewny takiej odmiany.

W art. 2 w ust. 1 w pkt 6a podaje się definicję materiału hodowcy. Definicja ta jest wykorzystywana w przepisach dotyczących wytwarzania materiału siewnego.

W art. 2 w ust. 1 w pkt 9 lit. a zmieniono definicję materiału siewnego kategorii standard. Nowa definicja precyzuje, że jest to materiał wytworzony i oceniony przez hodowcę, z jego materiałów, spełniający określone wymagania i przeznaczony do celów innych niż produkcja materiału siewnego.

Definicje: działania urzędowe (ust. 3a), działania pod urzędowym nadzorem (ust. 3b) oraz próba urzędowa (ust. 1 pkt 27) są zgodne z definicjami zawartymi w dyrektywach UE dotyczących nasiennictwa,

- 3) w art. 5 w ust. 1 w pkt 1 zmieniono nr kolejny załącznika (dotychczasowy załącznik nr 2 otrzymuje nr 3).

Zmianie ulega również przepis dotyczący wymagań w zakresie nadawania nazw nowym odmianom. Kwestie dotyczące nadawania nazw są uregulowane w roz-

porządzeniu Rady nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. o wspólnotowych prawach odmian roślin oraz rozporządzeniu Komisji (WE) nr 930/2000 z dnia 4 maja 2000 r. i obowiązują wprost, bez konieczności wprowadzania do przepisów prawa krajowego.

W art. 5 w ust. 2 dodano pkt 1, 2 i 3, które wyłączają z obowiązku badania wartości gospodarczej odmiany gatunków traw przeznaczonych na cele inne niż pastewne (np. gazony, boiska, pola golfowe) oraz odmiany roślin rolniczych przeznaczonych wyłącznie do wywozu do państw trzecich.

W art. 5 w ust. 3 w pkt 1 i 2 zostały określone warunki, jakie są brane pod uwagę przy wpisywaniu odmian miejscowych do krajowego rejestru, to znaczy przystosowanie odmian do warunków miejscowych oraz wyniki badań potwierdzające ich wartość użytkową.

W art. 5 dodano ust. 4 dotyczący rejestracji odmian genetycznie zmodyfikowanych, które oprócz wymagań określonych w ustawie powinny spełniać również inne wymagania określone w przepisach o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (zarówno w przepisach krajowych, jak i unijnych),

- 4) w art. 6 w ust. 1 w pkt 2 dodano przepis, który stanowi, że w przypadku roślin sadowniczych podstawą do uznania, że odmiana jest odrębna, jest porównanie jej z odmianami wpisanymi do rejestru odmian sadowniczych w innym państwie członkowskim. Dotychczasowy przepis nie precyzował bowiem, że w przypadku roślin sadowniczych odpowiednimi do porównań są rejestry odmian sadowniczych w poszczególnych państwach (w Unii Europejskiej nie prowadzi się wspólnego katalogu dla roślin sadowniczych),
- 5) w art. 7 rozszerzono definicję odmiany o zadowalającej wartości gospodarczej, która jest zgodna z art. 5 ust. 4 dyrektywy Rady 2002/53/WE w sprawie Wspólnego Katalogu Odmian Roślin Rolniczych,
- 6) w art. 11 w ust. 2 dodano pkt 9, który stanowi, że jeżeli hodowca roślin warzywnych zamierza produkować wyłącznie materiał siewny kategorii standard, do wniosku o rejestrację odmiany składa stosowne oświadczenie. Jest to zgodne z art. 3 dyrektywy Rady 2002/55/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw,
- 7) w art. 12 w ust. 1 dodano przepis stanowiący, że w przypadku braku opracowanej międzynarodowej metodyki badań OWT lub WGO dla zgłoszonego do badań gatunku, Centralny Ośrodek opracuje krajową metodykę tych badań.

Zmieniony przepis ust. 5 w art. 12 stanowi, że hodowca dostarcza materiał siewny do przeprowadzenia badań OWT do miejsca wskazanego przez Centralny Ośrodek. Chodzi tu o wskazanie stacji doświadczalnej, a nie jak dotychczas dostarczanie prób do Centralnego Ośrodka.

Uchylono ust. 8 w art. 12. Dotychczasowy przepis stanowił, że w przypadku niedostarczenia przez hodowcę materiału siewnego do badań, wniosek o wpisanie odmiany do krajowego rejestru pozostawia się bez rozpoznania.

Po podjęciu decyzji o przyjęciu odmiany do badań rejestrowych, hodowca ma obowiązek dostarczyć materiał siewny (na podstawie ust. 5). Jeżeli nie spełni tego obowiązku, dyrektor Centralnego Ośrodka wyda decyzję o odmowie wpisania odmiany do rejestru, ponieważ badania nie będą prowadzone,

- 8) w art. 13 dodano ust. 5 – przepis ten jest zgodny z art. 11 ust. 4 dyrektywy 2002/53/WE,
- 9) w art. 14 w ust. 2 w pkt 2 dodano przepis, zgodnie z którym nieuiszczenie przez hodowcę opłat za badania OWT lub WGO jest powodem odmowy wpisania odmiany do krajowego rejestru.

Zmieniony przepis ust. 5 w art. 14 wprowadza opłatę za udostępnienie przez Centralny Ośrodek końcowego raportu z badań OWT. Opłaty takie pobierają instytucje rejestrowe z innych państw członkowskich. Wynoszą one obecnie około 240 euro. Opłaty te będą stanowić dochód budżetu państwa.

- 10) w art. 16 w ust. 2 dodano pkt 3, który określa, że zasięgnięcia opinii komisji do spraw rejestracji odmian nie wymagają decyzje o odmowie wpisu odmiany do krajowego rejestru, jeżeli hodowca nie uiścił opłaty za badania OWT lub WGO,
- 11) w art. 17 w ust 1 dodaje się pkt 7, który zobowiązuje Centralny Ośrodek do wykazania w krajowym rejestrze podmiotów zachowujących odmianę (jeżeli jest kilku zachowujących odmianę to należy wymienić wszystkich).

W ust. 4 w pkt 2 dodano wyraz „wyłącznie”, który jednoznacznie określa, że dla materiału siewnego warzyw kategorii standard jest prowadzona lista B,

- 12) art. 19 otrzymał nowe brzmienie. Wskazuje na obowiązek zachowywania odmiany przez hodowcę odmiany przez okres wpisu odmiany w rejestrze. Przepis ust. 2 stanowi, że zachowującym odmianę może być podmiot upoważniony przez hodowcę, który ponadto dysponuje opisem odmiany i materiałem roślinnym pozwalającym na zachowanie odmiany. Jest to przepis, który porządkuje zagadnienia zachowywania odmian.

Konieczność uzyskania zgody hodowcy na zachowywanie odmiany przez podmioty zamierzające podjąć się tej działalności nie jest działaniem zmierzającym do wprowadzenia „ochrony prawnej” dla hodowcy odmiany, który nie chroni odmiany na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian. Stanowi ona raczej rodzaj „administracyjnej ochrony”, porządkuje bowiem zagadnienia prowadzenia hodowli zachowawczej odmian wpisanych do krajowego rejestru. Nie gwarantuje hodowcy przywilejów, które daje ochrona prawna odmiany.

Jednocześnie proponuje się uchylenie przepisów dotychczasowych ust. 2-5, które dotyczyły zachowywania odmian niewpisanych do krajowego rejestru, a których reprodukcja jest prowadzona w Polsce. Kwestie te zostały uregulowane w art. 37 ustawy,

- 13) w art. 21 dodano ust. 2, który stanowi, że w przypadku zmiany hodowcy, zobowiązuje się nowego hodowcę do poinformowania o tym fakcie COBORU. Przepis ma charakter porządkowy,
- 14) w art. 22 w ust. 2 wprowadzono pojęcie „sezonu wegetacyjnego” zamiast „roku kalendarzowego”. Jest to określenie właściwe dla roślin związane z cechami biologicznymi poszczególnych gatunków roślin, okresem od siewu lub sadzenia do zbioru.
W art. 22 w ust. 3 rozszerzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych stawek opłat za udostępnienie przez Centralny Ośrodek raportu końcowego z badań OWT,
- 15) w art. 23 w ust. 1 pkt 5 lit. b dodano przepis, który stanowi, że nieuiszczenie opłaty za utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze skutkuje skreśleniem odmiany z tego rejestru,
- 16) w art. 24 w ust. 1 dokonano zmiany numeru załącznika (z nr 3 na 4), co jest konsekwencją zmiany przepisu art. 1 projektu ustawy,
- 17) w art. 31 uzupełniono dotychczasowy przepis dotyczący informacji, jakie powinny być zawarte w diariuszu publikowanym przez Centralny Ośrodek, zgodnie z art. 9 dyrektywy Rady 2002/53/WE,
- 18) dodane po art. 31 art. 31a-31e dotyczą powoływania i zasad funkcjonowania przy Centralnym Ośrodku organów opiniodawczo-doradczych, to jest Rady Konsultacyjnej oraz Krajowego Zespołu Koordynacyjnego Porejestrowego Doświadczalnictwa Odmianowego,

- 19) w art. 32 ust. 3 otrzymuje nowe brzmienie. Jest to istotna zmiana. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem regulacja obejmuje wytwarzanie materiału siewnego kategorii kwalifikowany, a nie jak do tej pory kategorii elitarny i kwalifikowany.

Zwiększa się jednocześnie:

- do 2 ha minimalną wielkość plantacji nasiennych roślin zbożowych,
- do 1 ha minimalną wielkość plantacji dla plantacji nasiennych ziemniaka oraz
- pozostawia się na dotychczasowym poziomie, tj. 0,5 ha wielkość plantacji nasiennych pozostałych gatunków roślin.

Zwiększenie minimalnej powierzchni plantacji ma na celu poprawę jego jakości i możliwość pozyskiwania większych, jednolitych odmianowo partii materiału siewnego,

- 20) w art. 33 w ust. 1 dodano pkt 1, który stanowi, że do obowiązków dostawcy należy prowadzenie produkcji w sposób uwzględniający eliminowanie zagrożeń ze strony czynników zewnętrznych, ze szczególnym uwzględnieniem tzw. punktów krytycznych tego procesu. Jest to zgodne z dyrektywą Komisji nr 93/64/EWG,
- 21) w art. 34 nowe brzmienie otrzymuje ust. 1. Wprowadzony przepis dotyczy możliwości tworzenia rejonów zamkniętych wytwarzania materiału siewnego odmian ziemniaka jedynie kategorii elitarny (obecny przepis umożliwiał również wytwarzanie w rejonie zamkniętym materiału siewnego kategorii kwalifikowany) w celu utrzymania wysokiego poziomu zdrowotności tego materiału. Zaproponowany przepis jest dostosowaniem do przepisów dyrektywy Rady 2002/56/WE oraz dyrektywy Komisji 93/17/WG,
- 22) w art. 36 w ust. 1 w pkt 2 dokonano zmiany brzmienia wprowadzenia do wyliczenia – wyrazy „obejmuje wszystkie bądź jedną z następujących ocen” zastąpiono wyrazami „obejmuje jedną lub więcej z następujących ocen”. Oznacza to, że może być jedna, dwie lub więcej ocen, w zależności od gatunku i kategorii roślin,

Doprecyzowano również przepis dotyczący oceny laboratoryjnej, która polega na sprawdzeniu jakości lub zdrowotności materiału siewnego (odnosi się to m.in. do materiału siewnego ziemniaka).

W celu ujednolicenia zasad oceny materiału siewnego w art. 36 w ust. 2 rozszerzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do okre-

- ślenia czasu, w jakim należy przechowywać próby, metody pobierania prób, w tym pobierania prób w sposób automatyczny oraz dokonywania oceny laboratoryjnej, jeżeli brak jest uznanych metod międzynarodowych z tego zakresu,
- 23) art. 37 kompleksowo reguluje zagadnienie oceny polowej materiału siewnego. Określa, jakie plantacje i przez kogo prowadzone mogą być poddawane ocenie polowej, gdzie i kiedy należy składać wnioski, w zależności od rodzajów plantacji (plantacja jednoroczna, plantacja wieloletnia, materiał szkółkarski) oraz kto i w jakim zakresie może złożyć wniosek o dokonanie oceny polowej. Określa się, jakie informacje powinien zawierać wniosek o dokonanie oceny oraz dokumenty, jakie powinny być dołączone do wniosku. Określa się wymagania dla oceny plantacji, na których odbywa się reprodukcja nasion według systemów OECD, nieprzeznaczonych do obrotu na rynku wspólnotowym oraz wymagania przy zgłaszaniu do oceny polowej odmiany niewpisanej do krajowego rejestru. Ponadto określono wymagania dla wniosku o dokonanie oceny materiału szkółkarskiego,
- 24) w art. 38 zamiast określenia „ocenie laboratoryjnej sadzeniaków ziemniaka” wprowadzono określenie „laboratoryjnej ocenie zdrowotności sadzeniaków ziemniaka”, które jest właściwe ze względu na to, że w ocenie laboratoryjnej określa się zdrowotność sadzeniaków. Kwestie dotyczące oceny polowej plantacji prowadzonych przez przedsiębiorcę na podstawie umowy zostały uregulowane w zmienianym art. 37 ust. 1,
- 25) przepisy art. 39 i 40 kompleksowo regulują zagadnienia oceny tożsamości odmianowej. Oceny tożsamości odmianowej dokonuje Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Może on zlecić wykonanie tej oceny Centralnemu Ośrodkowi. Wprowadzone zmiany dotyczą zróżnicowania oceny tożsamości na: ocenę wstępną, która obejmuje materiał siewny podlegający kolejnym rozmnożeniom, oraz ocenę następczą dotyczącą partii materiału siewnego znajdującego się w obrocie. Informacje o wynikach oceny następczej, czyli obejmującej partię materiału znajdującego się w obrocie, będą umieszczane na stronie internetowej Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Zainteresowani będą mogli poznać podmioty, które wprowadzają do obrotu materiał siewny odmian nie-

zgodny z deklarowanym na etykiecie i przy kolejnych zakupach materiału siewnego eliminować nieuczciwe podmioty.

Określono również metodykę wykonywania oceny tożsamości odmianowej (na podstawie wytycznych UPOV, na poletkach kontrolnych).

Doprecyzowano przepis wyłączający z oceny tożsamości niektóre kategorie materiału siewnego (materiał hodowcy, materiał szkółkarski, sadzeniaki ziemniaka oraz materiał siewny do celów doświadczalnych).

Wprowadzono dodatkowe upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, który, w drodze rozporządzenia, określi metody laboratoryjnej oceny tożsamości odmianowej, jeżeli zostaną one międzynarodowo uznane,

- 26) w art. 41 zostały uregulowane zagadnienia oceny polowej i cech zewnętrznych materiału siewnego. Określa się, kto i w jakim zakresie może dokonywać tych ocen.

Jeżeli w wyniku kontroli następczej materiału siewnego zostanie stwierdzony brak tożsamości materiału siewnego kategorii standard, wojewódzki inspektor może zakazać hodowcy uznawania materiału siewnego tej kategorii. Przepis art. 41 ust. 4 zobowiązuje hodowców do przestrzegania zasad wytwarzania i obrotu materiałem siewnym kategorii standard. W przypadku stwierdzenia (w wyniku przeprowadzonej kontroli) braku tożsamości materiału siewnego kategorii standard, hodowca straci możliwość uznawania tego materiału,

- 27) w art. 42 reguluje się zagadnienia pobierania prób materiału siewnego. Przepis ten wprowadza określenia „urzędowi próbobiorcy” i „akredytowani próbobiorcy”, co wynika z potrzeby dostosowania do przepisów dyrektywy Rady 2004/117/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE oraz 2002/57/WE w odniesieniu do badań przeprowadzanych pod nadzorem urzędowym oraz równoważności materiału siewnego produkowanego w państwach trzecich,

- 28) art. 43 reguluje zagadnienie oceny laboratoryjnej. Przepis ten określa, kto i w jakim zakresie dokonuje oceny laboratoryjnej materiału siewnego. Ponadto reguluje zagadnienia akredytacji laboratoriów zakładowych i samodzielnych laboratoriów. W stosunku do obecnie obowiązujących przepisów rozszerza się zakres udzielanych akredytacji dla laboratoriów o możliwość dokonywania okresowej oceny własnych zapasów oraz oceny materiału siewnego innego przedsiębiorcy (wskazanego w akredytacji),

- 29) art. 44 reguluje zagadnienia zależności służbowych dla urzędowych i akredytowanych kwalifikatorów i próbobiorców,
- 30) w art. 45 określa się warunki, jakie powinni spełnić urzędowi i akredytowani kwalifikatorzy, urzędowi i akredytowani próbobiorcy oraz „analitycy nasienni”, aby mogli wykonywać powierzone im obowiązki w zakresie oceny materiału siewnego. Ponadto określono wymagania dla ośrodków szkoleniowych, które wojewódzki inspektor upoważni do prowadzenia szkoleń w zakresie oceny polowej, oceny laboratoryjnej i pobierania prób do oceny,
- 31) po art. 45 dodaje się art. 45a, w którym określa się warunki udzielania przez wojewódzkiego inspektora akredytacji dla laboratoriów zakładowych i laboratoriów samodzielnych. Określa się zakres kontroli, możliwość cofania udzielonych akredytacji oraz zakres informacji, jakie powinny składać akredytowane podmioty do wojewódzkiego inspektora.
- Wprowadzone przepisy dotyczące akredytacji w zakresie oceny materiału siewnego są zgodne z przepisami Unii Europejskiej (dyrektywa Rady 2004/117/WE zmieniająca dyrektywy 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE oraz 2002/57/WE w odniesieniu do badań przeprowadzonych pod nadzorem urzędowym oraz równoważności materiału siewnego produkowanego w państwach trzecich),
- 32) w art. 45b i 45c określono zakres upoważnień dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do wydania rozporządzeń związanych z udzielaniem akredytacji,
- 33) w art. 46 w ust. 2 i 3 wprowadza się zmiany o charakterze redakcyjnym: „próby” zamiast „próbki” oraz dodaje się ust. 2a-2d, które regulują zagadnienia automatycznego pobierania prób nasion, które w obecnej ustawie nie były uregulowane. Przyjęte rozwiązania są zgodne z dyrektywą Rady 2004/117/WE.
- Ponadto w ust. 3 w pkt 1 zamiast „numer identyfikacyjny właściciela partii” wprowadzono „numer właściciela partii z rejestru przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym”; stanowi to doprecyzowanie dotychczasowego przepisu,
- 34) przepis art. 47 dotyczący wystawiania świadectw oceny jest konsekwencją przepisu art. 36, w którym określa się rodzaje przeprowadzanych ocen, a na ich podstawie określa się rodzaje wystawianych świadectw (w tym świadectw ISTA) oraz informacji i wypisów z dokonywanych ocen oraz wskazuje, kto jest uprawniony do ich wystawiania,

- 35) po art. 47 dodaje się art. 47a dotyczący okresowej oceny materiału siewnego (w obecnej ustawie reguluje to art. 43),
- 36) w dodanym art. 47b określa się, że partie materiału siewnego wytworzonego na terytorium Polski muszą być oznaczone w sposób identyfikujący ten materiał. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznaczania tego materiału,
- 37) zgodnie z zaproponowanym brzmieniem art. 48 ust. 1 pkt 2 za materiał siewny kategorii kwalifikowany może być uznany również materiał siewny odmian sadowniczych, jeżeli odmiana jest chroniona na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian. Przepis ten jest zgodny z art. 9 dyrektywy 92/34/EWG.
- Uchyla się pkt 3 w art. 48 ust. 1 dotyczący odmian winorośli, co wynika z decyzji Komisji w sprawie zwolnienia Czech, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Malty i Polski ze stosowania przepisów dla niektórych gatunków roślin zgodnie z dyrektywami 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 1999/105/WE, 2002/557/WE.
- W art. 48 w ust. 1 w pkt 6 doprecyzowano przepis dotyczący materiału siewnego roślin rolniczych objętego oceną według systemów OECD i nieprzeznaczonego do obrotu na obszarze Unii Europejskiej.
- Dodaje się ust. 1a, który stanowi, że za materiał siewny kategorii elitarny, z wyłączeniem materiału przedbazowego oraz kategorii kwalifikowany, uznaje się również materiał siewny odmian miejscowych roślin pastewnych wpisanych do krajowego rejestru. Jest to zgodne z dyrektywą 66/401/EWG,
- 38) po art. 48 dodaje się art. 48a, który kompleksowo (w połączeniu z art. 57 ust. 1 pkt 14) reguluje wytwarzanie i obrót materiałem siewnym odmian roślin rolniczych i warzywnych znajdujących się w badaniach rejestrowych, pochodzących z testów lub doświadczeń polowych. Wprowadzenie tych przepisów wynika z konieczności wdrożenia przez Polskę przepisów decyzji Komisji 2004/842/WE z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie przepisów wykonawczych, na mocy których państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego należącego do odmiany, dla której złożono wnioski o włączenie do krajowego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych lub katalogu odmian gatunków warzyw,
- 39) art. 49 reguluje zagadnienia związane z tworzeniem mieszanek nasiennych (gatunkowych i odmianowych). Wprowadza się zasadę, że upoważnionym do wystawienia świadectwa na mieszankę może być przedsiębiorca (do tej pory tylko

wojewódzki inspektor), który sporządził mieszankę i posiada własne akredytowane laboratorium na dokonywanie oceny laboratoryjnej roślin pastewnych.

Wprowadza się przepis, który stanowi, że mieszanki roślin pastewnych na cele pastewne może sporządzić przedsiębiorca, który opracował technologię sporządzania tych mieszanek oraz posiada urządzenia niezbędne do ich sporządzania (urządzenia do mieszania),

- 40) uchyla się art. 50. Nie jest konieczne określanie, które dokumenty wystawiane za granicą są równoważne z krajowymi, ponieważ na obszarze Unii Europejskiej w obrocie może znajdować się materiał siewny zaopatrzony w etykietę, która jest podstawowym dokumentem identyfikującym materiał siewny i nie są wymagane inne dokumenty,
- 41) w art. 51 w ust. 1 i 2 wprowadzono „próby” zamiast „próbki” oraz „wojewódzkiego inspektora” zamiast „organ Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa”, zgodnie z nazewnictwem przyjętym w przepisach ustawy o ochronie roślin.

Zaproponowano dodanie ust. 4, który stanowi, że w razie niewniesienia opłaty za pobranie urzędowych prób i ocenę materiału siewnego, wojewódzki inspektor informuje o tym właściwy urząd skarbowy, który wszczyna postępowanie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji,

- 42) przepis art. 52 dotyczy ponownej oceny materiału siewnego, której dokonuje się wtedy, gdy składający wniosek o ocenę nie zgadza się z wynikiem tej oceny. W ust. 1 i 2 określa się, kto może wystąpić o dokonanie ponownej oceny materiału siewnego oraz wskazuje się na organ, do którego należy wnosić odwołanie. Określenie „zainteresowany” zastępuje się określeniem „składający wniosek o dokonanie oceny” oraz wymienia się rodzaje wykonywanych ocen, które podlegają ponownej ocenie,
- 43) w art. 52 w ust. 7 rozszerzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych stawek opłat za dokonanie oceny tożsamości (przeniesienie dotychczasowego przepisu art. 40 ust. 6),
- 44) w art. 54 w ust. 2 w pkt 1 dodano wyraz „nasadzeniowego” – zgodnie z dyrektywą Rady nr 92/93/EWG w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona.

W ust. 4 dodano pkt 4a i 5a. Przepisy te mają charakter porządkowy, ułatwią dokonywanie kontroli obrotu materiałem siewnym, dokonywanej przez organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Po ust. 7 dodaje się ust. 7a-7c, które regulują obowiązki wojewódzkiego inspektora w przypadku zmiany miejsca zamieszkania albo siedziby przedsiębiorcy prowadzącego obrót materiałem siewnym,

- 45) w art. 55 w ust. 1 w pkt 1 rozszerzono obowiązek składania przez przedsiębiorców prowadzących obrót materiałem siewnym pisemnych informacji dotyczących materiału siewnego przywożonego z państw trzecich.

W ust. 2 zrezygnowano z odwołania do pkt 1, ponieważ podmioty, o których mowa w tym pkt, podlegają wyłączeniu, o którym mowa w ust. 2

Przepis ust. 2a stanowi, że przepisy dotyczące obowiązków przedsiębiorcy w zakresie sprawozdawczości nie dotyczą materiału siewnego nabytego na terytorium Polski, który przedsiębiorca zakupił w zamkniętym opakowaniu i którego nie przepakował. Dotychczasowy przepis został doprecyzowany, że chodzi o materiał siewny nabyty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od innych przedsiębiorców,

- 46) dodaje się art. 55a, który nakłada na hodowcę wprowadzającego do obrotu materiał siewny warzyw kategorii standard obowiązki w zakresie przechowywania dokumentacji, przechowywania i udostępniania prób oraz sprawozdawania o ilościach wprowadzonego do obrotu materiału siewnego tej kategorii. Dokumentację i informacje hodowca przedstawia wojewódzkiemu inspektorowi lub właściwym organom innego państwa członkowskiego. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, zakres i terminy składania sprawozdań oraz wielkości przechowywanych prób. Wymagania te są zgodne z dyrektywą Rady 2002/55/WE,

- 47) w art. 57 określającym zasady wprowadzania materiału siewnego do obrotu dokonano następujących zmian:

W ust. 1 w pkt 3 dopuszcza się dodatkowo do obrotu materiał siewny roślin sadowniczych odmian chronionych na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian. Przepis jest zgodny z art. 9 dyrektywy 92/34/EWG.

W ust.1 w pkt 4 – w związku z tym, że Polska została zwolniona z obowiązku wpisywania do krajowego rejestru, wytwarzania i oceniania materiału rozmnożeniowego winorośli (decyzja Komisji w sprawie zwolnienia Czech, Estonii, Cy-

pru, Łotwy, Litwy, Malty i Polski ze stosowania przepisów dla niektórych gatunków roślin zgodnie z dyrektywami 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 1999/105/WE, 2002/557/WE) do obrotu dopuszcza się materiał siewny winorośli pochodzący z państw Unii Europejskiej.

W ust. 1 w pkt 6 doprecyzowano przepis dotyczący materiału siewnego odmian roślin rolniczych pochodzących z państw trzecich objętych systemem OECD. Materiał ten po rozmnożeniu nie może być wprowadzany do obrotu na obszarze Unii Europejskiej.

W ust. 1 w pkt 8 doprecyzowano, że dopuszczony do obrotu materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin ozdobnych lub gatunków roślin ozdobnych użytkowanych w celach ozdobnych, może pochodzić z odmian roślin tradycyjnie uprawianych, z odmian chronionych, z odmian wpisanych do rejestrów państw członkowskich oraz państw trzecich oraz z odmian znajdujących się na liście odmian prowadzonych przez dostawców. Przepis został dostosowany do wymogów dyrektywy Rady 98/56/WE w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych.

W ust. 1 w pkt 9 dopuszcza się do obrotu materiał siewny odmian miejscowych roślin pastewnych wpisanych do krajowego rejestru.

W ust. 1 w pkt 14 doprecyzowano przepis, który stanowi, że do obrotu dopuszcza się materiał siewny odmian wpisanych do wspólnotowego katalogu lub krajowego rejestru, wytworzony w państwie trzecim, w którym obowiązuje system oceny równoważny z obowiązującym w Unii Europejskiej.

W ust. 1 dodano pkt 15, który dopuszcza do obrotu materiał siewny roślin rolniczych i warzywnych odmian znajdujących się w badaniach rejestrowych, zebranych z testów lub doświadczeń polowych założonych na podstawie zgody dyrektora COBORU (art. 48 a).

Po ust. 1 dodano ust. 1a, który dopuszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiał siewny kategorii standard odmian miejscowych roślin warzywnych wpisanych do krajowego rejestru.

W dodanym ust. 2a i 2b określa się, że obrót materiałem siewnym, o którym mowa w art. 48a, odbywa się w czasie określonym w zezwoleniu dyrektora Centralnego Ośrodka.

Ponadto podmiot, który wytwarza materiał siewny odmian znajdujących się w badaniach rejestrowych, jest obowiązany do informowania dyrektora Centralnego Ośrodka o ilościach tego materiału, wprowadzonych do obrotu.

Przepisy ust. 1 pkt 15 oraz ust. 2a i 2b są implementacją decyzji Komisji z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie przepisów wykonawczych, na mocy których państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego należącego do odmiany, dla której złożono wnioski o włączenie do krajowego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych lub katalogu odmian gatunków warzyw.

Przepis ust. 3 stanowi, że do obrotu dopuszcza się materiał siewny odmian genetycznie zmodyfikowanych, po spełnieniu wymagań określonych w przepisach o organizmach genetycznie zmodyfikowanych.

W ust. 5 pkt 4 otrzymał brzmienie, które (lepiej niż dotychczasowy przepis) precyzuje, jakich gatunków i kategorii może dotyczyć decyzja ministra właściwego do spraw rolnictwa dopuszczająca do obrotu materiał siewny o obniżonej zdolności kiełkowania,

- 48) zmiany wprowadzone w art. 59 mają na celu doprecyzowanie dotychczasowego przepisu. Przepis ust. 1 pkt 2 stanowi, że etykietami urzędowymi, w rozumieniu ustawy, są również etykiety wystawione przez właściwy urząd kraju wytworzenia materiału siewnego. Przepis jest zgodny z dyrektywami UE dotyczącymi nasennictwa.

W ust. 8 w pkt 1 usunięto wyrazy „z wyjątkiem małych opakowań WE”, ponieważ etykiet i plomb urzędowych nie zakłada się na małe opakowania, natomiast w pkt 9 szczegółowo określa się, dla jakich kategorii materiału siewnego stosuje się etykiety i plomby przedsiębiorców.

Dodaje się ust. 11 i 12 – przepisy w nich zawarte w obecnej ustawie były zamieszczone w art. 60 (odpowiednio w pkt 2 i pkt 1),

- 49) art. 60 stanowi upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa w sprawie określenia wymagań dla małych opakowań WE,
- 50) po art. 60 dodaje się art. 60a, w którym określono, kiedy materiał siewny w obrocie może zostać przepakowany i przeetykietowany. W obecnie obowiązującej ustawie brak było regulacji w tym zakresie,
- 51) po art. 61 dodaje się art. 61a dotyczący materiału siewnego niezakwalifikowanego ostatecznie (po kwalifikacji polowej). Przepis ten stanowi, że do każdej

partii wprowadzonego do obrotu materiału siewnego przedsiębiorca dołącza „dokument towarzyszący”. Informacje, które powinien zawierać dokument towarzyszący, określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rolnictwa (art. 63). Wprowadzenie tej regulacji porządkuje obrót materiałem siewnym, który nie został ostatecznie zakwalifikowany,

- 52) w art. 62 w ust. 3 wprowadzone zmiany mają charakter redakcyjny i są zgodne z nazewnictwem obowiązującym w Unii Europejskiej oraz w przepisach o ochronie roślin.

Ponadto po ust. 3 dodaje się ust. 3a, który ułatwi dostawcy prowadzenie obrotu materiałem szkółkarskim przeznaczonym dla niekomercyjnego odbiorcy. Sporządzając dokument dostawcy, dostawca nie będzie zobowiązany każdorazowo wpisywać w nim odbiorcy, a wymagany dokument będzie mógł być wcześniej przygotowany przez dostawcę.

W ust. 4 wskazano, jakie informacje powinien zawierać paszport, aby spełniał warunki dokumentu dostawcy.

Przepisy ust. 6-9 w art. 62 stanowią przepisy dotyczące:

- wymogu, że wypis ze świadectwa dołącza się do każdej przesyłki materiału szkółkarskiego zawierającej jedną lub kilka partii materiału siewnego,
- ułatwienia dla dostawców materiału szkółkarskiego, którzy zaopatrują odbiorców niezajmujących się zawodowo uprawą roślin sadowniczych i winorośli
 - materiał dla tych odbiorców zaopatruje się wyłącznie w etykietę urzędową,
- przeetykietowywania materiału szkółkarskiego,
- obowiązku dostawcy w zakresie przechowywania określonych dokumentów związanych z wytwarzaniem i obrotem materiałem szkółkarskim,

- 53) w art. 63 w pkt 1 w lit. b rozszerzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, treści informacji, jakie przedsiębiorca zamieszcza na dokumencie towarzyszącym,

- 54) uchyla się rozdział 6.

Po analizie przepisów rozdziału 6 ustawy, proponuje się wykreślenie całego rozdziału. Aktualnie obowiązujące przepisy ustawy o nasiennictwie pozwalają zaimplementować przepisy dyrektyw nasiennych, bez konieczności wprowadzania przepisów rozdziału 6.

Przepisy UE zobowiązują państwa członkowskie do „podjęcia niezbędnych działań w celu zapewnienia pozyskiwania danych szczegółowych ze sprzedaży ilości przekraczających dwa kilogramy materiału siewnego importowanego z państw trzecich”. Dane, o których mowa w dyrektywach nasiennych, zostaną uzyskane od przedsiębiorców prowadzących obrót materiałem siewnym na podstawie rozszerzenia przepisów art. 55.

W art. 55 w ust. 1 w pkt 1 projektu ustawy rozszerzono wymóg składania pisemnych informacji dotyczących obrotu o informacje o materiale siewnym przywożonym z państw trzecich. W projekcie rozporządzenia, wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 55 ust. 3, minister właściwy do spraw rolnictwa określi zakres i termin składania informacji o przywozie materiału siewnego z państw trzecich.

Ponadto regulacje, w zakresie dopuszczenia do obrotu materiału siewnego pochodzącego z państw trzecich, są określone w art. 57 ust. 1 pkt 6 i 14,

- 55) w art. 66 dodaje się ust. 2a, który stanowi, że za pobieranie prób urzędowych i ocenę dokonywaną przez organ Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa nie pobiera się opłat, jeżeli są wykonywane w ramach czynności kontrolnych.

Przepisy ust. 3 i 4 określają sposób postępowania wojewódzkiego inspektora z partią materiału siewnego, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w trakcie urzędowej kontroli,

- 56) dodaje się art. 66a, który umożliwia udział Polski we wspólnotowych testach i doświadczeniach porównawczych. Jest to europejski system stworzony na podstawie decyzji Komisji określającej prowadzenie wspólnotowych testów i doświadczeń porównawczych nasion i materiału rozmnożeniowego niektórych gatunków roślin rolniczych i warzyw oraz winorośli na mocy dyrektywy Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 92/33/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE oraz 2002/57/WE na lata 2005-2009,
- 57) zmiana art. 67 ust.1 i 2 wynika z konieczności doprecyzowania, za jakie uchybienia są pobierane opłaty sankcyjne. Określa się, że opłaty sankcyjne może, w drodze decyzji, nałożyć wojewódzki inspektor za prowadzenie obrotu materiałem siewnym niezgodnie z warunkami określonymi w art. 57 ust 1, 1a, 2a, 3 i 4, a opłatę nalicza się za sprzedany lub dostarczony materiał siewny,
- 58) w art. 70 precyzuje się i rozszerza przepisy karne.

W art. 70 dodaje się pkt 4a oraz pkt 11-21, które dotyczą sankcji karnych za nie wykonywanie obowiązków nałożonych przepisami ustawy.

W związku z uchynieniem rozdziału 6 ustawy, w art. 70 w ust. 1 uchyla się pkt 6 dotyczący przywozu materiału siewnego z państw trzecich,

- 59) w trakcie uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych zostały zgłoszone propozycje zmian nie tylko do ustawy o zmianie ustawy o nasiennictwie, ale również do ustawy o ochronie roślin (art. 2).

Zmiany te wiążą się bezpośrednio z produkcją nasienną, ponieważ dotyczą spraw ochrony przed chorobami, szkodnikami i chwastami wytwarzanego materiału siewnego. Dopuszczanie do obrotu materiału siewnego zawierającego środki ochrony roślin jest warunkowane przepisami w sprawie dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu oraz substancji aktywnych do stosowania w środkach ochrony roślin. W związku z art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.) materiał siewny zawierający środek ochrony roślin dopuszcza się do obrotu tylko wtedy, jeżeli ten środek został dopuszczony do obrotu zezwoleniem ministra właściwego do spraw rolnictwa. Równocześnie zezwolenie na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin wydaje się, jeżeli zawiera on substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską i spełnia ona warunki związane z jej użyciem w środku ochrony roślin, określone przez tę Komisję. Zmiany do ustawy o ochronie roślin wynikają z wejścia w życie, z dniem 5 kwietnia 2005 r., art. 48 ust. 1 lit. f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 396/2005. W odniesieniu do procedury regulującej zasady dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu oraz wymagań w zakresie prowadzenia obrotu środkami ochrony roślin zmiany do ustawy mają charakter porządkowy i wynikają z zapytań i wątpliwości co do interpretacji przepisów ustawy zgłaszanych przez podmioty prowadzące obrót środkami ochrony roślin, podmioty posiadające zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu oraz stowarzyszenia i organizacje producentów środków ochrony roślin.

Nowelizacja art. 64 ww. ustawy związana z wdrożeniem do polskiego systemu prawa dyrektywy Rady 74/556/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. ustanawiającej szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych odnoszących się do handlu i dystrybucji produktów toksycznych i działalności w tym zakresie, związanych z profesjonalnym wykorzystaniem tych produktów z działalnością po-

średników włącznie, umożliwi uznawanie szkoleń w zakresie obrotu środkami ochrony roślin przeprowadzonych w innych państwach członkowskich i tym samym zwolni z obowiązku przeszkolenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej mających zamiar prowadzić obrót środkami ochrony roślin na terytorium Polski. Jednocześnie należy podkreślić, że jednolite zasady wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin określa dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzenia do obrotu środków ochrony roślin zaimplementowana do polskiego prawa ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.). Wyżej wymieniona ustawa w art. 64 w ust. 4 w pkt 1 wprowadziła obowiązek ukończenia szkolenia dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu środkami ochrony roślin. W odniesieniu do tych przedsiębiorców przepisy ww. ustawy nie wprowadzają dodatkowych wymagań, np. wykształcenia czy doświadczenia zawodowego. W związku z powyższym, wdrażając dyrektywę Rady 74/556/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r., wprowadzono tylko obowiązek odbycia szkolenia w zakresie obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin w państwie członkowskim Unii Europejskiej i przedłożenie odpowiedniego dokumentu potwierdzającego powyższe kwalifikacje.

Zmiana art. 38 ust. 1 pkt 4 wynika z nowelizacji dyrektywy Rady 91/414/EWG wprowadzonej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady 396/2005/WE z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. UE Nr L 70 z 16.03.2005).

Zaproponowane nowe brzmienie art. 51 ust.1 pkt 2 umożliwi prawidłową implementację dyrektyw dotyczących dopuszczenia substancji aktywnych przez Komisję Europejską do stosowania w środkach ochrony roślin i podejmowania decyzji w odniesieniu do środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu, dla których nie została przedstawiona dokumentacja określona w przepisach wykonawczych do ustawy.

Czynności związane ze sprawdzeniem kompletności wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, których obowiązek przedstawienia wynika z art. 117 ust. 2 ustawy, wiążą się z dużym nakładem pracy, dokumenty te bowiem liczą często tysiące stron. W związku z tym projektowana zmiana wpro-

wadza obowiązek pokrycia części kosztów związanych ze sprawdzeniem przedkładanych dokumentów (art. 59 ust.1 ustawy).

W art. 44 ust. 6 doprecyzowano procedurę oceny środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu, po wydaniu przez Komisję Europejską dyrektywy dotyczącej dopuszczenia substancji aktywnej wchodzącej w jego skład do stosowania w środkach ochrony roślin. Procedura ta jest taka sama jak w przypadku oceny dokumentacji złożonej na potrzeby wydania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzono zmiany w art. 59 ust.1 polegające na rozszerzeniu zakresu czynności, za które jest pobierana opłata rejestrowa.

Nowelizacja art. 75 wynika ze zmiany art. 64, określonej w pkt 5 projektu, oraz koryguje błędny zapis wprowadzony nowelizacją ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej – Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808).

Uchylenie pkt 5 w art. 85 wynika z faktu uregulowania tej kwestii w art. 41.

Ponadto proponuje się wprowadzenie zmian polegających na konieczności podania numeru identyfikacji podatkowej (NIP) przy składaniu wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców oraz wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów. Zaproponowana zmiana ma na celu ujednolicenie przepisów ustawy o ochronie roślin i ustawy o nasennictwie dotyczących wymagań przy rejestracji producentów i przedsiębiorców prowadzących produkcję roślinną. Zmiana ta umożliwi nadanie każdemu podmiotowi, zgodnie z wymaganiami Unii Europejskiej, niepowtarzalnego numeru wpisu do rejestru,

- 60) art. 3 stanowi, że wpis odmiany do krajowego rejestru, dokonany przed dniem 1 listopada 2000 r., jest ważny do dnia 1 listopada 2010 r. Przepis ten był zamieszczony w ustawie z dnia 24 listopada 1995 r. o nasennictwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 53, poz. 563, z późn. zm.) i nie został uwzględniony w aktualnie obowiązującej ustawie. Aby odmiany zarejestrowane przed dniem 1 listopada 2000 r. mogły znajdować się nadal w krajowym rejestrze, konieczne jest wprowadzenie tego przepisu,

- 61) art. 4 wprowadza przepis, który umożliwi obrót nasionami gatunków, których odmiany nie podlegały obowiązkowi wpisu do krajowego rejestru – tj. gryki, kopru i seradeli,
- 62) art. 5 i 6 stanowią przepisy przejściowe w zakresie wielkości plantacji nasien-nych oraz formularzy świadectw, informacji i protokołów opracowanych na pod-stawie dotychczasowych przepisów, które mogą być stosowane nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy,
- 63) art. 7 reguluje kwestie ważności upoważnień pracowników wojewódzkich in-spektoratów ochrony roślin i nasiennictwa do dokonywania oceny polowej mate-riału siewnego oraz akredytacji w zakresie oceny polowej materiału siewnego, akredytacji w zakresie oceny laboratoryjnej materiału siewnego oraz akredytacji próbobiorników, wydanych przez wojewódzkiego inspektora na podstawie do-tychczasowych przepisów,
- 64) art. 8 stanowi, że dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do cza-su wydania nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie projek-towanej ustawy,
- 65) obecnie w miejsce załącznika nr 1 opracowano dwa nowe załączniki. Wynika to z konieczności rozdzielania gatunków roślin, które są wpisywane do krajowego rejestru oraz których materiał może być wytwarzany i oceniany (załącznik nr 1) oraz gatunków roślin, których materiał siewny może znajdować się w obrocie i podlegać kontroli (załącznik nr 2). Jest to zgodne z przepisami Unii Europej-skiej, tj. decyzją Komisji z dnia 8 marca 2005 r. zwalniającej Czechy, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Maltę i Polskę z obowiązku stosowania dla niektórych ga-tunków dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 1999/105/WE i 2002/57/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pa-stewnych, materiałem siewnym zbóż, materiałem do wegetatywnego rozmna-żania winorośli, leśnym materiałem rozmnożeniowym oraz materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych. Z obowiązku rejestracji w polskim rejestrze oraz z obowiązku opracowania przepisów w zakresie wytwarzania i oceny zostało wy-łączonych 17 gatunków roślin rolniczych o małym znaczeniu gospodarczym, nie występujących w Polsce, oraz winorośli.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projektowane zmiany będą miały wpływ na rynek nasienny. Będą oddziaływać na następujące podmioty:

- hodowców odmian,
- producentów nasion,
- przedsiębiorców prowadzących obrót materiałem siewnym,
- Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych,
- Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Na hodowców roślin będą miały wpływ następujące zmiany:

- Rozszerzenie listy gatunków roślin, które będą podlegać rejestracji. W załączniku nr 1 dodaje się trzy nowe specyficzne i ważne dla polskiego rolnictwa gatunki, tj. grykę, seradellę oraz koper ogrodowy. Zaznacza się jednocześnie, że przepisy dotyczące wytwarzania, oceny oraz obrotu i kontroli dotyczą tylko materiału wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to, że na terytorium Polski będzie mógł być przywożony i znajdować się w obrocie materiał siewny tych gatunków pochodzący z innych państw, niepoddany rygorom wytwarzania i oceny, które mają zastosowanie do materiału siewnego wyprodukowanego w Polsce,
- wprowadzenie przepisu, który stanowi, że w przypadku roślin sadowniczych podstawą do uznania odmiany za odrębną jest porównanie jej z odmianami wpisanymi do rejestru odmian roślin sadowniczych w innym państwie członkowskim. Dotychczasowy przepis nie uwzględniał specyfiki roślin sadowniczych, dla których w Unii Europejskiej nie prowadzi się wspólnego katalogu dla tych roślin,
- wprowadzenie przepisu, który stanowi, że w przypadku zgłaszania do rejestru odmiany warzyw, którą hodowca będzie wykorzystywał wyłącznie do produkcji materiału siewnego kategorii standard, zamiar ten hodowca zgłasza w czasie składania wniosku o rejestrację,
- nałożenie na hodowcę wprowadzającego do obrotu materiał siewny warzyw kategorii standard, obowiązków w zakresie przechowywania dokumentacji, przechowywania i udostępniania prób oraz sprawozdawania o ilościach wprowadzonego do obrotu materiału siewnego tej kategorii. Wymienione informacje hodowca będzie składał wojewódzkiemu inspektorowi lub właściwym organom innego państwa członkowskiego – na ich wniosek.

Zmiana zaproponowana w art. 32 w ust. 3 będzie dotyczyć producentów nasion. Proponuje się zmianę minimalnej wielkości plantacji materiału siewnego roślin rolniczych, na której będzie wytwarzany materiał siewny kategorii kwalifikowany. Aktualnie obowiązująca wielkość plantacji to obszar 0,5 ha, dotyczy to wytwarzania materiału siewnego kategorii elitarny oraz kategorii kwalifikowany. Ponieważ za materiał siewny kategorii elitarny odpowiada hodowca odmiany, w nowelizowanym przepisie nie reguluje się wielkości plantacji dla materiału siewnego tej kategorii. Dla materiału siewnego kategorii kwalifikowany proponuje się natomiast:

- podwyższenie wielkości plantacji do 2 ha dla plantacji nasiennych zbóż,
- podwyższenie wielkości plantacji do 1 ha dla plantacji nasiennych ziemniaka oraz
- pozostawienie 0,5 ha dla plantacji nasiennych pozostałych gatunków roślin.

Zmiana ta będzie miała istotny wpływ na poprawę warunków wytwarzania materiału siewnego i w efekcie wpłynie na lepszą jego jakość, ale może to mieć wpływ na zmniejszenie liczby producentów materiału kwalifikowanego (tylko większe gospodarstwa będą mogły spełnić warunki wytwarzania materiału siewnego).

Na podmioty prowadzące obrót materiałem siewnym będą miały wpływ m.in. następujące zmiany:

- wprowadzenie przepisu zobowiązującego dostawcę do prowadzenia produkcji w sposób uwzględniający eliminowanie zagrożeń ze strony czynników zewnętrznych,
- w zakresie akredytacji laboratoriów zakładowych. Obecnie rozszerza się akredytację o możliwość dokonywania okresowej oceny własnych zapasów oraz o ocenę materiału siewnego innego przedsiębiorcy wskazanego we wniosku,
- wprowadzenie przepisów, które umożliwiają automatyczne pobieranie prób materiału siewnego do badań laboratoryjnych. Biorąc pod uwagę postęp techniczny w nasiennictwie, należało stworzyć warunki dla takiego sposobu próbobrania,
- umożliwienie wystawiania świadectw na mieszanki nasienne przez przedsiębiorców, którzy sporządzili mieszankę, posiadają akredytowane laboratorium w zakresie roślin pastewnych, opracowali technologię ich sporządzania oraz posiadają niezbędne urządzenia do mieszania nasion,
- uregulowanie kwestii przepakowywania i przeetykietowania materiału siewnego, które powinny odbywać się zgodnie z określonymi przepisami,

- wprowadzenie do przepisów „dokumentu towarzyszącego”, którego wystawienie umożliwi obrót materiałem siewnym niezakwalifikowanym ostatecznie,
- uproszczenie procedury wystawiania dokumentu dostawcy przez sprzedającego materiał roślin sadowniczych dla niekomercyjnego odbiorcy. Sporządzając dokument dostawcy, dostawca nie będzie musiał każdorazowo wpisywać w nim odbiorcy, a wymagany dokument będzie mógł być wcześniej przygotowany.

Zostanie rozszerzony zakres działalności Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych, który obejmie:

- prowadzenie dokumentacji odmian wpisanych do krajowego rejestru,
- opracowanie krajowej metodyki badań OWT i WGO dla gatunków, dla których nie są opracowane metodyki międzynarodowe,
- wydawanie przez dyrektora Centralnego Ośrodka decyzji w sprawie wyrażenia zgody na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych.

Wprowadzenie przepisów art. 31a-31e umożliwi ustawowe umocowanie działających przy Centralnym Ośrodku: Rady Konsultacyjnej oraz Krajowego Zespołu Koordynacyjnego Porejestrowego Doświadczalnictwa Odmianowego.

Zaproponowane w projekcie ustawy zmiany dotyczące warunków wytwarzania i obrotu materiałem siewnym wpływają na działalność Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Uporządkowanie przepisów dotyczących warunków wytwarzania, zgłaszania plantacji nasiennych do oceny, rodzajów dokonywanych ocen, wystawiania dokumentów z wykonanych ocen oraz dokonywania kontroli ułatwi Inspekcji wykonywanie tych czynności, a podmiotom działającym na rynku nasiennym ułatwi dostosowanie się do wymagań w tym zakresie.

Zaproponowana zmiana w art. 40 uprawnia Głównego Inspektora do dokonywania oceny tożsamości odmianowej (w świetle obecnie obowiązujących przepisów za ocenę tożsamości odmianowej odpowiadał Centralny Ośrodek). Ponieważ ocena tożsamości jest wykonywana dla partii materiału siewnego znajdujących się w obrocie, właściwym jest, aby za kontrolę tożsamości odmianowej odpowiadał Główny Inspektor.

Zaproponowane przepisy art. 45 nakładają na urzędowych kwalifikatorów i próbobiorców obowiązek odbycia odpowiednich szkoleń i zdania egzaminu. Oznacza to, że wymagania dla urzędowych i akredytowanych kwalifikatorów i próbobiorców są takie same.

Rozszerzono uprawnienia wojewódzkiego inspektora do unieważnienia nieprawidłowo przeprowadzonych ocen z kwalifikacji polowych i laboratoryjnych. Uprawnienia w zakresie oceny polowej i laboratoryjnej mogą być cofnięte, jeżeli kwalifikatorzy oraz próbobiorcy urzędowi i akredytowani nie wykonali określonej minimalnej liczby ocen. Przepis ten zapewni stały wysoki poziom zawodowych umiejętności przez dokonujących oceny.

Na Głównego Inspektora nałożono ponadto obowiązek pobierania i przesyłania prób do wspólnotowych testów i doświadczeń porównawczych.

Zaproponowane zmiany polegające na poprawie:

- 1) jakości produkowanego materiału siewnego (zwiększenie powierzchni plantacji nasiennych dla zbóż i ziemniaka),
 - 2) jakości dokonywanych ocen: oceny polowej i oceny laboratoryjnej poprzez doskonalenie metod pracy kwalifikatorów i próbobiorców oraz
 - 3) efektywności kontroli dokonywanej przez wojewódzkiego inspektora państwowej inspekcji ochrony roślin i nasiennictwa
- będą miały wpływ na poprawę konkurencji między firmami polskimi i unijnymi prowadzącymi obrót materiałem siewnym na obszarze Polski i wspólnego europejskiego rynku.

Zaproponowane zmiany nie wpłyną w zasadniczy sposób na rynek pracy. Nie przewiduje się zwiększenia zatrudnienia w jednostkach podległych Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Struktura organizacyjna i kadrowa Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa zostanie dostosowana do potrzeb wynikających z realizacji przepisów ustawy.

Jeżeli wystąpi zainteresowanie uzyskaniem akredytacji dla niezależnych laboratoriów, zwiększeniu może ulec zatrudnienie analityków nasiennych.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i sektora finansów publicznych.

W projekcie zostały uwzględnione uwagi Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Ponadto w ramach prowadzonych konsultacji społecznych projekt był konsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi, związkami zawodowymi, a w szczególności z: Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajową Komisją

NSSZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Radą Krajową Związku Zawodowego Rolników „Samoobrona”, Krajową Radą Izb Rolniczych, Polską Izbą Nasienną, Stowarzyszeniem Producentów Wysokiej Jakości Materiału Szkółkarskiego, Związkiem Twórców Odmian Roślin Uprawnych oraz następującymi instytutami branżowymi: Instytutem Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie, Instytutem Warzywnictwa w Skierniewicach i Instytutem Sadownictwa i Kwiaciarstwa w Skierniewicach.

Uwagi do projektu ustawy zgłosiła Polska Izba Nasienna, Związek Twórców Odmian Roślin Uprawnych oraz Krajowa Rada Izb Rolniczych.

Uwagi Polskiej Izby Nasiennej dotyczyły zachowywania odmian niechronionych wyłącznym prawem i możliwości prowadzenia hodowli zachowawczej tych odmian przez zainteresowane podmioty, bez potrzeby uzyskania zgody hodowcy, który wpisał odmianę do rejestru. Polska Izba Nasienna uważa, że należy dać możliwość prowadzenia hodowli zachowawczej wszystkim zainteresowanym podmiotom, bez konieczności zawierania umowy z hodowcą, który zarejestrował odmianę w krajowym rejestrze. Konieczność uzyskania takiej zgody w stosunku do odmian, co do których hodowca wpisany do krajowego rejestru nie dysponuje wyłącznym prawem w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian (Dz. U. Nr 137, poz. 1300), jest w opinii Polskiej Izby Nasiennej zrównaniem prawa takiego hodowcy z prawem, które posiada hodowca dysponujący wyłącznym prawem.

Uwaga Polskiej Izby Nasiennej nie została uwzględniona, ponieważ uważa się, że konieczność uzyskania zgody hodowcy na zachowywanie odmiany przez podmioty zamierzające podjąć się tej działalności nie jest działaniem zmierzającym do wprowadzenia „ochrony prawnej” dla hodowcy odmiany, który nie chroni odmiany na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian. Przepis ten stanowi rodzaj „administracyjnej ochrony”. Porządkuje bowiem zagadnienia prowadzenia hodowli zachowawczej odmian wpisanych do krajowego rejestru. Nie gwarantuje natomiast hodowcy przywilejów, które daje wyłączne prawo hodowcy do odmiany, tj. do zarobkowego korzystania z materiału siewnego oraz materiału ze zbioru chronionej odmiany.

Wprowadzono ponadto przepis, który porządkuje zagadnienie zachowywania odmian. Art. 19 ust. 2 stanowi, że zachowującym odmianę może być podmiot upo-

ważniony przez hodowcę, który dysponuje opisem odmiany i materiałem roślinnym pozwalającym na zachowanie odmiany.

Zaproponowane w projekcie ustawy przepisy w zakresie zachowywania odmian obowiązują również w państwach Unii Europejskiej.

Nie została przyjęta uwaga zgłoszona przez Krajową Radę Izb Rolniczych dotycząca wprowadzenia do art. 54 ustawy przepisu, który umożliwiłby prowadzenie przez producentów rolnych działalności w zakresie obrotu materiałem siewnym wyprodukowanym we własnym gospodarstwie, bez konieczności rejestracji działalności gospodarczej.

Dyskusja w sprawie umożliwienia producentom rolnym prowadzenia obrotu materiałem siewnym bez konieczności rejestracji działalności gospodarczej podzieliła zainteresowanych obrotem.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.) działalność gospodarcza w zakresie obrotu materiałem siewnym jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym. Przepis ten rozstrzyga, że obrót materiałem siewnym jest rodzajem działalności gospodarczej i jako taki może być prowadzony po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo do ewidencji działalności gospodarczej (art. 14 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej) oraz po spełnieniu warunków określonych w ustawie o nasiennictwie.

Działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli przepis odrębnej ustawy stanowi, że dany rodzaj działalności jest działalnością regulowaną w rozumieniu tej ustawy, przedsiębiorca może wykonywać tę działalność, jeżeli spełnia szczególne warunki określone przepisami tej ustawy i po uzyskaniu wpisu w rejestrze działalności regulowanej, z zastrzeżeniem art. 75.

Ustawa z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie definiuje obrót – jako oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, dostawę materiału siewnego lub inny sposób dysponowania

tym materiałem, z wyjątkiem materiału przeznaczonego do: oceny i kontroli, przerobu, uszlachetniania i pakowania, innych celów niż siew i sadzenie, celów naukowych, doświadczalnych i hodowli roślin, a materiał siewny – jako rośliny lub ich części przeznaczone do siewu, sadzenia, szczepienia, okulizacji lub innego sposobu rozmnażania roślin, w tym z zastosowaniem metod biotechnologii. Materiał siewny jest więc odpowiednio przetworzonym i uszlachetnionym płodem rolnym.

Wprowadzenie jednolitych przepisów w tym zakresie stwarza wszystkim podmiotom prowadzącym obrót jednakowe warunki i nie zakłóca konkurencji na rynku nasionnym.

Nie została uwzględniona również uwaga Związku Twórców Odmian Roślin Uprawnych dotycząca zmiany definicji hodowcy. Ewentualna zmiana definicji nastąpi w trakcie przewidywanej nowelizacji ustawy o ochronie prawnej odmian, ponieważ dotyczy ona korzyści materialnych autorów odmian, wynikających z prawa do odmiany.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie wymaga notyfikacji.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras**

Sekr.Min.JP-1814 /05/DP/iw

Warszawa, dnia 20 czerwca 2005 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o nasiennictwie oraz ustawy o ochronie roślin, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedstawionym projektem ustawy (RM-10-94-05) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,
Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
Tomasz Nowakowski
PODSZKRETAJĄCY STANU

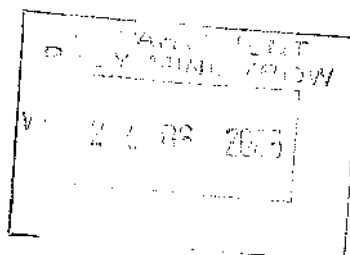
Tomasz Nowakowski

Do uprzejmej wiadomości:

Pan J. Jerzy Pilarczyk
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
RADA MINISTRÓW
2005-06-22

108

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

w sprawie stawek opłat za złożenie wniosku o dokonanie wpisu odmiany do krajowego rejestru, badanie odrębności, wyrównania i trwałości lub wartości gospodarczej odmiany, wpis do krajowego rejestru i utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze, złożenie wniosku o przedłużenie okresu wpisu oraz udostępnienie raportu końcowego z badań odrębności, wyrównania i trwałości odmiany

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn.zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się stawki opłat za złożenie wniosku o dokonanie wpisu odmiany do krajowego rejestru, badanie odrębności, wyrównania i trwałości lub wartości gospodarczej odmiany, wpis do krajowego rejestru i utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze, złożenie wniosku o przedłużenie okresu wpisu, udostępnienie raportu końcowego z badań odrębności, wyrównania i trwałości odmiany, w wysokości określonej w załączniku do rozporządzenia.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy wskazany przez Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, z podaniem tytułu opłaty oraz gatunku i odmiany, których opłata dotyczy.

§ 2. 1. Za pierwszy i każdy następny sezon wegetacyjny, w którym przeprowadza się badania odrębności, wyrównania i trwałości oraz badania wartości gospodarczej odmiany, opłatę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o terminie rozpoczęcia badań.

2. Jeżeli hodowca zgłasza do badań rejestrowych odmianę o różnym przeznaczeniu dla kilku kierunków użytkowania i powoduje to konieczność przeprowadzenia oddzielnych serii doświadczeń dla każdego z nich, opłatę za badania wartości gospodarczej odmiany wnosi się za każdą serię doświadczeń związaną z kierunkami użytkowania, zgłoszonymi przez hodowcę.

§ 3. 1. Opłaty za wpisanie odmiany do krajowego rejestru oraz za pierwszy rok kalendarzowy utrzymania odmiany w krajowym rejestrze wnosi się w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o wpisaniu odmiany do krajowego rejestru.

2. Za każdy następny rok kalendarzowy utrzymania odmiany w krajowym rejestrze opłatę wnosi się do końca czerwca każdego roku następującego po roku, w którym wydano decyzję o wpisaniu odmiany do krajowego rejestru.

3. Nie wnosi się opłaty za utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze za dany rok kalendarzowy, jeżeli odmiana została skreślona z krajowego rejestru w pierwszym półroczu.

4. Opłatę za utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze w przypadku odmian zachowywanych przez kilku hodowców niezależnie od siebie wnosi każdy z nich.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

w porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

-
- 1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz.959, Nr 173, poz.1808 i Nr 273, poz.2703 oraz z 2005 r. Nr ..., poz....

1. Stawki opłat za złożenie wniosku o dokonanie wpisu odmiany do krajowego rejestru, wpis do krajowego rejestru i utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze, złożenie wniosku o przedłużenie okresu wpisu dla wszystkich odmian roślin uprawnych, wynoszą:

- 1) za złożenie wniosku o dokonanie wpisu odmiany do krajowego rejestru - 500 zł;
- 2) za wpis do krajowego rejestru - 200 zł;
- 3) za złożenie wniosku o przedłużenie wpisu odmiany w krajowym rejestrze - 500 zł;
- 4) za każdy rok utrzymania odmiany w krajowym rejestrze:
 - a) przez okres pierwszych 5 lat - 200 zł,
 - b) w następnych latach - 400 zł

2. Stawki opłat za każdy sezon wegetacyjny urzędowego badania odrębności, wyrównania i trwałości odmiany przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru i za każdy sezon wegetacyjny urzędowego badania wartości gospodarczej odmiany przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru wynoszą:

Lp.	Rodzaj opłaty	Stawki opłat w zależności od grupy roślin uprawnych (w zł)				
		I	II	III	IV	V
1	za każdy sezon wegetacyjny badania odrębności, wyrównania i trwałości odmiany przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru	700	650	600	550	500
2	za każdy sezon wegetacyjny badania wartości gospodarczej odmiany przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru	2.000	1.800	1.600	1.300	1.000

Grupy roślin uprawnych:

- I grupa obejmuje: jęczmień jary, kukurydzę pastewną, pszenicę zwyczajną, pszenżyto ozime, owies, żyto ozime, burak cukrowy, ziemniak, rzepak ozimy;

II grupa obejmuje: jęczmień ozimy, koniczynę łąkową (koniczynę czerwoną), lucernę mieszańcową, lucernę siewną, pszenicę twardą, rzepak jary, życicę trwałą (rajgras angielski), życicę wielokwiatową (rajgras włoski i rajgras holenderski);

III grupa obejmuje:

- a) bobik, burak pastewny, festulolium, groch siewny, koniczynę białą, konopie, kostrzewę czerwoną, kostrzewę łąkową, , kupkówkę pospolitą, len zwyczajny, mak, mozgę kanaryjską (kanar), pszenżyto jare, rzepik, słonecznik, tymotkę łąkową, wiechlinę łąkową, wiechlinę błotną, wiechlinę gajową, wiechlinę zwyczajną, wyczyniec łąkowy,
- b) burak ćwikłowy, burak liściowy, siedmiolatkę (czosnek dęty), cebulę, cykorię, endywię, fasolę wielokwiatową, fasolę zwykłą, groch siewny (łuskowy i cukrowy), kalafior, kalarepę, kapustę brukselską, kapustę głowiastą białą, kapustę włoską, kapustę głowiastą czerwoną, kapustę pekińską, karczoch hiszpański (kard), karczoch zwyczajny, koper włoski (fenkuł), marchew, oberżynę, ogórek, pomidor, por, rabarbar, roszponkę, sałatę, seler, skorzonere (wężymord), szalotkę, szparag, trybulę ogrodową,
- c) jabłoń, śliwę domową, wiśnię (odmiany owocujące i podkładki);

IV grupa obejmuje:

- a) brukiew, esparcetę, facelię błękitną, gorczycę białą, gorczycę sarepską, kapustę pastewną, kminek zwyczajny, komonicę zwyczajną, koniczynę krwistoczerwoną (inkarnatkę), koniczynę perską, koniczynę białoróżową (koniczynę szwedzką), kostrzewę owczą, kostrzewę trzcinową, lucernę chmielową, łubin biały, łubin wąskolistny, łubin żółty, mietlicę białawą, mietlicę rozłogową, mietlicę pospolitą, mietlicę psią, , rzodkiew oleistą, soję, stokłosę uniolowatą, , tymotkę kolankowatą, rajgras wyniosły, wykę siewną, wykę kosmatą, życicę mieszańcową (rajgras oldenburski), żyto jare,
- b) bób, brokuł, czosnek pospolity, dynię olbrzymią, dynię zwyczajną, jarmuż, kawon (arbuz), paprykę, melon, pietruszkę, rzodkiew, rzodkiewkę, rzepę, szpinak,
- c) malinę, jeżynę, truskawkę, poziomkę;

V grupa obejmuje inne rośliny niewymienione w grupach I-IV, podlegające rejestracji, wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dniao nasiennictwie.

3. Opłata za badania odrębności, wyrównania i trwałości odmiany mieszańcowej, niezależnie od jej struktury, stanowi dwukrotność opłaty określonej w ust. 2 załącznika, jeżeli badane są składniki tej odmiany.

4. Opłata za badania odrębności, wyrównania i trwałości oraz badania wartości gospodarczej odmiany genetycznie zmodyfikowanej, stanowi dwukrotność opłat określonych w ust. 2 załącznika.

5. Opłata za udostępnienie raportu końcowego z badań odrębności, wyrównania i trwałości odmiany wynosi 1000 zł.

U z a s a d n i e

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz.U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.).

W projekcie rozporządzenia określono wysokość stawek opłat za: złożenie wniosku o wpis odmiany do krajowego rejestru, badanie odrębności, wyrównania i trwałości, badanie wartości gospodarczej odmiany, wpis do krajowego rejestru i utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze, złożenie wniosku o przedłużenie okresu wpisu, a także podano sposób oraz terminy uiszczania tych opłat, określono także wysokość opłat za udostępnienie raportu z badań odrębności, wyrównania i trwałości odmiany.

Wielkość stawki za złożenie wniosku o dokonanie wpisu odmiany do krajowego rejestru pozostaje taka sama dla odmian wszystkich gatunków roślin. Stawki opłat za utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze zróżnicowano w zależności od długości okresu utrzymania odmiany w krajowym rejestrze.

Opłaty za badania (OWT i WGO) zróżnicowano w ramach pięciu grup roślin. Wysokość stawek za badania OWT między grupami roślin waha się od 700 do 500 zł. Stawki za badania WGO są dwa razy większe od stawek za badania OWT. Jest to spowodowane większym kosztem badań WGO w porównaniu do OWT, co jest związane w głównej mierze z większą liczbą doświadczeń, a ich rozpiętość waha się od 2000 do 1000 zł.

W grupie pierwszej znalazły się rośliny o znacząco większej wartości gospodarczej, w związku z czym mają one szerszy zakres badań WGO.

Zróżnicowane opłaty dotyczą sezonu wegetacyjnego (od siewu do zbioru, zakończenia obserwacji cech), różnego dla poszczególnych gatunków. W ciągu jednego roku kalendarzowego można uzyskać dwa sezony wegetacyjne, na podstawie których można sporządzić opis odmiany.

Zwiększono stawki opłat za badania odmian mieszańców kiedy badane są jego składniki oraz za badanie odmian genetycznie zmodyfikowanych ponieważ koszty założenia i przeprowadzenia doświadczeń są wyższe niż w przypadku pozostałych doświadczeń (izolacja, nadzór, utylizacja pozostałości, czyszczenie maszyn).

Opłata za udostępnienie raportu z badań odrębności, wyrównania i trwałości odmiany ustalona została na poziomie obowiązującym w państwach Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

w sprawie okresu przechowywania prób, metod dokonywania oceny polowej, laboratoryjnej sadzeniaków ziemniaka, cech zewnętrznych materiału siewnego oraz oceny polowej, laboratoryjnej i tożsamości odmianowej materiału szkółkarskiego, metod pobierania prób, w tym automatycznego sposobu pobierania prób

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) okres przechowywania prób pobranych do oceny;
- 2) metody dokonywania oceny:
 - a) polowej plantacji nasiennych roślin rolniczych i warzywnych,
 - b) laboratoryjnej sadzeniaków ziemniaka,
 - c) cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka, wysadków roślin dwuletnich;
- 3) dokonywania oceny polowej, laboratoryjnej i tożsamości odmianowej materiału szkółkarskiego;
- 4) metody pobierania prób, w tym automatycznego sposobu pobierania prób.

§ 2. Pobrane próby do oceny:

- 1) laboratoryjnej przechowuje się przez okres jednego roku od daty wystawienia świadectwa oceny laboratoryjnej lub informacji;
- 2) tożsamości – przez okres dwóch lat od daty pobrania próby.

§ 3. 1. Plantacja nasiennea poddawana ocenie polowej stanowi jednolity, zwarty obszar pola.

2. Ocenie polowej podlega plantacja nasiennea o powierzchni do:

- 1) 30ha – dla plantacji zbóż, z wyjątkiem żyta i obcopylnych odmian pszenżyta oraz plantacji grochu siewnego i bobiku;
 - 2) 10ha – dla plantacji roślin warzywnych i rolniczych, innych niż określone w pkt 1.
3. W celu dokonania oceny polowej plantacji nasiennej o powierzchni większej niż określone w ust. 2 plantację dzieli się na części, zgodnie z ust. 2.

§ 4. 1. Przed dokonaniem oceny polowej sprawdza się, czy wielkość powierzchni plantacji nasiennej zgłoszonej do oceny polowej:

- 1) jest zgodna z powierzchnią plantacji nasiennej poddanej ocenie;
 - 2) odpowiada ilości materiału siewnego zużytego do obsiania lub obsadzenia tej plantacji.
2. Brak wiarygodnego udokumentowania ewentualnej niezgodności powoduje odstąpienie od oceny polowej.

- § 5. 1. Ocena polowa plantacji nasiennej jest dokonywana w sposób umożliwiający stwierdzenie, czy podczas wegetacji roślin zostały spełnione warunki niezbędne do wyprodukowania wysokiej jakości materiału siewnego danego gatunku i odmiany oraz czy stan plantacji odpowiadał wymaganiom szczegółowym dotyczącym wytwarzania oraz jakości materiału siewnego, określonym w odrębnych przepisach³⁾, zwanym dalej „wymaganiami szczegółowymi”.
2. Ocena polowa plantacji nasiennej składa się z kilku ocen stanu plantacji, w zależności od gatunku i kategorii materiału siewnego.
3. Ocena stanu plantacji nasiennej jest przeprowadzana w sposób umożliwiający sprawdzenie w szczególności:
- 1) izolacji przestrzennej i płodozmianu dla ocenianego gatunku, zgodnie z wymaganiami szczegółowymi;
 - 2) etykiet każdej partii materiału siewnego użytego do siewu lub wysadzenia; numery etykiet wpisuje się do arkusza oceny polowej;
 - 3) występowania organizmów kwarantannowych;
 - 4) stanu porażenia plantacji przez inne choroby i szkodniki;
 - 5) ustalenia poziomu agrotechniki i ogólnego stanu plantacji;
 - 6) stanu zachwaszczenia, w tym występowania chwastów, których nasiona są trudne do odczyszczenia w trakcie procesów technologicznych oraz innych gatunków roślin uprawnych;
 - 7) tożsamości i czystości odmianowej;
 - 8) wyrównania i stanu rozwoju roślin, przy czym niska obsada roślin na plantacji nie powoduje jej dyskwalifikacji;
 - 9) stopnia porażenia plantacji nasiennych ziemniaka chorobami, zgodnie z wymaganiami szczegółowymi.
4. Poszczególne oceny stanu plantacji nasiennej dokonywane są w wyznaczonych terminach, w zależności od określonej fazy rozwoju roślin.
5. Ocenę stanu plantacji nasiennej przeprowadza się na jednostkach kwalifikacyjnych, którymi są określone powierzchnie kontrolne lub określona liczba roślin.
6. Jednostki kwalifikacyjne, o których mowa w ust. 5, wyznacza się w taki sposób, aby reprezentowały całą powierzchnię plantacji nasiennej poddanej ocenie polowej.
7. W przypadku oceny polowej roślin warzywnych, w celu uznania materiału siewnego w kategorii standard, stosuje się metody oceny oraz wymagania szczegółowe dotyczące materiału siewnego kategorii kwalifikowany.
- § 6. 1. Wielkości jednostek kwalifikacyjnych wynoszą:
- 1) dla plantacji nasiennych roślin zbożowych, z wyjątkiem żyta i obcopolnych odmian pszenżyta, oraz dla plantacji nasiennych grochu siewnego i bobiku – 20m²;
 - 2) dla plantacji nasiennych wszystkich gatunków życic i festulolium, na których jest wytwarzany:
 - a) materiał siewny kategorii elitarny – 50m²,
 - b) materiał siewny kategorii kwalifikowany – 10m²;
 - 3) dla plantacji nasiennych wiechliny łąkowej, na których jest wytwarzany:
 - a) materiał siewny kategorii elitarny – 20m²,
 - b) materiał siewny kategorii kwalifikowany – 10m²;

- 4) dla plantacji nasiennych pozostałych gatunków roślin rolniczych, z wyłączeniem ziemniaka, na których jest wytwarzany:
 - a) materiał siewny kategorii elitarny – 30m²,
 - b) materiał siewny kategorii kwalifikowany – 10m²;
- 5) dla plantacji nasiennych, na których rośliny są uprawiane pojedynczo, w rzędach o dużej rozstawie lub gniazdowo – 100 kolejnych roślin w rzędzie lub po 50 kolejnych roślin w dwóch sąsiednich rzędach;
- 6) dla plantacji nasiennych roślin warzywnych:
 - a) 10m² lub
 - b) jeżeli rośliny są uprawiane w rzędach o dużej rozstawie - 100 kolejnych roślin w rzędzie lub po 50 kolejnych roślin w dwóch sąsiednich rzędach.
2. Na wszystkich plantacjach nasiennych odmian mieszańcowych, z wyjątkiem żyta, jednostki kwalifikacyjne wyznacza się oddzielnie dla każdego składnika rodzicielskiego.
- § 7. Na plantacjach nasiennych o powierzchni do 0,10ha oraz prowadzonych pod osłonami, ocenie podlegają wszystkie rośliny.
- § 8. 1. Szacunkowy zbiór materiału siewnego określa się w decytonach, kilogramach lub w sztukach, z całej ocenionej powierzchni plantacji nasiennej.
2. Jeżeli szacunkowy zbiór materiału siewnego wskazuje na niski plon nasion lub wysadków, nie powoduje to dyskwalifikacji plantacji nasiennej.
3. Szacunkowy zbiór materiału siewnego wykorzystuje się w ocenie laboratoryjnej, ocenie cech zewnętrznych lub ocenie polowej, w drugim roku uprawy roślin dwuletnich.
4. W przypadku plantacji nasiennej sadzeniaków ziemniaka ocenia się obsadę roślin na jednostce powierzchni.
5. W przypadku gdy obsada roślin, o której mowa w ust. 4, jest mniejsza niż 70%, powoduje to dyskwalifikację plantacji nasiennej.
- § 9. Z obserwacji dokonanych podczas oceny stanu plantacji nasiennej sporządza się raport, który podpisuje podmiot dokonujący oceny i podmiot, który złożył wniosek o dokonanie oceny materiału siewnego.
- § 10. 1. W przypadku plantacji gatunków wieloletnich, dyskwalifikacja lub degradacja materiału siewnego odnosi się do oceny polowej dokonywanej w danym roku.
2. Jeżeli plantacje gatunków wieloletnich spełniają wymagania szczegółowe, mogą być uznawane w stopniu wynikającym odpowiednio ze stopnia materiału wysianego, nie dłużej niż przez trzy kolejne lata zbioru.
3. Plantacje gatunków wieloletnich, o których mowa w ust. 2, mogą być poddane ocenie w dalszych latach, pod warunkiem uznania w najniższym stopniu przewidzianym dla ocenianego gatunku.
- § 11. 1. W przypadku gatunków o dwuletnim cyklu produkcji nasion, w pierwszym roku zbiera się wysadki w tym samym stopniu co wysiane nasiona, a w drugim roku z wysadzonych wysadków zbiera się nasiona w stopniu odpowiednio niższym.
2. Ocenie polowej nie podlega plantacja, na której są produkowane wysadki z materiału siewnego hodowcy.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, ocenę polową rozpoczyna się od oceny wysadków po ich przechowaniu a przed wysadzeniem w drugim roku uprawy.

§ 12. W przypadku oceny plantacji, która jest obsiana mieszaniną składników rodzicielskich, sprawdzenia czystości odmianowej dokonuje się na poletkach o powierzchni nie mniejszej niż 10m², założonych w pobliżu ocenianej plantacji, obsianych poszczególnymi składnikami rodzicielskimi.

§ 13. Szczegółowy opis metod oceny polowej plantacji nasiennej:

- 1) roślin rolniczych, z wyłączeniem plantacji nasiennych ziemniaka – określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) ziemniaka – określa załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) roślin warzywnych – określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 14. Po dokonaniu oceny polowej lub oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka, świadectwo lub informację o dyskwalifikacji wydaje się w miejscu dokonania tej oceny.

§ 15. Ocena laboratoryjna sadzeniaków ziemniaka jest dokonywana w przypadku ich uznania po ocenie polowej, w celu sprawdzenia stopnia porażenia bulw chorobami wirusowymi nie wykrytymi w ocenie polowej.

§ 16. 1. Ocena laboratoryjna sadzeniaków ziemniaka obejmuje:

- 1) próbę oczkową;
 - 2) immunologiczny test ELISA (Enzyme Linked Immunosorbent Assay).
2. Testem ELISA obejmuje się rośliny otrzymane w próbie oczkowej z próbek bulw ziemniaka pochodzących ze wszystkich plantacji nasiennych uznanych po ocenie polowej w kategorii elitarne lub kwalifikowane.
3. Dla sadzeniaków ziemniaka kategorii kwalifikowane klasy B można:
- 1) odstąpić od wykonywania testu ELISA pod warunkiem, że w wyniku bonitacji roślin otrzymanych w próbie oczkowej uzyskano jednoznaczne wyniki lub
 - 2) wykonać uproszczoną ocenę laboratoryjną pod warunkiem, że podjęto działania zapewniające utrzymanie stanu zdrowotności, w szczególności polegające na:
 - a) użyciu dobrej jakości materiału wyjściowego,
 - b) monitorowaniu nalotu i systematycznym zwalczaniu mszyc,
 - c) wykonaniu desykacji części zielonych.

§ 17. Badane bulwy ziemniaka uznaje się za sadzeniaki, jeżeli:

- 1) spełniają wymagania szczegółowe;
- 2) uzyskano ujemny wynik badania na obecność *Clavibacter michiganensis*.

§ 18. Szczegółowy opis metody oceny laboratoryjnej sadzeniaków ziemniaka określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 19. 1. Ocena cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka obejmuje:

- 1) ocenę ogólną, na którą składa się:
 - a) sprawdzenie dokumentacji dotyczącej ocenianych sadzeniaków, w szczególności świadectwa:
 - o uznaniu plantacji w ocenie polowej,
 - laboratoryjnej oceny zdrowotności,
 - kontroli fitosanitarnej,
 - b) sprawdzenie zgodności z wymaganiami dotyczącymi opakowań i oznakowania partii,
 - c) ocena ogólnego stanu bulw sadzeniaków;

- 2) ocenę szczegółową, przeprowadzaną w sposób umożliwiający ilościowe określenie ich cech jakościowych, w szczególności:
 - a) zanieczyszczeń,
 - b) porażenia bulw przez choroby,
 - c) uszkodzeń mechanicznych,
 - d) uszkodzeń fizjologicznych,
 - e) bulw nietypowych dla odmiany.
2. Ocenie cech zewnętrznych, o której mowa w ust. 1, poddaje się bulwy ziemniaka uzyskane z plantacji nasiennej uznanej po ocenie polowej i laboratoryjnej oraz wolne od organizmów kwarantannowych.
3. Ocenie cech zewnętrznych poddaje się bulwy ziemniaka posortowane według kalibrażu i podzielone na partie ilościowe, zgodnie z wymaganiami szczegółowymi.
4. Ocena cech zewnętrznych minibulw ziemniaka jest dokonywana w sposób określony w ust. 1 pkt 2 lit. b-e oraz obejmuje sprawdzenie dokumentacji dotyczącej ich pochodzenia.
- § 20. 1. W sezonie sprzedaży (jesień lub wiosna) ocena cech zewnętrznych jest dokonywana jeden raz.
2. Kontroli jakościowej sadzeniaków znajdujących się w obrocie jest poddawane nie mniej niż 10 % partii.
- § 21. Oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka dokonuje się w miejscu przerobu lub magazynowania, wyposażonym w:
 - 1) wagi, kosze lub inne pojemniki, plandeki, termometry oraz stół sortowniczy;
 - 2) dokumentację dotyczącą ocenianej partii sadzeniaków.
- § 22. 1. Ocena cech zewnętrznych wysadków roślin dwuletnich jest przeprowadzana w sposób umożliwiający ilościowe określenie występujących wad, w szczególności:
 - 1) porażenia wysadków przez choroby typowe dla ocenianego gatunku;
 - 2) uszkodzeń mechanicznych;
 - 3) uszkodzeń fizjologicznych;
 - 4) wysadków nietypowych dla odmiany.
2. Ocena cech zewnętrznych wysadków roślin dwuletnich jest jedną z ocen stanu plantacji roślin dwuletnich.
3. Ocenie cech zewnętrznych podlegają wysadki dwuletnich roślin rolniczych i warzywnych, pochodzące z plantacji, której stan został oceniony w pierwszym roku uprawy.
4. Ocenę, o której mowa w ust. 2, wykonuje się w terminie wiosennym, po przechowaniu wypadków, ale przed ich wysadzeniem na plantację nasienną.
- § 23. 1. Szczegółowe wyniki oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka kwalifikator zapisuje w tabeli znajdującej się na odwrocie świadectwa lub informacji.
2. Szczegółowe wyniki oceny cech zewnętrznych wysadków roślin dwuletnich podmiot dokonujący oceny zapisuje w arkuszu oceny polowej.
- § 24. Szczegółowy opis metody oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka oraz wysadków roślin dwuletnich określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 25. 1. Ocena polowa materiału szkółkarskiego obejmuje jedną lub kilka ocen stanu plantacji, w zależności od wymagań szczegółowych.

2. Poszczególne oceny stanu plantacji są dokonywane w terminach określonych w wymaganiach szczegółowych.

3. Podczas oceny polowej materiału szkółkarskiego sprawdzeniu podlegają w szczególności:

- 1) dołączona do wniosku dokumentacja;
- 2) deklarowane we wniosku informacje z przedłożonymi dokumentami i stanem faktycznym plantacji;
- 3) izolacja przestrzenna;
- 4) oznaczenie materiału szkółkarskiego;
- 5) przedplon;
- 6) wyrównanie roślin;
- 7) czystość gatunkowa i odmianowa;
- 8) wiek;
- 9) pochodzenie;
- 10) zdrowotność;
- 11) jakość i ilość.

4. Do obliczania ilości materiału szkółkarskiego można stosować pomocniczo:

- 1) średnią obsadę na 1m² powierzchni lub 1mb długości rzędów;
- 2) średnią wydajność z jednej rośliny;
- 3) szacunek plonu owoców z drzew nasiennych.

§ 26. 1. Podczas oceny polowej elitarnego materiału szkółkarskiego oraz kwalifikowanego materiału szkółkarskiego w sadach, w których pozyskiwane są nasiona lub zrazy, przeprowadza się szczegółową ocenę wszystkich roślin.

2. Podczas oceny polowej kwalifikowanego materiału szkółkarskiego innego niż wymieniony w ust. 1, dokonuje się ogólnego sprawdzenia wszystkich roślin oraz przeprowadza ocenę szczegółową na jednostce kwalifikacyjnej, która wynosi 10% partii materiału szkółkarskiego zgłoszonej do oceny.

3. W przypadku niewyrównania materiału szkółkarskiego w ocenianej partii można wyznaczyć kolejne jednostki kwalifikacyjne.

§ 27. 1. Ocenę laboratoryjną drzew w sadach do pozyskiwania nasion wykonuje się przy pomocy testu ELISA.

2. Test wykonuje się na obecność wirusa karłowatości śliwy (Prune dwarf virus, PDV) i wirusa nekrotycznej plamistości pierścieniowej wiśni (Prunus necrotic ringspot virus, PNRSV).

3. Do testu pobiera się reprezentatywne próby z każdego drzewa nasiennego.

4. Test wykonuje się z prób pobranych późną zimą lub wczesną wiosną, nie później jednak niż przed kwitnieniem drzew nasiennych; do testu stosuje się liście i kwiaty (pąki) z pędów przetrzymywanych przez okres od 2 do 3 tygodni w wodzie o temperaturze 18–25°C.

§ 28. 1. Oceny tożsamości odmianowej materiału szkółkarskiego dokonuje się prowadząc obserwacje cech danej odmiany.

2. Obserwowane cechy odmiany porównuje się z opisem odmiany dokonany przez jednostkę zajmującą się rejestracją lub z wzorcem tej odmiany.
3. Ocenę tożsamości odmianowej dla jednej odmiany przeprowadza się na co najmniej:
 - 1) czterech drzewkach;
 - 2) sześciu krzewach;
 - 3) dwunastu roślinach truskawek.
4. Ocenę tożsamości odmianowej materiału szkółkarskiego kończy się po pierwszym roku owocowania, w którym można dokonać porównania, o którym mowa w ust. 2.

§ 29. 1. Próby bulw ziemniaka do oceny laboratoryjnej pobiera się z plantacji nasiennej przed ich wykopaniem, albo z kopców lub przechowalni.

2. Próby z kopców i przechowalni pobiera się tylko wówczas gdy nie jest możliwe pobranie próbki z plantacji w szczególności, jeżeli:

- 1) próba pobrana z plantacji uległa zniszczeniu;
- 2) zakwestionowane zostały wyniki oceny laboratoryjnej, a pobranie ponownej próbki nie było możliwe przed wykopaniem ziemniaków (ocena powtórna).

§ 30. 1. Terminy pobierania próbek do oceny laboratoryjnej są następujące:

- 1) dla odmian wczesnych – po 10 lipca;
- 2) dla odmian średniowczesnych – po 1 sierpnia;
- 3) dla odmian późnych – po 20 sierpnia.

2. Z plantacji nasiennych ziemniaka, na których przeprowadzony był zabieg desykacji, próbki bulw ziemniaka pobiera się w okresie pomiędzy 7 a 14 dniem po zabiegu.

3. Harmonogram pobierania prób bulw ziemniaka do oceny laboratoryjnej oraz ich przyjmowania do badań, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa ustala z zainteresowanymi podmiotami.

§ 31. 1. Próby bulw ziemniaka do oceny laboratoryjnej pobiera się w czyste i o odpowiedniej wytrzymałości opakowania dostarczone przez wnioskodawcę.

2. Wnioskodawca dostarcza odpowiednio oznakowane próby bulw ziemniaka do laboratorium, w terminie 3 dni od daty zakończenia próbobrania.

§ 32. 1. Pobieranie prób dokonuje się zgodnie z metodyką określoną przez ISTA.

2. Metodyka, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje:

- 1) mieszanek nasiennych;
- 2) sadzeniaków ziemniaka;
3. Dopuszcza się automatyczne pobieranie prób, jeżeli urządzenie do automatycznego pobierania prób zostało przetestowane i uznane za odpowiednie do tego celu przez wojewódzkiego inspektora.

§ 33. 1. Automatyczny sposób pobierania może być stosowany, w szczególności, jeżeli:

- 1) próbobierz jest połączony z pojemnikiem na próby w sposób uniemożliwiający przerwanie strumienia nasion;
- 2) wszystkie części urządzenia są skonstruowane w sposób umożliwiający łatwe i dokładne czyszczenie;
- 3) próbobierz posiada możliwość regulacji i ustawień dostosowujących do poszczególnych gatunków, których dokonuje wyłącznie próbobiorca lub urząd zatwierdzający;
- 4) pojemnik na próby posiada oznaczenie identyfikujące partię nasion, z której pochodzi próba;

- 5) w czasie pobierania prób z tej samej partii nie zmienia się ustawień próbobierza;
- 6) wyniki badań uzyskane przez porównanie wyników analiz wykonanych na próbach pobranych automatycznie i według metodyki ISTA (ręcznie) z 10 partii, w 70% mieszczą się w granicach tolerancji dla trzech badanych parametrów czystość, zawartość nasion innych gatunków oraz zdolność kiełkowania.

§ 34. Szczegółowy opis metody pobierania prób materiału siewnego, o których mowa w § 32 ust. 2 i 3 określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

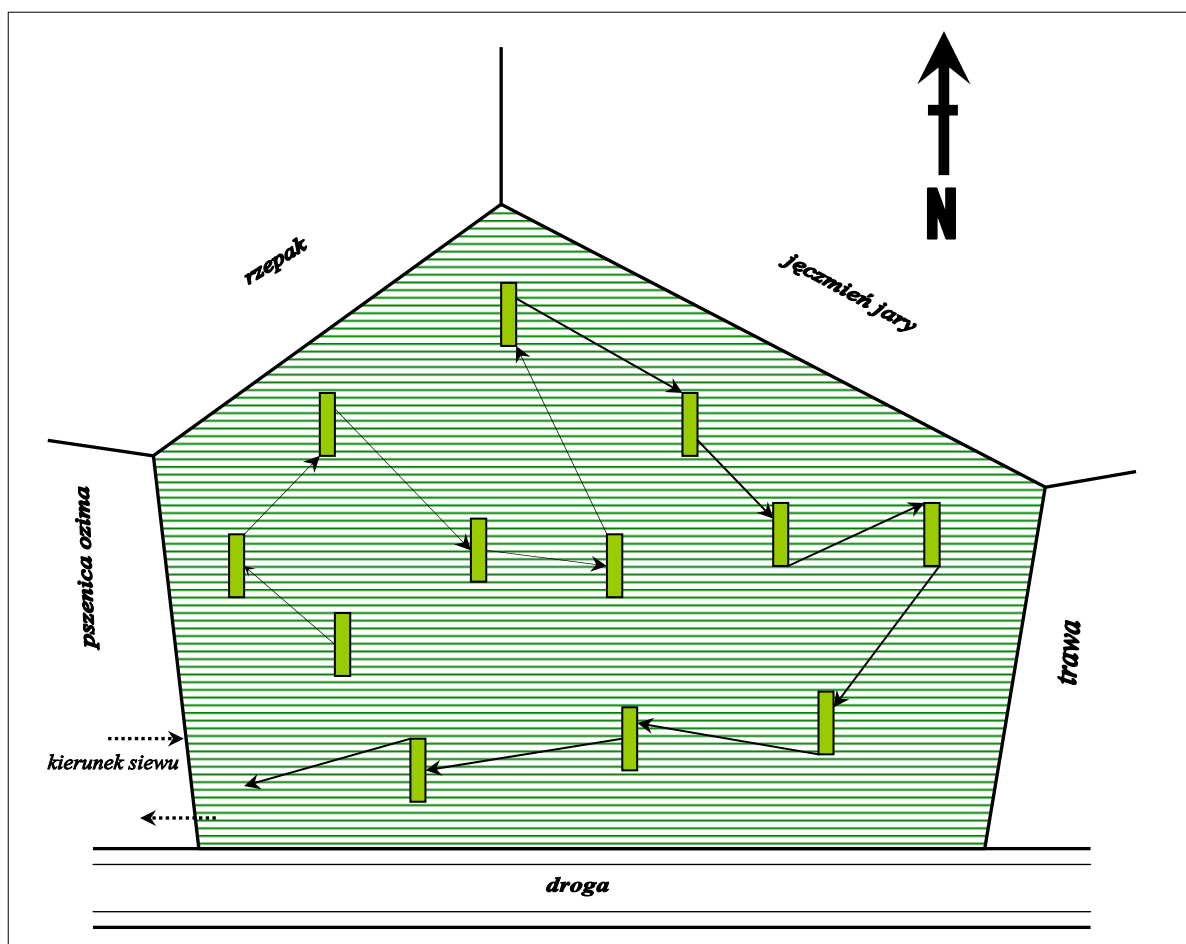
²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 11, poz.94, Nr 96, poz.959, Nr 173, poz.1808 i Nr 273, poz.2703 oraz 2005 r. Nr....., poz.....

³⁾ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 8 marca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących wytwarzania oraz jakości materiału siewnego (Dz.U. Nr 59, poz. 565).

SZCZEGÓŁOWY OPIS METODY OCENY POŁOWEJ PLANTACJI NASIENNEJ ROŚLIN ROLNICZYCH, Z WYŁĄCZENIEM PLANTACJI NASIENNYCH ZIEMNIAKA

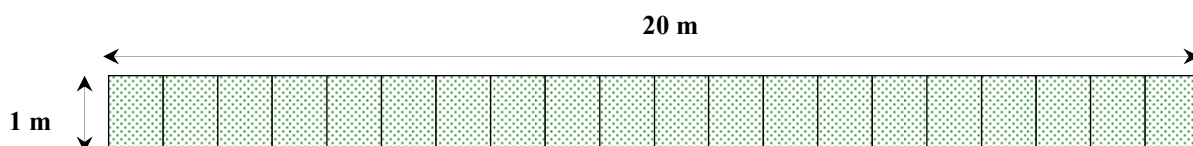
I. Część ogólna

1. Ocenie polowej podlegają wszystkie plantacje, na których jest reprodukowany :
 - 1) materiał siewny kategorii elitarny w stopniu:
 - a) przedbazowy (**PB_{III}**),
 - b) przedbazowy (**PB_{II}**),
 - c) bazowy (**B**);
 - 2) materiał siewny kategorii kwalifikowany w stopniu:
 - a) kwalifikowany I rozmnożenia (**C₁**),
 - b) kwalifikowany II rozmnożenia (**C₂**),
 - c) kwalifikowany III rozmnożenia (**C₃**).
2. Ocenę polową dokonuje się na jednostkach kwalifikacyjnych wyznaczonych w sposób reprezentujący całą plantację, według schematu:

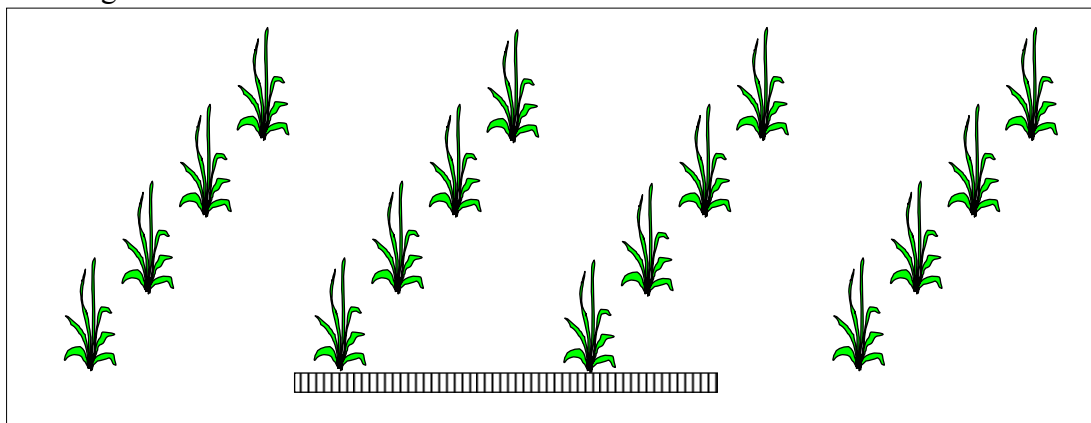

II. Część szczegółowa

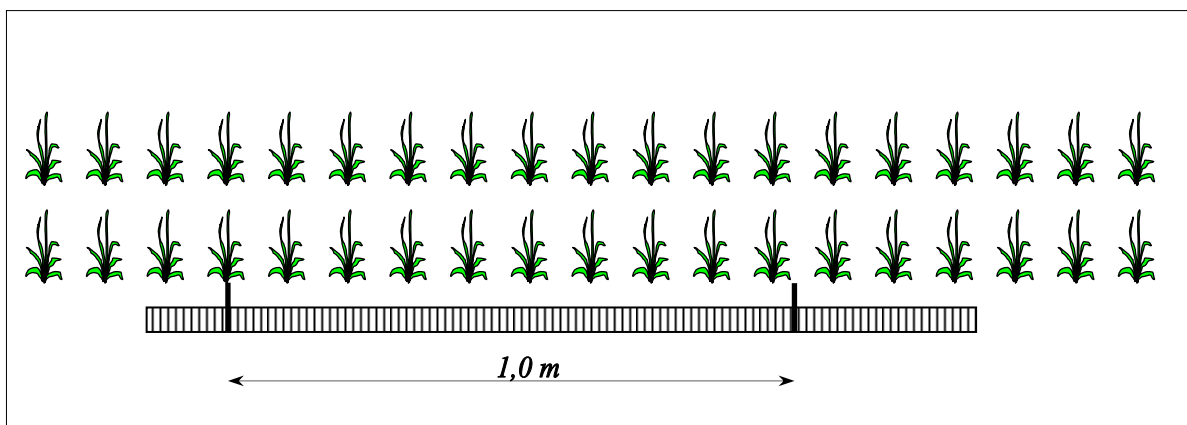
1. W zależności od charakterystyki biologicznej ocenianego gatunku oraz związanych z nią wymagań szczegółowych, oceny polowej plantacji nasiennych dokonuje się metodami:
 - 1) według norm procentowych albo
 - 2) według norm powierzchni.
2. Ocena czystości odmianowej według norm procentowych polega na policzeniu roślin nietypowych dla odmiany na jednostkach kwalifikacyjnych i porównaniu ich liczby do populacji roślin na jednym hektarze.
3. Dla metody oceny według norm procentowych wyznacza się jednostki kwalifikacyjne o powierzchni 20m^2 dla wszystkich stopni kwalifikacji, według schematu:

4. Liczbę jednostek kwalifikacyjnych wyznacza się w zależności od wielkości plantacji, według następujących zasad:
 - 1) na plantacji o powierzchni do 10ha wyznacza się zawsze 10 jednostek;
 - 2) na każde rozpoczęte 2ha plantacji o powierzchni powyżej 10ha wyznacza się jedną jednostkę;
 - 3) na jednej plantacji można dokonać oceny na nie więcej niż 20 jednostkach.
5. Jednorazowo można dokonać oceny plantacji o powierzchni nie większej niż 30ha.
6. Plantacje o powierzchni większej niż 30ha dzieli się na części, których liczba stanowi wielokrotność 30ha.
7. W przypadku dużych plantacji dopuszcza się 10% tolerancję w odniesieniu do ocenianej powierzchni, z zachowaniem zasady pobierania jednej jednostki kwalifikacyjnej na każde rozpoczęte 2ha.
8. Liczbę zaobserwowanych roślin nietypowych na wszystkich ocenionych jednostkach kwalifikacyjnych przelicza się na powierzchnię 200m^2 i jest to średnia liczba roślin nietypowych z wszystkich ocenionych jednostek pomnożona przez 10.
9. Liczbę roślin nietypowych przeliczoną na powierzchnię 200m^2 porównuje się do oszacowanej populacji roślin na 1 ha.
10. Populację roślin na powierzchni 1ha oszacowuje się w następujący sposób:
 - 1) przed przystąpieniem do szczegółowej oceny, dokonuje się miarką pomiaru szerokości międzyrzędzi w centymetrach, z dala od uwroci i zasiewów, wykonując kilka pomiarów, według schematu:

- 2) na pierwszych dziesięciu jednostkach wykonuje się próbę metryczną, polegającą na policzeniu roślin na 1mb rzędu, według schematu:

- 3) z dziesięciu prób metrycznych wylicza się średnią.
11. Dla gatunków, dla których policzenie roślin jest trudne lub wręcz niemożliwe (głównie zboża), liczy się pędy płodne, czyli kłosy lub wiechy; wówczas rośliny nietypowe liczy się zawsze jako kłosy lub wiechy.
12. Liczbę roślin na 1ha określa się według wzorów:
- 1) dla plantacji obsianych rzędowo:

$$P = \frac{1.000.000 \times M}{W}$$

gdzie:

P – oznacza obliczoną populację roślin/kłosów na 1ha,

M – oznacza średnią liczbę roślin na 1m długości rzędu,

W – oznacza szerokość między rzędami w centymetrach;

- 2) dla plantacji obsianych rzutowo:

$$P = 20.000 \times N$$

gdzie:

P – oznacza populację roślin/kłosów na 1ha,

N – oznacza średnią liczbę roślin na 0,5m² powierzchni.

Wartość N uzyskuje się przez policzenie liczby roślin lub kłosów (wiech) na powierzchni 0,5m² w obrębie każdej jednostki kwalifikacyjnej, przyjmując do obliczeń średnią.

13. Liczbę zaobserwowanych roślin nietypowych dla odmiany i przeliczonych na powierzchnię 200m² porównuje się do oszacowanej populacji według tabeli nr 1 i 2, stanowiących przykład tablicy liczb dyskwalifikujących dla sześciu wartości czystości odmianowej.

Tabela nr 1

Oszacowana populacja roślin/kłosów na 1ha	Wymagana czystość odmianowa		
	99,9%	99,7%	99,5%
	liczby dyskwalifikujące dla powierzchni 200 m ²		
600 000	19	47	74
900 000	26	67	107
1 200 000	33	87	138
1 500 000	40	107	171
1 800 000	47	126	204
2 100 000	54	144	237
2 400 000	61	164	268
2 700 000	67	183	298
3 000 000	74	203	328
3 300 000	81	223	358
3 600 000	87	243	388
3 900 000	94	261	418

Tabela nr 2

Oszacowana populacja roślin/kłosów na 1ha	Wymagana czystość odmianowa		
	99,0%	98,0%	97,0%
	liczby dyskwalifikujące dla powierzchni 200 m ²		
200 000	52	96	138
400 000	96	182	268
600 000	138	268	388
800 000	182	348	508

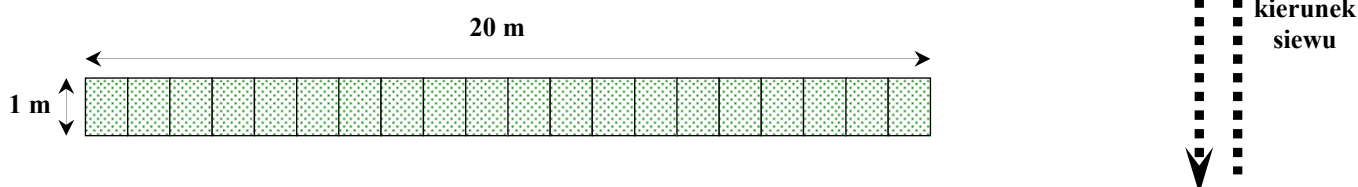
14. Liczby dyskwalifikujące są to liczby roślin nietypowych dla odmiany, przeliczone na 200m², porównane z wymaganą czystością odmianową i oszacowaną populacją.
15. Plantacji nie uznaje się, jeżeli liczba roślin nietypowych zaobserwowanych na ocenianej plantacji jest równa lub większa od odpowiedniej liczby dyskwalifikującej.
16. Przy metodzie oceny według norm powierzchni może wystąpić:
- 1) 20% ryzyka uznania pól, dla których rzeczywisty poziom roślin nietypowych i roślin innych gatunków wynosi 1,50 zanieczyszczenia na jednostkę kwalifikacyjną;
 - 2) 10% ryzyka dyskwalifikacji pól, na których stwierdzono 1,05 zanieczyszczeń na jednostkę kwalifikacyjną.

17. Metodą według norm powierzchni ocenia się w szczególności gatunki obcopolne, których czystość odmianowa w wymaganiach szczegółowych jest określona w sztukach na powierzchnię jednostki kwalifikacyjnej, w szczególności roślin motylkowatych, traw oraz żyta i obcopolnych odmian pszenżyta, a także gatunki, dla których oszacowanie populacji ze względu na ich specyfikę nie jest możliwe.
18. Ocena czystości odmianowej według norm powierzchni polega na sumowaniu liczby roślin nietypowych dla odmiany, zaobserwowanych na jednostkach kwalifikacyjnych i porównaniu z liczbami granicznymi opracowanymi statystycznie dla wymaganej czystości.
19. Dla metody oceny według norm powierzchni wyznacza się jednostki kwalifikacyjne o powierzchni zależnej od kategorii ocenianego materiału siewnego, a także od niektórych gatunków, według schematu:

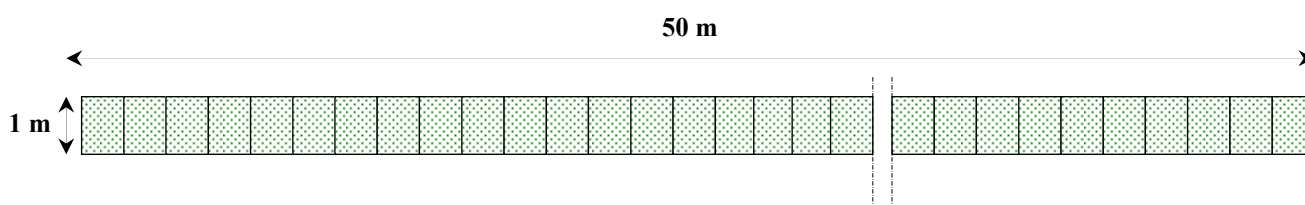
1) jednostka kwalifikacyjna dla materiału siewnego elitarnego

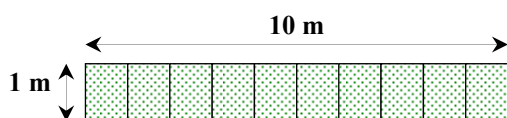
2) jednostka kwalifikacyjna dla elitarnego materiału siewnego *Poa pratensis*

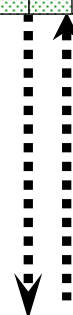
3) jednostka kwalifikacyjna dla elitarnego materiału siewnego *Lolium* i *Festulolium*

4) jednostka kwalifikacyjna dla materiału siewnego kwalifikowanego

kierunek
siewu

20. Jeżeli plantacja jest prowadzona w szerokiej rozstawie, jednostka kwalifikacyjna składa się z pojedynczego rzędu i przestrzeni międzyrzędowej z jednej strony (szerokość rzędu). Długość jednostki określa się, przyjmując:

Szerokość rzędu	Długość* rzędu dla uzyskania:	
	10m ²	30m ²
35-40cm	27m	81m
41-50cm	23m	69m
51-60cm	18m	54m
61-70cm	16m	48m

*) określoną długość rzędu można podzielić na pół, idąc jednym rzędem i wracając sąsiednim

21. Sposób wybierania jednostek kwalifikacyjnych opiera się na założeniu, że rośliny nietypowe dla odmiany są losowo rozmieszczone na całej plantacji i mają rozkład Poissona.

22. W zależności od wielkości plantacji wyznacza się następującą minimalną liczbę jednostek:

Powierzchnia plantacji (w ha)	Minimalna liczba jednostek kwalifikacyjnych
do 2	5
3	8
4	10
5	12
6	14
7	16
8	18
9 – 10	20

23. Jeżeli na plantacji występują pasy zanieczyszczeń, wyłącza się je z jednostek kwalifikacyjnych i ocenia oddzielnie.

24. Metoda oceny według norm powierzchni polega na pobieraniu kolejnych jednostek kwalifikacyjnych, przy czym ich liczba nie jest z góry ustalona i zależy od bieżących wyników oceny jednostek kwalifikacyjnych.

25. Podczas wykonywania szczegółowej oceny stosuje się następujące zasady:

- 1) jeżeli w wyniku oceny dokonanej na minimalnej, przewidzianej dla ocenianej powierzchni liczbie jednostek kwalifikacyjnych, suma stwierdzonych wad jest:
 - a) mniejsza lub równa dolnej liczbie granicznej wskazanej w tabeli nr 3, plantację uznaje się za odpowiadającą wymaganiom szczegółowym,
 - b) równa lub większa od górnej liczby granicznej wskazanej w tabeli nr 3, plantacji nie uznaje się za zgodną z wymaganiami szczegółowymi;
- 2) jeżeli suma stwierdzonych wad zawiera się w przedziale niepewności wskazanym w tabeli nr 3, pobiera się kolejne jednostki kwalifikacyjne do chwili, aż suma wad będzie niższa od

dolnej albo wyższa od górnej liczby granicznej, przewidzianej dla liczby ocenionych jednostek kwalifikacyjnych;

- 3) jeżeli suma stwierdzonych wad jest równa lub wyższa od liczby 22 ocenianej plantacji nie uznaje się za zgodną z wymaganiami szczegółowymi, nawet w przypadku gdy nie została dokonana ocena minimalnej, przewidzianej dla ocenianej powierzchni liczby jednostek kwalifikacyjnych.

Tabela nr 3

Liczba ocenionych jednostek kwalifikacyjnych	Suma wad		
	UZNAĆ	PRZEDZIAŁ NIEPEWNOŚCI	NIE UZNAĆ
	jeżeli ogólna liczba wad jest równa lub mniejsza	ocenić dalsze jednostki, jeżeli ogólna liczba wad zawiera się pomiędzy	jeżeli ogólna liczba wad jest równa lub większa
1	2	3	4
5	2	3 – 12	13
6	3	4 – 13	14
7	5	6 – 14	15
8	6	7 – 16	17
9	7	8 – 17	18
10	8	9 – 18	19
11	10	11 – 20	21
12	11	12 – 21	22
13	12	13 – 21	22
14	14	15 – 21	22
15	15	16 – 21	22
16	16	17 – 21	22
17	18	19 – 21	22
18	19	19 – 21	22
19	-	-	22
20	21	-	22

26. Powierzchnia plantacji, którą można ocenić jednorazowo wynosi do 10ha.
27. Jeżeli powierzchnia plantacji nasiennej jest większa niż 10ha, dzieli się ją na części, których liczba stanowi wielokrotność 10ha i każdą część ocenia się oddzielnie.
28. Jeżeli dla ocenianego gatunku wymagania szczegółowe określają dopuszczalną liczbę roślin owsa głuchego*, oceny występowania owsa głuchego dokonuje się na całej, ocenianej plantacji.

*) jako rośliny owsa głuchego uznaje się *Avena fatua*, *Avena sterilis* oraz *Avena ludoviciana*

29. Oceny występowania owsa głuchego dokonuje się w następujący sposób:
- 1) liczy się rośliny owsa głuchego, które znajdują się w zasięgu wzroku, podczas:
 - a) obchodzenia plantacji w celu sprawdzenia wymaganej izolacji przestrzennej,
 - b) każdego, koniecznego przejścia przez ocenianą plantację,
 - c) szczegółowej oceny dokonywanej na jednostkach kwalifikacyjnych;
 - 2) policzone w sposób określony w pkt 1 rośliny owsa głuchego sumuje się i dzieli przez liczbę hektarów ocenianej plantacji.
30. Podczas liczenia nie bierze się pod uwagę, że część roślin owsa głuchego może być policzona kilkakrotnie.

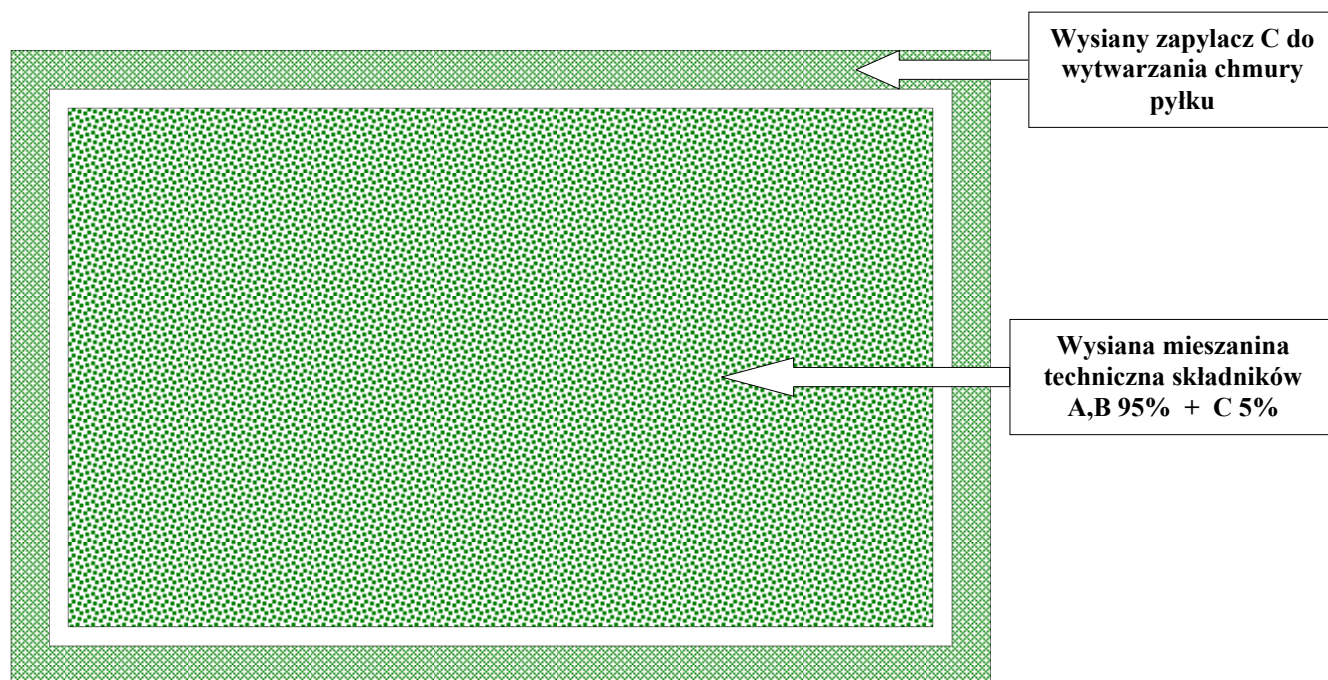
III. Metody oceny polowej plantacji nasiennych odmian mieszańcowych rzepaku, mieszańców złożonych rzepaku, odmian mieszańcowych żyta oraz odmian mieszańcowych pozostałych gatunków roślin rolniczych

1. Ocena polowa plantacji nasiennych odmian mieszańcowych rzepaku:
 - 1) w celu zapewnienia czystości składników, wysiew nasion dokonywany jest oddzielnymi siewnikami dla każdego składnika;
 - 2) plantację, na której produkuje się materiał siewny F_1 , obsiewa się składnikami rodzicielskimi pasowo – przemienne, w układzie przedstawionym na schemacie:

- a) 3 lub 2 pasy składnika matecznego – linia CMS (cytoplazmatyczna męska sterylność) nieprodukująca pyłku,
 - b) 1 pas składnika ojcowskiego – linii męskopłodnej produkującej pyłek,
 - c) pas oddzielający o szerokości 1m;
 - 3) w przypadku rzepaku jarego, jeżeli pas oddzielający jest zwiększony do szerokości 3m, nie jest wymagane usunięcie roślin składnika ojcowskiego.
2. Podczas dokonywania oceny polowej odmian mieszańcowych rzepaku dodatkowo sprawdza się:

- 1) czy na pasie składnika matecznego:
 - a) rośliny linii CMS nie wytwarzają pyłku,
 - b) nie występują inne rośliny wytwarzające pyłek;
- 2) męską sterylność linii matecznej, która nie może być mniejsza niż 98,0%, licząc występowanie kwiatów z żywymi pylnikami, które charakteryzują się kwiatami o mniejszych płatkach i silnie zredukowanych pręcikach w stosunku do kwiatów roślin męskopłodnych.
3. Wielkość zbioru oszacowuje się na pasach obsianych linią mateczną CMS, którym jest materiał siewny odmiany mieszańcowej F₁.
4. Ocena polowa plantacji nasiennych mieszańców złożonych rzepaku:
 - 1) mieszańce złożone rzepaku oparte na CMS ogura stanowią mieszaninę:
 - a) 70% nasion mieszańca męskosterylnego oraz
 - b) 30% nasion linii (odmiany) zapylacza, który jest źródłem pyłku na plantacji.
 - 2) ocenie poddaje się:
 - a) wytwarzanie materiału siewnego mieszańca męskosterylnego,
 - b) wytwarzanie materiału siewnego zapylacza dla mieszańca, o którym mowa w lit. A;
 - 3) jeżeli zapylaczem, o którym mowa w pkt 1 lit. b jest odmiana mieszańcowa, ocenę polową przeprowadza się zgodnie z metodyką określoną dla oceny odmiany mieszańcowej.
5. Ocena polowa plantacji nasiennych odmian mieszańcowych żyta:
 - 1) każde rozmnożenie składników rodzicielskich podlega ocenie stanu plantacji, w czasie której oceniane są wymagania dotyczące ich uprawy:
 - a) składnik A – podczas wytwarzania nasion męskosterylnego składnika matecznego w materiale bazowym przeprowadza się trzy oceny stanu plantacji:
 - pierwszą – po wykłoszeniu ale przed kwitnieniem, sprawdzając izolację przestrzenną i wyrównanie roślin,
 - drugą – w okresie kwitnienia, w celu określenia poziomu sterylności, który nie może być niższy niż 98%,
 - trzecią – w okresie wczesnej dojrzałości woskowej nasion, sprawdzając czystość odmianową i występowanie owsa głuchego,
 - b) składnik B – w produkcji nasion płodnego składnika matecznego w materiale bazowym oraz w produkcji materiału kwalifikowanego dokonywane są dwie oceny stanu plantacji:
 - pierwszą – w okresie po wykłoszeniu ale przed kwitnieniem, sprawdzając izolację przestrzenną i wyrównanie roślin,
 - drugą – w okresie pełnej dojrzałości woskowej nasion, sprawdzając czystość odmianową i występowanie owsa głuchego,
 - c) składnik C – w produkcji składnika ojcowskiego jest dokonywana jedna ocena w okresie wczesnej dojrzałości woskowej nasion;
 - 2) plantację, na której jest wytwarzany materiał siewny odmian mieszańcowych żyta stanowi mieszanina składników A,B,C obsiana pasem składnika C, według schematu:

- 3) podczas oceny plantacji, jako zanieczyszczenie nie traktuje się roślin zapylacza, jeżeli liczba tych roślin nie przekracza proporcji określonych przez hodowcę odmiany.
6. Usunięcie lub zniszczenie roślin na pasie ochronnym wokół plantacji sprawdza się po kwitnieniu, podczas drugiej oceny stanu plantacji.
7. Ocena polowa odmian mieszańcowych pozostałych gatunków roślin rolniczych obejmuje ocenę plantacji, na których wytwarza się:
 - 1) materiał siewny poszczególnych składników rodzicielskich odmiany mieszańcowej:
 - a) linie wsobne,
 - b) odmiany,
 - c) odmiany mieszańcowe;
 - 2) materiał siewny odmiany mieszańcowej wytwarzany z określonego przez hodowcę, zestawu składników rodzicielskich (formuła mieszańca), który może stanowić:
 - a) dwie linie;
 - b) trzy linie;
 - c) cztery linie;
 - d) odmiana i linia wsobna;
 - e) odmiana i pojedynczy mieszaniec liniowy;
 - f) odmiana mieszańcowa i odmiana;
 - g) odmiana mieszańcowa i linia wsobna;
 - h) odmiana mieszańcowa i pojedynczy mieszaniec liniowy;
 - i) dwie odmiany mieszańcowe .
8. Plantacja nasienna może być obsiana mieszaniną nasion składników Ro i Rm w określonym stosunku wagowym.
9. W przypadku określonym w ust. 8, w ocenie polowej, roślin poszczególnych składników nie traktuje się jako zanieczyszczenie pod warunkiem, że zachowują określone przez hodowcę proporcje.
10. W wytwarzaniu materiału siewnego odmian mieszańcowych przedmiotem oceny polowej są:
 - 1) plantacje obsiane składnikami Ro i Rm, na których produkowane są nasiona odmiany mieszańcowej (F_1);

- 2) plantacje, na których są wytwarzane składniki rodzicielskie odmiany mieszańcowej.
11. Dla odmian mieszańcowych gatunków o dwuletnim cyklu rozmnażania, ocenę polową przeprowadza się w taki sam sposób, jak w przypadku odmian innych niż mieszańcowe, z uwzględnieniem formuły mieszańca.

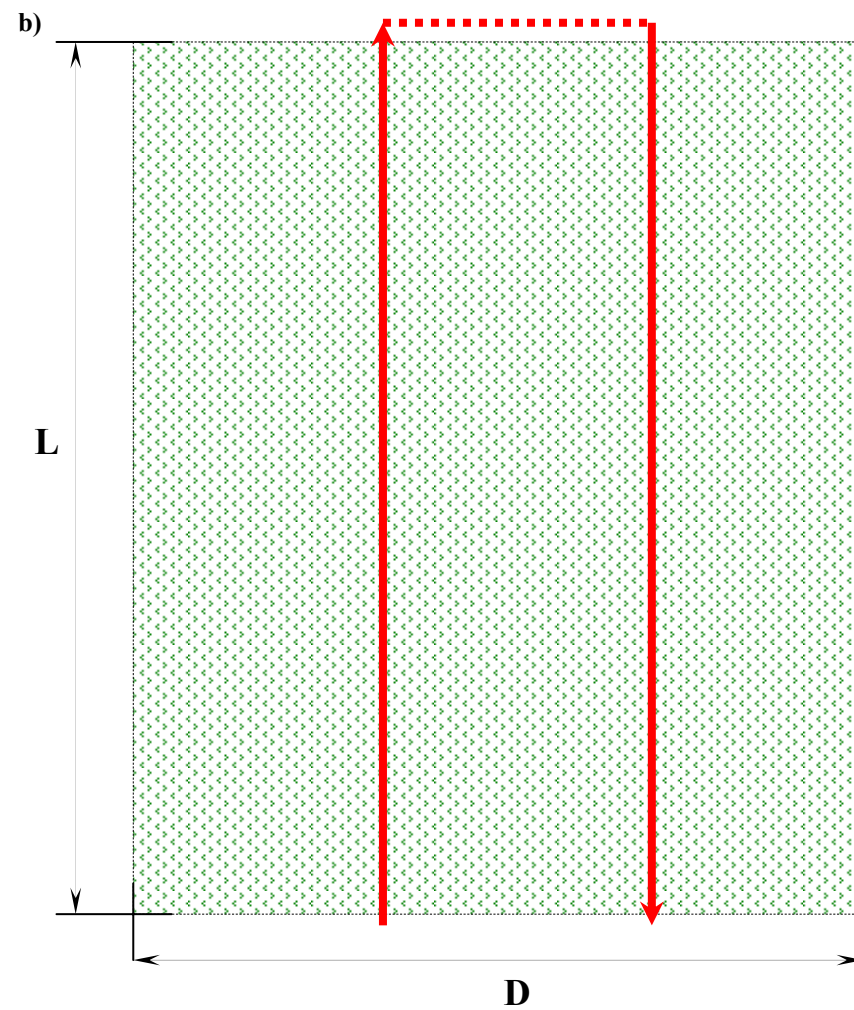
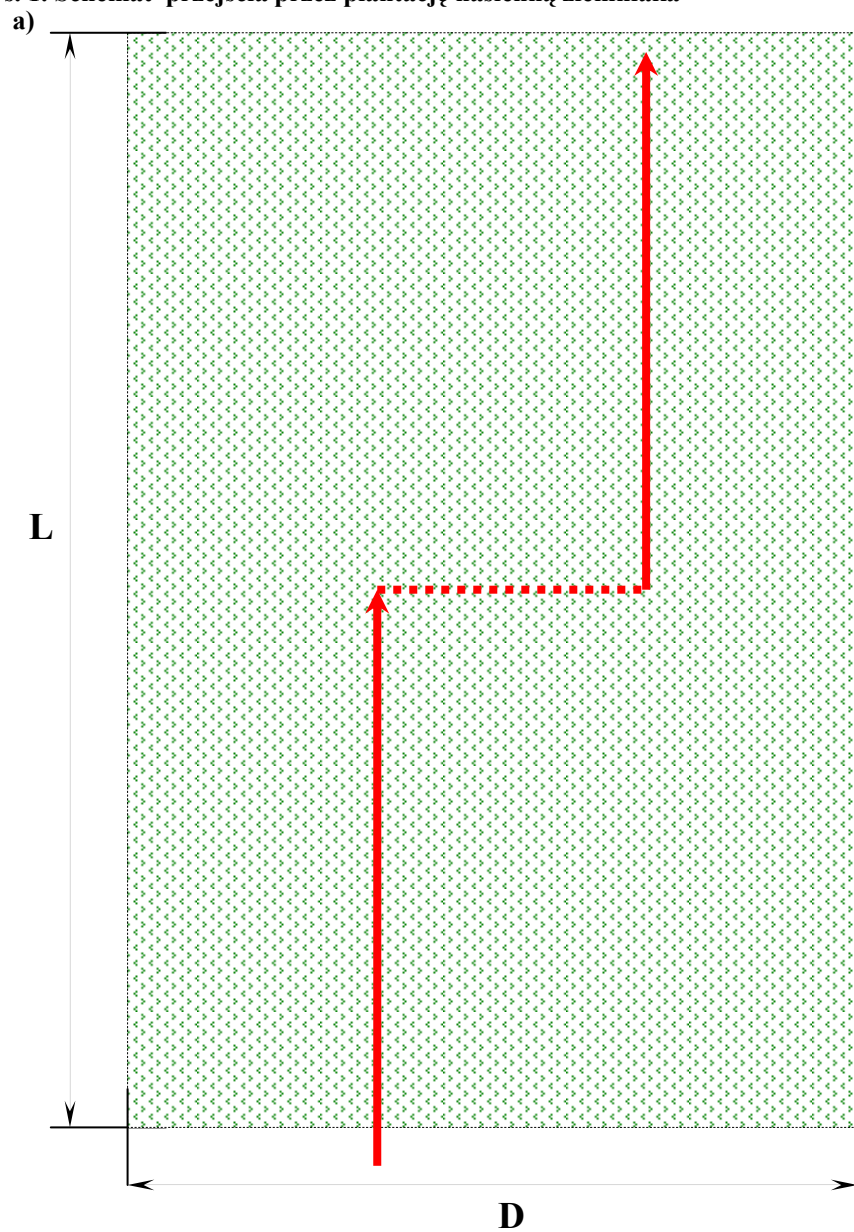
SZCZEGÓŁOWY OPIS METODY OCENY POŁOWEJ PLANTACJI NASIENNEJ ZIEMNIAKA

1. Ocenie polowej podlegają wszystkie plantacje, na których są reprodukowane:
 - 1) sadzeniaki kategorii elitarne w stopniu:
 - a) przedbazowy (**P_B_M**),
 - b) przedbazowy (**P_B_{III}**),
 - c) przedbazowy (**P_B_{II}**),
 - d) bazowy klasy I (**B_I**),
 - e) bazowy klasy II (**B_{II}**);
 - 2) sadzeniaki kategorii kwalifikowane w stopniu:
 - a) kwalifikowane klasy A (**C_A**),
 - b) kwalifikowane klasy B (**C_B**).
2. Oceny polowej dokonuje się na jednostkach kwalifikacyjnych, których minimalną liczbę określa tabela:

powierzchnia plantacji (w ha)	minimalna liczba jednostek kwalifikacyjnych
do 2	5
3	8
4	10
5	12
6	14
7	16
8	18
9 – 10	20

2. Podczas jednego przejścia przez plantację dokonuje się obserwacji roślin na dwóch rzędach (redlinach), według schematu określonego na rysunkach 1 i 2.

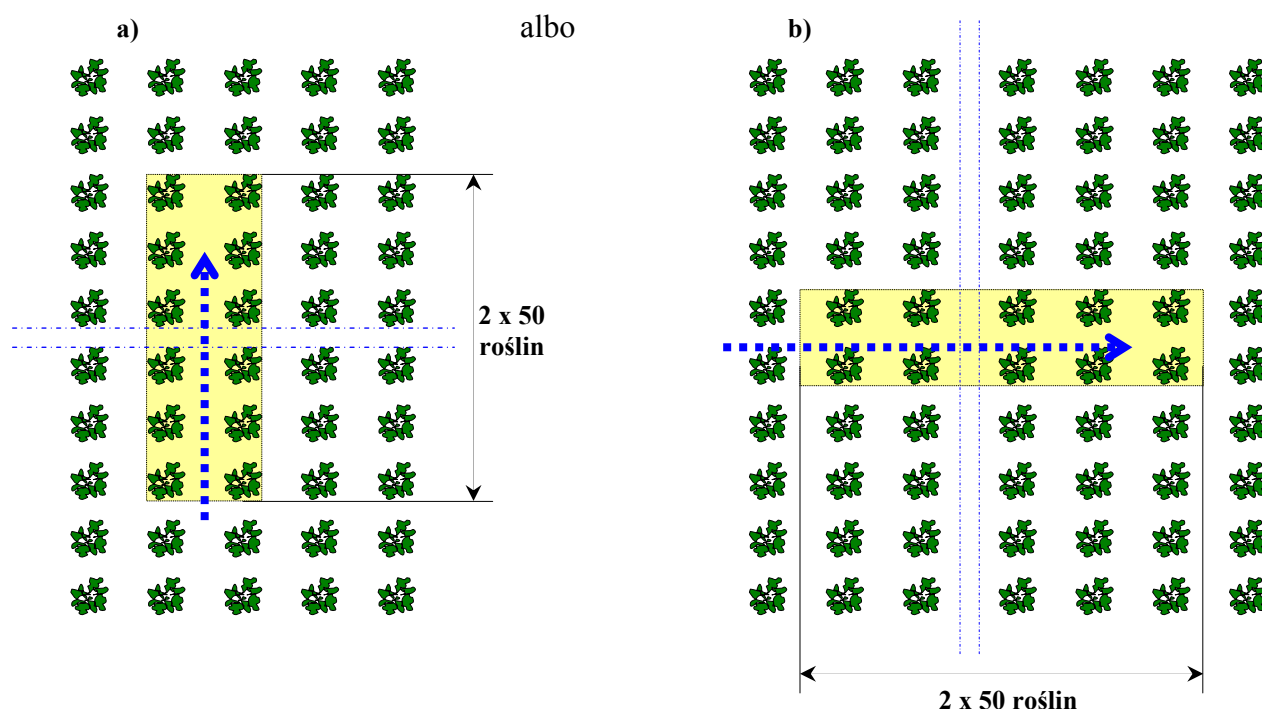
Rys. 1. Schemat przejścia przez plantację nasienną ziemniaka

rys. a) schemat przejścia w przypadku gdy długość (L)/szerokość (D) $> 1,2$

rys. b) schemat przejścia w przypadku gdy długość (L)/szerokość (D) $\leq 1,2$

Rys. 2. Sposób prowadzenia obserwacji podczas oceny polowej

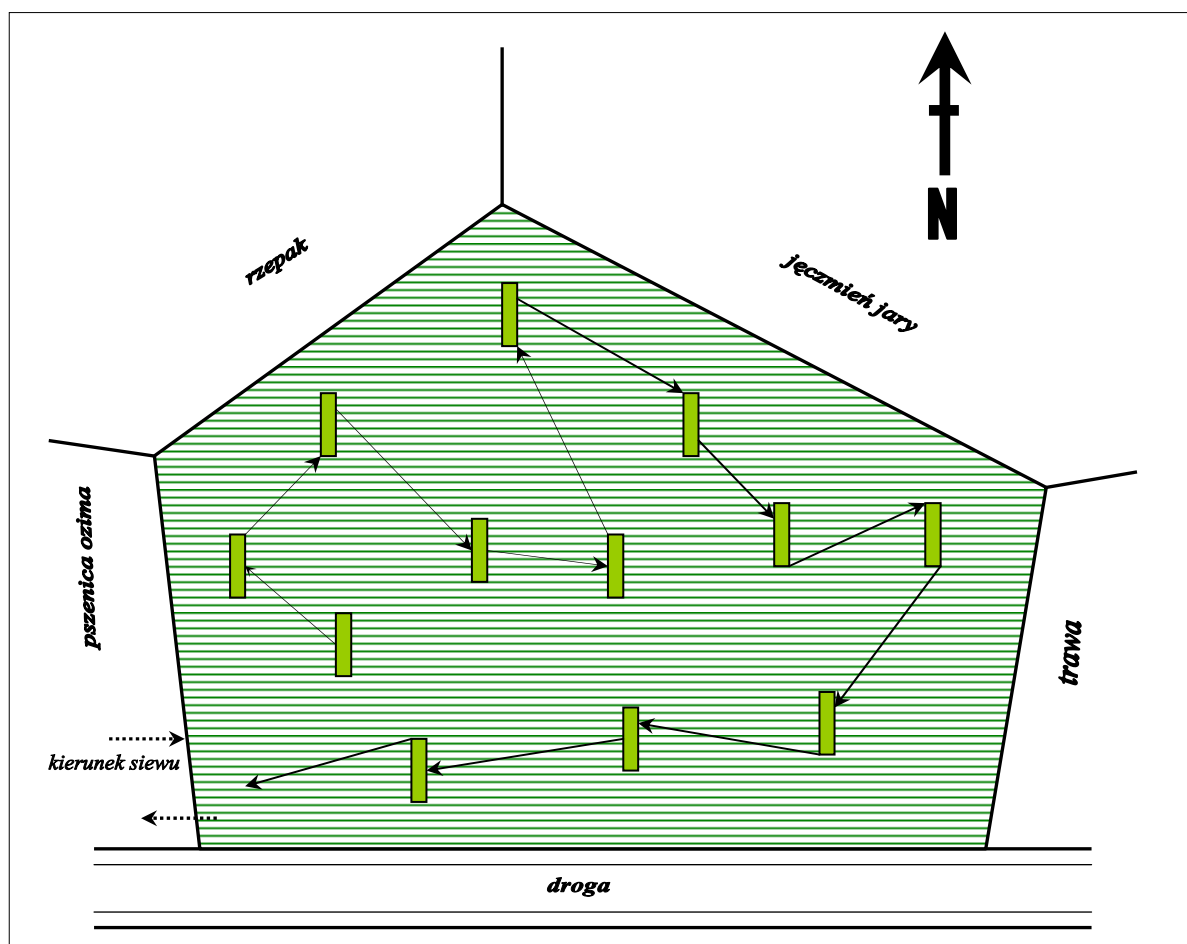

4. Obserwacje mogą być prowadzone podczas przechodzenia równoległe do redlin (rys. 2a) albo prostopadłe do redlin (rys. 2b).
5. Jednorazowo można dokonać oceny plantacji o powierzchni nie większej niż 10ha. Plantacje o powierzchni większej niż 10ha dzieli się na części, których liczba stanowi wielokrotność 10ha.
6. Oceny plantacji dokonuje się w następujący sposób:
 - 1) w przypadku stwierdzenia na roślinie jakiegokolwiek wady spośród określonych w wymaganiach szczegółowych, liczy się kolejne rośliny do liczby 100 i odnotowuje zaobserwowane wady (pierwsza jednostka kwalifikacyjna);
 - 2) w przypadku stwierdzenia dalszego występowania wad, pobiera się sukcesywnie kolejne jednostki kwalifikacyjne, w sposób określony w pkt 1, na całej trasie przejścia przez plantację;
 - 3) po dokonaniu szczegółowej oceny na wszystkich jednostkach kwalifikacyjnych, sumę zaobserwowanych wad dzieli się przez liczbę tych jednostek; otrzymaną średnią porównuje się z wymaganiami szczegółowymi;
 - 4) jeżeli, ze względu na dobry stan plantacji, pobranych zostanie mniej jednostek kwalifikacyjnych niż minimalna liczba tych jednostek określona w tabeli, o której mowa w ust. 2, średni procent wad oblicza się dzieląc sumę zaobserwowanych wad przez minimalną dla danej powierzchni plantacji liczbę jednostek.

SZCZEGÓŁOWY OPIS METODY OCENY POŁOWEJ PLANTACJI NASIENNEJ ROŚLIN WARZYWNYCH

I. Część ogólna

1. Ocenie polowej podlegają wszystkie plantacje nasienne, na których jest reprodukowany materiał siewny:
 - 1) kategorii elitarny w stopniu:
 - a) przedbazowy (**PB_{III}**),
 - b) przedbazowy (**PB_{II}**),
 - c) bazowy (**B**);
 - 2) kategorii kwalifikowany I rozmnożenia w stopniu C (**C₁**);
 - 3) kategorii standard.
2. Ocenę polowej dokonuje się na jednostkach kwalifikacyjnych wyznaczonych w sposób reprezentujący całą plantację nasienną, według schematu:

II. Część szczegółowa

1. Oceny polowej roślin warzywnych dokonuje się na jednostkach kwalifikacyjnych, których minimalną liczbę określa tabela:

powierzchnia plantacji (w ha)	minimalna liczba jednostek kwalifikacyjnych
do 2	5
3	8
4	10
5	12
6	14
7	16
8	18
9 – 10	20

2. Podczas oceny stanu plantacji nasiennej, zaobserwowane wady na jednostkach kwalifikacyjnych sumuje się i wyliczoną średnią porównuje do wymagań szczegółowych.
3. Jeżeli w trakcie oceny stwierdzone zostanie kilka wad określonych w wymaganiach szczegółowych, każdą wadę ocenia się oddzielnie.
4. Ocena polowa plantacji nasiennych odmian mieszańcowych roślin warzywnych, obejmuje ocenę plantacji nasiennych, na których wytwarza się:
 - 1) materiał siewny poszczególnych składników odmiany mieszańcowej:
 - a) linie wsobne,
 - b) odmiany,
 - c) odmiany mieszańcowe;
 - 2) materiał siewny odmiany mieszańcowej wytwarzany z określonego przez hodowcę zestawu składników rodzicielskich (formuła mieszańca), którą mogą stanowić:
 - a) dwie linie;
 - b) trzy linie;
 - c) cztery linie;
 - d) odmiana i linia wsobna;
 - e) odmiana i pojedynczy mieszaniec liniowy;
 - f) odmiana mieszańcowa i odmiana;
 - g) odmiana mieszańcowa i linia wsobna;
 - h) odmiana mieszańcowa i pojedynczy mieszaniec liniowy;
 - i) dwie odmiany mieszańcowe .
5. Przy wytwarzaniu materiału siewnego odmian mieszańcowych przedmiotem oceny polowej są plantacje nasienne:
 - 1) obsiane składnikami rodzicielskimi Ro i Rm, na których są produkowane nasiona odmiany mieszańcowej (F₁);
 - 2) na których są wytwarzane składniki rodzicielskie odmiany mieszańcowej.
6. Nasiona odmian mieszańcowych F₁ przeznacza się wyłącznie do jednorazowego wysiewu, na cele inne niż materiał siewny. Nasiona te powinny odpowiadać wymaganiom dla materiału siewnego w stopniu C₁.

7. Dla odmian mieszańcowych gatunków o dwuletnim cyklu rozmnażania, kwalifikację przeprowadza się w taki sam sposób, jak w przypadku odmian niemieszańcowych, z uwzględnieniem specyfiki odmian mieszańcowych.
8. W przypadku oceny plantacji nasiennej sałaty metodą bezgłówkową, sprawdzenia czystości i tożsamości odmianowej dokonuje się na poletku o powierzchni nie mniejszej niż 10m², założonym w pobliżu ocenianej plantacji.
9. W matecznym, płodnym składniku odmiany mieszańcowej pomidora sprawdzenia, czy nastąpiło wsobne zapylenie kwiatów, dokonuje się w okresie usuwania pylników; rozchylenie działek kielicha ponad 90 stopni, na którymkolwiek ze sprawdzanych kwiatów, i zmiana barwy płatków korony na ciemnożółtą oznacza, że nastąpiło zapylenie wsobne.
10. W matecznym składniku odmiany mieszańcowej pomidora posiadającym cechę funkcjonalnej męskiej sterylności, dla określenia występowania roślin zapylonych wsobnie:
 - 1) podczas pierwszej oceny wybiera się losowo 1% roślin, które oznacza się;
 - 2) podczas drugiej oceny dokonywanej na roślinach, o których mowa w pkt 1, liczy się rośliny, na których występują kwiaty zapylone wsobnie.
11. Przy ocenie plantacji nasiennych ogórka, w przypadku wystąpienia potrzeby określenia jednopienności, należy wziąć pod uwagę, że:
 - 1) roślina typowo jednopienna to taka roślina, która na pędzie głównym do 10 węzła wytwarza najczęściej same kwiaty męskie, a w następnych węzłach do końca wegetacji występują na zmianę kwiaty męskie z żeńskimi, przy czym na pędach bocznych kwiaty żeńskie występują częściej niż na pędzie głównym;
 - 2) do roślin jednopiennych nie zalicza się takich roślin, na których występują nieliczne kwiaty męskie przy ciągłym tworzeniu się kwiatów żeńskich na kolejnych węzłach.

SZCZEGÓŁOWY OPIS METODY OCENY LABORATORYJNEJ SADZENIAKÓW ZIEMNIAKA

I. Próba oczkowa

1. W celu przeprowadzenia oceny laboratoryjnej próby, pobrane oczka lub całe bulwy poddaje się procesowi przerwania spoczynku i pobudzenia kiełkowania:
 - 1) w przypadku odmian łatwo kiełkujących, pobrane wycinki moczy się w roztworze gibrescolu z kinetyną przez 10 minut w roztworze o stężeniu 1mg każdego z tych składników na 1 litr; stężenie takie można stosować niezależnie od odmiany; w przypadku badań przeprowadzonych w okresie wiosennym zaleca się obniżenie stężenia gibrescolu do 0,2ppm w celu lepszego wyrównania roślin;
 - 2) po wyjęciu z roztworu, wycinki pozostawia się na co najmniej 2 godziny w ciemnym i przewiewnym pomieszczeniu do czasu ich wysadzenia;
 - 3) zużycie roztworu – 1 litr na 100 bulw;
 - 4) w przypadku odmian trudno kiełkujących stosuje się gazowanie całych bulw bromkiem etylu, zgodnie z instrukcją stosowania.
2. Pobrane wycinki bulw z oczkiem wysadza się do odpowiednio przygotowanego podłoża.
3. Wycinki wysadza się płytko, poniżej poziomu gleby, a następnie przykrywa się je cienką warstwą torfu ogrodniczego.
4. Podłoże do próby oczkowej:
 - 1) najodpowiedniejszym podłożem jest mieszanina ziemi kompostowej, torfu ogrodniczego wysokiego i piasku w stosunku 1:2:2, uzupełniona wieloskładnikowymi nawozami mineralnymi;
 - 2) podłoże powinno mieć odpowiednią strukturę zapewniającą pulchność i przewiewność oraz mieć następującą zasobność:
 - a) N 75–100mg/l,
 - b) P 200–250mg/l,
 - c) K 500–600mg/l,
 - d) Ca 2000–2500mg/l,
 - e) Mg 100–250mg/l,
 - f) pH podłoża 6,0-6,5,
 - g) zasolenie nie większe niż 2,0g/l;
 - 3) w przypadku zastosowania ziemi kompostowej, poddaje się ją dezynfekcji termicznej przez parowanie w temperaturze 80–90°C oraz w czasie nie krótszym niż 1 godzina; torf ogrodniczy i piasek nie wymagają dezynfekcji;
 - 4) przygotowane podłoże jest podłożem jednorazowego użycia;
 - 5) na cały sezon przygotowuje się jedno podłoże.
5. Nasilenie objawów porażenia chorobami wirusowymi w znacznym stopniu jest uzależnione od zawartości składników mineralnych w podłożu, jego pH oraz stopnia zasolenia.
6. Do badań wycina się oczka szczytowe bulw za pomocą półkolistych łyżeczek w taki sposób, aby wycinki miały jednokrotnej wielkości.
7. Wycinki z podkiełkowanych bulw, przed wysadzeniem, pozostawia się przez 24 godziny w ciemnym pomieszczeniu, w celu wytworzenia warstwy korkowej.
8. Wycinki wysadza się do doniczek o średnicy 7–8cm albo na parapetach o warstwie podłoża nie płytszej niż 6cm, w rozstawie 8 x 8cm.
9. Posadzone wycinki pokrywa się warstwą torfu ogrodniczego o grubości 1–2cm.
10. Zaleca się wstępne podkiełkowanie wycinków w skrzynkach z wilgotnym torfem i dobrym oświetleniem, co skraca okres oceny.

11. Do czasu wschodów roślin wskazane jest utrzymywanie temperatury powietrza w przedziale 22–24°C, a temperatury gleby w przedziale 18–20°C, niezależnie od warunków świetlnych.
12. Po wschodach roślin, temperaturę reguluje się w zależności od natężenia światła mając na uwadze, że im słabsze natężenie światła, tym temperatura powinna być niższa i odwrotnie; w dobrych warunkach świetlnych optymalną jest temperatura 17–25°C.
13. W miesiącach o niedostatecznym natężeniu światła naturalnego (listopad, grudzień, styczeń), temperatura w szklarni podczas dnia nie powinna przekraczać 12–15°C, a nocą 10–12°C; temperatura wyższa powoduje wybieganie roślin; w przypadku stosowania retardantów temperatura może być podwyższona, nie więcej jednak niż o 3°C.
14. W miesiącach, o których mowa w ust. 13, próby oczkowe ogranicza się do grupy odmian odpornych na wybieganie, stosując równocześnie test rezorcynowy na wycinkach z ogonków liściowych.
15. Należy brać pod uwagę zasadę, że temperatura powyżej 30°C jest szkodliwa dla roślin ziemniaka i powoduje zaburzenia w wegetacji, ujawniające się znacznymi zmianami w pokroju roślin, przedwczesnym żółknięciem liści, spadkiem koncentracji wirusów w teście serologicznym oraz masowym wystąpieniem reakcji serologicznie niespecyficznych.
16. Na trzy dni przed planowanym terminem badań testem ELISA, temperatura w szklarni powinna wynosić 18–22°C, niezależnie od warunków świetlnych.
17. Zwalczanie organizmów szkodliwych w szklarni, w szczególności czarnej nóżki i zarazy ziemniaka:
 - 1) stosuje się dezynfekcję noży do pobierania wycinków (np. 10% roztworem fosforanu trójsodowego) oraz zapewnia utrzymanie optymalnych warunków w szklarni w zakresie temperatury, oświetlenia i wilgotności;
 - 2) możliwe jest stosowanie pestycydów, zgodnie z instrukcją stosowania.
18. Ocena porażenia wirusami w próbie oczkowej:
 - 1) do oceny można przystąpić nie wcześniej niż po około 4–5 tygodniach od pełni wschodów roślin, mając na względzie, że w miarę pogarszania się warunków świetlnych objawy porażenia wirusem liściozwoju są słabsze, aż do całkowitego ich zanikania w miesiącach zimowych;
 - 2) ocena polega na szczegółowej bonitacji części zielonych roślin uzyskanych z pobranych wycinków.
19. Ocena porażenia wirusem liściozwoju (PLRV):
 - 1) wszystkie próby wysadza się najpóźniej do 1 października, aby bonitację zakończyć do 15 listopada;
 - 2) w okresie zimowym, optymalnym terminem wysadzania wycinków jest:
 - a) dla odmian o tolerancji na liściozwój powyżej 5 (w skali 9-stopniowej) – druga połowa stycznia,
 - b) dla odmian o tolerancji na liściozwój równej 5 – pierwsza połowa lutego,
 - c) dla odmian bardziej podatnych na liściozwój – po 15 lutego;
 - 3) w przypadkach trudności dokonania oceny wirusa za pomocą oceny wzrokowej oraz w przypadku pozornych objawów liściozwoju wykonuje się test ELISA.
20. Ocena porażenia wirusem Y (PVY):
 - 1) objawy porażenia rośliny wirusem Y są cechą odmianową;
 - 2) wyższa temperatura oraz lepsze naświetlenie sprzyja pojawianiu się na liściach nekroz wywołanych wirusem Y; w innych warunkach na tych samych odmianach objawy są słabsze, w szczególności w postaci ostrej mozaiki i deformacji liści;

- 3) odmiany o słabej reakcji objawowej na zakażenie wirusem Y wymagają wykonania testu ELISA.
21. Ocena porażenia wirusem M (PVM):
 - 1) wirus M może wywoływać bardziej lub mniej wyraźne objawy, zależnie od odmiany;
 - 2) najbardziej wyraźne objawy wywołane przez wirus M występują przy prowadzeniu roślin w niskich temperaturach;
 - 3) wysokie temperatury w połączeniu z dużą intensywnością światła mogą powodować maskowanie objawów wirusa M, nawet u odmian zwykle silnie reagujących.
22. Ocena porażenia wirusem X (PVX):
 - 1) objawy porażenia wirusem X najbardziej ujawniają się przy prowadzeniu roślin w warunkach obniżonej temperatury i słabszego oświetlenia, podobnie jak w przypadku wirusa M;
 - 2) typowym symptomem porażenia wirusem X jest mozaika międzynerwowa;
 - 3) jednoczesne występowanie wirusów X i M może wywołać ostrą mozaikę, której objawy są podobne do objawów powodowanych przez wirus Y.
23. Ocena porażenia wirusem S (PVS):
 - 1) wirus S w próbie oczkowej występuje w zasadzie bezobjawowo;
 - 2) wykonuje się test ELISA.
24. Ocena porażenia innymi wirusami w szczególności:
 - 1) objawami porażenia wirusem nekrotycznej kędzierzawki tytoniu /rattle/ jest żółta plamistość liści w połączeniu z przewężeniem listków oraz nekrozami łądy;
 - 2) pozostałe wirusy stwierdza się przez wykonanie testu ELISA.
25. W przypadku nekroz pochodzenia:
 - 1) fizjologicznego, na przekroju anatomicznym nerwów liści widoczne są uszkodzenia miękiszu wewnętrznego bez uszkodzenia epidermy;
 - 2) wirusowego, na przekroju anatomicznym nerwów liści widoczne jest uszkodzenie epidermy.

II. Test ELISA (Enzyme Linked Immunosorbent Assay)

1. Test ELISA przeprowadza się w pomieszczeniach o temperaturze 20–21°C i wykorzystuje do diagnostyki wirusów mających istotny wpływ na plony ziemniaka, w szczególności:
 - 1) wirus liściozwoju ziemniaka (potato leafroll virus – PLRV);
 - 2) wirus Y ziemniaka (potato virus Y – PVY);
 - 3) wirus M ziemniaka (potato virus M – PVM);
 - 4) wirus S ziemniaka (potato virus S – PVS);
 - 5) wirus X ziemniaka (potato virus X – PVX).
2. Wykrywania chorób wirusowych testem ELISA dokonuje się na liściach roślin wyrosłych w warunkach kontrolowanych w próbie oczkowej.
3. Test ELISA jest wykonywany w oparciu o selektywną adsorpcję cząstek wirusa przez gammaglobulinę osadzoną na polistyrenie oraz o ocenę ilości tych cząstek metodą fotometryczną za pośrednictwem reakcji katalizowanej przez enzym sprzężony z przeciwciałem.
4. Etapy wykonania testu ELISA:
 - 1) gammaglobulina (przeciwciało) jest adsorbowana na powierzchni polistyrenu, a jej nadmiar jest wymywany;
 - 2) cząstki wirusa są wychwytywane z surowego ekstraktu materiału roślinnego przez przeciwciało osadzone na polistyrenie; nieprzereagowany materiał jest wymywany;

- 3) do zagłębień wprowadza się koniugat przeciwciała z enzymem (alkaliczną fosfatazą); przeciwciała koniugatu łączą się z cząstkami wirusa zatrzymanymi w zagłębieniach płytki; powstaje tak zwany podwójny sandwicz (double antibody sandwich);
 - 4) po wymyciu nieprzereagowanego materiału, wprowadza się roztwór fosforanu 4-nitrofenylu; zachodzi reakcja hydrolizy katalizowana przez alkaliczną fosfatazę w wyniku, której powstaje 4-nitrofenol; w środowisku zasadowym związek ten występuje w postaci jonu fenolanowego, którego maksimum absorpcji odpowiada długości fali $\lambda = 405\text{nm}$;
 - 5) maksimum absorpcji przy określonej długości fali umożliwia oznaczenie ilościowe 4-nitrofenolu za pomocą metody spektrofotometrycznej lub wzrokowej, na podstawie oceny intensywności zabarwienia.
5. Sposób pobierania materiału roślinnego do oceny:
 - 1) z rośliny uzyskanej w próbie oczkowej (w 5–6 tygodniu wzrostu) pobiera się trzeci (licząc od wierzchołka) dobrze rozwinięty liść;
 - 2) do uzyskania soku z liści stosuje się specjalne praski;
 - 3) sok rozcieńcza się buforem ekstrakcyjnym w stosunku objętościowym 1:20, w celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia reakcji niespecyficznych;
 - 4) rozcieńczony sok nanosi się na płytkę natychmiast po jego otrzymaniu;
 - 5) przed pobraniem soku, do probówek wprowadza się po $0,8\text{cm}^3$ buforu ekstrakcyjnego;
 - 6) do każdej probówki dodaje się po 1 kropli soku; ilość ta wystarcza do wykonania testu ELISA na obecność wirusów PVY, PLRV, PVM.
 6. Po każdej próbie spłukuje się dokładnie wałki praski przez 6–10 sekund, w zależności od zastosowanego ciśnienia wody; zbyt krótkie spłukiwanie powoduje ryzyko przenoszenia wirusa na następne badane próby.
 7. Pobrany sok może być przechowywany w temperaturze ok. 4°C przez 24 godziny, mając na względzie, że obniża to czułość pomiaru; zamrażanie jest niedopuszczalne.
 8. Adsorpcja immunoglobuliny na polistyrenie:
 - 1) do zagłębień w płytce wprowadza się roztwór immunoglobulin przeciw określonemu wirusowi, w ilości $0,22\text{cm}^3$ za pomocą dozownika wielokanałowego;
 - 2) płytki zabezpiecza się przed parowaniem, przykrywając je gumowymi przykrywkami lub folią;
 - 3) inkubację przeprowadza się przez 4 godziny, w temperaturze 37°C ; w tym czasie cząstki immunoglobulin adsorbują się na ściankach zagłębień, powlekając ich powierzchnię;
 - 4) po zakończeniu procesu powlekania płytek, nadmiar immunoglobulin usuwa się przez wytrząsanie energicznym ruchem roztworu z zagłębień;
 - 5) wszystkie cząstki immunoglobulin, które nie zostały zaadsorbowane na ściankach płytki, dokładnie wypłukuje się roztworem do przemywania;
 - 6) do zagłębień płytki wprowadza się po $0,3\text{cm}^3$ roztworu do przemywania i pozostawia na 3 minuty; czynność tę powtarza się 3–4 razy.
 9. Immunosorpcja wirusa:
 - 1) do zagłębień płytki wprowadza się rozcieńczony buforem sok z roślin w ilości $0,2\text{cm}^3$; płytki zabezpiecza się przed parowaniem;
 - 2) w czasie inkubacji, cząstki wirusa zawarte w soku adsorbują się na osadzonej wcześniej immunoglobulinie, tworząc drugą warstwę na powierzchni zagłębień płytki;
 - 3) po zakończeniu inkubacji nadmiar cząstek wirusa usuwa się przez wytrząsanie resztek rozcieńzonego soku; płytkę dokładnie płucze się roztworem do przemywania.

10. Immunosorpcja koniugatu:

- 1) w drugim dniu wykonywania testu, do zagłębień w płytce wprowadza się po 0,2cm³ roztworu koniugatu (immunoglobulina sprzęgnięta z alkaliczną fosfatazą);
- 2) płytkę zabezpiecza się przed parowaniem;
- 3) w czasie inkubacji cząsteczki koniugatu przyłączają się do wirusa wcześniej osadzonego na ściankach, tworząc trzecią warstwę na powierzchni zagłębień;
- 4) inkubację wykonuje się przez 4 godziny w temperaturze 37°C;
- 5) po zakończeniu inkubacji, nadmiar koniugatu usuwa się przez wytrząsanie płytki, a następnie jej płukanie.

11. Reakcja hydrolizy katalizowana przez enzym alkaliczna fosfataza:

- 1) do zagłębień w płytce wprowadza się roztwór substratu (fosforan 4-nitrofenylu) w ilości 0,2cm³; płytkę zabezpiecza się przed parowaniem;
- 2) osadzone wcześniej na ściankach płytki cząsteczki enzymu połączone z immunoglobulinami katalizują reakcję hydrolizy, w wyniku której powstaje 4-nitrofenol; w środowisku zasadowym związek ten występuje w postaci jonu fenolanowego (barwy żółtej);
- 3) intensywność zabarwienia zależy od koncentracji wirusa w badanej próbce soku – im wyższa koncentracja wirusa, tym intensywniejsze zabarwienie roztworu;
- 4) proces inkubacji należy przeprowadzać w ciemności, w temperaturze pokojowej (20°C), przez 60 minut;
- 5) reakcję przerywa się za pomocą 3M roztworu NaOH, dodając po 1 kropli roztworu do zagłębienia.

12. Ocena wyników testu ELISA:

- 1) ocena wizualna:
 - a) może być stosowana tylko w przypadku wysokiej koncentracji wirusa, dającej widoczne zabarwienie roztworu,
 - b) brak zabarwienia roztworu w zagłębieniu uznaje się za reakcję negatywną, natomiast wystąpienie zabarwienia – za reakcję pozytywną;
- 2) zakresy wartości ekstynkcji (absorbancji) umożliwiające dokonanie oceny wizualnej:
gdy wartość E_{405} wynosi:
 - a) poniżej 0,3 – reakcja jest niewidoczna dla oka,
 - b) 0,3–0,6 – ocena wzrokowa jest wątpliwa,
 - c) powyżej 0,6 – występuje wyraźna reakcja barwna;
- 3) ocena spektrofotometryczna:
 - a) pomiaru spektrofotometrycznego dokonuje się według wzoru opartego na prawie Lamberta-Beera:

$$A_{405} = a_{405} \times c \times l$$

gdzie:

A_{405} – oznacza wartość absorpcji (absorbancja, ekstynkcja),

c – oznacza stężenie roztworu odpowiadające stężeniu wirusa w próbce,

l – oznacza długość drogi optycznej światła, odpowiadającą wysokości słupa roztworu w zagłębieniu,

- a – oznacza współczynnik absorpcji, zależny od długości fali światła,
- b) mierzoną wartością jest przyrost absorbancji (A) w jednostce czasu,
- c) na podstawie wartości, o której mowa w lit. b, można określić koncentrację wirusa w roślinie (analiza ilościowa).

13. Sposoby określenia wartości progowej:

- 1) wartością progową jest granica między roślinami zdrowymi i porażonymi;
- 2) roślinę uznaje się za zakażoną wirusem (reakcja pozytywna), jeśli odczyt absorbancji (ekstynkcji) zmierzonej po 60 minutach reakcji przy długości fali 405nm w sposób istotny różni się od absorbancji odpowiadającej roślinie zdrowej (reakcja negatywna);
- 3) wynik każdego pomiaru zawiera błąd, którego miarą jest odchylenie standardowe; wartość odchylenia standardowego oblicza się według wzoru:

$$s = \sqrt{\frac{\sum x^2 - \frac{1}{n}(\sum x)^2}{n-1}}$$

gdzie:

s – oznacza odchylenie standardowe,

x – oznacza wartość absorpcji pojedynczego pomiaru dla rośliny zdrowej,

n – oznacza liczbę pomiarów dla roślin zdrowych;

- 4) wartość progową oblicza się według wzoru:

$$wp = \bar{x} + 3s$$

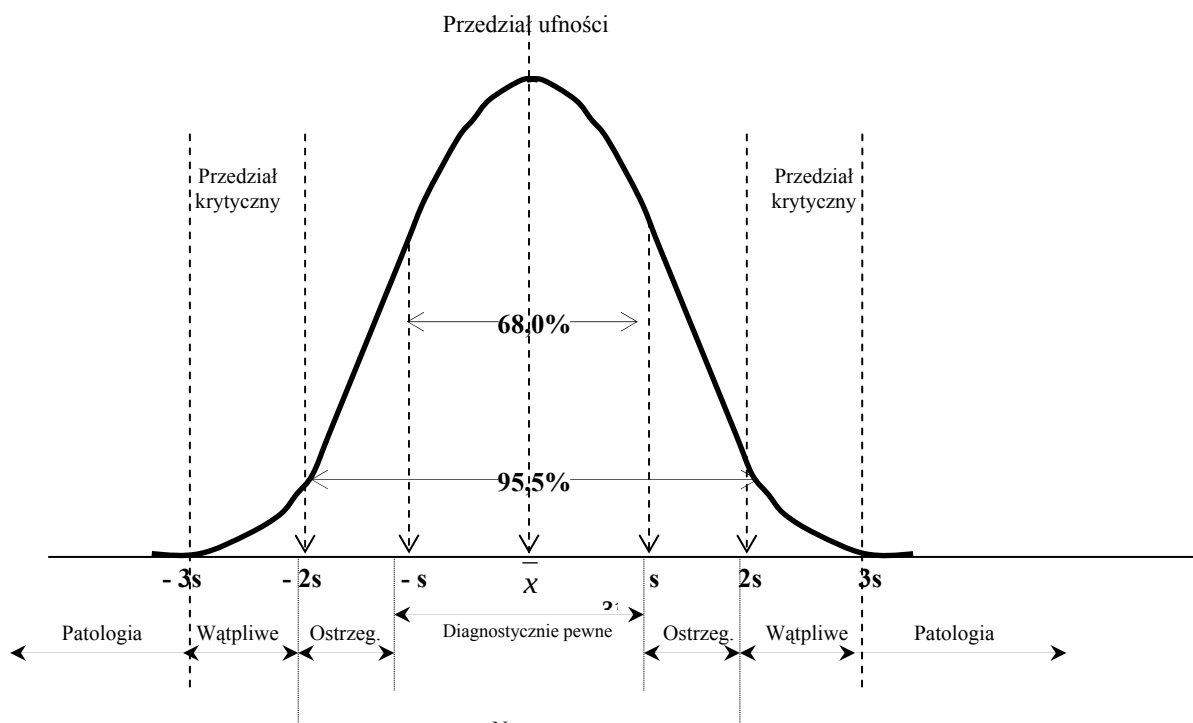
gdzie:

wp – oznacza wartość progową,

$\bar{x}$ – oznacza średnią arytmetyczną wartości absorpcji dla roślin zdrowych,

s – oznacza odchylenie standardowe;

- 5) wykorzystanie odchylenia standardowego w diagnostyce przedstawia schemat rozkładu normalnego:

gdzie:

$\bar{x}$ – oznacza średnią arytmetyczną wyników pomiarów (co najmniej 5 powtórzeń) dla rośliny zdrowej,

s – oznacza odchylenie standardowe,

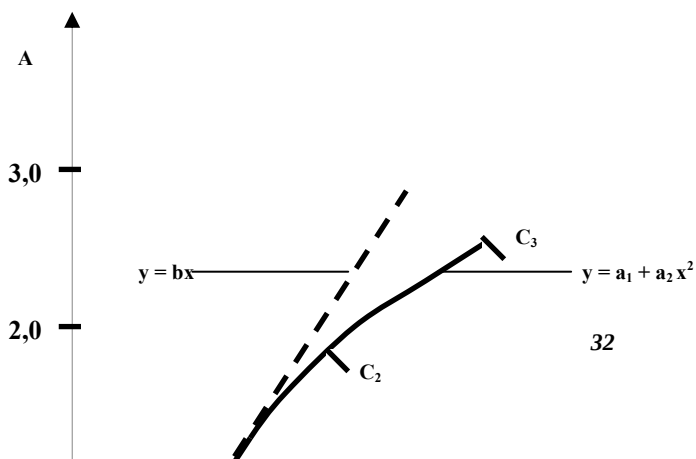
$\bar{x} + 3s$ – oznacza wartość progową;

- 6) rośliny uznaje się za zakażone, jeśli otrzymany wynik jest wyższy od wartości progowej;
- 7) przy dużej liczbie pomiarów, jako wartość progową można przyjąć bezwzględną wartość ekstynkcji 0,1 lub 0,2.

14. Przyczyny błędów w teście ELISA i ich eliminowanie:

- 1) cząstki wirusów w surowych ekstraktach materiału roślinnego są rozmieszczone nierównomiernie w fазie ciekłej;
- 2) możliwa jest agregacja cząstek wirusa i adsorpcja na fragmentach struktury komórkowej;
- 3) przez stosowanie niskich obrotów odwirowania może nastąpić ujednolicenie układu, co powoduje utratę aktywności antygenu;
- 4) obecność przeciwciał wirusa w reagującym układzie może spowodować reakcje niespecyficzne; ten typ reakcji eliminuje się przez stosowanie gammaglobuliny o wysokim stopniu specyficzności;
- 5) inny rodzaj reakcji niespecyficznych jest związany z obecnością lektyn w ekstraktach, które przylegają do powierzchni polistyrenu i może powstać specyficzne wiązanie lektyna-glikoproteina z enzymem i przeciwciałem;
- 6) w celu wyeliminowania ryzyka powstania reakcji niespecyficznej, o której mowa w pkt 5:
 - a) zwiększa się objętość roztworu powlekającego w porównaniu z objętością roztworu antygenu i koniugatu, co ogranicza kontakt lektyny z polistyrenem,
 - b) do ekstraktu lub koniugatu wprowadza się nadmiar glikoproteiny, w szczególności albuminy;
- 7) niespecyficzną adsorpcję koniugatu można wyeliminować, stosując detergenty (Tween 20) oraz blokując nie zajęte centra aktywne fazy stałej przez albuminę surowicy wołowej (BSA);
- 8) dodatkowej adsorpcji koniugatu na powierzchni fazy stałej, będącej wynikiem częściowego odparowania roztworów w czasie inkubacji, zapobiega się przez przykrycie gumową pokrywką lub folią; nie należy stawiać płytek jedna na drugiej;
- 9) pobranie niewłaściwego materiału do oceny (zbyt młode rośliny) zmniejsza wykrywalność wirusa.

15. Interpretacja wyników pomiarów absorpcyjometrycznych wymaga uwzględnienia zależności absorbancji od stężenia, przedstawionej na schemacie:

gdzie:

A – oznacza absorbancję,

c – oznacza stężenie.

Absorbancja jest liniową funkcją stężenia w takim zakresie stężeń, w którym prawdopodobieństwo absorpcji światła przez wszystkie cząsteczki jest identyczne; w wyższych stężeniach występują odchylenia od funkcji liniowej, co oznacza zmianę czułości i precyzji pomiaru; dla testu ELISA ($v = 0,2\text{cm}^3$, długość fali $\lambda = 405\text{nm}$) zależność liniowa występuje w zakresie 0-2,00 absorbancji.

W zakresie 2,00-3,00 absorbancji precyzja odczytu zmniejsza się o połowę, a dla wartości powyżej 3,00 odczyty mają znaczenie tylko jakościowe.

16. Odczynniki i roztwory:

1) odczynniki:

- a) koniugat specyficznej gammaglobuliny z alkaliczną fosfatazą,
- b) fosforan 4-nitrofenylu,
- c) dwuetanoloamina,
- d) płytki polistyrenowe,
- e) woda podwójnie destylowana lub dejonizowana;

2) roztwory buforowe:

1	zbuforowany roztwór soli PBS o pH – 7,4	w 10dm³ wody rozpuścić 2g KH₂PO₄, 29g Na₂HPO₄ · 12 H₂O, 80g NaCl, 2g KCl
2	bufor do powlekania polistyrenu gammaglobuliną o pH – 9,6	w 1dm³ wody rozpuścić 1,59g Na₂CO₃, 2,93g NaHCO₃
3	roztwór immunoglobuliny w buforze 2 o pH – 9,6	przyrządzić według wskazań producenta
4	bufor ekstrakcyjny o pH – 7,4	w 1dm³ PBS rozpuścić 20,0g PVP (poliwinylopirolidonu M–25 000), 0,5cm³ Tween 20
5	bufor do inkubacji koniugatu	w 1dm³ PBS rozpuścić 2,0g BSA, 20,0g PVP, 0,2g MgCl₂, 0,5cm³ Tween 20
6	roztwór koniugatu	przyrządzić według wskazań producenta
7	bufor substratowy o pH – 9,8	w 800cm³ wody rozpuścić 97cm³ dwuetanoloaminy doprowadzić do pH – 9,8 i uzupełnić wodą do 1,0dm³

8	roztwór substratu	rozpuścić 20,0mg sześciowodnej soli dwusodowej fosforanu 4-nitrofenylu w 20,0cm ³ buforu substratowego 7
9	roztwór do przemywania pH - 7.4	w 5,0dm ³ PBS rozpuścić 2,5cm ³ Tween 20
10	roztwór do przerywania reakcji enzymatycznej - 3M roztwór NaOH	rozpuścić 12,0g NaOH w wodzie, ochłodzić i uzupełnić do 100cm ³

17. Sposób przygotowywania i przechowywania odczynników i roztworów:

- 1) **koniugat** specyficznej gammaglobuliny z alkaliczną fosfatazą gammaglobuliny (surowice) – przechowuje się zgodnie ze wskazaniami producenta;
 - 2) **fosforan 4-nitrofenylu** (chemicznie czysty) – przechowuje się w eksykatorze z żelazem krzemionkowym, w temperaturze minus 20°C;
 - 3) **dwuetanoloamina** (chemicznie czysta) – przechowuje się w ciemności;
 - 4) **bufory i roztwory** – przechowuje się w temperaturze 4°C, a ilość przeznaczoną do bezpośredniego użycia – w temperaturze pokojowej;
 - 5) **roztwór substratu 8** – przyrządza się w butelce z ciemnego szkła, bezpośrednio przed użyciem;
 - 6) **roztwory surowic i koniugatu** – wykorzystuje się do analizy, w ciągu kilku godzin od przygotowania;
 - 7) **silikonowanie szkła** w celu wyeliminowania adsorpcji surowicy i koniugatu na powierzchni naczyń - wykonuje się kolejno następujące czynności:
 - a) mycie w mieszaninie chromowej, dokładne wypłukanie wodą destylowaną i wysuszenie w temperaturze 100°C,
 - b) przepłukanie 2 % silanem rozpuszczonym w CCl₄ (czterochlorek węgla),
 - c) wysuszenie strumieniem powietrza,
 - d) przepłukanie alkoholem etylowym (alkohol może być skażony metanolem),
 - e) wysuszenie strumieniem powietrza,
 - f) przepłukanie wodą destylowaną i wysuszenie strumieniem powietrza;
 - 8) **bufor ekstrakcyjny** – przygotowuje się na kilka godzin przed użyciem;
 - 9) **plytki pokryte surowicą** (gammaglobuliną) – można zamrozić i przechowywać w temperaturze minus 20°C, przez 6 miesięcy;
 - 10) **woda podwójnie destylowana lub dejonizowana** – przydatność wody do sporządzania roztworów można sprawdzić konduktometrycznie; przewodność właściwa nie powinna przekraczać 10μS · cm⁻¹;
 - 11) **plytki polistyrenowe** – mogą być przechowywane do czasu wystąpienia zmian właściwości optycznych (zmętnienie).
12. W celu zabezpieczenia przed rozwojem mikroorganizmów, do buforów można dodać azydek sodu (NaN₃) o stężeniu końcowym wynoszącym 0,02%.
13. Do sporządzania roztworów używa się odczynników – czyste do analizy (cz.d.a.).
14. W celu uzyskania właściwego pH roztworów, miareczkuje się 1M roztworem HCl lub 0,1M roztworem NaOH.

15. Sposób wykorzystania płytek polistyrenowych do testu ELISA:

- 1) test ELISA jest wykonywany na płytce z tworzywa sztucznego, o właściwościach adsorpcji białka;
- 2) płytka, o której mowa w pkt 1, powinna mieć 96 płaskodennych zagłębień o pojemności jednego zagłębienia $0,35\text{cm}^3$, rozmieszczonych w 8 rzędach oznaczonych literami i 12 kolumnach oznaczonych cyframi, zgodnie ze schematem:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
A	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
B	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
C	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
D	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
E	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
F	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
G	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
H	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○

- 3) podczas wykonywania testu mogą wystąpić reakcje niespecyficzne (reakcje barwne), których najczęstszymi przyczynami są:
 - a) niedokładne wypłukanie płytki,
 - b) obecność śliny w roztworze lub
 - c) różnice w temperaturze między środkowymi a skrajnymi zagłębieniami płytki;
- 4) w celu wyeliminowania ewentualnych błędów w trakcie wykonywania testu, na każdej płytce umieszcza się próbki kontrolne:
 - a) jedną próbkę kontroli negatywnej, przygotowaną ze zdrowej rośliny ziemniaka w zagłębieniu B1 oraz
 - b) jedną próbkę kontroli pozytywnej, przygotowaną z rośliny ziemniaka zainfekowanej wirusami w zagłębieniu C1;
- 5) do kalibracji płytki w ocenie spektrofotometrycznej używa się próbki odniesienia, którą umieszcza się w zagłębieniu A1; próbkę tę stanowi bufor;
- 6) w pozostałych zagłębieniach na płytce umieszcza się sok z poszczególnych roślin badanej próbki; przyjmuje się zasadę, że do pierwszych zagłębień na płytce nanosi się sok z roślin, u których wzrokowo stwierdzono porażenie wirusowe, a w pozostałe zagłębienia sok z pozostałych roślin, według kolejności ich wysadzenia w szklarni.

SZCZEGÓŁOWY OPIS METODY OCENY CECH ZEWNĘTRZNYCH SADZENIAKÓW ZIEMNIAKA ORAZ WYSADKÓW ROŚLIN DWULETNICH

I. Ocena cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka

1. Ocenie cech zewnętrznych poddane mogą być sadzeniaki, które:
 - 1) są czyste, suche, bez objawów zaparzenia lub nadmarznięcia;
 - 2) są posortowane zgodnie z wymaganiami szczegółowymi;
 - 3) posiadają temperaturę wyrównaną z temperaturą otoczenia.
2. Do oceny cech zewnętrznych, pobiera się losowo próbę stanowiącą określoną liczbę opakowań, zależną od wielkości ocenianej partii oraz wielkości opakowań jednostkowych, zgodnie z poniższą tabelą:

Rodzaj i wielkość opakowania	Masa partii w tonach				
	do 5,0	powyżej 5,0 do 10,0	powyżej 10,0 do 20,0	powyżej 20,0 do 35,0	powyżej 35,0 do 50,0
	liczba opakowań stanowiących próbę do oceny cech zewnętrznych				
do badań ogólnych:					
worki 50,0kg	3	4	5	6	8
worki 25,0kg	5	7	8	12	
opakowania typu big bag lub skrzyniopaleta	1			2	3
do badań szczegółowych:					
worki 50,0kg	1		3		4
worki 25,0kg	4			8	
opakowania typu big bag lub skrzyniopaleta	50kg		2 x 50kg		3 x 50kg

3. Przed przystąpieniem do badań szczegółowych dokonuje się pomiaru temperatury otoczenia.
4. Przy przeprowadzaniu badań szczegółowych dokonuje się w szczególności obserwacji obecności:
 - 1) ziemi i innych zanieczyszczeń – w procentach wagowych;
 - 2) bulw innych odmian – w procentach liczbowych;
 - 3) bulw z plamistością miąższu na poprzecznym przekroju o powierzchni większej niż 10%;
 - 4) bulw niedojrzałych;
 - 5) bulw o nieodpowiednim kalibrażu;
 - 6) wad zewnętrznych (bulw uszkodzonych i niekształtnych);
 - 7) bulw porażonych *Rhizoctonia spp.*, z tym że za porażone uznaje się bulwy:
 - a) sadzeniaków przedbazowych – o powierzchni porażenia powyżej 1%,
 - b) sadzeniaków bazowych i kwalifikowanych – o powierzchni porażenia powyżej 10%;
 - 8) bulw porażonych parchem zwykłym, z tym że za porażone uznaje się bulwy:

- a) sadzeniaków przedbazowych – o powierzchni porażenia powyżej 1%,
 - b) sadzeniaków bazowych i kwalifikowanych – o powierzchni porażenia powyżej 30%;
 - 9) bulw z objawami parcha prószystego w stopniu słabym, z tym że za porażone uznaje się bulwy:
 - a) sadzeniaków przedbazowych – bulwy o powierzchni porażenia powyżej 1%,
 - b) sadzeniaków bazowych i kwalifikowanych – o powierzchni porażenia powyżej 30%;
 - 10) bulw z objawami suchej lub mokrej zgnilizny, z wyłączeniem zgnilizny wywołanej przez organizmy kwarantannowe.
5. Podczas przeprowadzania badań szczegółowych dokonuje się:
- 1) oznaczenia zawartości zanieczyszczeń, które wykonuje się przez wysypanie sadzeniaków na stół sortowniczy, oczyszczenie ich z ziemi, substancji obcych i części bulw pozbawionych oczek; odsortowane zanieczyszczenia waży się i oblicza ich procent;
 - 2) wydzielenia i określenia, przy użyciu kalibrownicy o kwadratowych otworach, liczby bulw nie odpowiadających pod względem wymiarów danemu kalibrażowi; wydzielone bulwy waży się i oblicza ich procent;
 - 3) wydzielenia bulw wadliwych i posegregowania ich według wad; każdą wydzieloną grupę bulw waży się oddzielnie i oblicza procent;
 - 4) określenie występowania plamistości miąższu przez wydzielenie z pozostałych na stole sortowniczym bulw próbki o masie 5kg i przekrojenie wszystkich bulw z tej próbki wzdłuż osi podłużnej; następnie bulwy porażone wybiera się, waży i oblicza ich procent;
 - 5) określenia występowania bulw obcych odmian, które wydziela się w trakcie dokonywania czynności określonych w pkt 3 i 4; wydzielone bulwy waży się i oblicza ich procent.
6. Jeśli na badanych bulwach występuje więcej niż jedna wada, bierze się pod uwagę tę wadę, dla której wymagania szczegółowe określają najniższy stopień tolerancji.

II. Ocena cech zewnętrznych wysadków roślin dwuletnich

1. Ocenie podlega:
- 1) ogólny stan zdrowotny zgłoszonej partii wysadków;
 - 2) czystość odmianowa i gatunkowa;
 - 3) ilość wysadków uzyskana z plantacji ocenionej w pierwszym roku uprawy.
2. Do oceny wydziela się określoną liczbę prób (jednostek kwalifikacyjnych), które stanowi 100 sztuk ocenianych wysadków, w szczególności cebul, bulw, korzeni i główek:
- 1) z partii do 4 ton pobiera się 1 jednostkę kwalifikacyjną;
 - 2) z partii powyżej 4 do 10 ton pobiera się 2 jednostki kwalifikacyjne;
 - 3) z partii powyżej 10 ton pobiera się dodatkowo po 1 jednostce kwalifikacyjnej na każde rozpoczęte 10 ton.
3. Szczegółowej oceny dokonuje się na wydzielonych jednostkach kwalifikacyjnych przez ocenę wzrokową:
- 1) powierzchni zewnętrznej wysadków;
 - 2) powierzchni przekroju wysadków.
4. W przypadku badania dwu lub więcej jednostek kwalifikacyjnych, poszczególne wyniki sumuje się i oblicza średnią arytmetyczną występujących wad, jako reprezentatywną dla całej partii.

SZCZEGÓŁOWY OPIS METODY POBIERANIA PRÓB MATERIAŁU SIEWNEGO

I. Pobieranie prób materiału siewnego mieszanek nasiennych

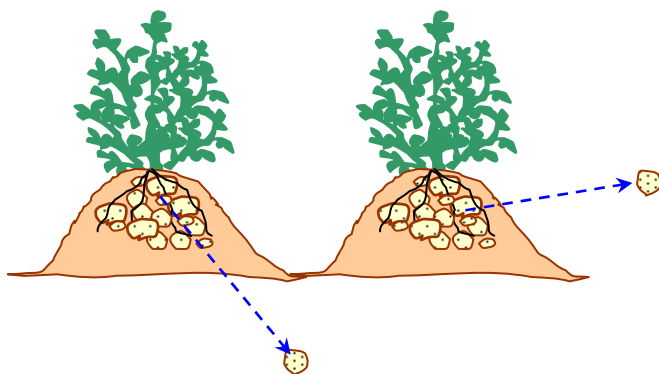
1. Do pobierania prób z partii nasion mieszanek nasiennych należy stosować metody zatwierdzone przez ISTA, określające jak pobierać próby z nasion niesypkich (oplewionych).
2. Z partii nasion w opakowaniach o masie od 15 do 100 kg należy pobierać próbki pierwotne zgodnie z tabelą 2.6.2 przepisów ISTA, stosując metodę ręcznego pobierania prób w trakcie przesypywania nasion z jednego opakowania do drugiego.
3. Ręczne pobieranie prób pierwotnych polega na pobieraniu z trzech warstw worka podczas przesypywania zawartości do innego pojemnika.
4. Próby pobiera się dłonią, przy czym należy pamiętać, aby palce ściśle przylegały do siebie i nasiona nie mogły prześlizgiwać się między nimi.
5. Z partią nasion w opakowaniach o masie równej lub poniżej 15 kg należy postępować zgodnie z przepisem podanym w punkcie 2.6.2.A przepisów ISTA, przy czym za próbę pierwotną należy uznać zawartość jednego opakowania (kartonu). Z połączonych zawartości wszystkich próbek należy wydzielić próbkę średnią.
6. Z dużych partii np. 10.000 kg w kartonach po 1 kg po pobraniu 30 prób otrzymuje się próbę ogólną o masie 30 kg, z której trudno jest wydzielić próbkę średnią. W takim przypadku można z każdego pobranego kartonu wydzielić podpróbę przy pomocy rozdzielacza glebowego (np. o masie ok. 30g, stosując pięć podziałów) i podpróbki te połączyć dla utworzenia próby ogólnej z której następnie wydziela się próbkę średnią.
7. Próbkę materiału siewnego mieszanki do oceny laboratoryjnej pobiera się z partii o wielkości określonej dla dominującego składnika.
8. W przypadku gdy partia mieszanki, z której pobiera się próbę jest większa, należy taką partię podzielić na części o masie nieprzekraczającej wartości określonej w ust 7 i z każdej części pobrać próby pierwotne w liczbie stosownej do masy tej części, które po połączeniu stanowią próbę ogólną.
9. Przy wydzielaniu próby średniej należy posługiwać się rozdzielaczem glebowym. Konieczne jest dobre wymieszanie wszystkich próbek pierwotnych przed przystąpieniem do wydzielania.
10. Masa próbki średniej wysyłana do laboratorium powinna wynosić dla mieszanek sporządzonych z materiału siewnego:

1) traw oraz traw z motylkowatymi drobnonasiennymi	– 100g,
2) zbóż oraz zbóż ze strączkowymi	– 300g,
3) zbóż z bobikiem	– 600g.

II. Pobieranie prób sadzeniaków ziemniaka do oceny laboratoryjnej

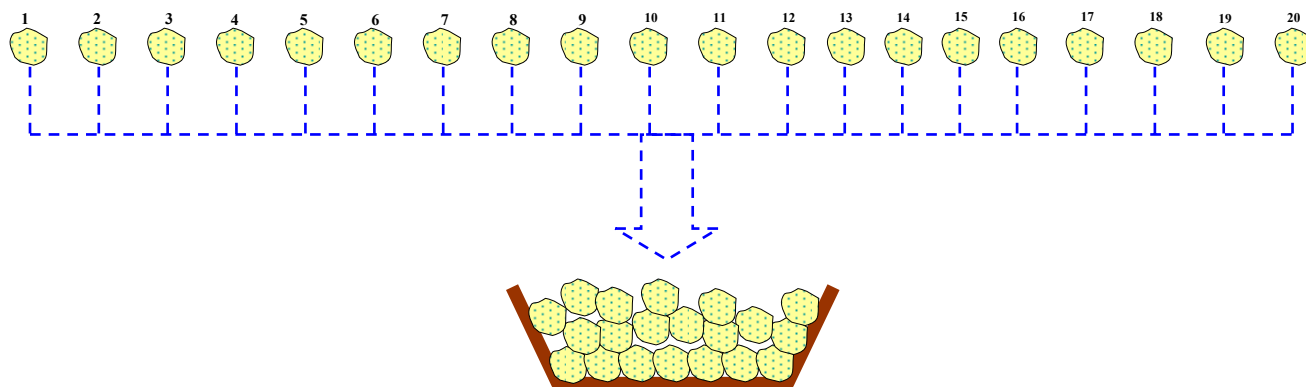
1. Sposób pobierania próbek:
 - 1) najpierw pobiera się próbki pierwotne (próbki częściowe); próbkę częściową stanowi 20 bulw pobranych z jednego miejsca na plantacji;
 - 2) miejsca na plantacji nasiennej, z których mają być pobrane próbki częściowe, wyznacza się w taki sposób, aby otrzymana z próbek częściowych próbka średnia była reprezentatywna dla całej plantacji, z uwzględnieniem w szczególności pasów brzeżnych, zagłębień, wzniesień;
 - 3) z każdego, wyznaczonego miejsca plantacji nasiennej pobiera się po jednej bulwie o wielkości przeciętnego sadzeniaka spod 20 kolejnych roślin z jednej redliny lub spod 10 kolejnych roślin z dwóch sąsiednich redlin.

2. Z plantacji o powierzchni do 10ha, uznanej w ocenie polowej jako plantacja sadzeniaków ziemniaka kategorii:
 - 1) elitarne – pobiera się próbkę średnią wielkości 240 bulw (12 próbek częściowych);
 - 2) kwalifikowane – pobiera się próbkę średnią wielkości 120 bulw (6 próbek częściowych).
3. Plantacje o powierzchni powyżej 10ha dzieli się na części po 10ha i z każdej części pobiera się próbki w sposób określony w ust 2.
4. W przypadku pobierania próbek z przechowalni lub kopców, próbki częściowe pobiera się z różnych miejsc w przechowalni lub różnych kopców, w których przechowuje się sadzeniaki pochodzące z plantacji nasiennej uznanej za zgodną z wymaganiami szczegółowymi; niezależnie od liczby kopców pobiera się jedną próbkę średnią.
5. Próby bulw ziemniaka do oceny laboratoryjnej pobierają urzędowi próbobiorcy
6. Próby bulw ziemniaka do oceny laboratoryjnej pobiera się z plantacji nasiennej przed ich wykopaniem, albo z kopców lub przechowalni.
7. Próby z kopców i przechowalni pobiera się tylko wówczas, gdy nie jest możliwe pobranie próbki z plantacji w szczególności, jeżeli:
 - 3) próba pobrana z plantacji uległa zniszczeniu;
 - 4) brak wschodów wycinków z próby pobranej w terminie „normalnym”;
 - 5) zakwestionowane zostały wyniki oceny laboratoryjnej, a pobranie ponownej próby przed wykopaniem ziemniaków nie było już możliwe (ocena powtórna).
8. Terminy pobierania prób do oceny laboratoryjnej są następujące:
 - 4) dla odmian wczesnych – po 10 lipca;
 - 5) dla odmian średniowczesnych – po 1 sierpnia;
 - 6) dla odmian późnych – po 20 sierpnia.
9. Z plantacji nasiennych ziemniaka, na których przeprowadzony był zabieg niszczenia części zielonych, próby bulw pobiera się w okresie pomiędzy 7 a 14 dniem po tym zabiegu.
10. Harmonogram pobierania prób bulw ziemniaka do oceny laboratoryjnej oraz ich przyjmowania do badań, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa ustala z zainteresowanymi podmiotami.
11. Próby bulw ziemniaka do oceny laboratoryjnej pobiera się w czyste i o odpowiedniej wytrzymałości opakowania dostarczone przez wnioskodawcę.
12. Wnioskodawca, pobrane próby, odpowiednio oznakowane dostarcza do laboratorium, w terminie 3 dni od daty zakończenia próbobrania.
13. Do oceny laboratoryjnej pobiera się próby częściowe, którą stanowi 20 bulw pobranych z kolejnych dwudziestu roślin w rzędzie albo po dziesięć roślin z dwóch sąsiednich rzędów

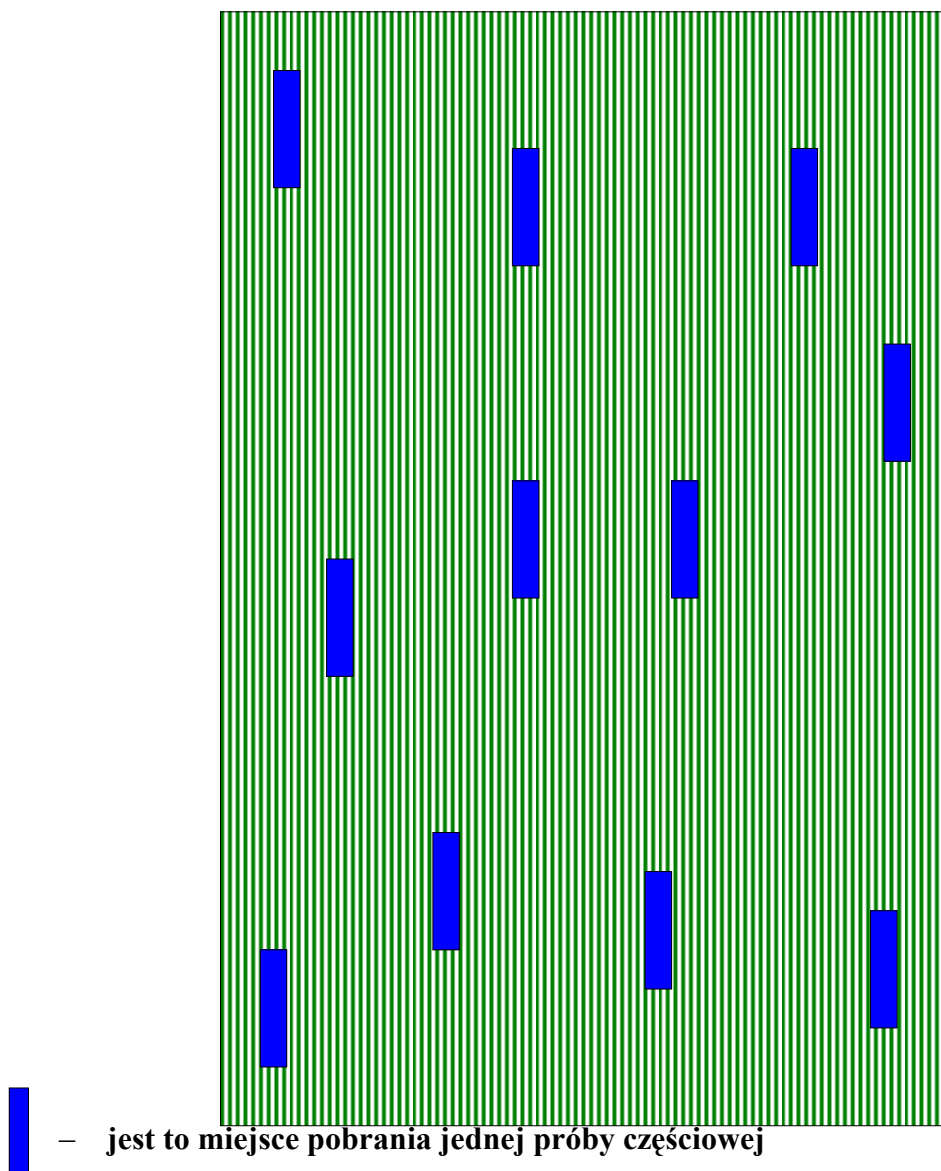

- 1) Bulwę wielkości średniego sadzeniaka „podbiera się” z pod pojedynczej rośliny nie wrywając jej;

- 2) pojedyncze bulwy łączy się i w ten sposób powstaje próba częściowa – 20 bulw spod 20 roślin z jednego miejsca na plantacji;

14. Próby częściowe pobiera się z miejsc reprezentujących całą plantację wg poniższego schematu.

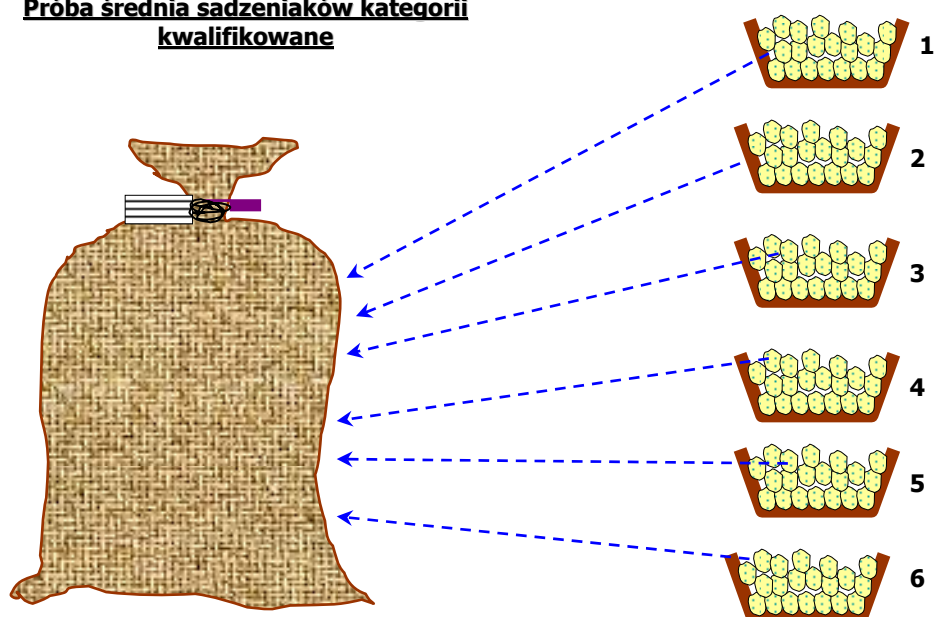

- 1) plantacji o powierzchni do 10ha, na której produkowane są sadzeniaki kategorii elitarne
pobiera się 240 bulw czyli 12 prób częściowych:

- 2) z plantacji o powierzchni do 10ha, na której produkowane są sadzeniaki kategorii kwalifikowane – 120 bulw – 6 prób częściowych,

Próba średnia sadzeniaków kategorii kwalifikowane

Zasady te dotyczą plantacji nasiennej ziemniaka o powierzchni do 10ha; dla plantacji większych obowiązuje zasada podziału jak przy ocenie polowej.

III. Automatyczny sposób pobierania prób materiału siewnego

1. Automatyczny próbobierz pobiera małe ilości nasion po ostatecznym czyszczeniu, ze strumienia nasion w ciągu technologicznym.
2. Urządzenie powinno być zainstalowane w jak najbliżej od sprzętu służącego do napełniania kontenerów materiałem siewnym.
3. Zaleca się instalowanie urządzeń w pionowym strumieniu, a dla niektórych typów – pod kątem 45 stopni.
4. Najbardziej odpowiednie jest umieszczenie urządzenia na niższym poziomie. Nie powinno być znaczących różnic w spadku głównego strumienia nasion, z którego pobierana jest próba i w strumieniu nasion kierującym próbę do pojemnika.
5. Urządzenie powinno składać się:
 - 1) z części pobierającej (sampling unit) – wlotu dla nasion oraz
 - 2) pojemnika na próbę ogólną
6. Wszystkie części urządzenia powinny być skonstruowane w sposób umożliwiający łatwe i dokładne czyszczenie sprzętu.
7. W przypadku korzystania z automatycznego próbobierza, powinny być spełnione następujące zasady jego eksploatacji:
 - 1) musi być zrozumiała i dostępna instrukcja obsługi próbobierza;
 - 2) przed każdym użyciem należy:
 - a) sprawdzić stan techniczny,
 - b) przeprowadzić regulację i wymagane ustawienia dla danego gatunku;
 - 3) sprawdzić czy minimalna liczba prób pierwotnych jest pobierana, zgodnie z przepisami ISTA;
8. Przedsiębiorca zobowiązany jest do prowadzenia dokumentacji dotyczącej eksploatacji próbobierza, która zawiera w szczególności:
 - 1) numer założonego pojemnika na próby;
 - 2) dokonane regulacje i ustawienia próbobierza;
 - 3) dane o partii nasion, z której jest pobierana próba (gatunek, odmiana, stopień kwalifikacji, numer partii wielkość partii);
 - 4) wielkość próby ogólnej;
 - 5) informacje o postojach, naprawach i itp.
9. Wszelkie zmiany w instalacji próbobierza powinny być udokumentowane i dostępne dla podmiotów kontrolujących.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie okresu przechowywania prób, metod dokonywania oceny polowej, laboratoryjnej sadzeniaków ziemniaka, cech zewnętrznych materiału siewnego oraz oceny polowej, laboratoryjnej i tożsamości odmianowej materiału szkółkarskiego, metod pobierania prób, w tym automatycznego sposobu pobierania prób stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.)

Wydanie rozporządzenia wynika z konieczności włączenia do dotychczasowego rozporządzenia przepisów dotyczących okresu przechowywania prób oraz metod pobierania prób, na podstawie rozszerzonego upoważnienia zawartego w art. 36 ust.3 ustawy.

W projekcie określono okres przechowywania prób pobranych przez próbobiorców dla celów oceny laboratoryjnej oraz oceny tożsamości odmianowej materiału siewnego. Ponadto określono metody pobierania prób dla sadzeniaków ziemniaka, dla mieszanek nasiennych oraz zasady i sposób automatycznego pobierania prób. Przepisy w zakresie automatycznego pobierania prób nie były dotychczas opracowane. Wydana regulacja umożliwi przedsiębiorcom wyposażonym w nowoczesne linie technologiczne do przerobu ziarna zastosowanie automatycznego pobierania prób materiału siewnego do badań jakości.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie terminów składania wniosków o dokonanie oceny polowej materiału
siewnego poszczególnych grup roślin lub gatunków**

Na podstawie art. 37 ust. 12 ustawy z dnia 26 czerwca 2003r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego poszczególnych grup roślin lub gatunków, których odmiany podlegają rejestracji, składa się w roku, w którym dany materiał ma być poddany ocenie polowej w terminach:

- 1) do dnia 15 marca – w przypadku gatunków roślin uprawnych jednorocznych ozimych i gatunków wieloletnich;
- 2) do dnia 15 maja – w przypadku pozostałych jednorocznych gatunków roślin uprawnych;
- 3) do dnia 31 sierpnia – w przypadku gatunków roślin uprawnych dwuletnich;
- 4) do dnia 10 marca – w przypadku materiału szkółkarskiego mateczników porzeczek i agrestu;
- 5) do dnia 30 maja – w przypadku materiału szkółkarskiego innego niż określony w pkt 4.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr ..., poz.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie terminów składania wniosków o dokonanie oceny poszczególnych grup roślin lub gatunków stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 37 ust.12 ustawy z dnia 26 czerwca 2003r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.).

Projekt określa jednolite terminy składania wniosków o dokonanie oceny polowej materiału siewnego dla poszczególnych grup roślin lub gatunków, biorąc pod uwagę ich cechy biologiczne i związane z tym agrotechniczne terminy wysiewu materiału siewnego, dostosowując terminy składania wniosków do terminów wysiewu. Biorąc powyższe pod uwagę rośliny uprawne podzielono na gatunki jednoroczne, dwuletnie i wieloletnie. W grupie gatunków jednorocznych wyodrębniono gatunki ozime.

Odrębne terminy ustalono dla materiału szkółkarskiego. Uwzględniają one wymagania agrotechniczne tej grupy roślin.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie prowadzenia oceny tożsamości odmianowej

Na podstawie art. 40 ust. 7 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i warunki prowadzenia oceny tożsamości odmianowej;
- 2) wielkość prób, w tym prób wzorcowych, sposób ich pakowania i oznakowania, terminy ich przesyłania do właściwej jednostki organizacyjnej Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych, zwanego dalej „Centralnym Ośrodkiem”;
- 3) zakres i terminy przekazywania informacji Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanemu dalej „Głównym Inspektorem”, o próbach urzędowych przyjętych do oceny tożsamości odmianowej.

§ 2. 1. Ocenę tożsamości odmianowej prowadzi się na poletkach kontrolnych w warunkach polowych zgodnie z metodykami opartymi o wytyczne Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin.

2. Metodyki, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

- 1) wykaz i określenie obserwowanych cech morfologiczno-botanicznych charakterystycznych dla danego gatunku;
- 2) ilość roślin na jednostce kwalifikacyjnej;
- 3) wymagania określające czystość odmianową.

§ 3. Próby do oceny tożsamości odmianowej są pobierane przez urzędowych lub akredytowanych próbobiorców.

§ 4. Do oceny tożsamości odmian wpisanych do krajowego rejestru próby wzorcowe dostarcza Centralny Ośrodek, a do odmian nie wpisanych do krajowego rejestru,

a pochodzących ze wspólnotowych katalogów odmian roślin rolniczych i warzywnych próby wzorcowe dostarcza Główny Inspektor.

§ 5. Ocena tożsamości odmianowej polega na porównywaniu cech morfologiczno-botanicznych roślin na poletku kontrolnym z cechami morfologiczno-botanicznymi uwidocznionymi w urzędowym opisie odmiany oraz z cechami morfologiczno-botanicznymi roślin z próby wzorcowej.

§ 6. Wszelkie działania z próbami nasion do oceny tożsamości odmianowej oraz próbami nasion wzorca w jednostce wykonującej ocenę tożsamości nie wymagają obecności urzędowego lub akredytowanego próbobiorky.

§ 7. Określa się wielkość prób do oceny tożsamości odmianowej dla poszczególnych gatunków roślin rolniczych i warzywnych stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 8. 1. Wielkość próby wzorcowej powinna być nie mniejsza niż wielkość próby nasion poddana ocenie tożsamości.

2. Hodowca odmiany podlegającej ocenie tożsamości odmianowej uzupełnia nasiona próby wzorcowej w zależności od potrzeb urzędowych w ilości wskazanej przez Centralny Ośrodek lub Głównego Inspektora.

§ 9. Ustala się następujące terminy przesyłania prób nasion do oceny tożsamości odmianowej:

1) dla roślin rolniczych:

- a) zbóż jarych, roślin strączkowych, roślin motylkowatych drobnonasiennych, traw oraz pozostałych roślin jarych – do dnia 10 marca,
- b) rzepaku ozimego, życicy wielokwiatowej – do dnia 15 sierpnia,
- c) jęczmienia ozimego – do dnia 25 sierpnia,
- d) pozostałych gatunków zbóż ozimych oraz wyki kosmatej – do dnia 15 września;

2) dla roślin warzywnych:

- a) warzyw dyniowatych – do dnia 15 kwietnia,
- b) cebuli – odmian zimujących – do dnia 31 lipca,
- c) pozostałych gatunków warzyw do uprawy w polu – do dnia 28 lutego,
- d) sałaty do uprawy w szklarni – do dnia 15 września,

- e) pozostałych gatunków warzyw do uprawy w szklarni – do dnia 15 grudnia,
- f) sałaty do uprawy w tunelu foliowym – do dnia 31 stycznia,
- g) pozostałych gatunków warzyw do uprawy w tunelu foliowym – do dnia 28 lutego.

§ 10. 1. Próby do oceny tożsamości odmianowej powinny być:

- 1) zapakowane w płóciennie woreczki;
- 2) zaplombowane plombami urzędowymi;
- 3) zaopatrzone w dwie etykiety, z których jedna jest umieszczana na zewnątrz, a druga wewnątrz opakowania.

2. Etykiety, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące informacje:

- 1) nazwę gatunku w języku polskim i po łacinie;
- 2) nazwę odmiany;
- 3) nazwę kategorii;
- 4) zdolność kiełkowania nasion;
- 5) numer partii, z której pobrano próbę do oceny, oraz numer partii z której wytworzono daną partię nasion;
- 6) imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby właściciela partii nasion;
- 7) napisy:
 - a) „ocena tożsamości odmianowej” lub symbol „OT”,
 - b) „OECD” – w przypadku partii kwalifikowanych według systemu OECD,
 - c) „system krajowy” – w przypadku prób nasion odmian pochodzących z krajowego rejestru,
 - d) „import” – w przypadku prób pochodzących z krajów członkowskich.

3. Oprócz informacji wymienionych w ust. 2 na etykietach podaje się:

- 1) w przypadku prób zawierających nasiona roślin zbożowych, strączkowych, oleistych i włókniстых – masę tysiąca nasion;
- 2) w przypadku prób pochodzących z importu – imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby hodowcy odmiany.

§ 11. Do próby dołącza się:

- 1) protokół pobrania próby z dokładnym oznaczeniem jej pochodzenia;
- 2) kopię świadectwa o uznaniu materiału siewnego po ocenie laboratoryjnej.

§ 12.1. Zasady pakowania i oznaczania prób do oceny tożsamości odmianowej nie dotyczą prób wzorcowych odmian do tych badań.

2. Próby wzorcowe powinny być opakowane i oznakowane w sposób uniemożliwiający ich zniszczenie lub uszkodzenie oraz umożliwiający identyfikację nasion i ich właściciela.

§ 13. Główny Inspektor otrzymuje:

- 1) informacje o zaobserwowanych wadach w badanych próbach przyjętych do oceny tożsamości odmianowej – na każdym etapie dokonywania oceny tożsamości odmianowej;
- 2) wyniki oceny tożsamości odmianowej wraz z informacją o zaobserwowanych wadach – niezwłocznie po zakończeniu oceny tożsamości odmianowej dla danego gatunku roślin.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz.94, Nr 96, poz.959, Nr 173, poz.1808 i Nr 273, poz.2703 oraz 2005 r. Nr poz.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia

WIELKOŚĆ PRÓB DO OCENY TOŻSAMOŚCI ODMIANOWEJ
DLA POSZCZEGÓLNYCH GATUNKÓW ROŚLIN ROLNICZYCH I WARZYWNYCH

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Masa prób w gramach
ROŚLINY ROLNICZE			
Rośliny zbożowe			
1	Gryka	<i>Fagopyrum esculentum</i> Moench	2000
2	Jęczmień	<i>Hordeum vulgare</i> L.	2000
3	Kukurydza (z wyłączeniem kukurydzy cukrowej i pękającej)	<i>Zea mays</i> L.	800
4	Mozga kanaryjska (kanar)	<i>Phalaris canariensis</i> L.	500
5	Owies	<i>Avena sativa</i> L.	2000
6	Pszenica orkisz	<i>Triticum spelta</i> L.	2000
7	Pszenica twarda	<i>Triticum durum</i> Desf.	2000
8	Pszenica zwyczajna	<i>Triticum aestivum</i> L. emend. Fiori et Paol.	2000
9	Pszenżyto	x <i>Triticosecale</i> Wittm.	2000
10	Żyto	<i>Secale cereale</i> L.	2000
Rośliny oleiste i włókniste			
1	Gorczyca biała	<i>Sinapis alba</i> L.	1000
2	Gorczyca sarepska	<i>Brassica junacea</i> (L.) Czern. et Cosson	1000
3	Kminek zwyczajny	<i>Carum carvi</i> L.	500
4	Konopie	<i>Cannabis sativa</i> L.	1000
5	Len zwyczajny	<i>Linum usitatissimum</i> L.	1000
6	Mak	<i>Papaver somniferum</i> L.	200
7	Rzepak	<i>Brassica napus</i> L. (partim)	1000
8	Rzepak	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	1000
9	Słonecznik	<i>Helianthus annuus</i> L.	250
10	Soja	<i>Glycine max</i> (L.) Merrill	2000
Rośliny pastewne – strączkowe			
1	Bobik	<i>Vicia faba</i> L. (partim)	3000
2	Groch siewny	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	2000
3	Łubin biały	<i>Lupinus albus</i> L.	2000
4	Łubin wąskolistny	<i>Lupinus angustifolius</i> L.	2000
5	Łubin żółty	<i>Lupinus luteus</i> L.	2000
6	Wyka kosmata	<i>Vicia villosa</i> Roth	2000
7	Wyka siewna	<i>Vicia sativa</i> L.	2000
Rośliny pastewne – motylkowate drobnonasienne			
1	Esparceta siewna	<i>Onobrychis viciifolia</i> Scop.	500
2	Komonica zwyczajna	<i>Lotus corniculatus</i> L.	300
3	Koniczyna biała	<i>Trifolium repens</i> L.	300
4	Koniczyna łąkowa (koniczyna czerwona)	<i>Trifolium pratense</i> L.	300
5	Koniczyna krwistoczerwona (inkarnatka)	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	300
6	Koniczyna perska	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	300
7	Koniczyna białoróżowa (koniczyna szwedzka)	<i>Trifolium hybridum</i> L.	300

8	Lucerna chmielowa	<i>Medicago lupulina</i> L.	300
9	Lucerna mieszańcowa	<i>Medicago x varia</i> T. Martyn	300
10	Lucerna siewna	<i>Medicago sativa</i> L.	300
11	Seradela	<i>Ornithopus sativus</i> Brot.	300
Rośliny pastewne – trawy			
1	Festulolium	<i>Festuca</i> spp. x <i>Lolium</i> spp.	300
2	Kostrzewa czerwona	<i>Festuca rubra</i> L.	300
3	Kostrzewa łąkowa	<i>Festuca pratensis</i> Hudson	300
4	Kostrzewa owcza	<i>Festuca ovina</i> L.	300
5	Kostrzewa trzcinowa	<i>Festuca arundinacea</i> Schreber	300
6	Kupkówka pospolita	<i>Dactylis glomerata</i> L.	300
7	Mietlica biaława	<i>Agrostis gigantea</i> Roth	300
8	Mietlica pospolita	<i>Agrostis capillaris</i> L.	300
9	Mietlica psia	<i>Agrostis canina</i> L.	300
10	Mietlica rozłogowa	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	300
11	Rajgras wyniosły (rajgras francuski)	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv., ex J.S. et K.B. Presl	300
12	Stokłosa uniolowata	<i>Bromus catharticus</i> Vahl	300
13	Tymotka kolankowata	<i>Phleum bertolonii</i> DC.	300
14	Tymotka łąkowa	<i>Phleum pratense</i> L.	300
15	Wiechlina zwyczajna	<i>Poa trivialis</i> L.	300
16	Wiechlina błotna	<i>Poa palustris</i> L.	300
17	Wiechlina gajowa	<i>Poa nemoralis</i> L.	300
18	Wiechlina łąkowa	<i>Poa pratensis</i> L.	300
19	Wyczyniec łąkowy	<i>Alopecurus pratensis</i> L.	300
20	Życica mieszańcowa (rajgras oldenburski)	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	300
21	Życica trwała (rajgras angielski)	<i>Lolium perenne</i> L.	300
22	Życica wielokwiatowa (rajgras włoski i rajgras holenderski)	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	300
Rośliny pastewne – inne gatunki			
1	Brukiew	<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	500
2	Facelia błękitna	<i>Phacelia tanacetifolia</i> Benth.	300
3	Kapusta pastewna	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>medullosa</i> Thell. + var. <i>viridis</i> L.	300
4	Rzodkiew oleista	<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	300
Burak			
1	Burak cukrowy	<i>Beta vulgaris</i> L.	500
2	Burak pastewny	<i>Beta vulgaris</i> L.	500
Ziemniak			
1	Ziemniak	<i>Solanum tuberosum</i> L.	
ROŚLINY WARZYNNE			
1	Bób	<i>Vicia faba</i> L. (partim)	1000
2	Brokuł	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.	20
3	Burak ćwikłowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.	200
4	Burak liściowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>	200
5	Cebula	<i>Allium cepa</i> L.	50
6	Cykoria	<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)	300
7	Czosnek pospolity	<i>Allium sativum</i> L.	20 główek/100 ząbków

8	Dynia olbrzymia	<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	500
9	Dynia zwyczajna	<i>Cucurbita pepo</i> L.	500
10	Endywia	<i>Cichorium endivia</i> L.	300
11	Fasola wielokwiatowa	<i>Phaseolus coccineus</i> L.	500
12	Fasola zwykła	<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	500
13	Groch siewny łuskowy i cukrowy	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	2000
14	Jarmuż	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.	20
15	Kalafior	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.	20
16	Kalarepa	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i> L.	20
17	Kapusta brukselska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.	20
18	Kapusta głowiasta biała	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.	20
19	Kapusta głowiasta czerwona	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.	20
20	Kapusta pekińska	<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.	20
21	Kapusta włoska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.	20
22	Karczoch hiszpański (kard)	<i>Cynara cardunculus</i> L.	100
23	Karczoch zwyczajny ¹	<i>Cynara scolymus</i> L.	40 sadzonek
24	Kawon (arbuz)	<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	100
25	Koper ogrodowy	<i>Anethum graveolens</i> L.	100
26	Koper włoski (fenkuł)	<i>Foeniculum vulgare</i> Miller	100
27	Marchew	<i>Daucus carota</i> L.	100
28	Melon	<i>Cucumis melo</i> L.	100
29	Oberżyna	<i>Solanum melongena</i> L.	5
30	Ogórek	<i>Cucumis sativus</i> L.	50
31	Papryka	<i>Capsicum annuum</i> L.	5
32	Pietruszka	<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A.W. Hill	100
33	Pomidor	<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.	5
34	Por	<i>Allium porrum</i> L.	5
35	Rabarbar ^{1) 2)}	<i>Rheum</i> spp.	12 karp
36	Roszonka warzywna	<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterrade	20
37	Rzepa	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>	20
38	Rzodkiew, Rzodkiewka	<i>Raphanus sativus</i> L.	200
39	Salata	<i>Lactuca sativa</i> L.	2
40	Seler	<i>Apium graveolens</i> L.	5
41	Siedmiolatka (czosnek dęty)	<i>Allium fistulosum</i> L.	50
42	Skorzonera (wężyk)	<i>Scorzonera hispanica</i> L.	100
43	Szalołka	<i>Allium ascalonicum</i> L.	50
44	Szparag	<i>Asparagus officinalis</i> L.	60 karp/10g
45	Szpinak	<i>Spinacia oleracea</i> L.	300
46	Trybuła ogrodowa	<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	50

¹⁾ dotyczy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego z wyłączeniem nasion.

²⁾ rejestracja odmian obejmuje gatunek *Rheum rhaponticum* L.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu i warunków prowadzenia oceny tożsamości odmianowej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 7 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.).

Zmiany w projekcie rozporządzenia w stosunku do poprzedniego wynikają z wprowadzenia nowych przepisów w zakresie oceny tożsamości odmianowej w ustawie o nasiennictwie.

Za ocenę tożsamości odpowiada według zmienionych przepisów Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa, może on zlecić jej przeprowadzenie Centralnemu Ośrodkowi Badania Odmian Roślin Uprawnych, który ze względu na prowadzenie rejestru odmian dysponuje próbkami wzorcowymi odmian.

Projekt rozporządzenia określa:

- sposób i warunki prowadzenia oceny tożsamości,
- wielkość i terminy przesyłania prób do oceny tożsamości odmiany,
- sposób ich pakowania i oznakowania,
- zakresy i terminy przekazywania informacji Głównemu Inspektorowi Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Ocena tożsamości prowadzona jest na poletkach kontrolnych w warunkach polowych według metodyk opracowanych w oparciu o wytyczne UPOV.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań dla ośrodków szkoleniowych prowadzących szkolenia w zakresie oceny materiału siewnego

Na podstawie art. 45b ust. 1 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ośrodek szkoleniowy prowadzący szkolenia w zakresie oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka, pobierania prób materiału siewnego i wykonywania badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych, zwany dalej „jednostką”, zapewnia pomieszczenia umożliwiające prowadzenie zajęć dla około 25 osób i wykorzystanie pomocy audiowizualnych, o których mowa w § 2 pkt 1.

2. Jednostka zapewnia miejsce do prowadzenia zajęć praktycznych w zakresie wykonywania oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka, pobierania prób materiału siewnego i wykonywania badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych.

§ 2. Uczestnikom szkolenia zapewnia się środki dydaktyczne, w szczególności:

- 1) pomoce audiowizualne: prezentacje multimedialne, filmy szkoleniowe, zestawy foliogramów, przeźrocza;
- 2) materiały szkoleniowe;
- 3) poletka do oceny polowej;
- 4) magazyny z odpowiednim wyposażeniem do dokonywania oceny cech zewnętrznych ziemniaka;
- 5) magazyny z materiałem siewnym w różnych opakowaniach do pobierania prób;
- 6) wyposażenie do pobierania prób;
- 7) pomieszczenia, materiały, sprzęt i aparaturę umożliwiające wykonywanie badań laboratoryjnych.

§ 3. Jednostka zapewnia wykonanie zadań szkoleniowych przez osoby, które:

- 1) ukończyły szkołę ponadpodstawową lub ponadgimnazjalną prowadzącą kształcenie w zawodzie technik rolnik, technik ogrodnik i uzyskały tytuł zawodowy lub
- 2) ukończyły studia wyższe na kierunku rolnictwo, ogrodnictwo oraz
- 3) posiadają co najmniej pięcioletni staż na stanowiskach pracy związanych z nasiennictwem.

§ 4. 1. Program szkolenia w zakresie:

- 1) oceny polowej materiału siewnego jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 3) pobierania prób materiału siewnego jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 4) wykonywania badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Czas trwania szkolenia wynosi:

- 1) 30 godzin – oceny polowej materiału siewnego, w tym 6 godzin zajęć praktycznych;
- 2) 18 godzin – oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka, w tym 6 godzin zajęć praktycznych;
- 3) 18 godzin – pobierania prób materiału siewnego w tym 6 godzin zajęć praktycznych;
- 4) 30 godzin – wykonywania badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych w tym 6 godzin zajęć praktycznych;

§ 5. 1. Egzamin obejmuje część teoretyczną i praktyczną.

2. Część teoretyczną egzaminu, mającą postać testu, zalicza się po udzieleniu przez osobę zainteresowaną otrzymaniem upoważnienia lub akredytacji nie mniej niż 75% poprawnych odpowiedzi.

3. Część praktyczna egzaminu polega na:

- 1) samodzielnym dokonaniu oceny polowej materiału siewnego przez osoby zainteresowane otrzymaniem upoważnienia lub akredytacji w zakresie oceny polowej plantacji nasiennej;
- 2) samodzielnym dokonaniu oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka przez osoby zainteresowane otrzymaniem upoważnienia lub akredytacji w zakresie oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka;
- 3) samodzielnym pobraniu prób i rozpoznaniu materiału siewnego danego gatunku przez osoby zainteresowane otrzymaniem upoważnienia lub akredytacji w zakresie pobierania próbek materiału siewnego;
- 4) samodzielnym dokonaniu badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych przez osoby zainteresowane otrzymaniem upoważnienia lub akredytacji w zakresie oceny laboratoryjnej materiału siewnego.

4. Część praktyczną egzaminu zalicza się po poprawnym dokonaniu czynności, o których mowa w ust. 3.

§ 6. Wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz 2005 r. Nr, poz.

Program szkolenia w zakresie oceny polowej materiału siewnego i oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka

Czas szkol.	Zakres zagadnień	Grupa roślin		
		Roślin zbożowych	Roślin strączkowych, motylkowatych drobnonasiennych oraz traw	Roślin oleistych i włóknistych
2 godz.	wiadomości z zakresu agrotechniki	Zagadnienia z zakresu: - podstawy ogólnej uprawy roli i roślin zbożowych, - zasady zmianowania roślin oraz płodozmian dla roślin zbożowych z uwzględnieniem specyfiki gatunku oraz wymagań związanych z produkcją dobrej jakości materiału siewnego, - zabiegi uprawowe, poprzedzające zakładanie plantacji nasiennych roślin zbożowych, - owies głuchy oraz inne chwasty mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego, - choroby i szkodniki roślin zbożowych mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego.	Zagadnienia z zakresu: - podstawy ogólnej uprawy roli, - zasady zmianowania roślin oraz płodozmian uwzględniający specyfikę gatunku oraz wymagania związane z produkcją dobrej jakości materiału siewnego roślin strączkowych, - zasady zmianowania roślin oraz płodozmian uwzględniający specyfikę gatunku oraz wymagania związane z produkcją dobrej jakości materiału siewnego roślin motylkowatych drobnonasiennych, - zasady zmianowania roślin oraz płodozmian uwzględniający specyfikę gatunku oraz wymagania związane z produkcją dobrej jakości materiału siewnego traw, - zabiegi uprawowe poprzedzające zakładanie plantacji nasiennych roślin, - chwasty mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego, - choroby i szkodniki roślin mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego.	Zagadnienia z zakresu: - podstawy ogólnej uprawy roli i poszczególnych gatunków roślin oleistych i włóknistych, - zasady zmianowania roślin oraz płodozmian dla roślin oleistych i włóknistych z uwzględnieniem specyfiki gatunku oraz wymagań związanych z produkcją dobrej jakości materiału siewnego, - zabiegi uprawowe poprzedzające zakładanie plantacji nasiennych, - chwasty mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego, - choroby i szkodniki roślin mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego roślin oleistych i włóknistych.

3 godz. (dla pastewnych dodatkowo 2 godziny)	nasiennictwa	Zagadnienia z zakresu: - prawidłowe prowadzenie plantacji nasiennych roślin zbożowych uwzględniające wymagania dla gatunku szczególnie w zakresie izolacji przestrzennej, - specyfika i zasady produkcji materiału siewnego odmian mieszańcowych roślin zbożowych ze szczególnym uwzględnieniem kukurydzy, - pielęgnacja plantacji nasiennych, w szczególności stosowanie zabiegów ochrony roślin oraz przeprowadzanie ewentualnej selekcji, - szacowanie wielkości zbioru roślin zbożowych, - zasady zbioru materiału siewnego, - zagadnienia związane z przerobem nasion, - dokumentacja dotycząca wytwarzania materiału siewnego.	Zagadnienia z zakresu: - prawidłowe prowadzenie plantacji nasiennych roślin uwzględniające wymagania dla gatunku szczególnie w zakresie izolacji przestrzennej, - pielęgnacja plantacji nasiennych, w szczególności stosowanie zabiegów ochrony roślin oraz przeprowadzanie ewentualnej selekcji, - pielęgnacja plantacji nasiennych gatunków wieloletnich, - szacowanie wielkości zbioru roślin strączkowych, motylkowatych drobnonasiennych oraz traw, - zasady zbioru materiału siewnego, - zagadnienia związane z przerobem nasion, - dokumentacja dotycząca wytwarzania materiału siewnego.	Zagadnienia z zakresu: - prawidłowe prowadzenie plantacji nasiennych roślin oleistych i włóknistych uwzględniające wymagania dla gatunku szczególnie w zakresie izolacji przestrzennej, - specyfika i zasady produkcji materiału siewnego odmian mieszańcowych roślin oleistych i włóknistych, - specyfika i zasady produkcji materiału siewnego mieszańców złożonych rzepaku, - specyfika i zasady produkcji materiału siewnego konopii, - pielęgnacja plantacji nasiennych, w szczególności stosowanie zabiegów ochrony roślin oraz przeprowadzanie ewentualnej selekcji, - szacowanie wielkości zbioru roślin oleistych i włóknistych, - zasady zbioru materiału siewnego z uwzględnieniem specyfiki gatunku, - zagadnienia związane z przerobem nasion, - dokumentacja dotycząca wytwarzania materiału siewnego.
---	----------------------------	---	---	---

Teoria: 1 – 3 godzin praktycznie: 3 – 4 godzin	odmiano- znawstwo	Zagadnienia z zakresu: - biologiczne cechy charakterystyczne dla poszczególnych gatunków roślin zbożowych, - podstawowe cechy poszczególnych odmian, - rozpoznawanie odmian, - informacje z oceny tożsamości.	Zagadnienia z zakresu: - biologiczne cechy charakterystyczne dla poszczególnych gatunków roślin strączkowych, - biologiczne cechy charakterystyczne dla poszczególnych gatunków roślin motylkowatych drobnonasiennych, - biologiczne cechy charakterystyczne dla poszczególnych gatunków traw, - podstawowe cechy poszczególnych odmian, - rozpoznawanie odmian, - informacje z oceny tożsamości.	Zagadnienia z zakresu: - biologiczne cechy charakterystyczne dla poszczególnych gatunków roślin oleistych i włókniстых, - podstawowe cechy poszczególnych odmian, - rozpoznawanie odmian, - informacje z oceny tożsamości.
3 godziny	przepisy dotyczące nasiennictwa	Zagadnienia z zakresu: - przepisy ustawy o nasiennictwie, - przepisy ustawy o ochronie roślin dotyczące nasiennictwa, - rozporządzenia wykonawcze do ustawy o nasiennictwie, - wymagania szczegółowe dla roślin zbożowych.	Zagadnienia z zakresu: - przepisy ustawy o nasiennictwie, - przepisy ustawy o ochronie roślin dotyczące nasiennictwa, - rozporządzenia wykonawcze do ustawy o nasiennictwie, - wymagania szczegółowe dla roślin strączkowych, - wymagania szczegółowe dla roślin motylkowatych drobnonasiennych, - wymagania szczegółowe dla roślin traw.	Zagadnienia z zakresu: - przepisy ustawy o nasiennictwie, - przepisy ustawy o ochronie roślin dotyczące nasiennictwa, - rozporządzenia wykonawcze do ustawy o nasiennictwie, - wymagania szczegółowe dla poszczególnych gatunków roślin oleistych i włókniстых.

Teoretycznie: 4 godziny Praktycznie: 2 godziny	metodyki oceny polowej	Zagadnienia z zakresu: - terminy dokonywania oceny polowej, - zakres dokonywania oceny, - liczba ocen stanu plantacji i zakres czynności dokonywanych przez kwalifikatora w każdej z ocen, - metodyki oceny plantacji nasiennych roślin zbożowych /w tym kukurydzy/, - istotne różnice i zasady określające zastosowanie odpowiedniej metodyki do poszczególnych gatunków, - szczegółowa ocena wg norm procentowych, - szczegółowa ocena wg norm powierzchni, - ocena występowania owsa głuchego.	Zagadnienia z zakresu: - terminy dokonywania oceny polowej, - zakres dokonywania oceny, - liczba ocen stanu plantacji i zakres czynności dokonywanych przez kwalifikatora w każdej z ocen, - metodyki oceny plantacji nasiennych roślin strączkowych, - metodyki oceny plantacji nasiennych roślin motylkowatych drobnonasiennych i traw, - istotne różnice i zasady określające zastosowanie odpowiedniej metodyki do poszczególnych gatunków, - szczegółowa ocena wg norm procentowych, - szczegółowa ocena wg norm powierzchni, - ocena występowania owsa głuchego.	Zagadnienia z zakresu: - terminy dokonywania oceny polowej, - zakres dokonywania oceny, - liczba ocen stanu plantacji i zakres czynności dokonywanych przez kwalifikatora w każdej z ocen, - metodyki oceny plantacji nasiennych roślin strączkowych, - metodyki oceny plantacji nasiennych roślin oleistych i włóknistych, - istotne różnice i zasady określające zastosowanie odpowiedniej metodyki do poszczególnych gatunków, - szczegółowa ocena wg norm procentowych, - szczegółowa ocena wg norm powierzchni, - ocena występowania owsa głuchego.
---	--	---	---	---

Przewidywany czas	Zakres zagadnień	Grupa roślin		
		Buraka cukrowego i pastewnego oraz innych roślin rolniczych	Roślin warzywnych	Ziemniaka
2 godziny (dla warzyw 4 godziny)	wiadomości z zakresu agrotechniki	Zagadnienia z zakresu: - podstawy ogólnej uprawy roli i roślin, - zasady zmianowania roślin oraz płodozmian dla buraka oraz grupy innych roślin rolniczych z uwzględnieniem specyfiki gatunku oraz wymagań związanych z produkcją dobrej jakości materiału siewnego, - zabiegi uprawowe poprzedzające zakładanie plantacji nasiennych, - chwasty mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego, - choroby i szkodniki mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego, - specyfika uprawy gatunków roślin dwuletnich.	Zagadnienia z zakresu: - podstawy ogólnej uprawy roli i roślin, - zasady zmianowania roślin oraz płodozmian dla roślin warzywnych z uwzględnieniem specyfiki gatunku oraz wymagań związanych z produkcją dobrej jakości materiału siewnego, - plantacje nasienne prowadzone pod osłonami, - zabiegi uprawowe poprzedzające zakładanie plantacji nasiennych roślin warzywnych, - chwasty mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego, - choroby i szkodniki roślin warzywnych mające wpływ na jakość wytwarzanego materiału siewnego, - specyfika uprawy gatunków roślin dwuletnich.	Zagadnienia z zakresu: - podstawy ogólnej uprawy roli i specyfika uprawy ziemniaka, - zasady zmianowania roślin oraz płodozmian dla ziemniaka oraz wymagań związanych z produkcją dobrej jakości sadzeniaków, - zabiegi uprawowe poprzedzające zakładanie plantacji nasiennych ziemniaka, - zagadnienia związane glebowymi organizmami kwarantannowymi w szczególności <i>Clavibacter</i>, <i>Synchytrium</i>, <i>Meloidogyne</i>, <i>Globodera</i>, <i>Ralstonia</i>, - choroby i szkodniki ziemniaka w szczególności choroby wirusowe ziemniaka, czarna nóżka rizoktonioza stonka ziemniaczana, mszyce jako wektory wirusów.

3 – 4 godzin	nasiennictwa	Zagadnienia z zakresu: - prawidłowe prowadzenie plantacji nasiennych uwzględniające wymagania dla gatunku szczególnie w zakresie izolacji przestrzennej, - specyfika i zasady produkcji materiału siewnego gatunków dwuletnich oraz odmian mieszańcowych, - pielęgnacja plantacji nasiennych, w szczególności stosowanie zabiegów ochrony roślin oraz przeprowadzanie ewentualnej selekcji, - przechowywanie wysadków roślin dwuletnich oraz uprawa metodą bezwysadkową, - szacowanie wielkości zbioru materiału siewnego, - zasady zbioru materiału siewnego, - zagadnienia związane z przerobem nasion, - dokumentacja dotycząca wytwarzania materiału siewnego.	Zagadnienia z zakresu: - prawidłowe prowadzenie plantacji nasiennych uwzględniające wymagania dla gatunku szczególnie w zakresie izolacji przestrzennej, - specyfika i zasady produkcji materiału siewnego gatunków dwuletnich oraz odmian mieszańcowych, - pielęgnacja plantacji nasiennych, w szczególności stosowanie zabiegów ochrony roślin oraz przeprowadzanie ewentualnej selekcji, - przechowywanie wysadków roślin dwuletnich oraz uprawa metodą bezwysadkową, - szacowanie wielkości zbioru materiału siewnego, - zasady zbioru materiału siewnego poszczególnych gatunków, - zagadnienia związane z przerobem nasion, - dokumentacja dotycząca wytwarzania materiału siewnego.	Zagadnienia z zakresu: - prawidłowe prowadzenie plantacji nasiennych uwzględniające wymagania dla ziemniaka, - podstawowe choroby wirusowe mające znaczenie gospodarcze na obszarze Polski, - problem mszyc jako wektorów wirusów, - specyfika i zasady produkcji sadzeniaków ziemniaka, - pielęgnacja plantacji nasiennych, w szczególności stosowanie zabiegów zwalczania szkodników, chorób grzybowych, desykacja, - wykonywanie selekcji, - rejestracja producentów w rejestrze przedsiębiorców, - zasady paszportowania sadzeniaków, - pobieranie prób do oceny laboratoryjnej, - zakres poszczególnych ocen sadzeniaków, - przechowywanie i przerób sadzeniaków w tym zasady sortowania, - dokumentacja dotycząca wytwarzania sadzeniaków ziemniaka.
--------------	--------------	--	--	--

Teoria: 1 – 2 godzin praktycznie: 4 – 5 godzin	odmiano- znawstwo	Zagadnienia z zakresu: - biologiczne cechy charakterystyczne dla poszczególnych gatunków, - podstawowe cechy poszczególnych odmian, - rozpoznawanie odmian, - informacje z oceny tożsamości innych roślin rolniczych.	Zagadnienia z zakresu: - biologiczne cechy charakterystyczne dla poszczególnych gatunków, - podstawowe cechy poszczególnych odmian, - rozpoznawanie odmian, - informacje z oceny tożsamości.	Zagadnienia z zakresu: - biologiczne cechy charakterystyczne dla poszczególnych gatunków, - podstawowe cechy poszczególnych odmian, - rozpoznawanie odmian.
3 godziny	przepisy dotyczące nasiennictwa	Zagadnienia z zakresu: - przepisy ustawy o nasiennictwie, - przepisy ustawy o ochronie roślin dotyczące nasiennictwa, - rozporządzenia wykonawcze do ustawy o nasiennictwie, - wymagania szczegółowe dla buraka oraz innych roślin rolniczych.	Zagadnienia z zakresu: - przepisy ustawy o nasiennictwie, - przepisy ustawy o ochronie roślin dotyczące nasiennictwa, - rozporządzenia wykonawcze do ustawy o nasiennictwie, - wymagania szczegółowe dla poszczególnych grup roślin warzywnych.	Zagadnienia z zakresu: - przepisy ustawy o nasiennictwie, - przepisy ustawy o ochronie roślin dotyczące ziemniaka, - rozporządzenia wykonawcze do ustawy o nasiennictwie, - rozporządzenia wykonawcze do ustawy o ochronie roślin z zakresu organizmów kwarantannowych i kontroli fitosanitarnej dotyczących ziemniaka, - rak ziemniaka, - wymagania szczegółowe dotyczące jakości sadzeniaków ziemniaka.

Teoretycznie: 4 godziny praktyczne 2 godziny	metodyki oceny polowej	Zagadnienia z zakresu: - terminy dokonywania oceny polowej, - zakres dokonywania oceny, - liczba ocen stanu plantacji i zakres czynności dokonywanych przez kwalifikatora w każdej z ocen, - metodyki oceny plantacji nasiennych, - metodyka oceny plantacji buraka uprawianego metodą bezwysadkową, - istotne różnice i zasady określające zastosowanie odpowiedniej metodyki do poszczególnych gatunków, - szczegółowa metodyka oceny wysadków, - szczegółowa ocena wg norm procentowych, - szczegółowa ocena wg norm powierzchni, - ocena występowania owsa głuchego.	Zagadnienia z zakresu: - terminy dokonywania oceny polowej, - zakres dokonywania oceny, - liczba ocen stanu plantacji i zakres czynności dokonywanych przez kwalifikatora w każdej z ocen, - metodyka oceny plantacji nasiennych roślin warzywnych, - szczegółowa metodyka oceny wysadków, - metodyka oceny plantacji nasiennych roślin warzywnych dwuletnich uprawianych metodą bezwysadkową.	Zagadnienia z zakresu: - terminy dokonywania oceny polowej, - zakres dokonywania oceny, - liczba ocen stanu plantacji i zakres czynności dokonywanych przez kwalifikatora w każdej z ocen, - metodyka oceny plantacji nasiennych ziemniaka, - pobieranie prób do oceny laboratoryjnej (weryfikacyjnej), - metodyka oceny cech zewnętrznych.
--	--	--	--	---

Szkolenia z zakresu pobierania prób materiału siewnego

Lp.	Temat	Czas trwania	Uwagi
1	Podstawy nasionoznawstwa roślin uprawnych	2 godz.	wykład
2	Prawodawstwo dotyczące pobierania prób i oceny nasion	1 godz.	wykład
3	Zasady pobierania prób i podstawy statystyki	2 godz.	wykład
4	Pobieranie prób a jednolitość partii	1 godz.	wykład
5	Badanie jednolitości partii. Tolerancje w nasiennictwie	0,5 godz.	wykład
6	Próba średnia. Sprzęt i zasady wydzielania próby prowadzenie dokumentacji	1 godz.	ćwiczenia
7	Pobieranie prób z pojemników – sprzęt i zasady pobierania	1 godz.	ćwiczenia
8	Pobieranie prób ze strumienia nasion oraz z małych opakowań	2,5 godz.	ćwiczenia
9	Pobieranie prób z worków, kontenerów i „big-bagów”	2 godz.	ćwiczenia
Razem czas trwania szkolenia:		13 godz.	

PROGRAM SZKOLENIA W ZAKRESIE DOKONYWANIA BADAŃ
LABORATORYJNYCH PRZEZ ANALITYKÓW NASIENNYCH

1. Zagadnienia w zakresie dokonywania badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych dotyczą:

- 1) roślin zbożowych;
- 2) roślin pastewnych – strączkowych, motylkowatych drobnonasiennych oraz traw gazonowych i pastewnych;
- 3) roślin oleistych i włóknistych;
- 4) buraka cukrowego i pastewnego oraz roślin pastewnych — innych roślin rolniczych;
- 5) roślin warzywnych.

2. Program szkolenia obejmuje zagadnienia z zakresu:

- 1) przepisów o nasiennictwie;
- 2) biologii roślin uprawnych i chwastów charakterystycznych dla danej grupy roślin;
- 3) sposobu dokumentowania przebiegu analiz oraz prowadzenia dokumentacji laboratoryjnej;
- 4) wykonywania badań laboratoryjnych zgodnie z metodyką ISTA;
- 5) sposobu postępowania ze sprzętem i aparaturą laboratoryjną.

m.p.

ZAŚWIADCZENIE*

Na podstawie art. 45 ust. 2 – 4 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 roku o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.)

zaświadcza się, że

Pan **urodzony dnia**
zamieszkały: **odbył**
szkolenie w dniach: **zorganizowane przez**
..... **i**
zdał egzamin teoretyczny oraz praktyczny z wynikiem pozytywnym z zakresu oceny
polowej materiału siewnego roślin

Wojewódzki Inspektor
organizujący szkolenie:

.....

Przewodniczący
komisji egzaminacyjnej:

.....

....., **dnia**

* Zaświadczenie jest ważne przez okres pięciu lat licząc od dnia wystawienia.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań dla jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia w zakresie oceny materiału siewnego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 45 b ust.1 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia określa wymagania dla ośrodków szkoleniowych, które wojewódzki inspektor może upoważnić do prowadzenia szkoleń w zakresie oceny polowej, oceny laboratoryjnej i pobierania prób do oceny.

W sposób szczegółowy określa się program szkoleń w zależności od grupy roślin, sposób przeprowadzenia egzaminu oraz określa się wzór zaświadczenia o zdanym egzaminie z zakresu odbytego szkolenia.

Wprowadzone regulacje w zakresie wymagań dla ośrodków szkoleniowych pozwolą na ujednolicenie tych wymagań i zapewnią właściwy poziom szkoleń.

Wprowadzenie szczegółowych programów szkoleń daje gwarancję, że przekazany zakres wiadomości będzie wystarczający dla prawidłowego wykonywania poszczególnych ocen materiału siewnego.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia

**w sprawie wzorów świadectw i informacji dotyczących oceny materiału siewnego
oraz materiału szkółkarskiego**

Na podstawie art. 47 ust. 10 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się:

- 1) wzory świadectw oceny materiału siewnego stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) wzory informacji oceny materiału siewnego stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) wzór świadectwa oceny materiału szkółkarskiego stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) wzór informacji oceny materiału szkółkarskiego stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) wzór wypisu ze świadectw oceny materiału szkółkarskiego stanowiący załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr poz.

Wzory świadectw oceny materiału siewnego

I. Świadectwo oceny polowej

str. 1

 PIORIN		oceniono wg*	
		OECD	ECC/UN
m.p.			
ŚWIADECTWO nr			
oceny polowej			
Numer wnioskodawcy z rejestru:			
Gatunek:		Odmiana:	
Plantacja obsiana/obsadzona* materiałem siewnym w stopniu:			
z partii nr:		na polu nr:	
u producenta: nr z rejestru:			
..... imię i nazwisko albo nazwa			
..... adres miejsca zamieszkania albo siedziby			
..... poczta			
gmina:			
powiat:			
na podstawie wyników oceny plantację <u>uznaje się</u> za zgodną z wymaganiami			
dla stopnia:		na powierzchni: ha/m ² *	
szacunkowy zbiór brutto z uznanej powierzchni:		dt/kg*	
ocenę wykonał:			
..... imię i nazwisko kwalifikatora			
..... miejscowość i data		 podpis kwalifikatora	
*) - niepotrzebne skreślić		Otrzymują: 1. oryginał - wnioskodawca 2. kopia - właściwy WIORIN	
Jeżeli zainteresowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w świadectwie, przysługuje mu prawo do ponownego dokonania oceny zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299)			

Inne uwagi kwalifikatora:

data i podpis kwalifikatora

I. Adnotacje o pobraniu prób do oceny laboratoryjnej

data pobrania					
numer partii					
masa partii					
pieczętka i podpis próbobiorcy					

**II. Adnotacje o dokonanej ocenie cech zewnętrznych
sadzeniaków ziemniaka**

data oceny					
numer partii					
masa partii w tonach					
pieczętka i podpis kwalifikatora					

II. Świadcstwo oceny laboratoryjnej

 PIORIN	<i>nazwa, siedziba i adres wydającego świadectwo</i>									
	Adresat - właściciel partii:									
ORYGINAŁ			KOPIA							
ŚWIADECTWO oceny laboratoryjnej nr										
Informacje podane przez właściciela partii:										
Gatunek:										
Odmiana:										
Partia materiału siewnego nr:				o masie:			kg			
Liczba opakowań:										
Świadectwo oceny polowej nr:				z dnia:						
Data pobrania próby:				Data wpływu próby:						
Wyniki badania:										
c z y s t o ść % wagowy			nasiona innych roślin szt.	k i e ł k o w a n i e % liczbowy						wilgotność w %
nasiona czyste	inne nasiona	zanieczy- szczenia		po dniach	siewki normalne	nasiona twarde	nasiona zdrowe	siewki nienor- malne	nasiona martwe	
Nasiona innych roślin:										
Inne oznaczenia i uwagi:										
Partia materiału siewnego zgodna z wymaganiami dla kategorii:								stopnia:		
data zakończenia badań					podpis i pieczęć					
miejscowość i data wydania świadectwa										
Jeżeli zainteresowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w świadectwie, przysługuje mu prawo do ponownego dokonania oceny zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 roku o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299 z późn. zm.)										

III. Świadcstwo mieszanki nasiennej

nazwa, siedziba i adres wydającego świadectwo

ORYGINAŁ

KOPIA

Adresat:

ŚWIADECTWO nr
mieszanki nasiennej

Informacje podane przez dostawcę:		Data utworzenia mieszanki:	
Partia nasion nr:		o masie:..... kg	liczba opakowań:..... szt.
Mieszanka:			
Typ użytkowania:			
Deklarowany skład mieszanki:			
Numer składnika	Gatunek	Odmiana	Procentowy udział
Informacje o poszczególnych składnikach mieszanki na podstawie świadectw o ich uznaniu			
Numer składnika	Nr partii składnika	Nr świadectwa o uznaniu składnika	Data wydania świadectwa
		Wystawca świadectwa	Zdolność kielkowania

uwagi:

Na podstawie świadectw składników partię mieszanki uznaje się jako mieszankę nasionną	Mieszanki odmianowe nie podlegają ocenie ponownej
miejscowość i data	podpis i pieczęć

IV. Świadcstwo laboratoryjnej oceny zdrowotności ziemniaka

m.p.	 PIORIN	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 2px 10px;">ORYGINAŁ</td> <td style="padding: 2px 10px;">KOPIA</td> </tr> </table>	ORYGINAŁ	KOPIA																										
ORYGINAŁ	KOPIA																													
ŚWIADECTWO nr laboratoryjnej oceny zdrowotności ziemniaka																														
Producent sadzeniaków, numer z rejestru: <table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> </tr> </table>																														
..... imię i nazwisko alb onazwa																														
..... adres miejsca zamieszkania albo siedziby																														
.....																														
Zgłaszający do oceny, numer z rejestru: <table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> </tr> </table>																														
..... imię i nazwisko albo nazwa																														
..... adres miejsca zamieszkania albo siedziby																														
.....																														
Bulwy ziemniaka odmiany																														
wytworzone na plantacji o powierzchni																				ha	na polu nr									
powiat w którym jest plantacja i jego numer kodowy																														
obsadzonej sadzeniakami z partii nr																														
zakwalifikowane polowo w stopniu																														
zgodnie ze świadectwem oceny polowej nr																z dnia														
poddano ocenie stanu porażenia chorobami wirusowymi i stwierdzono:																														
porażenie wirusami ogółem:																				%										
w tym w stopniu ciężkim:																				%										
na podstawie wyników oceny badane bulwy <u>uznaje się</u>, jako odpowiadające wymaganiom dla sadzeniaków ziemniaka w stopniu																														
uwagi i informacje dodatkowe:																														
miejsowość i data:										pieczęć i podpis kierownika laboratorium																				
Otrzymują: 1. oryginał - przedsiębiorca zgłaszający do oceny 2. kopia - właściwy terytorialnie WIOR i N																														
Jeżeli zainteresowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w świadectwie, przysługuje mu prawo do ponownego dokonania oceny zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299)																														

m.p.	 PIORIN	 miejscowość i data wykonania oceny ŚWIADECTWO nr oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka												
odmiana:														
partia sadzeniaków ziemniaka nr:														
Właściciel partii, numer z rejestru:		<table border="1" style="border-collapse: collapse;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>												
..... imię i nazwisko albo nazwa														
..... adres miejsca zamieszkania albo siedziby														
miejsce oceny:														
masa ocenianej partii: ton/kg* liczba opakowań: sztuk														
bulwy uznane w ocenie:														
1) polowej według świadectw nr: z dnia:														
2) laboratoryjnej według świadectwa nr: z dnia:														
przesortowana zgodnie z wymaganiami/umową* nr: z dnia: na frakcje:														
I. II. III. milimetrów														
i na podstawie wyników szczegółowej oceny cech zewnętrznych <u>została uznana</u>														
jako materiał siewny ziemniaka w stopniu: klasie:														
zgodnie z systemem* <table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"><tr><td style="padding: 2px 10px;">WE</td><td style="padding: 2px 10px;">EKG/ONZ</td></tr></table> <u>i dopuszczona do obrotu</u>			WE	EKG/ONZ										
WE	EKG/ONZ													
uwagi i informacje dodatkowe:														
ocenę wykonał:														
..... imię i nazwisko kwalifikatora														
..... podpis właściciela ocenianej partii sadzeniaków		 podpis kwalifikatora												
Otrzymują:														
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"><tr><td style="width: 50%; padding: 2px;">1. oryginał - przedsiębiorca - właściciel partii</td><td rowspan="2" style="width: 50%; text-align: right; vertical-align: middle;">Szczegółowe wyniki oceny cech zewnętrznych - na odwrocie</td></tr><tr><td style="padding: 2px;">2. kopia - właściwy terytorialnie WIOR i N</td></tr></table>			1. oryginał - przedsiębiorca - właściciel partii	Szczegółowe wyniki oceny cech zewnętrznych - na odwrocie	2. kopia - właściwy terytorialnie WIOR i N									
1. oryginał - przedsiębiorca - właściciel partii	Szczegółowe wyniki oceny cech zewnętrznych - na odwrocie													
2. kopia - właściwy terytorialnie WIOR i N														
Jeżeli zainteresowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w świadectwie lub informacji, przysługuje mu prawo do ponownego dokonania oceny zgodnie z art. 52 ustawy z 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299)														
* - niepotrzebne skreślić														

Szczegółowa ocena cech zewnętrznych partii sadzeniaków stopień/klasa:				
Temperatura otoczenia w miejscu dokonywania oceny cech zewnętrznych:			°C	
Lp	wyszczególnienie	stwierdzone wady	wymagania dla systemu ⁴⁾ :	
			WE*	EKG/ONZ*
% wagowy				
1	Obecność ziemi i innych zanieczyszczeń		2	2
2	Obecność bulw innych odmian ¹⁾		0,2	0,2
3	Bulwy z plamistością mięszu ¹⁾ na powierzchni nie większej niż 10% poprzecznego przekroju bulwy		~	5
4	Bulwy niedojrzałe		8	8
5	Obecność bulw o nieodpowiednim kalibrze		3	3
6	Uszkodzenia zewnętrzne (łącznie bulwy uszkodzone i niekształtne)		3	3
7	Bulwy porażone rizoktoniozą ²⁾		~	5
8	Bulwy porażone parchem zwykłym ³⁾		5	5
9	Bulwy z objawami parcha prószystego na powierzchni nie większej niż 10%		~	5
10	Bulwy z objawami suchej albo mokrej zgnilizny z wyjątkiem wywołanej przez organizmy kwarantannowe		1	1
Suma wad zawartych w lp. nr 6 do 10, nie więcej niż:			6	6
Objaśnienia: ¹⁾ - dla sadzeniaków przedbazowych oraz bazowych klasy B_I - 0,0% ²⁾ - dla sadzeniaków przedbazowych stopnia PB_M oraz PB_{III} - 0%; dla PB_{II}, porażone na powierzchni nie większej niż 1% a dla sadzeniaków bazowych i kwalifikowanych na powierzchni nie większej niż 10% ³⁾ - dla sadzeniaków przedbazowych, porażone na powierzchni nie większej niż 10% a dla sadzeniaków bazowych i kwalifikowanych na powierzchni nie większej niż 30%; ⁴⁾ - nie dotyczy sadzeniaków przedbazowych. * - <i>niepotrzebne skreślić</i>				
uwagi i informacje dodatkowe:				
data przeprowadzonej oceny		podpis kwalifikatora		

Wzory informacji oceny materiału siewnego

I. Informacja o dyskwalifikacji plantacji nasiennej

m.p.	 PIORIN	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr> <th colspan="3">oceniono wg*</th> </tr> <tr> <td style="width: 33%;">OECD</td> <td style="width: 33%;">ECC/UN</td> <td style="width: 33%;"></td> </tr> </table>	oceniono wg*			OECD	ECC/UN	
oceniono wg*								
OECD	ECC/UN							
INFORMACJA nr 								
o dyskwalifikacji plantacji nasiennej								
Numer wnioskodawcy z rejestru: 								
Gatunek: Odmiana:								
Plantacja obsiana/obsadzona* materiałem siewnym w stopniu: 								
z partii nr: na polu nr: 								
u producenta: nr z rejestru: 								
..... imię i nazwisko albo nazwa								
..... adres miejsca zamieszkania albo siedziby								
—								
..... poczta								
gmina:								
powiat: 								
na podstawie wyników oceny plantację <u>nie uznaje się</u> za zgodną z wymaganiami na powierzchni: ha/m²* z powodu: 								
ocenę wykonał: imię i nazwisko kwalifikatora podpis kwalifikatora								
..... miejsce i data Otrzymują: 1. oryginał - wnioskodawca 2. kopia - właściwy WIORIN								
*) - niepotrzebne skreślić								
Jeżeli zainteresowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w świadectwie, przysługuje mu prawo do ponownego dokonania oceny zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299)								

II. Informacja o niespełnianiu wymagań przez materiał siewny po ocenie laboratoryjnej

nazwa, siedziba i adres wydającego informację

ORYGINAŁ

KOPIA

Adresat:

INFORMACJA nr

o dyskwalifikacji po ocenie laboratoryjnej

Informacje podane przez dostawcę:

Partia nasion nr: o masie: kg liczba opakowań: szt.

Gatunek:

Odmiana:

Świadectwo oceny polowej nr:

z dnia:

Data pobrania próbki:

Data wpływu próbki:

Wyniki oceny próbki:

czystość: % wagowy			nasiona innych roślin szt/kg	po dniach	kielkowanie % liczbowy					wilgot- ność w %
nasiona czyste	inne nasiona	zanieczy- szczenia			siewki normalne	nasiona twarde	nasiona zdrowe	siewki nienor- malne	nasiona martwe	

zawartość nasion ocenianego gatunku % liczbowy						suma nasion z wadami	zawartość nasion % liczbowy			
pośled- nich	poro- śniętych	zbut- wiałych	oblus- kanych	uszeko- dzonych	porażo- nych		szt./kg	porażo- nych	jedno- kielkowe	3 i więcej kielkowe

Masa tysiąca nasion:

Inne oznaczenia i uwagi:

Na podstawie wyników oceny partię nasion nie uznaje się za materiał siewny i nie może być ona przedmiotem obrotu	
..... miejscowość i data	 podpis i pieczęć

III. Informacja o dyskwalifikacji plantacji ziemniaka po laboratoryjnej ocenie zdrowotności

m.p.

ORYGINAŁ

KOPIA

INFORMACJA nr o dyskwalifikacji plantacji ziemniaka po laboratoryjnej ocenie zdrowotności

Producent sadzeniaków, numer z rejestru:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

.....
imię i nazwisko albo nazwa

.....
adres miejsca zamieszkania albo siedziby

Zgłaszający do oceny, numer z rejestru:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

.....
imię i nazwisko albo nazwa

.....
adres miejsca zamieszkania albo siedziby

Bulwy ziemniaka odmiany:										
wytworzone na plantacji o powierzchni:					ha	na polu nr:				
powiat w którym jest plantacja i jego numer kodowy:.....										
obsadzonej sadzeniakami z partii nr:										
zakwalifikowane polowo w stopniu:										
zgodnie ze świadectwem oceny polowej nr:						z dnia:				

poddano ocenie stanu porażenia chorobami wirusowymi i stwierdzono:

porażenie wirusami ogółem:		%
w tym w stopniu ciężkim:		%

na podstawie wyników oceny badane bulwy nie uznaje się, jako odpowiadające wymaganiom
nie podlegają dalszej ocenie i nie mogą być dopuszczone do obrotu
z powodu:

.....
miejscowość i data:

.....
pieczęć i podpis kierownika laboratorium

Otrzymują:

1. oryginał - przedsiębiorca zgłaszający do oceny

2. kopia - właściwy terytorialnie WIIOR i N

Jeżeli zainteresowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w świadectwie lub informacji, przysługuje mu prawo do ponownego dokonania oceny zgodnie z art. 52 ustawy z 26 czerwca 2003 roku o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299)

m.p.	 PIORIN	 miejscowość i data wykonania oceny INFORMACJA nr o dyskwalifikacji partii sadzeniaków w ocenie cech zewnętrznych												
odmiana:														
partia sadzeniaków ziemniaka nr:														
Właściciel partii, numer z rejestru:		<table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px; background-color: yellow;"></td><td style="width: 20px; height: 20px; background-color: yellow;"></td><td style="width: 20px; height: 20px; background-color: yellow;"></td><td style="width: 20px; height: 20px; background-color: yellow;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>												
..... imię i nazwisko albo nazwa														
..... adres miejsca zamieszkania albo siedziby														
miejsce oceny:														
masa ocenianej partii:		ton/kg*												
liczba opakowań:		sztuk												
bulwy uznane w ocenie:														
1) polowej według świadectwa nr:		z dnia:												
2) laboratoryjnej według świadectwa nr:		z dnia:												
nie została uznana za materiał siewny ziemniaka i nie może być dopuszczona do obrotu														
z powodu:														
ocenę wykonał:														
..... imię i nazwisko kwalifikatora														
..... podpis właściciela ocenianej partii sadzeniaków		 podpis kwalifikatora												
Otrzymują:														
1. oryginał - przedsiębiorca - właściciel partii Szczegółowe wyniki oceny cech zewnętrznych - na odwrocie. 2. kopia - właściwy terytorialnie WIOR i N														
Jeżeli zainteresowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w świadectwie lub informacji, przysługuje mu prawo do ponownego dokonania oceny zgodnie z art. 52 ustawy z 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299)														
* - niepotrzebne skreślić														

Szczegółowa ocena cech zewnętrznych partii sadzeniaków stopień/klasa:				
Temperatura otoczenia w miejscu dokonywania oceny cech zewnętrznych:			 °C	
Lp	wyszczególnienie	stwierdzone wady	wymagania dla systemu ⁴⁾ :	
			WE*	EKG/ONZ*
			% wagowy	
1	Obecność ziemi i innych zanieczyszczeń		2	2
2	Obecność bulw innych odmian ¹⁾		0,2	0,2
3	Bulwy z plamistością miększu ¹⁾ na powierzchni nie większej niż 10% poprzecznego przekroju bulwy		~	5
4	Bulwy niedojrzałe		8	8
5	Obecność bulw o nieodpowiednim kalibrżu		3	3
6	Uszkodzenia zewnętrzne (łącznie bulwy uszkodzone i niekształtne)		3	3
7	Bulwy porażone rizoktoniozą ²⁾		~	5
8	Bulwy porażone parchem zwykłym ³⁾		5	5
9	Bulwy z objawami parcha prószystego na powierzchni nie większej niż 10%		~	5
10	Bulwy z objawami suchej albo mokrej zgnilizny z wyjątkiem wywołanej przez organizmy kwarantannowe		1	1
Suma wad zawartych w lp. nr 6 do 10, nie więcej niż:			6	6
Objaśnienia: ¹⁾ - dla sadzeniaków przedbazowych oraz bazowych klasy B_I - 0,0% ²⁾ - dla sadzeniaków przedbazowych stopnia PB_M oraz PB_{III} - 0%; dla PB_{II}, porażone na powierzchni nie większej niż 1% a dla sadzeniaków bazowych i kwalifikowanych na powierzchni nie większej niż 10% ³⁾ - dla sadzeniaków przedbazowych, porażone na powierzchni nie większej niż 10% a dla sadzeniaków bazowych i kwalifikowanych na powierzchni nie większej niż 30%; ⁴⁾ - nie dotyczy sadzeniaków przedbazowych. * - <i>niepotrzebne skreślić</i>				
uwagi i informacje dodatkowe:				
data przeprowadzonej oceny		podpis kwalifikatora		

Wzory świadectw oceny materiału szkółkarskiego

Świadectwo oceny materiału szkółkarskiego

m.p.

.....
miejscowość i data

ŚWIADECTWO nr

oceny materiału szkółkarskiego

Dla:

.....
nazwisko i imię albo nazwa i adres miejsca zamieszkania albo siedziby dostawcy

adres szkoły:	numer z rejestru:
---------------	-------------------

niżej wymieniony materiał szkółkarski zgłoszony do oceny polowej został:

Lp.	rodzaj materiału: gatunek/odmiana/podkładka	wiek	uznany zgodnie z wnioskiem		zdegradowany	
			kategoria stopień kwalifikacji status zdrowotności	ilość sztuk	kategoria stopień kwalifikacji status zdrowotności	ilość sztuk

Inne uwagi:

.....
podpis i pieczęć kwalifikatora

Wzory informacji o niespełnianiu wymagań przez materiał szkółkarski
Informacja o niespełnianiu wymagań przez materiał szkółkarski

m.p.

.....
 miejscowość i data

INFORMACJA nr
o niespełnianiu wymagań przez materiał szkółkarski

Dla:

.....
 nazwisko i imię albo nazwa i adres miejsca zamieszkania albo siedziby dostawcy

adres szkoły:	numer z rejestru:
----------------------	--------------------------

nijżej wymieniony materiał szkółkarski został zdyskwalifikowany:

Lp.	rodzaj materiału: gatunek/odmiana/podkładka	wiek	kategoria stopień kwalifikacji status zdrowotności	ilość sztuk	uwagi

Inne uwagi:

.....
 podpis i pieczęć kwalifikatora

Wzór wypisu ze świadectw oceny materiału szkółkarskiego
Wypis ze świadectwa oceny materiału szkółkarskiego

WYPIS nr

Extract No.

ze świadectwa oceny materiału szkółkarskiego
from certificate of evaluation of nursery material

nr No..... z dnia date.....

Dostawca: <i>Supplier:</i>			Odbiorca: <i>Receiver:</i>		
Nr z rejestru <i>registration number</i>					
Lp. No.	gatunek, odmiana, podkładka <i>species, variety, rootstock</i>	wiek <i>age</i>	kategoria stopień kwalifikacji status zdrowotności <i>category certification grades health status.</i>	ilość <i>quantity</i>	uwagi <i>remarks</i>
<i>data, podpis i pieczęć dostawcy</i> <i>date, signature and stamp supplier</i>					

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzorów świadectw i informacji dotyczących oceny materiału siewnego oraz materiału szkółkarskiego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego art. 47 ust. 10 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.).

Wprowadza się nowe wzory świadectw i informacji. W miejsce dotychczasowych nazw wprowadzono nowe zgodne z przepisami znowelizowanej ustawy o nasiennictwie: i tak np. zamiast „świadectwo o uznaniu materiału siewnego po ocenie polowej” jest „świadectwo oceny polowej”, zamiast „świadectwo o uznaniu materiału siewnego po ocenie laboratoryjnej” jest „świadectwo oceny laboratoryjnej”.

Wprowadzono nowy znak graficzny Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Dokonano niezbędnych zmian w zakresie podawanych informacji w świadectwach w celu lepszej identyfikacji materiału siewnego oraz lepszej kontroli jego jakości.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie terminów, po upływie których materiał siewny
podlega okresowej ocenie laboratoryjnej**

Na podstawie art. 47a ust. 2 projektu ustawy o zmianie ustawy o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Materiał siewny znajdujący się w obrocie lub przygotowywany do obrotu podlega okresowej ocenie laboratoryjnej po upływie:

1) 12 miesięcy – w przypadku materiału siewnego:

- a) roślin rolniczych,
- b) roślin warzywnych, z wyjątkiem innych określonych w pkt 2,
- c) drzew owocowych,
- d) mieszanek roślin rolniczych albo warzywnych;

2) 24 miesięcy – w przypadku materiału siewnego roślin warzywnych opakowanych hermetycznie o zdolności kiełkowania wyższej co najmniej o 10 punktów procentowych od minimalnej zdolności kiełkowania określonej w przepisach dotyczących jakości materiału siewnego roślin warzywnych.

2. Upływ terminu, o którym mowa w ust. 1, liczy się od daty zakończenia oceny laboratoryjnej umieszczonej na świadectwie lub informacji albo daty plombowania materiału siewnego według informacji zawartej na etykiecie tego materiału, a w przypadku mieszanek materiału siewnego roślin rolniczych albo warzywnych – od daty zakończenia oceny laboratoryjnej, umieszczonej na świadectwie lub informacji składnika, który został przebadany najwcześniej spośród składników mieszanki.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie terminów, po upływie których materiał siewny podlega ponownej ocenie laboratoryjnej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 47a ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2003r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.).

Zgodnie z dyrektywami Unii Europejskiej na rynku Wspólnotowym nie obowiązują świadectwa materiału siewnego, w obrocie materiał siewny identyfikuje się na podstawie etykiety. Dokument ten nie wskazuje kiedy materiał siewny powinien podlegać ponownej ocenie, dlatego ustawa z dnia 26 czerwca 2003 r. nakłada na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek określenia wprost – w drodze rozporządzenia – terminów, po upływie których materiał siewny będzie podlegał ponownej ocenie laboratoryjnej.

W projekcie rozporządzenia doprecyzowano terminy, po których materiał siewny podlega ponownej ocenie.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia
w sprawie wzoru informacji o wynikach badania

Na podstawie art. 47a ust.3 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór informacji o wynikach badania w ramach okresowej oceny laboratoryjnej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 96, poz. 958, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr ... poz.

 PIORIN	nazwa, siedziba i adres wydającego świadectwo											
	Adresat - właściciel partii:											
ORYGINAŁ		KOPIA										
INFORMACJA o wynikach badań nr												
Informacje podane przez właściciela partii:												
Gatunek:												
Odmiana:												
Partia materiału siewnego nr:								o masie:				kg
Liczba opakowań:												
Świadectwo oceny laboratoryjnej nr:								z dnia:				
Data pobrania próby:								Data wpływu próby:				
Wyniki badań:												
c z y s t o ś ć % wagowy			nasiona innych	k i e ł k o w a n i e % liczbowy						wilgotność w %		
nasiona czyste	inne nasiona	zanieczy- szczenia		po dniach	siewki normalne	nasiona twarde	nasiona zdrowe	siewki nienor-	nasiona martwe			
Nasiona innych roślin:												
Inne oznaczenia i uwagi:												
data zakończenia badań				podpis i pieczęć								
miejscowość i data wydania świadectwa												
Jeżeli zainteresowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w informacji, przysługuje mu prawo do ponownego dokonania oceny zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 roku o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299 z późn. zm.)												

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzoru informacji o wynikach badań oceny okresowej materiału siewnego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 47a ust. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.)

Ustawa nakłada na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek określenia wzoru informacji w drodze rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu oznaczania partii materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 47b ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Partie materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oznacza się numerem:

1) którego pierwsza cyfra oznacza rok zbioru, a w przypadku partii łączonych - rok łączenia, po której umieszcza się numer z rejestru przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym, myślnik, a następnie wpisuje własne oznaczenia literowe lub cyfrowe tworzonej przez przedsiębiorcę partii materiału siewnego;

2) którego pierwsza cyfra oznacza rok zbioru, kolejne cyfry oznaczają numer w rejestrze przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym, myślnik, a następnie wpisuje numer świadectwa laboratoryjnej oceny zdrowotności (bez dwucyfrowego symbolu województwa), literowe oznaczenie kolejnej partii z tej samej plantacji i po myślniku dwucyfrowy symbol województwa oraz dwucyfrowy symbol powiatu danego województwa, w którym była położona plantacja; w przypadku sadzeniaków ziemniaka.

2. Partie materiału szkółkarskiego, materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych oznacza się w sposób umożliwiający identyfikację tego materiału.

3. W przypadku materiału siewnego ocenionego przez podmioty akredytowane na końcu oznaczenia partii dodaje się literę „A”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu oznaczania partii materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 47b ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2003r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.).

Projekt określa jednolite zasady oznakowania partii materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla roślin rolniczych i warzywnych, materiału szkółkarskiego, materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych umożliwiającą identyfikację tego materiału siewnego znajdującego się w obrocie. Pozwoli to na śledzenie rozchodzenia się partii i ułatwi dokonywanie kontroli obrotu.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

dnia

w sprawie mieszanek materiału siewnego

Na podstawie art. 49 ust. 6 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje mieszanek materiału siewnego, ich skład gatunkowy oraz typ użytkowania;
- 2) terminy, po upływie których mieszanki te podlegają okresowej ocenie laboratoryjnej;
- 3) sposób postępowania przy sporządzaniu mieszanek roślin pastewnych przeznaczonych na cele pastewne i sposób kontrolowania przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa procesu sporządzania tych mieszanek.

§ 2. 1. Mieszanki gatunkowe materiału siewnego mogą być tworzone z odmian różnych gatunków roślin rolniczych:

- 1) zbożowych;
- 2) pastewnych;
- 3) pastewnych z dodatkiem pozostałych roślin rolniczych.

2. Mieszanki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się z odmian gatunków roślin pastewnych z przeznaczeniem na cele:

- 1) pastewne;
- 2) niepastewne, w szczególności mieszanki gazonowe.

3. Mieszanki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zależności od typu ich użytkowania dzieli się na mieszanki użytkowane na cele:

- 1) pastewne, które mogą być sporządzane z materiału siewnego odmian gatunków roślin pastewnych z udziałem materiału siewnego roślin zbożowych, roślin

oleistych i włóknistych i gatunków roślin warzywnych, dla których wymagane jest badanie wartości gospodarczej odmiany;

- 2) niepastewne, sporządzane z materiału siewnego odmian gatunków roślin pastewnych z udziałem materiału siewnego gatunków roślin niebędących roślinami pastewnymi;
- 3) ochrony środowiska i jego zasobów genowych, sporządzane z materiału siewnego odmian gatunków roślin pastewnych z udziałem innych gatunków roślin.

§ 4. Mieszanki odmianowe mogą być tworzone z różnych odmian jednego gatunku roślin:

- 1) zbożowych, w przypadku jeżeli są szczególnie przydatne w zapobieganiu rozprzestrzeniania się niektórych organizmów szkodliwych i zostało to potwierdzone doświadczalnie;
- 2) warzywnych, jeżeli jest to uzasadnione w pozyskiwaniu wysokich i dobrej jakości plonów warzyw.

§ 5. 1. W mieszankach materiału siewnego, o których mowa w § 3, udział każdego gatunku roślin powinien wynosić nie mniej niż 4% z wyjątkiem koniczyiny białej i komonicy zwyczajnej oraz traw z rodzaju *Agrostis* spp., których udział może stanowić nie mniej niż 2%.

2. W przypadku mieszanek na cele niepastewne wytwarzanych wyłącznie jako mieszanki gazonowe udział jednego ze składników nie może być mniejszy niż 5%.

3. W przypadku mieszanek, dla których dopuszcza się dodatek składników nieobjętych przepisami ustawy, minimalnego udziału procentowego tego składnika nie określa się.

§ 6.1. Materiał siewny mieszanek, z wyłączeniem mieszanek odmianowych, o których mowa w § 4, znajdujący się w obrocie lub przygotowywany do obrotu podlega okresowej ocenie laboratoryjnej po upływie 12 miesięcy.

2. Upływ terminu, o którym mowa w ust. 1, liczy się od daty zakończenia oceny laboratoryjnej, umieszczonej na świadectwie lub informacji składnika, który został przebadany najwcześniej spośród składników mieszanki.

§ 7.1. Mieszanki na cele pastewne sporządza przedsiębiorca, który posiada techniczne możliwości niezbędne do ich sporządzania i opracował technologię ich sporządzania.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, sporządza opis procesu technologicznego sporządzania mieszanek przeznaczonych na cele pastewne, w szczególności:
 - 1) cel sporządzenia mieszanki i jej skład gatunkowy;
 - 2) opis procesu jej wytwarzania;
 - 3) posiadane urządzenia do przygotowania mieszanki.
 3. Pisemny opis procesu, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorca dostarcza wojewódzkiemu inspektorowi.
 4. O wszelkich zmianach w procesie wytwarzania mieszanki przeznaczonej na cele pastewne, przedsiębiorca powiadamia na piśmie wojewódzkiego inspektora.
 5. Dokumenty dotyczące opisu procesu i jego zmian przedsiębiorca przechowuje przez okres 2 lat.
- § 8. Wojewódzki inspektor kontroluje proces sporządzania mieszanek przez sprawdzenie jego zgodności z opisem opracowanym przez przedsiębiorcę oraz posiadaną niego dokumentację.
- § 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr poz.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie tworzenia mieszanek materiału siewnego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 49 ust. 6 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.).

Według obowiązujących przepisów do obrotu dopuszcza się kwalifikowaną i handlową mieszankę materiału siewnego złożoną z materiału siewnego dopuszczonego do obrotu.

Dostosowując polskie przepisy w zakresie nasiennictwa do przepisów nasiennych UE w projekcie rozporządzenia wprowadzono podział zgodny z prawem wspólnotowym zawartym w następujących aktach prawnych:

- dyrektywa Rady 66/401/EEC w sprawie obrotu nasionami roślin pastewnych,
- dyrektywa Rady 66/402/EEC w sprawie obrotu nasionami roślin zbożowych,
- dyrektywa Rady 2002/55/EC w sprawie obrotu nasionami roślin warzywnych.

Tworzy się mieszanki materiału siewnego w ramach trzech grup roślin: grupy roślin zbożowych, grupy roślin pastewnych oraz roślin warzywnych.

W ramach grupy roślin zbożowych tworzy się mieszanki gatunkowe oraz odmianowe.

Mieszanki z grupy roślin pastewnych w zależności od typu użytkowania i udziału gatunków z innych gatunków dzieli się na pastewne, niepastewne oraz ochrony środowiska i zasobów genowych.

W ramach grupy roślin warzywnych tworzy się mieszanki odmianowe.

Określono okres po upływie którego materiał siewny mieszanek podlega okresowej ocenie laboratoryjnej oraz obowiązki przedsiębiorcy, który sporządza mieszanki. Na wojewódzkiego inspektora nałożono obowiązek kontrolowania przedsiębiorcy w zakresie przebiegu procesu technologicznego sporządzania mieszanek oraz kontroli dokumentacji z tym związanej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości opłat za pobranie urzędowych prób i dokonanie oceny
materiału siewnego**

Na podstawie art. 52 ust. 7 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wysokość opłat za czynności urzędowe w zakresie:

- 1) oceny polowej plantacji nasiennych roślin rolniczych i warzywnych, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) oceny materiału szkółkarskiego, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) pobierania prób materiału siewnego do oceny laboratoryjnej i oceny tożsamości odmianowej, stanowiącej załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) oceny laboratoryjnej i oceny cech zewnętrznych, stanowiącej załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) oceny tożsamości i czystości odmianowej, stanowiącej załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

W porozumieniu:

Minister Finansów

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...

Załącznik nr 1

Wysokość opłat za ocenę polową plantacji nasiennych roślin rolniczych i warzywnych

Lp.	Wyszczególnienie*	opłata (w zł)
1.	1) za pierwszą ocenę stanu plantacji o powierzchni do 10ha roślin: a) odmian ustalonych roślin zbożowych z wyjątkiem żyta i obcopylnych odmian pszenżyta, b) bobiku i grochu siewnego, c) roślin oleistych z wyjątkiem rzepaku, gorczycy sarepskiej i czarnej oraz kminku; 2) za drugą i następne oceny stanu plantacji, o których mowa w pkt 1; 3) za każde kolejne, rozpoczęte 2ha w każdej ocenie stanu plantacji, o których mowa w pkt 1 i 2, do maksymalnej łącznej powierzchni 30ha	126,00 48,00 9,00
2.	1) za pierwszą ocenę stanu plantacji o powierzchni do 10ha roślin: a) odmian mieszańcowych zbóż za wyjątkiem żyta i obcopylnych odmian pszenżyta, b) odmian mieszańcowych kukurydzy; 2) za drugą i następne oceny stanu plantacji, o których mowa w pkt 1; 3) za każde kolejne, rozpoczęte 5ha w każdej ocenie stanu plantacji, o których mowa w pkt 1 i 2, do maksymalnej łącznej powierzchni 30ha	170,00 75,00 32,00
3.	1) za pierwszą ocenę stanu plantacji o powierzchni do 5ha roślin: a) odmian ustalonych i mieszańcowych żyta i obcopylnych odmian pszenżyta, b) gorczycy sarepskiej i czarnej, kminku, c) roślin pastewnych z wyłączeniem bobiku i grochu siewnego; 2) za drugą i następne oceny stanu plantacji, o których mowa w pkt 1; 3) za każde kolejne, rozpoczęte 5ha w każdej ocenie stanu plantacji, o których mowa w pkt 1 i 2, do maksymalnej łącznej powierzchni 10ha	97,00 46,00 28,00
4.	1) za pierwszą ocenę stanu plantacji o powierzchni do 5ha roślin: a) odmian ustalonych rzepaku i słonecznika, b) wszystkich roślin dwuletnich w drugim roku uprawy; 2) za drugą i następne oceny stanu plantacji, o których mowa w pkt 1; 3) za każde kolejne, rozpoczęte 5ha w każdej ocenie stanu plantacji, o których mowa w pkt 1 i 2, do maksymalnej łącznej powierzchni 30ha	100,00 67,00 28,00
5.	1) za pierwszą ocenę stanu plantacji o powierzchni do 10ha odmian mieszańcowych rzepaku oraz męskosterylnych składników mieszańców złożonych rzepaku; 2) za drugą i następne oceny stanu plantacji, o których mowa w pkt 1; 3) za każde kolejne, rozpoczęte 5ha w każdej ocenie stanu plantacji, o których mowa w pkt 1 i 2, do maksymalnej łącznej powierzchni 30ha	175,00 115,00 56,00
6.	1) za pierwszą ocenę stanu plantacji o powierzchni do 10ha odmian ziemniaka; 2) za drugą i następne oceny stanu plantacji, o których mowa w pkt 1	95,00 67,00

7.	1) za pierwszą ocenę stanu plantacji o powierzchni do 5ha roślin: a) odmian mieszańcowych słonecznika, odmian mieszańcowych buraka cukrowego i pastewnego, b) odmian konopi;	140,00
	2) za drugą i następne oceny stanu plantacji, o których mowa w pkt 1;	65,00
	3) za każde kolejne, rozpoczęte 5ha w każdej ocenie stanu plantacji, o których mowa w pkt 1 i 2, do maksymalnej łącznej powierzchni 30ha	48,00
8.	Za ocenę każdego dwóch ha plantacji, na której wytwarzane są wysadki dwuletnich roślin rolniczych	45,00
9.	1) za pierwszą ocenę stanu plantacji o powierzchni do 5ha odmian ustalonych roślin warzywnych;	100,00
	2) za drugą i następne oceny stanu plantacji, o których mowa w pkt 1;	45,00
	3) za każde kolejne, rozpoczęte 5ha w każdej ocenie stanu plantacji, o których mowa w pkt 1 i 2, do maksymalnej łącznej powierzchni 10ha	25,00
10.	1) za pierwszą ocenę stanu plantacji o powierzchni do 5ha odmian mieszańcowych roślin warzywnych;	165,00
	2) za drugą i następne oceny stanu plantacji, o których mowa w pkt 1;	65,00
	3) za każde kolejne, rozpoczęte 5ha w każdej ocenie stanu plantacji, o których mowa w pkt 1 i 2, do maksymalnej łącznej powierzchni 10ha	40,00
11.	1) za pierwszą ocenę plantacji nasiennej pod osłonami o powierzchni do 30m kwadratowych;	85,00
	2) za drugą i następne oceny plantacji, o których mowa w pkt 1;	40,00
	3) za każdy następny rozpoczęty metr kwadratowy w każdej ocenie stanu plantacji, o których mowa w pkt 1 i 2	1,40
12.	Za ocenę każdego dwóch ha plantacji, na której wytwarzane są wysadki dwuletnich roślin warzywnych	65,00

Za ocenę plantacji prowadzoną metodą bezwysadkową, w pierwszym roku uprawy pobiera się opłatę jaka obowiązuje za pierwszą ocenę dla ocenianej rośliny.

Plantacje większe niż określone w tabeli jako maksymalna łączna powierzchnia, muszą być przez dokonującego oceny podzielone na bloki o powierzchni odpowiednio 10 lub 30ha w zależności od ocenianego gatunku i obowiązującej metodyki. Za ocenę kolejnych bloków tej samej plantacji pobiera się opłatę w wysokości jak za drugą lub kolejne oceny stanu plantacji.

Wysokość opłat za ocenę materiału szkółkarskiego

Lp.	Wyszczególnienie	Opłata (w zł)
1.	1) za każdą ocenę polową kwalifikowanego materiału szkółkarskiego z wyłączeniem sadów do pozyskiwania zrazów i nasion wykonaną w tym samym dniu, w jednym gospodarstwie o powierzchni do 0,5 ha;	68,50
	2) za każde następne rozpoczęcie 0,5 ha oceny, o której mowa w pkt 1;	10,00
	3) z każdą ocenę polową elitarnego materiału szkółkarskiego oraz sadów do pozyskiwania zrazów i nasion wykonaną w tym samym dniu, w jednym gospodarstwie o powierzchni do 0,5ha;	102,50
	4) za każde następne rozpoczęcie 0,5 ha oceny, o której mowa w pkt 3	15,00
2.	1) za ocenę laboratoryjną drzew do pozyskiwania nasion za każde drzewo przebadane testem ELISA na obecność jednego wirusa;	15,00
	2) za ocenę, o której mowa w pkt 1, za każde drzewo przebadane testem ELISA na obecność kolejnego wirusa	5,00

Załącznik nr 3

Wysokość opłat za pobieranie prób materiału siewnego do oceny laboratoryjnej i oceny tożsamości odmianowej

Lp.	Wyszczególnienie	Opłata (w zł)
1.	pobranie pierwszej próbki średniej nasion do oceny laboratoryjnej lub oceny tożsamości z pierwszej partii	45,00
2	za pobranie każdej następnej próbki średniej w tym samym magazynie i w tym samym dniu	4,50
3.	za pobranie każdej próbki średniej sadzeniaków elitarnych ziemniaka do oceny laboratoryjnej z plantacji do 10ha	75,00
4.	za pobranie każdej próbki średniej sadzeniaków kwalifikowanych ziemniaka do oceny laboratoryjnej z plantacji do 10ha	45,00
5.	za pobranie każdej średniej próbki sadzeniaków ziemniaka z kopca lub przechowalni	38,50
6.	za pobranie pierwszej próbki z drzew do pozyskiwania nasion w jednym gospodarstwie	38,50
7.	za pobranie każdej następnej próbki z drzew do pozyskiwania nasion w tym samym dniu, w tym samym gospodarstwie	0,30

Załącznik nr 4

Wysokość opłat za ocenę laboratoryjną i ocenę cech zewnętrznych

Lp.	Wyszczególnienie	Opłata (w zł)
1.	1) za oznaczenie w próbce średniej cech określonych wymaganiami jakościowymi, z wyjątkiem oznaczeń specjalnych nasion traw motylkowatych drobnonasiennych i krzyżowych; 2) za oznaczenie, o którym mowa w pkt 1, nasion pozostałych gatunków	80,00 65,00
2.	za oznaczenie w próbce średniej jednej z cech jakościowych, za wyjątkiem oznaczeń specjalnych	24,00
3.	za badanie zdrowotności na jednego patogena	28,00
4.	za oznaczenia w próbce średniej żywotności nasion metodą biochemiczną	64,00
5.	za oznaczenia w próbce ploidalności nasion lub tożsamości i czystości odmianowej metodą elektroforezy	180,00
6.	za oznaczenia cech jakościowych dokonywanych w każdej próbce jednostkowej,	8,00
7.	1) za ocenę laboratoryjną jednej próby średniej sadzeniaków ziemniaka metodą próby oczkowej w materiale kategorii elitarny; 2) za ocenę, o której mowa w pkt 1 w materiale kategorii kwalifikowany	75,00 68,00
8.	za badanie testem ELISA każdej próby średniej	45,00
9.	1) za ocenę cech zewnętrznych pierwszej partii sadzeniaków ziemniaka lub sadzonek innych roślin oraz za ocenę jednej partii do 30 ton wysadzków roślin dwuletnich przed wysadzeniem; 2) za ocenę, o której mowa w pkt 1 każdej następnej partii w tym samym dniu, w tym samym obiekcie	68,00 28,00

Za badania, o których mowa w lp. 1 i 2, wykonane na nasionach zaprawionych, poszczególne opłaty zwiększa się o 50%.

Wysokość opłat za dokonanie oceny tożsamości i czystości odmianowej

Lp.	Wyszczególnienie	Opłata (w zł)
ROŚLINY ROLNICZE		
1.	Każda partia materiału siewnego uznanego jako elitarny i kwalifikowany gatunków roślin rolniczych z wyłączeniem materiału siewnego kategorii elitarny żyta, wszystkich gatunków traw gazonowych i pastewnych oraz roślin motylkowatych drobnonasiennych przeznaczonych do reprodukcji	150,00
2.	Każda partia materiału siewnego uznanego jako elitarny żyta, wszystkich gatunków traw gazonowych i pastewnych oraz roślin motylkowatych drobnonasiennych przeznaczonych do reprodukcji	200,00
ROŚLINY WARZYWNE		
3.	Próba partii materiału siewnego wszystkich kategorii gatunków roślin warzywnych odmian przeznaczonych do uprawy polowej za wyjątkiem: brokuła, jarmużu, kalarepy, kapusty brukselskiej, kapusty głowiastej białej, kapusty głowiastej czerwonej, kapusty pekińskiej i kapusty włoskiej	150,00
4.	Próba partii materiału siewnego wszystkich kategorii brokuła, jarmużu, kalarepy, kapusty brukselskiej, kapusty głowiastej białej, kapusty głowiastej czerwonej, kapusty pekińskiej i kapusty włoskiej oraz wszystkich kategorii gatunków roślin warzywnych odmian przeznaczonych do uprawy pod osłonami	200,00

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości opłat za ocenę i pobieranie próbek do oceny materiału siewnego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 52 ustawy ust 7 z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.).

Wydanie rozporządzenia wynika z konieczności włączenia opłat za dokonanie oceny tożsamości do cennika opłat za ocenę materiału siewnego, na podstawie rozszerzonej delegacji zawartej w art. 52 ust. 7 ustawy.

W projekcie rozporządzenia obecnie obowiązujące stawki opłat za ocenę tożsamości oraz ocenę laboratoryjną i polową nie uległy zmianie. Nie wpłynie to na koszty prowadzenia działalności w zakresie wytwarzania i oceny materiału siewnego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie wielkości prób wzorcowych, zakresu i terminów składania
sprawozdania o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego roślin
warzywnych kategorii standard**

Na podstawie art. 55 a ust.2 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorca prowadzący obrót materiałem siewnym roślin warzywnych kategorii standard własnych odmian składa sprawozdanie o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego.

§ 2.1. Sprawozdanie, o którym mowa w §1, obejmuje:

- 1) gatunek rośliny warzywnej;
- 2) ilość materiału siewnego wprowadzonego do obrotu.

2. Sprawozdanie obejmuje okres od dnia 1 lipca poprzedniego roku do dnia 30 czerwca roku złożenia sprawozdania.

3. Sprawozdanie składa się w terminie do dnia 15 sierpnia.

§ 3. Wielkość prób wzorcowych materiału siewnego roślin warzywnych kategorii standard jest określona w załączniku do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr ... poz.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia

WIELKOŚĆ PRÓB WZORCOWYCH

ROŚLINY WARZYWNE			Masa próby wzorcowej w gramach
1	Bób	<i>Vicia faba</i> L. (partim)	2000,0
2	Brokuł	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.	40,0
3	Burak ćwikłowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>	400,0
4	Burak liściowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.	400,0
5	Cebula	<i>Allium cepa</i> L.	100,0
6	Cebula siedmiolatka (Czosnek dęty)	<i>Allium fistulosum</i> L.	100,0
7	Cykorია	<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)	600,0
8	Czosnek pospolity	<i>Allium sativum</i> L.	--
9	Dynia olbrzymia	<i>Cucurbita maxima</i> Duch.	1000,0
10	Dynia zwyczajna	<i>Cucurbita pepo</i> L.	1000,0
11	Endywia	<i>Cichorium endivia</i> L.	600,0
12	Fasola wielokwiatowa	<i>Phaseolus coccineus</i> L.	1000,0
13	Fasola zwykła	<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	1000,0
14	Groch siewny luskowy i cukrowy	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	4000,0
15	Jarmuż	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.	40,0
16	Kalafior	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.	40,0
17	Kalarepa	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i> L.	40,0
18	Kapusta brukselska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.	40,0
19	Kapusta głowiasta biała	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.	40,0
20	Kapusta głowiasta czerwona	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.	40,0
21	Kapusta pekińska	<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.	40,0
22	Kapusta włoska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.	40,0
23	Karczoch hiszpański (Kard)	<i>Cynara cardunculus</i> L.	200,0
24	Karczoch zwyczajny	<i>Cynara scolymus</i> L.	--
25	Kawon (Arbuz)	<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	200,0
26	Koper włoski (Fenkuł)	<i>Foeniculum vulgare</i> Miller	200,0
27	Marchew jadalna	<i>Daucus carota</i> L.	200,0
28	Melon	<i>Cucumis melo</i> L.	200,0
29	Oberżyna	<i>Solanum melongena</i> L.	10,0
30	Ogórek	<i>Cucumis sativus</i> L.	100,0 (szklarniowy 100 sztuk)
31	Papryka	<i>Capsicum annuum</i> L.	10,0

32	Pietruszka zwyczajna	<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A. W. Hill	200,0
33	Pomidor	<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.	10,0
34	Por	<i>Allium porrum</i> L.	10,0
35	Rabarbar	<i>Rheum rhaponticum</i> L.	—
36	Roszonka warzywna	<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterrade	40,0
37	Rzepa jadalna	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>	40,0
38	Rzodkiew, Rzodkiewka	<i>Raphanus sativus</i> L.	400,0
39	Salata siewna	<i>Lactuca sativa</i> L.	4,0
40	Seler zwyczajny	<i>Apium graveolens</i> L.	10,0
41	Skorzonera (Wężymord)	<i>Scorzonera hispanica</i> L.	200,0
42	Szalonek (Cebula szalonek)	<i>Allium ascalonicum</i> L.	100,0
43	Szparag	<i>Asparagus officinalis</i> L.	—
44	Szpinak	<i>Spinacia oleracea</i> L.	600,0
45	Trybula ogrodowa	<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	100,0

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wielkości prób wzorcowych, zakresu i terminów składania sprawozdania o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego roślin warzywnych kategorii standard stanowi wykonanie upoważnienia zawartego art. 55a ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nakłada na hodowcę wprowadzającego do obrotu materiał siewny roślin warzywnych kategorii standard obowiązki w zakresie przechowywania dokumentacji, przechowywania i udostępniania prób oraz sprawozdawania o ilościach wprowadzonego do obrotu materiału siewnego tej kategorii.

W załączniku do rozporządzenia określa się wielkość prób wzorcowych z każdej wytworzonej i wprowadzonej do obrotu partii materiału siewnego kategorii standard (w odniesieniu do poszczególnych gatunków roślin warzywnych), którą hodowca powinien przechowywać przez okres 2 lat licząc od dnia wprowadzenia partii do obrotu.

Wymagania te są zgodne z dyrektywą Rady 2002/55/EC.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie opakowań materiału siewnego, które uznaje się
za małe opakowania WE**

Na podstawie art. 60 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Za małe opakowanie WE materiału siewnego roślin warzywnych oraz buraka cukrowego i pastewnego uznaje się opakowanie, którego masa netto nie przekracza:

1) dla roślin warzywnych, kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany:

- a) dla gatunków roślin strączkowych – 5,0 kg,
- b) dla cebuli, trybuli, szparaga, buraka ćwikł. i liściowego, rzepy, arbuza, dyni olbrzymiej i zwyczajnej, marchwi, szpinaku, skorzonery, salsefii, roszonek, rzodkiewki – 0,5kg,
- c) dla pozostałych gatunków roślin warzywnych – 0,1kg;

2) w przypadku buraka cukrowego i pastewnego zawierające jedną jednostkę siewną (ok. 100 tys. kłębów) kategorii kwalifikowany dla:

- a) nasion jednokielkowych lub przeznaczonych do siewu punktowego – 2,5kg,
- b) wielokielkowych – 10,0kg.

2. Dla roślin pastewnych, w zależności od rodzaju materiału siewnego, mogą być stosowane dwa typy małych opakowań WE:

1) małe opakowanie typu A, w przypadku gdy opakowanie zawiera mieszankę roślin pastewnych przeznaczoną na cele inne niż pastewne, a którego masa netto nie przekracza – 2,0kg;

2) małe opakowanie typu B, zawierające:

- a) materiał siewny kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany lub kategorii handlowy roślin pastewnych albo
- b) jeżeli nie jest to opakowanie typu A, mieszankę roślin pastewnych lub roślin pastewnych z dodatkiem pozostałych rolniczych przeznaczoną na cele pastewne - którego masa netto nie przekracza – 10,0kg.

3. Nasienne mieszanki odmianowe roślin warzywnych kategorii elitarne, kategorii kwalifikowane i kategorii standard mogą być w obrocie jedynie w opakowaniach o dopuszczalnej masie netto, określonej dla małych opakowań WE, o której mowa w ust 1 pkt 1.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 11, poz.94, Nr 96, poz.959, Nr 173, poz.1808 i Nr 273, poz.2703 oraz z 2005 r. Nr.....poz.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie opakowań materiału siewnego, które uznaje się za małe opakowania WE stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 60 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.)

Projekt określa maksymalną masę netto dla małych opakowań WE. W stosunku do obecnie obowiązujących przepisów w tym zakresie projekt wprowadza następujące zmiany:

- małe opakowania roślin warzywnych obejmują materiał siewny kategorii elitarny i kwalifikowany (obecnie tylko materiał siewny kategorii kwalifikowany),
- małe opakowania obejmują odmianowe mieszanki roślin warzywnych kategorii elitarne, kwalifikowane lub standard,
- małe opakowania typu A zawierają mieszanki gatunków roślin pastewnych nieprzeznaczonych do produkcji na cele pastewne (obecnie małe opakowania dotyczą mieszanek roślin rolniczych),
- małe opakowania typu B zawierają materiał siewny roślin pastewnych (wszystkich kategorii materiału siewnego, w tym kategorii handlowy) lub mieszankę roślin pastewnych z dodatkiem pozostałych roślin rolniczych z przeznaczeniem na cele pastewne.

Wprowadzone zmiany są zgodne z dyrektywą nr 66/401/EEC oraz 2002/55/EC.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie szczegółowego sposobu oraz zakresu etykietowania i plombowania
materiału siewnego, rodzajów opakowań materiału siewnego oraz sposobów ich
zabezpieczania²⁾**

Na podstawie art. 63 ustawy z 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz.1299, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Ze względu na sposób zamykania wyróżnia się następujące rodzaje opakowań materiału siewnego:

- 1) samozamykające się;
- 2) zszywane;
- 3) zaklejane;
- 4) hermetyczne;
- 5) zawiązywane.

2. Opakowania, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, 3 i 4 - zabezpiecza się przez nalepienie etykiety samoprzylepnej;
- 2) pkt 2 - zabezpiecza się przez przeszycie etykiety szwem zamykającym opakowanie;
- 3) pkt 5 - zabezpiecza się przez plombowanie plombą stosowną do etykiety.

§ 2. Materiał siewny kategorii elitarny oraz wszystkie kategorie materiału siewnego ziemniaka pakuje się w nowe worki albo w czyste i zdezynfekowane skrzyniopalety lub kontenery.

§ 3. Każdy rodzaj opakowania materiału siewnego powinien:

- 1) posiadać wytrzymałość odpowiednią do masy zapakowanego materiału

siewnego;

- 2) zapewniać utrzymanie jakości materiału siewnego zgodnej z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących wytwarzania oraz jakości materiału siewnego;
- 3) zabezpieczać przed kontaktem z zastosowanymi pestycydami – w przypadku materiału siewnego zaprawionego;
- 4) chronić otoczkę materiału siewnego – w przypadku materiału siewnego otoczkowanego.

§ 4.1. Opakowanie materiału siewnego zabezpiecza się w sposób uniemożliwiający otwarcie bez uszkodzenia tego zabezpieczenia.

2. Zabezpieczeniem, o którym mowa w ust. 1, może być plomba, etykieta samoprzylepna lub etykieta przeszzyta.

§ 5. Etykietowaniu podlegają wszystkie rodzaje opakowań materiału siewnego, a także następujące jednostki materiału szkółkarskiego oraz rozmnożeniowego winorośli:

- 1) pojedyncze rośliny lub ich części;
- 2) wiązki;
- 3) pojemniki wielokomorowe;
- 4) kartony;
- 5) worki;
- 6) palety.

§ 6. Etykietę na opakowaniu materiału siewnego umieszcza się w sposób uniemożliwiający jej zdjęcie bez uszkodzenia. Etykieta nie może być powtórnie użyta.

§ 7. Rozmiary i kolory etykiet dla poszczególnych kategorii i stopni kwalifikacji materiału siewnego określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 8.1. Materiał siewny niezakwalifikowany ostatecznie oprócz etykiety zaopatruje się w dokument towarzyszący.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę urzędu właściwego urzędu kwalifikacyjnego;
- 2) nazwę gatunku;
- 3) nazwę gatunku po łacinie, która może być podana w formie skróconej i bez nazwisk

autorów;

4) nazwę odmiany alfabetem łacińskim;

5) kategorię materiału siewnego;

6) stopień kwalifikacji materiału siewnego;

7) numer partii materiału siewnego użytego do obsiania plantacji, z której pochodzi ten materiał;

8) oznaczenie państwa przeprowadzającego ocenę polową;

9) numer pola lub numer partii materiału siewnego;

10) powierzchnię plantacji nasiennej;

11) masę nasion zebranych i liczbę opakowań;

12) informację, że materiał ten spełnia wymagania wytwarzania materiału siewnego.

§ 9.1. Informacje na etykietach umieszcza się przy użyciu techniki drukarskiej lub innej o podobnym charakterze, zapewniającej trwałość zapisów.

2. W przypadku materiału siewnego zrazów drzew i krzewów owocowych informacje dotyczące nazwy gatunku, nazwy odmiany, statusu zdrowotności albo stopnia kwalifikacji, ilości, wieku oraz formy materiału szkółkarskiego, roku dokonania oceny mogą być wpisywane przez dostawcę pismem odręcznym.

§ 10. Informacje umieszczane na etykietach dla materiału siewnego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 11. Fakt otwarcia opakowania przez organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa w celu dokonania oceny, pobrania próby lub kontroli powinien być w sposób czytelny oznakowany na etykiecie lub opakowaniu z podaniem daty i numeru próbobiórce.

§ 12. Etykiety założone przed dniem 1 maja 2004 r. zachowują ważność w obrocie do ich wyczerpania.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

- 2) Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają częściowo postanowienia następujących dyrektyw:
- dyrektywy Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka (Dz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.),
 - dyrektywy Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.),
 - dyrektywy Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków (Dz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.),
 - dyrektywy Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.),
 - dyrektywy Rady 66/401/WE z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych (Dz. WE L 125 z 11.07.1966, z późn. zm.),
 - dyrektywy Rady 66/402/WE z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych (Dz. WE L 125 z 11.07.1966, z późn. zm.),
 - dyrektywy Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym winorośli (Dz. WE L 93 z 17.04.1968, z późn. zm.),
 - dyrektywy Komisji 93/48/EWG z dnia 23 czerwca 1993 r. ustanawiającej wykaz warunków, jakie mają być spełnione przez materiał rozmnożeniowy roślin sadowniczych i rośliny sadownicze przeznaczone do produkcji owoców, stosownie do dyrektywy Rady nr 92/34/ EWG (Dz. WE L 250 z 07.10.1993).
- Dane dotyczące ogłoszenia powyższych dyrektyw dotyczą ich ogłoszenia w Polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.
- 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr ..., poz.

ROZMIARY I KOLORY ETYKIET DLA POSZCZEGÓLNYCH KATEGORII I STOPNI KWALIFIKACJI MATERIAŁU SIEWNEGO

Lp.	Kategoria materiału siewnego	Stopień kwalifikacji	Kolor etykiet	Rozmiary etykiet
1	Elitarny	Przedbazowy	PB_{III} PB_{II}	Biała z fioletowym, przekątnym paskiem
		Bazowy ¹⁾	B	
2	Kwalifikowany	Pierwszego ²⁾ rozmnożenia	C₁	Niebieska
		Drugiego rozmnożenia	C₂	Czerwona
		Trzeciego rozmnożenia	C₃	Czerwona
3	Handlowy		Brązowa ³⁾	nie mniej niż 110 mm x 67 mm
4	Standard		Ciemnożółta	
5	Mieszanki nasienne		Zielona	
6	Mieszance złożone rzepaku		Niebieska z zielonym, przekątnym paskiem	
7	Nasiona niezakwalifikowane ostatecznie		Szara	
8	Materiał szkółkarski wolny od wirusów		Pomarańczowa	nie mniej niż 50 cm ²
9	Pozostały materiał szkółkarski		Biała	
10	Winorośl materiał elitarny	Przedbazowy	Biała z fioletowym, przekątnym paskiem	a) nie mniej niż 110 mm x 67 mm dla sadzonek podkładowych do szczepienia, sadzonek wierzchołkowych i sadzonek szkółkarskich;
		Bazowy	Biała	
11	Winorośl – materiał kwalifikowany		Niebieska	
12	Winorośl – materiał standardowy		Ciemnożółta	b) nie mniej niż 80 mm x
13	Materiał siewny pochodzący z testów lub doświadczeń polowych		Pomarańczowa	-

Objaśnienia:

- 1) – sadzeniaki ziemniaka w stopniu **B** obu klas (**B_I** i **B_{II}**) etykietuje się etykietą białą,
- 2) – materiał siewny odmian mieszańcowych, z wyjątkiem mieszańców złożonych etykietuje się etykietą w kolorze niebieskim z oznaczeniem **F_I**; kwalifikowane sadzeniaki obu klas (**C_A** i **C_B**) etykietuje się etykietą niebieską,
- 3) – etykietę koloru brązowego stosuje się również do materiału siewnego niespełniającego minimalnych wymagań jakościowych oraz do materiału siewnego odmian niewpisanych do wspólnotowych katalogów lub krajowych rejestrów państw członkowskich.

INFORMACJE UMIESZCZANE NA ETYKIETACH DLA MATERIAŁU SIEWNEGO

I. Informacje umieszczane na etykietach dla materiału siewnego, z wyjątkiem materiału szkółkarskiego i rozmnożeniowego winorośli

Lp.	Informacja	Etykieta urzędowa	Etykieta przedsiębiorcy
1	jakość WE	dotyczy	dotyczy
2	oznaczenie kraju produkcji lub pochodzenia z podaniem jego pełnej nazwy lub skrótu	dotyczy	nie dotyczy
3	nazwa lub znak urzędu dokonującego oceny	dotyczy	nie dotyczy
4	kolejny numer etykiety	dotyczy	nie dotyczy
5	numer przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców prowadzonego na podstawie przepisów o ochronie roślin	dotyczy	dotyczy
6	nazwa producenta lub przedsiębiorcy lub jego logo	nie dotyczy	dotyczy
7	numer partii materiału siewnego	dotyczy	dotyczy
8	miesiąc i rok zabezpieczenia opakowania lub pobrania próbki do oceny	dotyczy	dotyczy
9	nazwa gatunku	dotyczy	dotyczy
10	nazwa gatunku po łacinie ¹⁾ , która może być podana w formie skróconej ²⁾ i bez nazwisk autorów	dotyczy	dotyczy
11	nazwa odmiany alfabetem łacińskim	dotyczy	dotyczy
12	wyraz „mieszaniec”, poza nazwą odmiany w przypadku odmian mieszańcowych	dotyczy	dotyczy
13	nazwa albo kod składnika mieszańca, w przypadku jego składników oraz wyrazy „składnik Ro” albo „składnik Rm”,	dotyczy	dotyczy
14	kategoria materiału siewnego	dotyczy	dotyczy
15	stopień kwalifikacji materiału siewnego	dotyczy	dotyczy
16	deklarowany skład procentowy ³⁾	dotyczy	dotyczy
17	masa materiału siewnego albo liczba nasion lub jednostek siewnych	dotyczy	dotyczy
18	napis GMO – jeśli jest to materiał siewny organizmów modyfikowanych genetycznie	dotyczy	dotyczy
19	rodzaj dodatku oraz stosunek masy nasion do masy całkowitej, jeżeli stosowane są granulowane pestycydy, substancje otoczkujące lub inne dodatki w formie stałej ¹⁾	dotyczy	dotyczy
20	wyraz „jednokielkowe” – w przypadku nasion jednokielkowych	dotyczy	dotyczy
21	wyrazy „przeznaczone do siewu punktowego” – w przypadku nasion przeznaczonych do siewu punktowego	dotyczy	dotyczy
22	wyrazy „oceniane ponownie” z podaniem miesiąca i roku badania, jeżeli przeprowadzono badanie powtórne zdolności kiełkowania	dotyczy	nie dotyczy
23	przeznaczenie lub typ użytkowania ³⁾	dotyczy	dotyczy
24	kalibraż podany w milimetrach ⁴⁾	dotyczy	dotyczy
25	informacje o środkach chemicznych stosowanych podczas przechowywania ⁴⁾	dotyczy	dotyczy
26	wyrazy „dopuszczone do obrotu na obszarze:”(nazwa kraju) ⁵⁾	dotyczy	dotyczy
27	wyrazy „małe opakowanie WE (typu A lub B) ⁶⁾ ”	nie dotyczy	dotyczy
28	wyrazy „nasiona niezakwalifikowane ostatecznie ⁷⁾ ”	dotyczy	nie dotyczy
29	wyrazy „badania zdolności kiełkowania nie zakończono ⁸⁾ ”	dotyczy	nie dotyczy

Objaśnienia:

- ¹⁾ - nie stosuje się na małych opakowaniach WE,
- ²⁾ - w przypadku Festulolium podaje się nazwę gatunków z rodzajów *Festuca* i *Lolium* użytych do wytworzenia mieszańca,
- ³⁾ - dotyczy mieszanek nasiennych,
- ⁴⁾ - dotyczy sadzeniaków ziemniaka,
- ⁵⁾ - dotyczy mieszanek zbożowych oraz mieszanek odmianowych roślin warzywnych,
- ⁶⁾ - oznaczenie typu A lub B dotyczy małych opakowań materiału siewnego roślin pastewnych,
- ⁷⁾ - dotyczy materiału siewnego po ocenie polowej, który nie został oceniony laboratoryjnie,
- ⁸⁾ - dotyczy materiału siewnego, dla którego nie zakończono oceny laboratoryjnej w zakresie zdolności kiełkowania.

II. Informacja umieszczana na etykietach urzędowych dla materiału szkółkarskiego i rozmnożeniowego winorośli

Lp.	Informacja	Etykieta dla materiału szkółkarskiego	Etykieta dla materiału rozmnożeniowego winorośli
1	jakość WE	dotyczy	dotyczy
2	nazwa lub znak urzędu dokonującego oceny oraz kraj członkowski	dotyczy	dotyczy
3	kolejny numer etykiety	dotyczy	dotyczy
4	numer dostawcy z rejestru	dotyczy	nie dotyczy
5	numer producenta z rejestru	nie dotyczy	dotyczy
6	oznaczenie kraju produkcji lub pochodzenia z podaniem jego pełnej nazwy lub skrótu	dotyczy	dotyczy
7	nazwa gatunku w języku polskim	dotyczy	dotyczy
8	nazwa gatunku po łacinie	dotyczy	dotyczy
9	nazwa odmiany, podkładki, wstawki - alfabetem łacińskim	dotyczy	dotyczy
10	klon	nie dotyczy	dotyczy
11	numer partii	nie dotyczy	dotyczy
12	ilość materiału winorośli	nie dotyczy	dotyczy
13	kategoria materiału siewnego	dotyczy	dotyczy
14	status zdrowotności albo stopień kwalifikacji,	dotyczy	nie dotyczy
15	rok dokonania oceny	dotyczy	nie dotyczy
16	ilość i wiek oraz forma materiału szkółkarskiego	dotyczy	nie dotyczy
17	masa netto lub liczba sztuk w opakowaniu ¹⁾	dotyczy	nie dotyczy
18	rok zbioru albo żywotność nasion wyrażona w procentach albo data zamknięcia opakowania ¹⁾	dotyczy	nie dotyczy
19	długość – dla sadzonek podkładowych do szczepienia ²⁾	nie dotyczy	dotyczy
20	napis GMO – jeśli jest to materiał siewny organizmów modyfikowanych genetycznie	dotyczy	dotyczy

Objaśnienia:

- ¹⁾ Dotyczy tylko nasion.
- ²⁾ W przypadku, jeśli przyznane są odstępstwa od przepisów dotyczących długości.

1. Dla elitarnego i kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego winorośli zamieszcza się dodatkowe informacje w brzmieniu:

“materiał został przetestowany przez(urząd) i uznany za wolny od (choroby wirusowe) zgodnie z (metoda testowania)..... ”.

2. W przypadku sadzonek ukorzenionych i zrazów ukorzenionych winorośli, wystarczającym jest podanie informacji wymienionych w lp: 1, 5, 6, 9, 10, 13.

I. Informacje umieszczane na etykietach dla materiału siewnego pochodzącego z testów lub doświadczeń polowych dla roślin rolniczych.

Lp.	Informacja na etykiecie urzędowej
1	nazwa lub znak urzędu dokonującego oceny
2	numer partii materiału siewnego
3	miesiąc i rok zabezpieczenia opakowania lub pobrania próbki do oceny
4	nazwa gatunku
5	nazwa gatunku po łacinie ¹⁾ , która może być podana w formie skróconej ¹⁾ i bez nazwisk autorów
6	nazwa odmiany alfabetem łacińskim
7	masa materiału siewnego albo liczba nasion lub jednostek siewnych
8	napis GMO – jeśli jest to materiał siewny organizmów modyfikowanych genetycznie
9	rodzaj dodatku oraz stosunek masy nasion do masy całkowitej, jeżeli stosowane są granulowane pestycydy, substancje otoczkujące lub inne dodatki w formie stałej
10	kalibraż podany w milimetrach ²⁾
11	wyrazy „tylko do testów i doświadczeń”
12	wyrazy „odmiana zgłoszona do rejestru”

II. Informacje umieszczane na etykietach dla materiału siewnego pochodzącego z testów lub doświadczeń polowych dla roślin warzywnych.

Lp.	Informacja na etykiecie przedsiębiorcy
1	numer partii materiału siewnego
2	miesiąc i rok zabezpieczenia opakowania lub pobrania próbki do oceny
3	nazwa gatunku
4	nazwa gatunku po łacinie ¹⁾ , która może być podana w formie skróconej ¹⁾ i bez nazwisk autorów
5	nazwa odmiany alfabetem łacińskim
6	numer oficjalnego wniosku o wpisanie odmiany do rejestru
7	masa materiału siewnego albo liczba nasion lub jednostek siewnych
8	napis GMO – jeśli jest to materiał siewny organizmów modyfikowanych genetycznie
9	rodzaj dodatku oraz stosunek masy nasion do masy całkowitej, jeżeli stosowane są granulowane pestycydy, substancje otoczkujące lub inne dodatki w formie stałej ¹⁾
10	wyrazy „odmiana zgłoszona do rejestru”

Objaśnienia:

¹⁾ W przypadku *Festulolium* podaje się nazwę gatunków z rodzajów *Festuca* i *Lolium* użytych do wytworzenia mieszańca.

²⁾ Dotyczy sadzeniaków ziemniaka.

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie *szczegółowego sposobu oraz zakresu etykietowania i plombowania materiału siewnego, rodzajów opakowań materiału siewnego oraz sposobów ich zabezpieczania* stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 63 ustawy z dnia 26 czerwca 2003r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.).

Wydanie rozporządzenia wynika z konieczności określenia:

- 1) zakresu informacji umieszczanych w dokumencie towarzyszącego wystawianym dla materiału siewnego niezakwalifikowanego ostatecznie;
- 2) koloru etykiety oraz zakresu informacji umieszczanych na etykietach dla materiału siewnego pochodzącego z testów lub doświadczeń polowych roślin rolniczych i warzywnych.

Wynika to z konieczności dostosowania przepisów krajowych do wymagań:

- dyrektyw nasiennych – pkt 1 oraz

- Decyzji Komisji 2004/842/WE z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie przepisów wykonawczych, na mocy których Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wprowadzanie do obrotu materiału siewnego należącego do odmiany, dla której złożono wniosek o włączenie do krajowego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych lub katalogu odmian gatunków warzyw – pkt 2.